

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΑ΄

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 2779

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2805, 2812, 2818

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015», σελ. 2777

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Υγείας, Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Ναυτιλίας και Αιγαίου και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ίδρυση Παρατηρητηρίου Άνοιας, βελτίωση Περιγεννητικής Φροντίδας και ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, σελ. 2797

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2802 - 2822
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2777 - 2790
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2790 - 2802

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2805, 2812, 2818
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 2812
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2792

Β. Επί σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 2820
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2784
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 2813, 2814
ΓΚΟΚΑΣ Χ. , σελ. 2782
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 2798
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 2812, 2813
ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2796, 2797
ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ Π. , σελ. 2803, 2804
ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ Ι. , σελ. 2788
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. , σελ. 2816
ΚΟΥΒΕΛΑ Φ. , σελ. 2786
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 2811
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 2793
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 2818
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 2821
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 2802, 2803
ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 2800
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 2799
ΜΑΡΙΝΟΣ Α. , σελ. 2817
ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 2801
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 2794
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2804, 2805
ΜΠΕΖΑΣ Α. , σελ. 2808
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. , σελ. 2814
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 2795, 2815, 2816
ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2795
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2777
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 2806
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2810
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ. 2781
ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 2797
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ. 2810, 2811
ΣΑΜΟΪΛΗΣ Σ. , σελ. 2777
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. , σελ. 2794
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 2790
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 2806
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 2807, 2808
ΤΑΜΗΛΟΣ Μ. , σελ. 2819
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. , σελ. 2805
ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ Δ. , σελ. 2817
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 2792

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΑ'

Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 4 Δεκεμβρίου 2014, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015».

Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε την κύρωση του σχεδίου προϋπολογισμού του 2015 σε συνθήκες, θα έλεγα, εύθραυστης ή επαπειλούμενης σταθερότητας. Σταθερότητας μεν, αλλά εύθραυστης και επαπειλούμενης. Η τρόικα αμφισβητεί τον προϋπολογισμό. Βέβαια, οι αξιολογητές μας αμφισβήτησαν και τον περσινό προϋπολογισμό. Αυτοί έπεσαν έξω και όχι το οικονομικό επιτελείο.

Ο τρόπος όμως που τον αμφισβητεί, με αυτά τα στοιχεία -θα έλεγα- ωμού εκβιασμού, υποτιμά και απαξιώνει την τεράστια προσπάθεια των Ελλήνων, δημιουργεί κλίμα ασφυκτικής πίεσης στην Κυβέρνηση, δημιουργεί κλίμα -θα έλεγα- πολέμου νεύρων στην κοινωνία και τελικά αποδυναμώνει την προοπτική πολιτικής σταθερότητας στη χώρα. Γιατί η πολιτική σταθερότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θεμελιώδης προϋπόθεση της οικονομικής ανάκαμψης και όσοι, εκόντες άκοντες, την αντιστρατεύονται, τελικά δυναμιτίζουν αυτήν ακριβώς την προοπτική της οικονομικής ανάκαμψης.

Και η Αξίωματική Αντιπολίτευση αμφισβητεί τον προϋπολογισμό, αλλά αυτό δεν μας εκπλήσσει. Το πιο ενδιαφέρον στοιχείο εδώ είναι η σύμπτωση απόψεων με την τρόικα και αυτός ο πολιτικός υπολογισμός, που έρχεται να προστεθεί στη στάση του ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με την επικείμενη εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και να υπηρετήσει και αυτός τη βύθιση της χώρας σε περίοδο πολιτικής αβεβαιότητας. Δεν μας εκπλήσσει.

Δυσμενείς συνθήκες όμως επικρατούν και στο ευρύτερο γεωπολιτικό μας περιβάλλον, ένα κλίμα εκτεταμένης αβεβαιότητας και τάσεων αποσταθεροποίησης, ενώ στις χώρες μέλη της ευρωζώνης κυριαρχεί χρηματοπιστωτικός κατακερματισμός και δη-

μοσιονομικές ανισορροπίες στον άξονα Βορρά-Νότου κυρίως. Αναζητείται ακόμα ο κοινός βηματισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αγνοείται η περίφημη ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, ενώ η ύφεση αρχίζει και χτυπά ακόμα και την πόρτα της ισχυρής Γερμανίας.

Όλα αυτά αναπόφευκτα επηρεάζουν την τεράστια προσπάθεια αυτής της Κυβέρνησης να βγάλει τη χώρα από τη στενωπό της ύφεσης, να διορθώσει τα δημόσια οικονομικά της, να χαράξει πορεία ανάπτυξης στο μέλλον.

Όμως, παρά την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, γεγονός είναι ότι η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας βελτιώνεται. Ο τελευταίος διεθνής παράγων που το προσυπέγραψε πριν από μερικές ημέρες ήταν ο Γενικός Γραμματέας του ΟΟΣΑ, ο οποίος δήλωσε κατά λέξη: «Οι μεγάλες προσπάθειες της Ελληνικής Κυβέρνησης και του ελληνικού λαού έχουν αποδώσει καρπούς. Η πρόοδος πραγματοποιείται αργά, αλλά σταθερά. Η Ελλάδα υπήρξε ο μεγαλύτερος μεταρρυθμιστής ανάμεσα στις χώρες του ΟΟΣΑ τα τελευταία χρόνια και ξεπέρασε το πρόβλημα του τεράστιου ελλείμματος μέσα σε ένα δραματικά δύσκολο διεθνές περιβάλλον». Αυτά είπε, μεταξύ άλλων, ο κ. Άνχελ Γκουρία. Δεν ξέρω αν τον άκουσαν λίγο παρακάτω οι ελεγκτές της τρόικας, ξέρω όμως ότι ούτε μέλος της Κυβέρνησης είναι ούτε μέλος βέβαια της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτή η βελτίωση αποτυπώνεται στα βασικά μακροοικονομικά μεγέθη εντός του 2014. Πρώτον, υπάρχει θετικός ρυθμός οικονομικής μεγέθυνσης για πρώτη φορά μετά από έξι χρόνια ύφεσης.

Δεύτερον, επίτευξη στόχων για τρίτη συνεχόμενη χρονιά σε δημοσιονομικό πεδίο, με σημαντικότερο στόχο την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος 3,3 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Τρίτον, περιορισμός του ελλείμματος γενικής κυβέρνησης.

Τέταρτον, σταθεροποίηση του δημοσίου χρέους σε απόλυτο μέγεθος, οριακά χαμηλότερο το 2014 σε σχέση με το 2013, αλλά με μια ποιοτική διαφορά προς το καλύτερο, καλύτερους όρους αποπληρωμής, που επιμηκύνονται στο χρόνο, καθιστώντας έτσι ευχερέστερη την εξυπηρέτησή του.

Πέμπτον, μείωση δαπανών για τόκους.

Έκτον, πλεονασματικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Έβδομον, πτωτικός πληθωρισμός, ο χαμηλότερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όγδοον, οριακή υποχώρηση της ανεργίας, παρά το γεγονός ότι είναι πολύ υψηλή και αρχίζει να αποκτά δομικά χαρακτηριστικά και αυτό είναι το δυσάρεστο.

Τελικά, όλα αυτά τα στοιχεία δείχνουν ότι η οικονομία έχει εισέλθει σε τροχιά σταθεροποίησης, με ορατή πλέον την προοπτική της ανάκαμψης.

Μέσα σε όλα αυτά, όμως, τα θετικά υπάρχει και ένα μεγάλο

ζητούμενο, που αυτήν την ώρα, εάν θέλετε, καθίσταται και το μεγάλο πολιτικό ζητούμενο. Αυτή η αισθητή μακροοικονομική βελτίωση πρέπει να διαχυθεί, δηλαδή να γίνει αντιληπτή και στο μικροοικονομικό πεδίο, στο επίπεδο των οικονομικών του μέσου νοικοκυριού, ώστε και αυτό να αντιληφθεί ότι όλα αυτά τα θετικά επιτεύγματα στα βασικά μεγέθη της οικονομίας θα επηρεάσουν τελικά θετικά και τα δικά του οικονομικά και ότι εν τέλει οι μεγάλες θυσίες των τελευταίων χρόνων που έχει υποστεί πιάνουν τόπο. Αυτό είναι το μεγάλο πολιτικό ζητούμενο.

Κυρίες και κύριοι, οι βασικές προβλέψεις του προϋπολογισμού 2015 με τις ελαφρύνσεις που προβλέπουν αναλύθηκαν από τους προλαλήσαντες εισηγητές της Κυβέρνησης. Εγώ απλώς θα ευχηθώ να εκτελεστεί ο προϋπολογισμός, για να προκύψουν οι ελαφρύνσεις και σε αυτές ίσως να προστεθούν και άλλες, όσο επιτρέπεται, αλλά θα περάσω αμέσως μετά σε μια ανάλυση του κοινωνικού προϋπολογισμού, ο οποίος είναι ένα ιδιαίτερα λεπτό σημείο και επίκαιρο.

Μετά από έξι χρόνια συνεχιζόμενης ύφεσης και πέντε χρόνια μέτρων περικοπών και λιτότητας, οπωσδήποτε έχουν έρθει δυσμενέστερες και συχνά δραματικές επιπτώσεις στην κοινωνία. Η Κυβέρνηση μάχεται, για να αντιμετωπίσει αυτές τις επιπτώσεις και προς αυτόν το σκοπό βασικός της στόχος είναι η εξυγίανση, ο εξορθολογισμός και η στήριξη των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, απασχόλησης, υγείας και κοινωνικής προστασίας πάνω σε στέρρες βάσεις, κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες.

Επιμέρους στόχοι είναι: Πρώτον, η εξασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος μέσω διαρθρωτικών παρεμβάσεων και μέτρων εξυγίανσης, προκειμένου κυρίως να επιταχυνθεί η εισπραξιμότητά του.

Δεύτερον, η ενίσχυση των διαρθρωτικών δράσεων στην υγεία για την περιστολή των δαπανών και την επιτάχυνση των πληρωμών εκκρεμών υποχρεώσεων του συστήματος.

Τρίτον, ο σχεδιασμός και η υλοποίηση ενός συνολικού σχεδίου κοινωνικής προστασίας για την κάλυψη αυξανόμενων αναγκών με περιορισμένους πόρους μέσω ορθολογικής διαχείρισης και επομένως μέγιστης αποτελεσματικότητας των διαθέσιμων πόρων. Στα πλαίσια αυτού του σχεδίου νομίζω ότι ειδική σημασία έχει να αναφέρω την εισαγωγή στη χώρα μας του θεσμού του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος σε μια πιλοτική εφαρμογή, που ήδη ξεκινά σε δεκατρείς επιλεγμένους δήμους ανά την επικράτεια, με στόχο την καταπολέμηση της ακραίας και αχαρτογράφητης φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Τέταρτον, οι πολιτικές ενίσχυσης της απασχόλησης και καταπολέμησης, βέβαια, της ανεργίας με ειδικές προβλέψεις για την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων, των μακροχρόνια ανέργων και των νοικοκυριών χωρίς κανέναν εργαζόμενο. Η έστω και οριακή μείωση της ανεργίας το 2014 και η πρόβλεψη για ακόμη μεγαλύτερη μείωση στο 22,6% για το 2015 δίνουν, όπως και να το κάνουμε, έναν τόνο αισιοδοξίας για το μέλλον μέσα σε μία ζοφερή γενικά εικόνα. Όμως, ο βασικός λόγος αισιοδοξίας δεν είναι άλλος από τα σημεία μακροοικονομικής βελτίωσης της οικονομίας. Γιατί η μόνη και ασφαλής συνταγή για την τόνωση της απασχόλησης και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας δεν είναι άλλη από την επαναφορά της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Θα μου επιτρέψετε τώρα κάποιες ειδικές επισημάνσεις σε επιμέρους ζητήματα, δεδομένων των βασικών στόχων που σας ανέλυσα για τον κοινωνικό προϋπολογισμό.

Ασφαλιστικό. Εν μέσω της συνεχιζόμενης προσπάθειας για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας το ισοζύγιο των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης για το 2015 προβλέπεται ελλειμματικό σε ταμειακή βάση κατά 1,184 δισεκατομμύρια περίπου. Αυτό είναι άλλωστε και το βασικό σημείο τριβής στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα.

Οι λόγοι είναι:

Πρώτον, μείωση ασφαλιστικών εισφορών λόγω ύφεσης και εισφοροδιαφυγής. Δεύτερον, αύξηση στις δαπάνες για συντάξεις το 2015 σε σχέση με το 2014, αφ' ενός λόγω της αύξησης των συνταξιούχων και αφ' ετέρου λόγω της καταβολής αναδρομικών με την οριστικοποίηση της απονομής της σύνταξης των δικαιούχων. Τρίτον, αύξηση στις δαπάνες για το ΕΚΑΣ. Τέταρτον, αύ-

ξηση των δαπανών παροχών υπηρεσιών υγείας.

Το θετικό στοιχείο σε όλα αυτά είναι η διαμόρφωση δημοσιονομικού πλεονάσματος ύψους 1,6 δισεκατομμυρίων, λόγω μείωσης απλήρωτων εκκρεμών υποχρεώσεων ύψους 2,7 δισεκατομμυρίων. Υπό αυτές τις συνθήκες, η Κυβέρνηση εμμένει στις θέσεις της για καμμία μείωση στις κύριες συντάξεις. Διασφαλίζει επίσης την ομαλή και απρόσκοπτη καταβολή τους.

Η μάχη, κυρίες και κύριοι, δεν διεξάγεται εναντίον των συντάξεων και των συνταξιούχων, διεξάγεται εναντίον του διάσπαρτου μωσαϊκού ειδικών καθεστώτων και εξαιρέσεων, που ωφελούν τους λίγους εις βάρος των πολλών και η μάχη αυτή γίνεται για ένα ασφαλιστικό σύστημα με περισσότερους ενιαίους κανόνες και λιγότερες εξαιρέσεις. Γιατί η διαχρονική παθογένεια του συστήματος ήταν το γεγονός ότι οι εξαιρέσεις και όχι οι νέοι κανόνες κάλυπταν την πλειοψηφία των ασφαλισμένων. Πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός ότι πάνω από το 75% των ασφαλισμένων στο δημόσιο και στο ΙΚΑ και πάνω από το 90% των ασφαλισμένων στα λεγόμενα ευγενή ταμεία πήραν πρόωγη σύνταξη κάτω από τα εθνικά όρια ηλικίας; Όποιος θεωρεί ότι αυτό δεν είναι μία άδικη στρέβλωση δεν έχει παρά να βγει και να το πει ευθέως. Αυτές οι βαριές στρεβλώσεις διορθώνονται και παράλληλα ενισχύεται η εισπραξιμότητα των ταμείων με μία σειρά από διαχειριστικά μέτρα, όπως οι καθολικοί διασταυρωτικοί έλεγχοι μεταξύ εισφορών που δηλώθηκαν και εισφορών που καταβλήθηκαν σε ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και η επιχειρησιακή λειτουργία του κέντρου εισπράξεων ασφαλιστικών οφειλών.

Ο τελικός στόχος είναι να ολοκληρωθεί ο νέος ασφαλιστικός χάρτης της χώρας με την περαιτέρω διοικητική ενοποίηση των ταμείων, σύμφωνα με τη μελέτη του ΚΕΠΕ και να δημιουργηθεί το ενιαίο κέντρο απονομής συντάξεων, ώστε το νοικοκύρεμα, η οργάνωση συστήματος να γίνει μια απτή πραγματικότητα.

Στον τομέα της υγείας βασικός στόχος είναι η στήριξη του συστήματος. Δεν θα επιτυγχανόταν αυτή -και πρέπει να το πούμε- χωρίς τη συνδρομή του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού που πασχίζει να κρατήσει λειτουργικές τις δομές, κάτω από δύσκολες συνθήκες.

Δεύτερος στόχος είναι η επιτάχυνση πληρωμών υποχρεώσεων του συστήματος, καθώς και η συγκράτηση της συνολικής δαπάνης ή ακόμα η μείωσή της για την περίπτωση φαρμακευτικής δαπάνης στο ύψος των 2 δισεκατομμυρίων για το 2015, όπως και το 2014. Αυτό θα γίνει μέσω των μηχανισμών καθιέρωσης ποσού επιστροφής rebate και των μηχανισμών αυτομάτων επιστροφών, το clowback, καθώς αυτό θα εφαρμοστεί και στην κατηγορία παρόχων υγείας ιδιωτικού τομέα.

Επίσης, υπάρχουν άλλες διαρθρωτικές παρεμβάσεις για τη μείωση δαπάνης, όπως η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, η εισαγωγή γενοσήμων φαρμάκων και βέβαια, η αναθεώρηση των τιμών των φαρμάκων στις χαμηλότερες τιμές βάσης των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από το 2015, ως γνωστόν, ο ΕΟΠΥΥ καθίσταται αγοραστής υπηρεσιών υγείας. Αυτή τη στιγμή τρέχει ένα λειτουργικό έλλειμμα 200 εκατομμυρίων, αλλά για την εκκαθάριση ληξιπροθέσμων υποχρεώσεων του προς τρίτους έως το τέλος του 2014 θα λάβει ειδική χρηματοδότηση ύψους 344 εκατομμυρίων ευρώ, ώστε μέχρι το τέλος του χρόνου να έχει πληρώσει 652 εκατομμύρια ευρώ σε υποχρεώσεις ληξιπροθέσμων.

Ως προς την απασχόληση και την ανεργία, η καταπολέμηση της ανεργίας και η τόνωση της απασχόλησης αποτελούν φυσικά θεμελιώδεις πυλώνες πολιτικής για την Κυβέρνηση. Αυτό το αποδεικνύει η αυξημένη κατά 40% περίπου σε σχέση με το 2014 κρατική επιχορήγηση για το 2015 στον ΟΑΕΔ. Από 457 εκατομμύρια ευρώ το 2014 σε 750 εκατομμύρια ευρώ το 2015.

Για το σχεδιασμό και την υλοποίηση εμπροσθοβαρών ενεργητικών πολιτικών για την απασχόληση προβλέπεται ετήσια συνολική δαπάνη 600 εκατομμυρίων ευρώ για το 2015 έναντι 373 εκατομμυρίων ευρώ για το 2014.

Οι προτεραιότητες στην καταπολέμηση της ανεργίας συγκεντρώνονται στο πεδίο των νέων ανέργων, αλλά και των μακροχρόνια ανέργων που, όπως σας είπα, προσδίδουν στοιχεία δομικού -διαρκούς δηλαδή- εγγενούς στην οικονομία προβλήματος για το σύστημα.

Οι παρεμβάσεις που είτε ξεκίνησαν το 2014 και συνεχίζονται

είτε θα ξεκινήσουν το 2015 από το πρόγραμμα επιταγής εισόδου στην αγορά εργασίας και τα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας μέχρι το εθνικό δίκτυο άμεσης αντιμετώπισης της φτώχειας αναμένεται να ωφελήσουν πάνω από διακόσιες χιλιάδες δικαιούχους και η προσπάθεια συνεχίζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εικόνα που περιέγραφα όσο καλύτερα μπορούσα στο λίγο χρόνο που έχω, δεν είναι ωραιοποιημένη ασφαλώς. Είναι όμως η εικόνα μιας σκληρής προσπάθειας κάτω από ασφυκτικές πιέσεις και δυσκολίες, μιας προσπάθειας να στηριχτεί το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, υγείας και κοινωνικής προστασίας σε υγιείς βάσεις.

Η προσπάθεια αυτή γίνεται στο πλαίσιο μιας συνολικότερης προσπάθειας να βγει η χώρα από το πρόβλημα και να σταθεί στα πόδια της, στηριζόμενη στις δικές της δυνάμεις. Δεν γίνεται ασφαλώς χωρίς αστοχίες ή προβλήματα ή καθυστερήσεις, αλλά εντούτοις γίνεται και πρέπει να συνεχιστεί. Παρά την κόπωση του, ο δρομέας πρέπει να φτάσει στον τερματισμό, ακόμη και αν οι κριτές του αγώνα μετακινούν στην ουσία τη γραμμή του τερματισμού όλο και προς τα πίσω.

Θέλει, όμως, τώρα ιδιαίτερη προσοχή, γιατί πρέπει να τηρηθεί μία πολύ λεπτή ισορροπία ανάμεσα στον επιβεβλημένο και απαραίτητο από τις περιστάσεις δημοσιονομικό εξορθολογισμό αφενός και τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής αφετέρου. Οφείλουμε να είμαστε και προσηλωμένοι στο πρώτο, αλλά ταυτόχρονα και να μεριμνούμε, ώστε να μην κινδυνεύσει το δεύτερο.

Γιατί αν η κοινωνική συνοχή τινάχτει στον αέρα εξαιτίας μίας μονοδιάστατης προσπάθειας επίτευξης δημοσιονομικού εξορθολογισμού, τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνέπειες θα απειλήσουν με αποσταθεροποίηση, όχι μόνο το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον, αλλά αυτή την ίδια τη δημοκρατία μας - σήμερα στην Ελλάδα και αύριο με μαθηματική βεβαιότητα και στην Ευρώπη.

Αν αυτό δυσκολεύονται να το καταλάβουν οι εποπτικοί μηχανισμοί της τρόικας και οι ισχυροί και δογματικοί ευρωπαίοι εταίροι μας, οφείλουμε να τους το καταστήσουμε αντιληπτό. Και για να γίνει αυτό, καλό θα ήταν -το εύχομαι- και στο εσωτερικό πεδίο να υπάρξει κάποιο στοιχειώδες πεδίο συνεννόησης των πολιτικών δυνάμεων έξω από συγκυριακούς πολιτικούς υπολογισμούς.

Την επόμενη εβδομάδα ο Υπουργός Οικονομικών θα μεταβεί στις Βρυξέλες, την μεθεπόμενη θα ακολουθήσει ο Πρωθυπουργός στην κλιμάκωση μιας σκληρής διαπραγματεύσεως που ποτέ δεν τελείωσε και ποτέ δεν μειώθηκε ως προς την έντασή της, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς.

Ένας προϋπολογισμός που θα έχει ψηφιστεί από το Σώμα θα αποτελούσε αναμφίβολα ισχυρό διαπραγματευτικό επιχείρημα στα χέρια τους. Σας καλώ να τους δώσουμε αυτό το επιχείρημα, υπερψηφίζοντας το σχέδιο προϋπολογισμού του 2015.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Συνεχίζουμε με τον ειδικό εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Σαμύλη.

Έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εκκινώντας την ανάλυσή μας για το φετινό προϋπολογισμό, επιτρέψτε μου να κάνω μία σύντομη εισαγωγή πάνω στη διεθνή συγκυρία, όπως αρχικά κάνει και η εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού.

Βρισκόμαστε σε έναν ιστορικό σταθμό, που χαρακτηρίζεται από τη συνολική αδυναμία του κυρίαρχου συστήματος οργάνωσης των κοινωνιών να κρατά στα χέρια του τις τύχες του πλανήτη. Αναφερόμαστε στην αδυναμία του να πείσει και κυρίως να εγγυηθεί πως το συμφέρον των ισχυρών οικονομικών ελίτ συνδέεται, έστω και λίγο, με τις ανάγκες των λαών του κόσμου.

Αναφερόμαστε στον παγκόσμιο καπιταλισμό ως ένα σύστημα

ανήμπορο να εγγυηθεί την ειρήνη μεταξύ των λαών, το δικαίωμα στη ζωή δισεκατομμυρίων ανθρώπων ανά τον πλανήτη, τη διασφάλιση στοιχειωδών δημοκρατικών αξιών ως ύστατο καταφύγιο των φτωχών ενάντια στους ανά τόπους φασισμούς, τη διαχρονική ανάγκη του ανθρώπου για εργασία, την παροχή κοινωνικής πρόνοιας ως μηχανισμό αναδιανομής του πλούτου, την αρμονική πρόσβαση της ανθρωπότητας στην ενέργεια, τη βιωσιμότητα του περιβάλλοντος και την ισόρροπη σχέση του ανθρώπου με αυτό.

Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του ΟΗΕ για τη φτώχεια, 1,2 δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν με λιγότερο από 1,25 δολάρια την ημέρα, ενώ 1,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε συνθήκες φτώχειας σε ενενήντα μία χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου και οκτακόσια εκατομμύρια βρίσκονται στα όρια της φτώχειας. Την ίδια στιγμή, το 50% των συνολικών οικονομικών κερδών έχει πάει στο πλουσιότερο 5% του παγκόσμιου πληθυσμού, ενώ το φτωχότερο 10% δεν έχει λάβει σχεδόν τίποτα.

Στη χώρα μας από το 2013 έως το 2014 αυξήθηκαν οι πλουσιότεροι Έλληνες κατά 11,9%, σε μια στιγμή μάλιστα όπου μεγάλωσε η φτώχεια. Αυτοί, λοιπόν, οι εξακόσιοι πενήντα περίπου πλουσιότεροι Έλληνες έρχονται να καταλάβουν πάνω από το 1/3 του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, δηλαδή περίπου 57 δισεκατομμύρια.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο συζητάμε και τον προϋπολογισμό του 2015. Οι γενικές εκτιμήσεις της Κυβέρνησης για την πορεία της χώρας και της οικονομίας είναι γνωστές. Η ερμηνεία του φετινού προϋπολογισμού κινείται στην ίδια λογική θριαμβολογίας του προηγούμενου χρονικού διαστήματος.

Κατά την άποψή μας, η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Μπροστά μας έχουμε έναν προϋπολογισμό-φούσκα έτοιμο να εκραγεί. Έχουμε έναν προϋπολογισμό που δομείται πάνω στη δημιουργία άκαμπτων μορφών ανεργίας, στην οριακή συμπίεση των κοινωνικών δαπανών και στη μονιμοποίηση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Για την πολιτική σας οι εκατομμύρια άνεργοι δεν νοούνται ως άτομα, που χρήζουν άμεσης κοινωνικής και οικονομικής στήριξης, αλλά ως οικονομικές μονάδες, που μέχρι στιγμής απασχολούνταν με μη αποδοτικές δραστηριότητες. Το αόρατο χέρι του ελεύθερου ανταγωνισμού θα έρθει αυτή τη φορά να τους ανακαταείμει αποτελεσματικότερα σε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα. Οι εργασιακές συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι νέοι άνθρωποι σε σχέση με τις ψευδεπίγραφες αναφορές για αποκλιμάκωση της ανεργίας είναι ενδεικτικές της συγκεκριμένης θέσης.

Οι προβλέψεις για ανάπτυξη μεταφράζονται ως η άλλη όψη της ύφεσης στο ίδιο νόμισμα της κρίσης. Οι αναπτυξιακές προβλέψεις για καλύτερα επίπεδα φορολογικών εσόδων και υψηλών πλεονασμάτων αντανakλούν σκληρές περιστολές στις δαπάνες για κοινωνικό κράτος, για στοχευμένες δημόσιες επενδύσεις, για στήριξη της εργασίας και των συντάξεων, ενώ η διαχείριση του χρέους συνεχίζει να κινείται σε δυσθεώρητα ύψη, κατά πολύ υψηλότερα από αυτά πριν το μνημόνιο.

Σημειώνεται πως η ασταμάτητη συμπίεση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών κλονίζει, μήνα με το μήνα, την πορεία των δημοσίων εσόδων, τσακίζοντας τη φοροδοτική ικανότητα των αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων. Μέσα σε ένα μήνα, τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς την εφορία αυξήθηκαν κατά 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ από τις αρχές του έτους οι φορολογούμενοι έχουν αφήσει απλήρωτους φόρους ύψους 11 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Από τον Ιανουάριο του 2014 μέχρι και τον Οκτώβριο συσσωρεύεται περίπου ένα δισεκατομμύριο ληξιπρόθεσμα χρέη για κάθε μήνα. Τα συσσωρευμένα ληξιπρόθεσμα χρέη ως το τέλος του περασμένου έτους φτάνουν τα 60,3 δισεκατομμύρια ευρώ, με αποτέλεσμα οι συνολικές ληξιπρόθεσμες οφειλές να αγγίζουν πρωτόγνωρα επίπεδα ύψους 71,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Από την άλλη, η αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου κινείται ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν που θα έπρεπε, ενώ η συνολική εικόνα της φορολογικής πολιτικής παρουσιάζει αθροιστικά επί των έμμεσων και άμεσων φόρων σχεδόν 1,5 δισεκατομμύριο επιπλέον φόρους. Ο μοναδικός τομέας που αποκλιμακώνεται φορολογικά είναι η φορολογία της μεγάλης κερδοφορίας των επιχειρήσεων.

Το εισοδηματικό μερίδιο των μισθών στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν μειώνεται όλο και περισσότερο, σε αντίθεση με το μερίδιο των κερδών που παρουσιάζει μέσα στα χρόνια της ύφεσης διαδοχικές αυξήσεις. Η ένταση των ιδιωτικοποιήσεων της δημόσιας περιουσίας στους κλάδους των μεταφορών, της ενέργειας και της ακίνητης περιουσίας βαθαίνει τη συγκεκριμένη κατάσταση. Το κράτος μεταβιβάζει στον ιδιωτικό τομέα τις βασικότερες διαχειριστικές αρχές του παραγόμενου πλούτου και η κοινωνία παραμένει απροστάτευτη από την ανθρωπιστική κρίση που παράγει η ακόρεστη αναζήτηση της μεγιστοποίησης του κέρδους.

Πιο συγκεκριμένα, στον τομέα των δημοσίων δαπανών, οι χαρακτηριστικότερες περικοπές εντοπίζονται στους τομείς της εργασίας, της υγείας, της παιδείας και του πολιτισμού. Οι συνολικές μεταβιβάσεις του τακτικού προϋπολογισμού στον ενοποιημένο κοινωνικό προϋπολογισμό εμφανίζονται φέτος μειωμένες κατά 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ παράλληλα καταργούνται οι μη ανταποδοτικοί πόροι.

Η χρηματοδότηση του Υπουργείου Εργασίας υπολείπεται σε σχέση με το 2014 κατά 110 εκατομμύρια ευρώ, ενώ η αρνητική μεταβολή από το 2013 ξεπερνά τα 300 εκατομμύρια. Η εσωτερική κατανομή των πόρων είναι ακόμη πιο χαρακτηριστική. Το αρνητικό ταμειακό ισοζύγιο των ασφαλιστικών είναι περισσότερο από 1 δισεκατομμύριο, ενώ το 2014 κυμαίνεται στα 800 εκατομμύρια. Οι βασικές περικοπές εντοπίζονται στις μεταβιβάσεις πληρωμές και στις πληρωμές που αντικρίζονται από πραγματοποιούμενα έσοδα. Οι επικουρικές συντάξεις που χορηγούν οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης μειώνονται κατά 165 εκατομμύρια ευρώ, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται ο αντίκτυπος των επερχόμενων μέτρων που βρίσκονται ήδη πάνω στο τραπέζι.

Την ίδια στιγμή που τα ασφαλιστικά ταμεία υποφέρουν από τη ριζική πτώση των εισοδημάτων και την όλο και μεγαλύτερη αύξηση της «μαύρης» και ελαστικής απασχόλησης, η Κυβέρνηση αφαιρεί τους ήδη ελάχιστους φόρους που αποδίδονται στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, το γνωστό ΣΕΠΕ. Το 2015 η χρηματοδότηση του ΣΕΠΕ θα υπολείπεται σχεδόν 3 εκατομμύρια ευρώ, με τις κύριες περικοπές να βρίσκονται στις καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες. Όταν υπό συνθήκες εργασιακής ανασφάλειας περικόπτεται ριζικά τα λειτουργικά έξοδα των φορέων που καλούνται να ελέγξουν την εργοδοτική αυθαιρεσία, είναι σαφές ποιον εξυπηρετεί και ποιον θέλεις να χτυπήσεις.

Στο Υπουργείο Υγείας τα πράγματα βρίσκονται σε ακόμα χειρότερη κατάσταση. Συγκεκριμένα, οι συνολικές περικοπές για το 2015 αγγίζουν σχεδόν τα 340 εκατομμύρια, ενώ σε σχέση με τις δαπάνες του 2013 οι μειώσεις ξεπερνούν το 40%.

Στην εσωτερική αναδιανομή του Υπουργείου ο μεγάλος χαμένος είναι το δημόσιο νοσοκομείο. Περισσότερα από 500 εκατομμύρια ευρώ αφαιρούνται από τα δημόσια νοσοκομεία και τους υπόλοιπους φορείς υγείας. Πενιχρά ποσά αποδίδονται για την αντιμετώπιση κρίσιμων προβλημάτων, που κατά τη διάρκεια της κρίσης βρίσκονται σε έξαρση.

Έτσι, για παράδειγμα, οι πόροι που διατίθενται στον Εθνικό Συντονιστή για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών βρίσκονται στο αμελητέο επίπεδο των 130 χιλιάδων ευρώ. Είναι περίπου το ίδιο με το 2014, με παράλληλη μείωση κατά 35% των λειτουργικών του εξόδων.

Μειωμένη κατά 11 εκατομμύρια ευρώ θα είναι και η χρηματοδότηση από τον τακτικό προϋπολογισμό του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων, τη στιγμή που ο συγκεκριμένος φορέας επιβαρύνεται με καθήκοντα, όπως η λειτουργία μονάδων ειδικών λοιμώξεων, η αντιμετώπιση έκτακτων κινδύνων για τη δημόσια υγεία, καθώς και η υποστήριξη ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων του πληθυσμού.

Η επίθεση που δέχεται ο τομέας της παιδείας απλώνεται σε όλες τις βαθμίδες της. Οι αθροιστικές περικοπές στους διατιθέμενους πόρους του Υπουργείου Παιδείας για το 2015 αγγίζουν τα 300 εκατομμύρια ευρώ.

Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση οι μειώσεις αγγίζουν τα 120 εκατομμύρια ευρώ, με τις συντάξεις και τις αποδοχές να δέχονται ισχυρά πλήγματα. Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση συμπιέζεται κατά 42 εκατομμύρια ευρώ, ενώ σε σχέση με το 2013 η χρηματοδοτική απόκλιση φθάνει τα 300 εκατομμύρια.

Η ανώτατη εκπαίδευση θα δεχθεί για το 2015 περικοπές των 70 εκατομμυρίων ευρώ, με τα πανεπιστήμια να βρίσκονται εδώ και καιρό πλέον σε κρίση, ακόμα και στο επίπεδο των λειτουργικών τους αναγκών.

Οι δαπάνες που σχετίζονται με το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού βαίνουν και αυτές μειούμενες κατά 37 εκατομμύρια. Η διάρθρωση των περικοπών καταγράφεται στον τομέα του αθλητισμού και των υποδομών στο Εθνικό Συμβούλιο για την Καταπολέμηση του Ντόπινγκ, αλλά και σε διάφορες υπηρεσίες πολιτισμού.

Εάν αθροίσει κανείς τις συλλογικές περικοπές δημοσίων δαπανών των Υπουργείων που σχετίζονται με το κοινωνικό κράτος της χώρας και με τις στοιχειώδεις κοινωνικές ανάγκες των πολιτών, αυτές ανέρχονται για το έτος 2015 στα 668 εκατομμύρια ευρώ.

Εάν συνυπολογίζουμε και την εσωτερική αναδιανομή των πόρων, που χτυπάει στοχευμένα τα νοσοκομεία, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τις συντάξεις και τον πολιτισμό, τότε οι περικοπές εμφανίζονται υπερπολλαπλάσιες.

Τα προαναφερθέντα στοιχεία επιβεβαιώνονται εάν προχωρήσουμε την ανάλυση του προϋπολογισμού στον τομέα της τοπικής αυτοδιοίκησης και των περιφερειακών υπηρεσιών.

Οι αθροιστικές περικοπές των κρατικών πιστώσεων σε συνολικά πενήντα οκτώ νομούς της χώρας, από 96 εκατομμύρια ευρώ το 2014 πέφτουν στα 34 εκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι μια αρνητική μεταβολή που ξεπερνά το 65% των συνολικών δαπανών του προηγούμενου έτους. Οι συνολικές πιστώσεις στον τακτικό προϋπολογισμό για τους δήμους εμφανίζονται και αυτές μειωμένες.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα των 163 εκατομμυρίων ευρώ που αντλούνται μέσα από τις απολύσεις και τις διαθεσιμότητες υπαλλήλων στην τοπική αυτοδιοίκηση. Εάν περάσει κανείς σε παραδείγματα νομών και πιστώσεων ανά ειδικό φορέα, οι περικοπές που εντοπίζονται είναι κυριολεκτικά εξωφρενικές. Για παράδειγμα, οι δαπάνες της Νομαρχίας Αθήνας για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση από 443.000 ευρώ, πέφτουν στις 78.000 ευρώ. Οι δαπάνες για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση από 2,3 εκατομμύρια το 2014, κατακρημνίζονται στις 371.000 ευρώ. Στη Νομαρχία Πειραιά αντίστοιχα οι δαπάνες στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση από ένα εκατομμύριο μειώνονται στις 94.000 ευρώ. Στο νομό Θεσσαλονίκης, από τα 2,6 εκατομμύρια πηγαίνουμε στις 428.000 ευρώ.

Τέτοιου γιγαντιαίου τύπου περικοπές εντοπίζονται στο σύνολο των νομών της χώρας. Ακόμη και εάν η αιτιολόγηση της εισηγητικής έκθεσης επικεντρώνεται στην απαλλαγή των δήμων από τη διαδικασία μεταφοράς των μαθητών και στην επιβάρυνση των ΟΤΑ Β' βαθμού, το μέγεθος των περικοπών συνεχίζει να μην εξηγείται.

Οι συνολικές πιστώσεις στις αποκεντρωμένες διοικήσεις της χώρας εμφανίζονται μειωμένες σε σχέση με το 2014 κατά 33 εκατομμύρια ευρώ. Σε καμία από τις επιμέρους πιστώσεις κατά ειδικό φορέα δεν υπάρχει αυξημένη χρηματοδότηση. Αντιθέτως, σχεδόν στον σύνολο των υποτομών, εμφανίζεται συνέχεια η λογική των οριζόντιων περικοπών.

Συμπερασματικά, ο προϋπολογισμός του 2015 συνεχίζει να αναπαράγει τα ίδια αδιέξοδα των προηγούμενων ετών του μνημονίου και της λιτότητας. Στηρίζεται πάνω στις τεράστιες περικοπές δαπανών στο κοινωνικό κράτος. Αδιαφορεί για το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας και της υποτίμησης των μισθών. Επιφέρει νέες περικοπές στις συντάξεις και πλήττει οικονομικά την τοπική αυτοδιοίκηση.

Παράλληλα, ενώ υποτίθεται ότι μας παρουσιάζει πλεόνασμα παραγόμενου πλούτου, μέσα από προβλέψεις για ανάπτυξη, τα ασθενή κοινωνικά στρώματα βλέπουν το βιοτικό τους επίπεδο να χειροτερεύει. Η αναδιανομή του πλούτου συνεχίζει να κινείται από κάτω προς τα πάνω, με την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων να βρίσκεται στο απυρόβλητο.

Ως ΣΥΡΙΖΑ, οφείλουμε να σταθούμε απέναντι σε μια κυβερνητική πολιτική που στο όνομα μιας επίπλαστης και δήθεν χρηστής δημοσιονομικής πολιτικής, οι κοινωνικές ανάγκες μένουν στο περιθώριο.

Έχουμε φθάσει στο σημείο, όπου όλοι μας γνωρίζουμε πως οι λύσεις που έχουμε μπροστά μας δεν είναι ούτε πολλές, αλλά ούτε και εύκολες. Ο λαός μας, εδώ και καιρό πλέον, αποζητά μια διέξοδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αποζητά μια δυνατότητα που θα τον κάνει να ελπίζει σε πραγματικές βάσεις πως το μνημόνιο, η λιτότητα και ο αυταρχισμός δεν είναι μονόδρομος και πως οι νόμοι της αγοράς δεν αποτελούν «Θεού θέλημα». Η ανασυγκρότηση αυτής της κοινωνίας δεν απαιτεί την περιστολή της δημοκρατίας και την ανθρωπιστική κρίση.

Αυτό που απαιτείται είναι η άμεση και δημοκρατική ανατροπή αυτής της Κυβέρνησης, η αντικατάστασή της από ένα ευρύ δημοκρατικό πρόγραμμα που θα εκπροσωπεί τις ανάγκες των πολλών σε κάθε μικρή και μεγάλη πτυχή της καθημερινότητας των πολιτών.

Η λύση βρίσκεται μπροστά μας, ακόμα και αν ενδέχεται να συναντήσει πολλά και μεγάλα προβλήματα. Λέγεται κινητοποίηση και αφύπνιση της κοινωνίας, προσφυγή στις κάλπες και ανατροπή του μνημονίου. Αυτή είναι η νέα αρχή που πρέπει -και επιβάλλεται- να γίνει άμεσα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Πολύδωρας.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα μου επιτρέψετε να κάνω μία εισαγωγική παρατήρηση, περιγράφοντας το ιστορικό διεθνές περιβάλλον, μέσα από το οποίο φθάσαμε σε αυτήν τη συζήτηση ενός -κατά το μάλλον ή ήττον- εικονικού προϋπολογισμού, κατά σειράν του πέμπτου εικονικού και μετέωρου προϋπολογισμού.

Αυτός ο προϋπολογισμός είναι μετέωρος, γιατί δεν έχει λάβει την έγκριση κατά τα ευρωπαϊκά ειωθότα της αρμόδιας Επιτροπής της Ευρώπης. Μπορεί να αντείπαι κανείς -και έχουν αντιλέξει έτσι- ότι και πέρυσι δεν είχαμε την έγκριση, αλλά ευστοχήσαμε, υπερέβημε σε έγκυρους υπολογισμούς και την τρόικα και μπορεί να επαναλάβουμε το ίδιο. Όμως, τώρα αυτός ο προϋπολογισμός είναι δραματικά μετέωρος, γιατί συμπίπτει με το λεγόμενο «reviue», τον απολογισμό των πεπραγμένων των προγραμμάτων της τρόικας.

Στους σταθμούς της ιστορικής αναδρομής σε διεθνές επίπεδο, που θα ήθελα να εκθέσω στην κρίση σας, περιλαμβάνεται, πρώτον, το 1929, το μεγάλο κραχ. Επάλειψε να αντιμετωπίσει το μεγάλο κραχ ο Φρανκλίνος Ντελάνο Ρούσβελτ από το 1932 μέχρι το 1941. Ματαιώς! Και τι δεν μετρήθηκε! Είχε μέντορα τον Τζον Μέιναρντ Κέινς. Εφήρμοσε όλες τις κοινωνικές προσεγγίσεις της λεγόμενης «πρόκλησης της πλασματικής ζήτησης». Απέτυχε.

Παραδείγματος χάριν, να ξέρετε τα τρία «r», relief, recovery, reforms, ανακούφιση, ανάκαμψη, μεταρρυθμίσεις. Επλήρωνε υπηρετές κατά χιλιάδες στη Νέα Υόρκη, στο Σαν Φρανσίσκο και στις άλλες μεγάλες πόλεις, για να μαζεύουν τα φύλλα από το πάγκο.

Και θέλει προσοχή εδώ από εκείνους τους κευνσιανούς φίλους από την ελληνική πολιτική οικονομική σκέψη, που λένε ότι θα προκαλέσουμε ζήτηση. Προσοχή! Δεν προκαλείται εύκολα η ζήτηση, διότι πήγαιναν με το δολάριο στην αγορά, δεν εκινείτο η αγορά. Πότε τελείωσαν όλα αυτά; Το 1941 με το Περλ Χάρμπορ, όταν η Αμερική μπήκε στον πόλεμο. Έβαλε μπροστά τις μηχανές για την παραγωγή και πολεμοφοδίων και πολεμικών εργαλείων και logistics και βγήκε μέσω του πολέμου πέρα από την κρίση. Είναι μια τραγική, δραματική αλήθεια.

Αυτά έλκουν ένα λογισμό ερμηνείας των φαινομένων και για σήμερα.

Σήμερα τι άλλο έχουμε από την ιστορική αναδρομή που σας υποσχέθηκα; Έχουμε κρίση στη Σύμβαση του Ιουλίου του 1944, τη λεγόμενη Σύμβαση του Μπρέτον Γουντς. Στο Μπρέτον Γουντς κατηγορήθη ο κανόνας χρυσού και καθιερώθηκε η αρχή της σταθερής ισοτιμίας των συναλλαγματικών μέσων, δηλαδή το δολάριο.

Επιπλέον, καθιερύθηκε, πρώτον, η Διεθνής Τράπεζα, ως μοχλός για την ανάπτυξη των εχόντων ανάγκη βοήθειας, με πρώτες πειραματικές εφαρμογές το Σχέδιο Μάρσαλ και την UNRA, και δεύτερον το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτό που έχει ειδική σημασία είναι ότι καθιερώθηκαν τότε και τα quotas -ποσοστώσεις αγαθών, προσέξτε το- που ισχύουν και σήμερα, αλλά με μεγάλες ταλαντώσεις πλέον, γιατί έχουμε την GATT και τον ΠΟΕ, τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Γιατί τα λέω αυτά; Διότι υπάρχει στα διαφαινόμενα, μέσα στα οποία εμείς περιδινούμεθα, μία σύγκρουση ανάμεσα στο δολάριο ή στο σύστημα του Μπρέτον Γουντς και στο ευρώ. Δεν ξέρω εάν υπάρχει σαφήνεια σε αυτήν τη διατλαντική συμφωνία, αλλά πάντως τις επιπτώσεις τις υφιστάμεθα.

Ερχόμαστε στα δικά μας. Όσον αφορά τα δικά μας -εγώ ξέρω γιατί έχω το προνόμιο της κοινοβουλευτικής ηλικίας- μπορώ να σας πω από το 1974 μέχρι σήμερα -εγώ το 1981 εκλέχτηκα- όλα τα χαρακτηριστικά όλων των προϋπολογισμών, των κειμένων, γραπτών και αριθμών.

Τις πρώτες δεκαετίες τις περάσαμε όσον αφορά τις δαπάνες με το πώς να πηγαίνουμε με μία, κωδικό κατά κωδικό, εφαρμογή του προηγούμενου έτους, με αυξομειώσεις ασήμαντες, ελάχιστες. Ο Θανάσης Κανελλόπουλος -για τη μνήμη του το αναφέρω, ήταν και συμπατριώτης μου- εφήρμοσε για μια-δύο φορές, την περίοδο 1979 και 1990-1991, τον λεγόμενο «προϋπολογισμό μηδενικής βάσεως», δηλαδή δεν λαμβάνουμε υπόψη τι δαπάνες κάναμε πέρσι για τον τάδε κωδικό, ανοίγουμε και ορίζουμε τις δαπάνες για τις υπαρκτές απαιτήσεις για λειτουργίες του κράτους. Τα έσοδα, δε, μέχρι που μπήκαμε στην ΕΟΚ λειτουργούσαν, κατά βάσιν, με τους λεγόμενους «αδύλους πόρους», οι οποίοι ήταν το τουριστικό συνάλλαγμα, το μεταναστευτικό συνάλλαγμα και το ναυτιλιακό συνάλλαγμα. Αυτά ήταν τα μόνα έσοδα επί των οποίων κάναμε μετρήσεις, αυξομειώσεις και προοπτικές.

Μετά την είσοδό μας στην ΕΟΚ -νυν Ευρωπαϊκή Ένωση- ο ενδιαφέρων και ανόητος ή ανούσιος καυγός συμπολίτευσης-αντιπολίτευσης ήταν για το πόσα απορροφήθηκαν από τα περιφερειακά ταμεία καταρχήν -τα πρώτα πρώτα ήταν μέρμια για τις νησιωτικές και ορεινές περιοχές- τι απέγιναν άραγε οι πρόνοιες, τα κείμενα της Ευρώπης για τα ορεινά και νησιωτικά μέρη μας;- και «δεν είσαι καλός οικονομολόγος που δεν μπόρεσες να απορροφήσεις» και τα παρόμοια, μέχρι που φτάσαμε στην αιφνίδια κρίση του 2008.

Το 2008 πέφτει έξω η «LEHMAN» γιατί τρελάθηκαν τα golden boys και ήθελαν πολλά μπόνους για τα επισφαλή στεγαστικά δάνεια, όπως ακριβώς είχε γίνει και το 1929 με τα οικόπεδα της Φλόριντα. Και τότε παρετηρείτο το φαινόμενο, το οποίον το καταγγέλλω ως ελεύθερος κριτής και χωρίς να σκέπτομαι επί τη βάσει οδηγιών και δουλειών ότι ενώ επεκταέσθη η Αμερική και η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κλίκα -ελίτ τη λένε άλλοι- την έλειψε ρευστότητας, κατ' ουσίαν έχουμε την ίδια στιγμή ρεκόρ στα funds αποθεμάτων από το 2008 μέχρι και σήμερα. Η συσσώρευση και η αντοχή από πλευράς ρευστότητας που μπορεί να επιλύσει τα προβλήματα των λαών ή μίας μεγάλης ανεπτυγμένης κοινότητας, όπως είναι η Ευρώπη, είναι προφανής και πρωτοφανής.

Θέλω να σας πω -είπα και για το φαινόμενο της αιφνιδιαστικής κρίσης- ότι έβαλαν στο στόχο τη χώρα μας. Εδώ είναι το πείραμα και το πειραματόζωο. Πείραμα Ελλάς και πειραματόζωο ο ελληνικός λαός! Και εξακολουθητικά έτσι κυλούν πέντε προϋπολογισμοί.

Το 2009 είχαμε 11% ανεργία και είχαμε 129% δημόσιο χρέος. Τώρα έχουμε δημόσιο χρέος 177% και η ανεργία 27% μετά από έξι χρόνια «διασώσεων» και τα δύο τα πολύ «ευδόκιμα» της τελευταίας Κυβέρνησης -το λέω αυτό κατά κάποιο τρόπο σαρκάζοντας το αυτό το «ευδόκιμα»- έχουμε το φαινόμενο να είναι η κατάσταση τόσο οξεία τόσο δραματική. Τι είναι αυτό; Δεν εγγίζει τα όρια του Πιραντέλο, του παραλόγου;

Και μάλιστα, οι εκβιαστές τοκογλύφοι πιστωτές μας -ηπιότητα έκφραση- να μας λένε ότι «δεν έχουμε κάνει καλά τα μαθήματά μας», ενώ τις προάλλες όλοι μας έλεγαν ότι «έχουμε κάνει καλά τα μαθήματά μας». Ας σταθεροποιηθούν σε ένα μέρος.

Τι γίνεται εδώ; Το πειραματόζωο μέχρι θανάτου; Εξόντωση; Τιμωρία; Τι είναι αυτό; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα που διέπει τη σκέψη μου στη σπουδή των γραμμάτων και των αριθμών αυτού του προϋπολογισμού.

Κάπου λέει ο προϋπολογισμός –εμφατικά το λένε και όλοι οι ρήτορες της Συμπολίτευσης– ότι θα έχουμε 2,9% αύξηση του ΑΕΠ και 3% πλεόνασμα. Είναι σοβαρά αυτά τα πράγματα, όταν γύρω γύρω είναι γνωστό και κατάδηλο ότι έχουμε υφεσιακές τάσεις; Βαθαίνει η ύφεση στην Ευρώπη και την Αμερική.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, εμείς τολμούμε και φτιάχνουμε αριθμούς για 2,9%, δηλαδή 3%, ανάπτυξη και 3% πρωτογενές πλεόνασμα; Δεν νομίζω ότι η συζήτηση επί του προϋπολογισμού, επί της μοίρας των ανθρώπων, των πολιτών, τίθεται επί σοβαράς και αληθούς βάσεως.

Θέλω να σας πω ότι στην κριτική δεν είμαι οξύς. Δεν θέλω να είμαι οξύς ούτε «ένα-ένα τα κονδύλια», αλλά μου αρκεί το γεγονός ότι έχει μείωση των δαπανών στην ουσία, το «οξυγόνο», την ανάσα του λαού, στους τομείς εργασίας, υγείας, παιδείας, ασφάλισης σαν χαριστική βολή. Εντείνεται η κοινωνική κρίση και καταστροφή.

Δεν είδα περικοπή των δαπανών, παραδείγματος χάριν σε εκείνους τους τομείς της λειτουργίας του κράτους κι όχι το πώς θα φέρουμε δημοσιονομικά οφέλη με το πετσόκομμα. Υπάρχει κανένας απολογισμός, εκτός από τον εκβιασμό που λέει «Δεν κάνετε οικονομία. Είστε σπάταλοι» και όπως λέει το κείμενο του «SPIEGEL» προχθές «Είστε τσαπατσούληδες και διεφθαρμένοι»;

Η πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ έχει ως πρώτη διεφθαρμένη χώρα την Αμερική και δεύτερη τη Γερμανία. Τι απαιτήσεις είναι αυτές από πλευράς πιστωτών, τοκογλύφων, εκβιαστών, vultures όπως λέμε στα λατινικά, δηλαδή των αρπακτικών; Τι είναι αυτό;

Έγινε κανένας απολογισμός να δούμε το δημοσιονομικό και το κοινωνικό όφελος, αλλά να συμποσούνται όλα; Και κοινωνικές ζημιές και κοινωνικές βλάβες και αυτοκτονίες και φτωχοποίηση να συμποσοούνται, για να δω πόσο είναι το όφελος από τις εκατόν πενήντα καθαρίστριες που απολύθηκαν, πόσο είναι το όφελος από κάποιους διωγμούς με το ανώμαλο αυτό που παραβιάζει τους κανόνες της λογικής που λέει «15% θα είναι κάτω από τη βάση. Τι ψάχνεις τώρα;». Είναι αυτά λογικά πράγματα που τα διαχειρίζονται πολιτικοί, έμφρονες άνθρωποι, λογικοί άνθρωποι;

Θέλω να σας πω ότι οι αριθμοί πάντοτε –εικονικοί ξε-εικονικοί– υπαγορεύουν και τις κατευθύνσεις της πολιτικής. Δεν είδα καμμία κατεύθυνση για ανάπτυξη. Δεν είδα κατεύθυνση για την πρωτογενή παραγωγή, τη γεωργία, η οποία μάλιστα είναι σε «σιδερένια παπούτσια», δεμένη χειροπόδαρα από την Κοινή Αγροτική Πολιτική και από το ότι «δεν μπορώ να καλλιεργήσω στον κήπο μου και δεν μπορώ να θρέψω κατσίκια και δεν μπορώ να φυτεύσω παραδοσιακό σιτάρι, σκληρό ή μαλακό σίτο, στα οροπέδια της Κοζάνης ή στον κάμπο της Θεσσαλίας». Αυτά, δυστυχώς, έχουν συμβεί. Έχουν συντελεστεί. Είναι τραγικά. Κόβουν κάθε προοπτική οικονομικής αυτάρκειας για τα ελάχιστα, την απλή επιβίωση.

Κι εδώ πρέπει να είναι ο βασικός προβληματισμός και για τον προϋπολογισμό και για το αν νοιάζομαστε για τη ζωή και την επιβίωση αυτού του λαού.

Εγώ θέλω να σταθώ συμπληρωματικά. Δεν είδα καμμία τάση φοροαπαλλαγής. Έχω μία φιλοσοφική, ηθική, πολιτική, οικονομική εμμονή για την ιδιοκτησία. Δεν νοείται ελεύθερος άνθρωπος χωρίς το «ασφαλιστήριο συμβόλαιο» της ιδιοκτησίας.

Θέλω να σας πω ότι το ιδιοκτησιακό στην Ελλάδα είναι με τα ερείσματα που δεν τα έχουν τα λατιφούντια της Ιταλίας ή οι δουλοπάροικοι των τιμαρίων της Ευρώπης. Καμμία σχέση. Τα βουνά δεν είναι μόνο καταφύγιο για την ελευθερία του 1821, της ελευθερίας μας. Τα βουνά είναι το κατοχυρωτικό έγγραφο συμβόλαιο για την επιβίωση αυτού του λαού.

Από τη Φραγκοκρατία, το Βυζάντιο, την Τουρκοκρατία, το 1821 μέχρι τον Καποδίστρια εζήσαμε στα πρανή, στα πλάγια, στα οροπέδια, τα άγονα με τις μετρήσεις άλλων που ζουν στους κάμπους της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα-δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Από εκείνα ζήσαμε. Είχαμε το σύστημα των αναβαθμών, δηλαδή των πεζουλιών. Ζούσαμε ως λαός, επιβιώναμε. Και αυτό, το χωράφι και το σπίτι, θα έλεγα ότι είναι για τον Έλληνα ο καθεδρικός ναός του λαϊκού πολιτισμού. Έτσι ορίζεται ο λαϊκός πολιτισμός, ο υπαρκτικός, σε μας ιστορικά.

Δεν καταργείτε τον ΕΝΦΙΑ. Θέλω να σας πω ότι σκοτώνετε την ιδιοκτησία, σκοτώνετε τη μεσαία τάξη. Γιατί όλα αυτά; Το 6,3% του πληθυσμού της Ελλάδας έπεσε κάτω από τα όρια της φτώχειας ή αγγίζει τα όρια της φτώχειας. Είναι αυτό λογαριασμός;

Καταστρέφω τον λόγο για να καταλήξω, λέγοντας το εξής. Είπε χθες ο Πρωθυπουργός: «Δεν δέχομαι παράλογες και υπερβολικές πιέσεις». Ξέρετε πώς το λένε στα γαλλικά αυτό; Trop tard, πολύ αργά. Έπρεπε να ήταν η πολιτική θέση προ πενταετίας και εξακολουθητικά προ διετίας μέχρι σήμερα, ότι –όπως έλεγε ο Αριστοτέλης στη Λογική του– «ο μεγαλύτερος σατραπισμός είναι όταν κάποιος σου επιβάλλει το παράλογο». Εκείνη η ώρα είναι η ώρα της συγκρούσεως, δεν συζητάς το παράλογο. Όλα όσα μας ζήτησαν ήσαν παράλογα και όχι μόνο αυτά τα τελευταία.

Όμως, θέλω να σας πω για την κατακλείδα του λόγου, ότι έχει σωθεί το ελληνικό κεκτημένο. Δεν έχουν μόνο οι Ευρωπαίοι της Ένωσης κεκτημένο «acquis». Έχουμε κι εμείς. Μην το πετάτε. Μην το υποτιμάται. Ποιο είναι; Πρώτον, ρεκόρ ατομικής ιδιοκτησίας στον κόσμο. Δεν το έχει κανένας. Δεύτερον, ρεκόρ πτυχιούχων πανεπιστημίου στον κόσμο. Δεν το έχει κανένας. Τρίτον, ρεκόρ μικρομαγαζατόρων, οι οποίοι έχουν σπάσει το ρολόι, το έχουν τσακίσει για να δείχνει τα δεκαπεντάωρα συνέχεια. Είτε φούρναρης είναι, είτε μπακάλης είναι, είναι βιοτέχνης είναι, τον σκοτώνετε. Τέταρτον, ρεκόρ πανεπιστημιακών οι οποίοι έχουν έδρες στα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Τώρα ενισχύονται και με τους αυτοεξορίστους του 2012, 2013, 2014. Τέλος, έχουμε ένα κεκτημένο που λέγεται «διευρυμένη ασφαλιστική εταιρεία». Είναι η διευρυμένη οικογένεια. Αυτά είναι που μας κρατούν ακόμα όρθιους, όχι η σοφία των κυβερνώντων.

Ελπίζω να συνεχίσετε, έστω και εάν είναι αργά. Όμως, θέλω να σας πω το εξής: Μη με βάζετε να ακολουθήσω τις οδηγίες που σας λέει η τρόικα, που μοιάζουν με οδηγίες του Καλιγούλα, που έβαζε τους Ρωμαίους πολίτες το 15-20 μ.Χ. να προσκυνήσουν το θεοποιηθέν άλογό του.

Όχι, δεν προσκυνάμε, δεν προσκυνώ!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής κ. Γκόκας για δεκαπέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2015 και αυτή τη φορά, χωρίς συμφωνία με τους εταίρους μας, ενώ παράλληλα βρισκόμαστε στο τελικό στάδιο μιας ολοκληρωμένης διαπραγματεύσεως που αφορά στην ολοκλήρωση του τρέχοντος ευρωπαϊκού προγράμματος και στο ρόλο του ΔΝΤ, αλλά ταυτόχρονα αφορά και τη νέα περίοδο για τη χώρα μας. Επιδιώκουμε τη συμφωνία που θα κλείσει μία πενταετή περίοδο επώδυνης προσπάθειας του ελληνικού λαού και θα διαμορφώσει τη νέα σχέση μας με τους εταίρους, στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών μηχανισμών, αλλά και θα εξασφαλίσει την ομαλή και κανονική πορεία της χώρας μας στο πλαίσιο των συνθηκών της παγκόσμιας οικονομίας.

Στη δημόσια συζήτηση επικρατεί η λάθος αντίληψη ότι το μνημόνιο έφερε την κρίση, ενώ συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, καθώς και η Νέα Δημοκρατία 2010, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ και η υπόλοιπη Αντιπολίτευση μέχρι σήμερα επένδυσαν στην αντιμνημονιακή ρητορική. Η αλήθεια είναι πως η Ελλάδα έφθασε στο μνημόνιο, γιατί βρέθηκε πολύ κοντά στη χρεοκοπία, αδυνατώντας να δανειστεί από τις αγορές.

Η έξοδος, λοιπόν, από την κρίση αποτελεί εθνικό στόχο που απαιτεί ένα συμπαγές εσωτερικό μέτωπο και θα στηρίζεται στις σημαντικές επιτυχίες που έχουμε να παρουσιάσουμε.

Από την πλευρά μας, υπηρετούμε με συνέπεια αυτήν την προσπάθεια, αναλαμβάνοντας αυτό το δυσανάλογο με τις ευθύνες μας βάρος, μόνοι μας στην αρχή και με την πρώτη κυβέρνηση

συνεργασίας στη συνέχεια. Φθάσαμε στην ολοκλήρωση του 85% των δημοσιονομικών διαρθρωτικών αλλαγών ως το Φεβρουάριο του 2012, ξεκινώντας με μία εκτροχιασμένη οικονομία με 36 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα, χρέος σχεδόν διπλάσιο του 2004 και την οικονομία σε ύφεση.

Αποτελεί επιλογή ευθύνης να στηρίζουμε σήμερα μία κυβέρνηση εθνικής ανάγκης, παρ' ότι πληρώσαμε με μεγάλο προσωπικό και πολιτικό κόστος τις δύσκολες επιλογές, για να βγει η χώρα από την κρίση. Αποφύγαμε την άτακτη χρεωκοπία, μείναμε στο ευρώ και έχουμε τις προϋποθέσεις για την ανασυγκρότηση της χώρας. Αυτό δικαιώνει τις επιλογές μας, αλλά κυρίως τις μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού.

Έχουμε πει ξανά ότι παρά τα όποια λάθη – ίσως και δικά μας, αλλά κυρίως των εταίρων μας – σε υπολογισμούς και σε αστοχίες στις προβλέψεις, δεν υπήρξε και δεν υπάρχει εναλλακτική λύση ή σχέδιο Β σε σχέση με το πρόγραμμα που ακολουθούμε. Δεν διατυπώθηκε ποτέ. Ας προβληματιστούν όλοι όσοι ανεύθυνα και με λόγο αλαζονικό που κυριαρχείται από τη μικροπολιτική σκοπιμότητα, αρνούνται να βοηθήσουν αυτήν την κρίσιμη στιγμή τη χώρα. Το κλίμα αστάθειας και αβεβαιότητας δυσκολεύει σήμερα τη δυνατότητα ολοκλήρωσης της αξιολόγησης και υπονομεύει απροκάλυπτα κάθε πιθανότητα συμφωνίας, με μόνο στόχο τις πρόωρες εκλογές. Πιστεύω ότι τα εύκολα λόγια, η άρνηση στην ανάγκη συναίνεσης και η περίσσεια λαϊκισμού απέναντι σε κρίσιμα εθνικά ζητήματα καταγράφονται και θα κριθούν ανάλογα, όταν ηγεμύσει η πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου, αυστηρά, αλλά και δίκαια για όλους.

Δεν υπάρχει καμμία συνεννόηση ούτε σεβασμός, ακόμα και στο καθαρό θεσμικό ζήτημα που κατ' εξοχήν συμβολίζει την εθνική ενότητα, δηλαδή την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Με την επικίνδυνη θεωρία της αποστασίας προσβάλλει τους Βουλευτές και δηλητηριάζει τη δημόσια ζωή του τόπου μας.

Τι σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «εξαγορά συνειδήσεων»; Έχει σχέση και με υποσχέσεις συμμετοχής και προσκλήσεις για συμμετοχή σε ψηφοδέλτια; Πόσο κακό, επίσης, κάνουν εμφανίσεις, σαν κι αυτή στο Λονδίνο, στην πρώτη απόπειρα παρουσίασης θέσεων από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που τρώμαξαν τους συνομιλητές τους;

Θα ήθελα να αναφέρω, επίσης, για μία ακόμα φορά τις συνεχιζόμενες αντιφατικές κορυφαίες στελεχών της για το χρέος, για το PSI, για τη μνημονιακή πολιτική, για τη φορολογία, για την έξοδο από το μνημόνιο ή για τις επιλογές για την κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών. Ποια είναι η πρότασή σας; Οι αγορές; Τα χαμηλά επιτόκια του μνημονίου; Ο εσωτερικός δανεισμός; Τι απ' όλα; Ή θα πάτε σε στάση πληρωμών, δηλαδή σε χρεωκοπία, χωρίς εναλλακτικές προτάσεις και με καθαρό κενό στρατηγικής, αν τα γεγονότα διαψεύσουν τις προσδοκίες σας για καταστροφικές εξελίξεις και αδιέξοδα;

Με αμφισβήτηση του ρόλου των ευρωπαϊκών θεσμών και των απόψεων εκπροσώπων τους, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση του κ. Ρέγκλιγκ και του κ. Ντράγκι σχετικά με τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους και με εχθρική στάση απέναντι σε επενδύσεις και επενδυτές. Πού είναι ο σοβαρός και υπεύθυνος θεσμικός ρόλος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης;

Για μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την κρίσιμη φάση των διαπραγματεύσεων, πρέπει να διασφαλιστεί ότι δεν θα επιβαρυνθούμε με πολιτικές που θα έχουν αντίκτυπο στο εισόδημα των Ελλήνων πολιτών και που θα μειώνουν την ανάπτυξη. Η βασική διαφορά και το κλειδί για τη συμφωνία προκύπτει από την εντελώς διαφορετική εκτίμηση που έχουμε από τους εταίρους μας για το δημοσιονομικό κενό. Ασφαλώς, δημοσιονομικό κενό 2 ή 3 δισεκατομμυρίων ευρώ, όπως υποστηρίζεται από την πλευρά των εταίρων, οδηγεί σε δημοσιονομικά μέτρα και μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, που δεν μπορούν να ληφθούν. Δεν υπάρχει ούτε λόγος ούτε πολιτική δυνατότητα ή κοινωνικό περιθώριο για κάτι τέτοιο ούτε για αλλαγές για τις δόσεις που ψηφίσαμε ούτε μέτρα που αφορούν ομαδικές απολύσεις ή κατοχυρωμένα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Ελπίζω ότι θα επικρατήσει η λογική. Η χώρα πλέον έχει ανάγκη ένα συμφωνημένο πλαίσιο, για να δοθεί η δυνατότητα παραγωγικής και αναπτυξιακής ανασυγκρότησης, για μια κοινωνία πιο

ασφαλή και αισιόδοξη. Τα θετικά στοιχεία που υπάρχουν, όπως ο ρυθμός ανάπτυξης, το πρωτογενές πλεόνασμα, η σταθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού και τραπεζικού συστήματος, πρέπει να αξιοποιηθούν ως εχέγγυο για την επόμενη μέρα.

Ο προϋπολογισμός του 2015, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στοχεύει στη διατήρηση αυτών των επιτευγμάτων της δημοσιονομικής προσαρμογής, αλλά και στην ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και στην αντιμετώπιση των μεγάλων κοινωνικών ζητημάτων, που έχουν ανακύψει μέσα από την κρίση, με κορυφαίο την ανεργία.

Αναγνωρίζουμε όλοι το κοινωνικό πρόβλημα. Δεν αρκεί, όμως, η ευαισθησία, που όλοι επίσης έχουμε. Πρέπει να υπάρχουν και οι απαιτούμενες πρωτοβουλίες και δράσεις. Με συνετή δημοσιονομική διαχείριση και υλοποίηση των αναγκαίων θεσμικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων στις δομές του κράτους, στη δημόσια διοίκηση, αλλά και στη δικαιοσύνη. Με τη μεταρρύθμιση για ένα απλό αναπτυξιακό και κοινωνικά δίκαιο φορολογικό σύστημα και παράλληλα με τη στοχευμένη αξιοποίηση των πόρων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, την εντατικοποίηση των ενεργειών, για την ολοκλήρωση των Προγραμμάτων ΕΣΠΑ 2007-2013, την επίσπευση των διαδικασιών για την έναρξη των προγραμμάτων της νέας περιόδου 2014-2020 – και όσον αφορά στο ΣΕΣ και όσον αφορά στην ΚΑΠ – την επιτάχυνση της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και την αποτελεσματικότερη υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων από πόρους του ΕΣΠΑ, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου, την αξιοποίηση της θετικής πορείας των εξαγωγών και του τουρισμού και της προοπτικής στον τομέα της ενέργειας και των φυσικών μας πλεονεκτημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2015 είναι ένας ισοσκελισμένος προϋπολογισμός. Περιλαμβάνει για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά θετικές προβλέψεις για τα μεγέθη και την πορεία της ελληνικής οικονομίας, προβλέψεις που επιβεβαιώθηκαν τα προηγούμενα δύο χρόνια, διαψεύδοντας τις αντίθετες εκτιμήσεις και των εταίρων, αλλά και της Αντιπολίτευσης.

Παράλληλα, όμως, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε και τα προβλήματα που υπάρχουν στην πραγματική οικονομία, η οποία χρειάζεται οξυγόνο, δηλαδή ρευστότητα, στην ανάγκη στήριξης προς τον κόσμο της εργασίας και της επένδυσης, στην ανεργία που παραμένει υψηλή, παρά την ελαφρά μείωση, στη φτώχεια μεγαλύτερου πλέον τμήματος του πληθυσμού, στην ανάγκη στήριξης της παραγωγής, ιδιαίτερα του πρωτογενή τομέα, της αγροτικής παραγωγής, της κτηνοτροφίας και της αλιείας, στη μείωση των εισοδημάτων και στην αδυναμία να ανταποκριθούν οι πολίτες στις μεγάλες φορολογικές τους υποχρεώσεις για τα εισοδήματα και την περιουσία τους.

Όπως και στο προσχέδιο, έτσι και στο τελικό κείμενο, χωρίς να υπάρχουν ουσιαστικές διαφοροποιήσεις, προβλέπεται πρωτογενές πλεόνασμα στο ύψος των συμφωνηθέντων με την τριτοκτία, δηλαδή 3% του ΑΕΠ ή 5,6 δις. ευρώ. Προβλέπεται ανάπτυξη 2,9%, όσο ακριβώς ήταν και η τελευταία πρόβλεψη και δημοσιονομικό έλλειμα 0,2% που φέρνει την Ελλάδα στη δεύτερη θέση της ευρωζώνης μετά τη Γερμανία. Αξίζει να θυμηθούμε πως η προσπάθεια ξεκίνησε με ένα πρωτογενές έλλειμα της τάξης των 24 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2009.

Οι παραπάνω στόχοι του προϋπολογισμού βασίζονται σε αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ, σε σχέση με το 2014, αλλά και από τις μειώσεις πρωτογενών δαπανών κατά 530 εκατομμύρια ευρώ, που είναι αυξημένες, βάσει του μεσοπρόθεσμου 2015-2018, κατά 457 εκατομμύρια.

Πέρα από τα δημοσιονομικά επιτεύγματα που αποτελούν θετικά στοιχεία της πορείας εξυγίανσης της ελληνικής οικονομίας, πρέπει να υλοποιηθούν πολιτικές ανακούφισης των πολιτών, στήριξης της ανάπτυξης, μείωσης της ανεργίας και αντιμετώπισης των κοινωνικών ανισοτήτων.

Ήδη προς αυτήν την κατεύθυνση έχουν υπάρξει προβλέψεις μέσα στον προϋπολογισμό με θετικό, κοινωνικό και αναπτυξιακό πρόσημο, όπως η διατήρηση στα ίδια επίπεδα του ΦΠΑ στην εστίαση, η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, η διευκόλυνση στην εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία και την εφορία, όπως και η μείωση στην έκτακτη ει-

σφορά αλληλεγγύης, που θα εφαρμοστεί μειωμένη κατά 30% από τον Ιανουάριο του 2015.

Επίσης, στα θετικά καταγράφεται και η μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, όπου επιμένω ότι πρέπει να επαναπροσδιοριστούν τα κριτήρια χορήγησης του επιδόματος με επανακαθορισμό των ζωνών, με βάση το υψόμετρο και τα κλιματολογικά δεδομένα της κάθε περιοχής.

Όσον αφορά τις ρυθμίσεις διευθέτησης των ληξιπρόθεσμων οφειλών στα ασφαλιστικά ταμεία και την εφορία και παρά την αντίθεση της τρόικας, τα μηνύματα είναι πολύ θετικά, με φανερή και πάλι την αδυναμία των εταίρων να κατανοήσουν την ελληνική κοινωνική πραγματικότητα και τις αντιδράσεις της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα στη συνέχεια να αναφερθώ στον ιδιαίτερο ρόλο του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και του ΕΣΠΑ στην αναπτυξιακή προοπτική και δυναμική της ελληνικής οικονομίας, όπως και στην ισόρροπη και βιώσιμη ανάπτυξη των περιφερειών της χώρας.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται να χρηματοδοτήσει τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας για το 2015 με το ποσό των 6,4 δισεκατομμύρια ευρώ, με 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ από κοινοτικούς πόρους, οι οποίοι είναι μειωμένοι κατά 400 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2014, και 700 εκατομμύρια ευρώ από πόρους της δικής μας συμμετοχής που παραμένουν στα επίπεδα του 2014.

Η διατήρηση του εθνικού σκέλους δεν είναι αρνητική. Όμως, θεωρώ πως αυτό το ποσό θα μπορούσε να είναι αυξημένο με τη διάθεση και άλλων πόρων, για να ενισχυθούν περισσότερο οι επενδύσεις που θα τυνώσουν την απασχόληση. Έχουμε στη διάθεσή μας πρωτογενή πλεονάσματα, αλλά και τα έσοδα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων το 2014 ήταν αυξημένα, ενώ εκτιμάται το ίδιο και για το 2015.

Γιατί, λοιπόν, να μη διαθέσουμε και άλλους πόρους, αφού καλύπτουν μεγάλο πεδίο δράσεων και τομέων της ελληνικής οικονομίας και έχουν πολλαπλασιαστικά οφέλη; Για παράδειγμα, καθαριστική αναμένεται να είναι η συμβολή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για το 2015 στην κατασκευή των μεγάλων έργων υποδομής, όπως είναι τα οδικά έργα, οι σιδηρόδρομοι και το μετρό, με διάθεση κονδυλίων ύψους 1,8 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή του 28,8% του προγράμματος. Μέχρι το τέλος του 2015, αναμένεται η υλοποίηση των υπόλοιπων εκατόν πέντε μεγάλων έργων από τα εκατόν ογδόντα ένα που είχαν χαρακτηριστεί ως έργα προτεραιότητας και ιδιαίτερης σημασίας για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας, πέραν των είκοσι τριών μεγάλων έργων που ολοκληρώνονται εντός του 2014.

Μεγάλη είναι, επίσης, η συμμετοχή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και στις δράσεις του Υπουργείου Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας με τη διάθεση κονδυλίων ύψους 2,2 δισεκατομμυρίων ευρώ – που αποτελεί το 34,36% του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων – για τομείς, όπως είναι ο τουρισμός, η μεταποίηση και η υλοποίηση έργων στο πλαίσιο ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων στην περιφέρεια, ενώ η εκτέλεση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για το 2014 κλείνει στα 6,8 δισεκατομμύρια ευρώ, ακριβώς σύμφωνα με τις προβλέψεις.

Προχωρών κανονικά οι διαδικασίες, οι εμπροσθοβαρείς δράσεις και οι πρωτοβουλίες για το σχεδιασμό της νέας προγραμματικής περιόδου 2014-2020, που περιλαμβάνουν επτά τομεακά και δεκατρία περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα, με σημαντική την προσθήκη και του προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας. Υπάρχουν δε και οι πόροι της νέας ΚΑΠ, 15 δισεκατομμύρια ευρώ για ενισχύσεις και 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ για επενδύσεις.

Επίσης, το πλαίσιο των συμφωνιών για το χρέος ασφαλώς και συνδέεται με την ανάγκη για τη διευθέτησή του, όπως προβλέπουν οι συμφωνίες του 2012, μέσα από νέες παρεμβάσεις, πέραν αυτών που ήδη έχουν μειώσει περίπου στο μισό την ετήσια εξυπηρέτησή του. Πρέπει να μειωθεί περισσότερο, για να υπάρξουν μεγαλύτερα περιθώρια και για την ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής, αλλά και για την ενίσχυση των δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων για την ανάκαμψη της οικονομίας και τη δραστηριότητα της ανεργίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγωνιζόμαστε για να ολοκληρωθεί με επιτυχία η προσπάθεια ανασυγκρότησης της χώρας, για να βγούμε από την κρίση και να διαμορφώσουμε τις καλύτερες δυνατότες συνθήκες και προϋποθέσεις για την εθνική μας οικονομία στη μετά μνημόνιο εποχή.

Το πολιτικό σύστημα πρέπει να σταθεί υπεύθυνα απέναντι στις περιστάσεις. Η ανάκαμψη είναι εύθραυστη και εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως είναι η κοινωνική και πολιτική σταθερότητα και θα μπορούσαν να χαθούν πολύ εύκολα και χωρίς να το καταλάβουμε όλα όσα έχουμε χτίσει μέχρι σήμερα, με θυσίες και δύσκολες αποφάσεις, παρά το γεγονός ότι βρισκόμαστε στο τέλος της τεράστιας προσπάθειας για έξοδο από την κρίση. Δίνουμε μια σκληρή μάχη και κανένας δεν έχει το δικαίωμα να υπονομεύει αυτή την προσπάθεια.

Θεωρούμε υποχρέωσή μας και είναι ευθύνη μας να λέμε μόνο αλήθειες στους πολίτες κι εμείς αυτό κάνουμε. Η περιπέτεια της κρίσης ήταν διδακτική για όλους μας και για τους πολιτικούς και για τους Έλληνες πολίτες. Επάνω σε αυτή τη βάση πρέπει να χτίσουμε μία νέα σχέση εμπιστοσύνης, απαραίτητη για σταθερά και αποφασιστικά βήματα.

Ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2015 γιατί αυτό επιβάλλει το συμφέρον της χώρας. Για να πάμε σε μία νέα, καλύτερη εποχή, με σιγουριά και προοπτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Γκόκα.

Συνεχίζουμε με τον ειδικό εισηγητή κ. Απόστολο Βεσυρόπουλο.

Ορίστε, κύριε Βεσυρόπουλε, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για δεύτερη φορά έχω την τιμή να είμαι ειδικός εισηγητής στον προϋπολογισμό στο σκέλος που αφορά τις δαπάνες και τα έσοδα. Είμαστε στο μεταίχμιο μίας τελευταίας και κρίσιμης διαπραγματεύσεως, που σχετίζεται με την αξιολόγηση και το κλείσιμο του προγράμματος.

Αυτή η διαπραγμάτευση δεν είναι εύκολη. Αυτοί που προεξόφλουσαν πλήρη αποδοχή των απαιτήσεων των δανειστών από την Κυβέρνηση, έχουν διαψευσθεί για μία ακόμη φορά. Πολύ θα το ήθελαν βέβαια, για να είχαν μία εύκολη και βολική επιχειρηματολογία μετά, κατηγορώντας την Κυβέρνηση για ενδοτισμό και αναλγησία, όπως υιοθέτησαν την εύκολη και βολική πολιτική στάση χαϊδεύοντας αυτή και συντηρώντας ψευδαισθήσεις. Για όλα υπάρχει ένα τέλος, ακόμη και για τις ψευδαισθήσεις.

Άκουσα πολλούς στην Επιτροπή Οικονομικών αλλά και στον δημόσιο διάλογο να προσπαθούν να απαξιώσουν τα δεδομένα του προϋπολογισμού. Να υπενθυμίσω ότι ανάλογη προσπάθεια γινόταν από τους ίδιους και στον προϋπολογισμό του 2013 και στον προϋπολογισμό του 2014.

Να σας υπενθυμίσω, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι αμφισβητούσατε το πρωτογενές πλεόνασμα. Σήμερα παρακολουθώ κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να χρησιμοποιούν το επιχείρημα και το επίτευγμα του πρωτογενούς πλεονάσματος, για να αντικρούσουν τους δανειστές, το μετατρέπουν σε τμήμα της δικής τους επιχειρηματολογίας.

Χαίρομαι γιατί έστω και τώρα παραδέχεστε και ανακαλύπτετε το πρωτογενές πλεόνασμα. Ποτέ δεν είναι αργά, με μία διαφορά: Το πρωτογενές πλεόνασμα δεν αποτελεί τον βατήρα επιστροφής στο παρελθόν, δεν είναι για να το μοιράζουμε μαζί με τα δανεικά. Από το πρωτογενές πλεόνασμα προκύπτει κοινωνικό μέρισμα, που διανέμεται ορθολογικά σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη. Και αυτό κάναμε. Το πρωτογενές πλεόνασμα σηματοδοτεί την επιστροφή της χώρας στην υγιή δημοσιονομική διαχείριση, στους ισοσκελισμένους και πλεονασματικούς προϋπολογισμούς.

Είναι δεδομένη η σκλήρυνση της στάσης των δανειστών. Προκύπτει από την υπαρκτή απειλή πολιτικής αποσταθεροποίησης όχι λόγω απώλειας της κυβερνητικής πλειοψηφίας, αλλά λόγω της επιλογής του ΣΥΡΙΖΑ να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές με

μοχλό πίεσης την αδυναμία εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας. Κάτι ανάλογο είχε γίνει και το 2009, εν όψει της προεδρικής εκλογής του 2010, και είδαμε τις συνέπειες, όταν οι κομματικές σκοπιμότητες και οι πολιτικοί τακτικισμοί στρέφονται κατά των θεσμών και εναντίον της διαπιστωμένης ανάγκης για μία ελάχιστη εθνική συνεννόηση και συναίνεση.

Οι συνέπειες είναι ολέθριες και ο λογαριασμός πηγαίνει στους πολίτες. Κανείς δεν μπορεί να θέτει σε κίνδυνο τις θυσίες των πολιτών. Αυτό ισχύει για όλους μας. Κανείς δεν μπορεί να αγνοεί αυτές τις θυσίες, να αγνοεί τα επιτεύγματα της Ελλάδος στο πεδίο των μεταρρυθμίσεων και κυρίως σε αυτό της δημοσιονομικής προσαρμογής και εξυγίανσης.

Υπάρχουν πράγματι απαιτήσεις που μας υπερβαίνουν, γι' αυτό και διαπραγματευόμαστε. Έχουμε όμως και επιχειρήματα. Έχουμε δικαιωθεί από την επιτυχία αλλά και την υπέρβαση των στόχων που είχαμε θέσει στους προϋπολογισμούς των δύο προηγούμενων χρόνων. Πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα νωρίτερα από τους αρχικούς υπολογισμούς. Η χώρα για πρώτη φορά καλύπτει τις λειτουργικές της δαπάνες χωρίς δανεικά. Έχουμε πλεόνασμα και όχι έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο. Ελέγξαμε και μειώσαμε τις δαπάνες πέρα από τις εκτιμήσεις που είχαν θέσει οι στόχοι του προϋπολογισμού.

Βλέπουμε να υπάρχει θετική εικόνα στον τομέα των εσόδων. Το μέτρο για τις εκατό δόσεις, το μέτρο της μείωσης του ειδικού φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης οδηγούν σε αύξηση των εσόδων. Έχουμε επιχειρήματα. Μπορούμε να διαπραγματευόμαστε, ιδιαίτερα μάλιστα όταν η τρόικα έχει προβεί σε λανθασμένες εκτιμήσεις, όταν δεν έχει αποδεχθεί μέτρα και παρεμβάσεις που αποδεικνύεται στην πράξη ότι φέρνουν αποτέλεσμα.

Στην Επιτροπή Οικονομικών μού δόθηκε η ευκαιρία να πω ότι αυτό που διεκδικούμε και δικαιούμαστε είναι να σχεδιάσουμε το αύριο, να προχωρήσουμε με ασφάλεια στην επόμενη ημέρα για την ελληνική οικονομία και τους πολίτες αυτής της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από τον προϋπολογισμό του 2015 επιβεβαιώνεται η αποφασιστικότητα της χώρας να συνεχίσει στον δρόμο της δημοσιονομικής εξυγίανσης, να προετοιμάσει την επόμενη μέρα, να δημιουργήσει μια ασφαλή γέφυρα από την οποία θα περάσουμε στο μέλλον.

Αυτός ο προϋπολογισμός διαθέτει στόχευση, έχει συγκεκριμένους άξονες και στόχους. Θα κριθεί από την επίτευξη αυτών των στόχων, όπως κρίθηκαν και οι άλλοι δύο προϋπολογισμοί, του 2013 και του 2014. Από την ορθή εκτέλεσή τους, από την επίτευξη αλλά και την υπέρβαση των στόχων που τέθηκαν, μπορεί σήμερα η χώρα να στέκεται στα πόδια της, να διαπραγματεύεται, να έχει αφήσει οριστικά πίσω της τον εφιάλτη της χρεοκοπίας και της απομόνωσης από την ευρωπαϊκή οικογένεια.

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά καταγράφεται πρωτογενές πλεόνασμα. Εύχομαι και ελπίζω να μην το αμφισβητείτε πάλι. Για το 2015 υπολογίζεται πρωτογενές πλεόνασμα 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ, σε ποσοστό 3% του ΑΕΠ.

Το 2014 κλείνει με οριακό ρυθμό ανάπτυξης, ενώ, βάσει των υπολογισμών του προϋπολογισμού, το 2015 η χώρα επιστρέφει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, με την αύξηση του ΑΕΠ να ανέρχεται σε ποσοστό 2,9%.

Είναι δεδομένο ότι η ανεργία κινείται ακόμα σε πολύ υψηλά επίπεδα, παρά το γεγονός ότι το προηγούμενο διάστημα σταθεροποιήθηκε και ξεκίνησε η αποκλιμάκωσή της. Υπολογίζεται ότι θα υποχωρήσει σε ποσοστό 22,6%, ενώ η αποκλιμάκωση, που πριν από λίγο ανέφερα, στο τέλος του 2014 οδηγεί το ποσοστό της ανεργίας στο 24,8% από 27% που ήταν πέρυσι.

Ο δείκτης τιμών καταναλωτή θα αυξηθεί κατά 0,3%, μια ένδειξη που αποτυπώνει το γεγονός της επιστροφής της χώρας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Όπως επισήμανα και στην Επιτροπή Οικονομικών, υπάρχει σταθεροποίηση του χρέους της γενικής κυβέρνησης στα 317 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ η εικόνα και τα χαρακτηριστικά του έχουν βελτιωθεί, αφού έχει αυξηθεί η υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του, ενώ υπάρχει και μείωση των δαπανών για τόκους.

Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει με αναλυτικά στοιχεία, οι δαπάνες για τους τόκους του χρέους μειώνονται κατά 200 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με ό,τι προέβλεπε το μεσοπρόθεσμο και

διαμορφώνονται στα 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Τονίζω, επίσης, ότι το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης θα είναι ισοσκελισμένο. Η πρόβλεψη αναφέρει δημοσιονομικό έλλειμμα 0,2% το 2015, ενώ το 2014 κλείνει στο 1,3% και το 2013 έκλεισε στο 1,6%.

Στον κρατικό προϋπολογισμό του 2015 προβλέπεται αύξηση των φορολογικών εσόδων. Πρέπει, όμως, να τονιστεί ότι, σύμφωνα με τα υφιστάμενα στοιχεία και τους υπολογισμούς που έχουν γίνει, η αύξηση των φορολογικών εσόδων στον προϋπολογισμό του 2015 δεν προέρχεται από κανέναν νέο φόρο. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων προκύπτει από τους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Ίσως είναι καιρός να θυμηθούμε τα αυτονόητα: Η ανάπτυξη είναι εκείνη που οδηγεί σε αύξηση των φορολογικών εσόδων. Δύο ακόμα παράγοντες που συντελούν στην αύξηση των φορολογικών εσόδων είναι η βελτίωση της απόδοσης των ελεγκτικών και εισπρακτικών μηχανισμών, η αξιοποίηση του νέου θεσμικού πλαισίου για τους ελέγχους και τις διασταυρώσεις και η ενίσχυση της φορολογικής συνείδησης.

Πιο αναλυτικά τα στοιχεία που περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός είναι:

Συγκριτικά με τα δεδομένα του 2014, προβλέπονται επιπλέον έσοδα 484 εκατομμύρια ευρώ από τους άμεσους φόρους, 406 εκατομμύρια από το φόρο εισοδήματος, 926 εκατομμύρια από τους έμμεσους φόρους και 519 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον έσοδα από τον ΦΠΑ.

Αθροιστικά, η αύξηση των φορολογικών εσόδων από τα 45.624.000.000 ευρώ το 2014 θα ανέλθει στα 47.033.000.000 ευρώ το 2015, μια αύξηση εσόδων της τάξης του 1,4 δισεκατομμυρίου ευρώ. Θεωρώ ότι η απόδοση του μέτρου των δόσεων για τις οφειλές θα οδηγήσει σε επικαιροποίηση αυτών των δεδομένων. Θα υπάρχουν καλύτερα αποτελέσματα και αυτό θα επιβεβαιώνεται από την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού τους επόμενους μήνες.

Προχωρώ στο σκέλος που αφορά τα έσοδα, στα οποία έχουν συνυπολογιστεί και μια σειρά ελαφρύνσεων στις οποίες προχώρησε η Κυβέρνηση.

Αναφέρομαι στη μείωση κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, στη διατήρηση της μείωσης του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13% και στη μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης. Να επιστημονιστεί ότι διατηρούνται και διευρύνονται τα κριτήρια χορήγησης του επιδόματος του πετρελαίου θέρμανσης στους δικαιούχους.

Να τονίσω, επίσης, ότι συμπεριλαμβάνεται η σταδιακή αποκατάσταση και η ενίσχυση των εισοδημάτων των ένστολων, εν ενεργεία και συνταξιούχων.

Είναι δεδομένη η ισχύς του μέτρου των εκατό δόσεων. Στο εσωτερικό περίσσεψε η υποκρισία και η σκοπιμότητα από κάποιους που αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν τη θετική αυτή εξέλιξη. Κάποιοι στο εξωτερικό προφανώς και δεν έχουν καταλάβει τι συνέβη σε μια χώρα με 27% ανεργία, με ύφεση για πέντε ολόκληρα χρόνια και απώλεια του ενός τετάρτου του συνολικού ΑΕΠ. Η ρύθμιση για τις εκατό δόσεις είναι σε ισχύ. Αποδίδει καρπούς και κυρίως δίνει ανάσα και προοπτική σε χιλιάδες φορολογούμενους, επιχειρηματίες και επαγγελματίες.

Αυτή η Κυβέρνηση απέδειξε ότι μπορεί να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, να χρησιμοποιεί προς όφελος των πολιτών το ειδικό διαπραγματευτικό βάρος, που προήλθε από τις θυσίες τους και τα επιτεύγματα της ελληνικής οικονομίας.

Εύκολες λύσεις, μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Γι' αυτό και οφείλουμε να είμαστε ειλικρινείς απέναντι στους πολίτες. Η φορολογική αποκλιμάκωση συνδέεται με την πορεία της οικονομίας, με τη σταθερή πορεία στον δρόμο της δημοσιονομικής εξυγίανσης, των μεταρρυθμίσεων και της προσέλκυσης επενδυτικών πρωτοβουλιών.

Μέσα από την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για την αφαίρεση φορολογικών βαρών. Τέτοιες παρεμβάσεις έγιναν στον βαθμό ανταχής της οικονομίας. Ενδεικτικά να υπενθυμίσω ορισμένες, όπως η μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης για μισθωτούς και συνταξιούχους με ετήσιο εισόδημα έως 23 χιλιάδες ευρώ, η μείωση του ανώτατου συντελεστή φορολογίας εισοδήματος μισθωτών και συνταξιού-

χων από το 45% στο 42%, η μείωση του φόρου στα μερίσματα από το 25% στο 10%, παρέμβαση με διττή στόχευση, αφού συμβάλλει και στην ενίσχυση της επενδυτικής δραστηριότητας.

Επίσης να αναφέρω τη συνολική μείωση σε ποσοστό 15% του ποσού που καταβαλλόταν για το ειδικό τέλος ακινήτων μέσα από την αντικατάσταση του ΕΕΤΗΔΕ με το ΕΕΤΑ. Μεσοσταθμικά υπήρχε και αναλογική μείωση από την αντικατάσταση του ΕΕΤΑ και του ΦΑΠ με τον ΕΝΦΙΑ. Η μείωση αυτή στο μέλλον θα είναι περισσότερο ορατή και θα αφορά περισσότερους μέσα από τις διορθωτικές παρεμβάσεις που θα γίνουν αλλά και την αναπροσαρμογή στις σύγχρονες συνθήκες και τα πραγματικά δεδομένα των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων. Υπήρξε επίσης μείωση κατά 3% του φόρου μεταβίβασης ακινήτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον τομέα των εσόδων περιλαμβάνεται και η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου. Στον προϋπολογισμό του 2015 η αύξηση εσόδων που θα προέλθει από τις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι δεδομένη. Τα έσοδα θα ανέρχονται σε 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς να συνυπολογίζονται και τα έσοδα από διαγωνιστικές διαδικασίες που έχουν ολοκληρωθεί, όπως αυτή για τα περιφερειακά αεροδρόμια, από την οποία το ελληνικό δημόσιο θα έχει έσοδα 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων το 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ θα καταβληθεί εφάπαξ, ενώ ο στρατηγικός επενδυτής αναλαμβάνει και την υποχρέωση υλοποίησης επενδύσεων ύψους 1,4 δισεκατομμυρίου ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα καθαρά έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού θα ανέλθουν στα 50,9 δισεκατομμύρια ευρώ, αυξημένα κατά 720 εκατομμύρια ευρώ, σε σχέση με το 2014. Οι πρωτογενείς δαπάνες του προϋπολογισμού θα ανέλθουν στα 41,9 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σε ό,τι αφορά τις δαπάνες εμφανίζεται όντως μια μείωση της τάξης των 530 εκατομμυρίων ευρώ σε σύγκριση με τον προηγούμενο χρόνο. Οφείλω, όμως, να διευκρινίσω ότι η μείωση αυτή αφορά καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου και μείωση της σπατάλης. Οφείλω, επίσης, να επιστημονώ ότι το μεσοπρόθεσμο στις προβλέψεις του είχε προϋπολογίσει μεγαλύτερη μείωση δαπανών, κατά μισό περίπου δισεκατομμύριο ευρώ, εκτιμώντας προφανώς ότι θα είχαμε υστέρηση στον τομέα των εσόδων. Αν υπήρχε υστέρηση και προχωρούσαμε στη μείωση των δαπανών που προέβλεπε το μεσοπρόθεσμο, είναι δεδομένο ότι η μείωση αυτή θα είχε σοβαρές επιπτώσεις στις κοινωνικές δαπάνες.

Πώς πετύχαμε, όμως, τον έλεγχο και τη μείωση των δαπανών; Αυτή η Κυβέρνηση έκοψε προνόμια. Δεν χάιδεψε αυτά, δεν υπέκυψε στην παροχολογία και στον λαϊκισμό. Πήρε τολμηρές αποφάσεις, συγκροήθηκε με κατεστημένες νοοτροπίες και συμπεριφορές. Οι δαπάνες ελέγχθηκαν, μειώθηκαν και οι αντιπαραγωγικές δαπάνες θα συνεχίσουν να μειώνονται. Λειτουργεί πλέον αποτελεσματικά το ελεγκτικό πλαίσιο νομιμότητας των δημοσίων δαπανών από τις υπηρεσίες δημοσιονομικού ελέγχου και τα αρμόδια όργανα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Ένα ενδεικτικό παράδειγμα αφορά τις δαπάνες που απορρίφθηκαν ως μη σύνομες. Ήταν 36,7 εκατομμύρια ευρώ το 2011, αυξήθηκαν στα 47,5 εκατομμύρια ευρώ το 2012 και ανήλθαν στα 61,8 εκατομμύρια ευρώ το 2013. Ελέγχονται πλέον με αποφασιστικό, αδιάβλητο και αποτελεσματικό τρόπο οι δαπάνες υπουργείων, αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δαπάνες που σχετίζονται με οδοιπορικά, υπερωρίες, πρόσθετες παροχές και μισθώματα κτηρίων.

Στο σκέλος των δαπανών, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων διαμορφώνεται στα επίπεδα που είχε τεθεί και στο μεσοπρόθεσμο.

Θα διατεθούν 6,4 δισεκατομμύρια ευρώ σε μια ιδιαίτερα δύσκολη χρονιά, την τελευταία του προγράμματος. Είναι δεδομένο ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε μια συμφωνία με τους εταίρους μας για την επόμενη μέρα, ώστε να θωρακιστεί η χώρα από κάθε πιθανό κίνδυνο για να βγει με ασφάλεια στις αγορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός ενέχει χαρακτηριστική εμπιστοσύνη προς την Κυβέρνηση. Τα δεδομένα και τα προβλήματα που υπάρχουν, το ευμετάβλητο διεθνές περιβάλλον και η γεωπολιτική κατάσταση στην ευρύτερη περιοχή καθιστούν απαραίτητη μια ψήφο εμπιστοσύνης στη χώρα

και στους πολίτες. Αυτή είναι η μέγιστη ανάγκη.

Η χώρα χρειάζεται πολιτική σταθερότητα και συναίνεση. Αυτό είναι αυτονόητο και ελάχιστο πλαίσιο συνεννόησης ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις. Πρέπει να υπάρχει επίγνωση της πραγματικότητας.

Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε στο κλείσιμο της αξιολόγησης δεν είναι δυσκολίες της Κυβέρνησης. Αφορούν όλη τη χώρα. Όσοι έχουν ή τρέφουν ψευδαισθήσεις για μονομερείς ενέργειες και για παραβίαση των ευρωπαϊκών κανόνων σε μια Νομισματική Ένωση όπως είναι η Ευρωζώνη κινούνται στη σφαίρα του φανταστικού.

Άκουσα πολλούς από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να υπερθεματίζουν για το ρίσκο που πρέπει να πάρει η χώρα, μόνο που αυτό το ρίσκο δεν θα πληρωθεί από τους ίδιους. Τον λογαριασμό θα κληθούν να τον καταβάλουν οι πολίτες και οι επόμενες γενιές. Δεν ζούμε σε συνθήκες θερμοκηπίου στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Είχαμε μια ένδειξη για το πώς λειτουργούν οι αγορές. Η προσέλκυση κεφαλαίων, η πρόσβαση σε κεφάλαια είναι σε συνάρτηση με την εικόνα που εκπέμπει η χώρα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, στις αγορές και στους επενδυτές.

Παρατηρώ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αμβλύνει τη ρητορική του. Για παράδειγμα, δεν άκουσα ακόμα κάποια εξαγγελία ή δέσμευση ότι θα ακυρώσει τη συμφωνία με τον στρατηγικό επενδυτή για τα περιφερειακά αεροδρόμια. Αυτό, αν συνεχιστεί, είναι θετικό, γιατί παλαιότερα υπήρχε μια τάση εκφοβισμού των επενδυτών.

Φυσικά, ακόμα και αν υπάρξει τέτοια εξαγγελία, είναι βέβαιο ότι δεν θα γίνει τίποτα. Όσο ακύρωσαν κάποιοι άλλοι την ιδιωτικοποίηση του ΟΤΕ και την επένδυση της «COSCO» στο λιμάνι του Πειραιά, άλλο τόσο και μια υποθετική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα ακυρώσει τις αποκρατικοποιήσεις και τις επενδυτικές συμφωνίες.

Αυτό που προέχει είναι να υπάρξει συνεννόηση, να προστατέψουμε τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, να εγγυηθούμε μια συντεταγμένη πορεία στο μέλλον. Η ολοκλήρωση της αξιολόγησης με το ελάχιστο κοινωνικό και οικονομικό κόστος οδηγεί σε μια νέα πραγματικότητα. Ανοίγει τον δρόμο για τη βιώσιμη επιστροφή της χώρας στις αγορές, διασφαλίζει τις προοπτικές και τους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης τον επόμενο χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να διασφαλίσουμε τις συνθήκες πολιτικής σταθερότητας, να υπερψηφίσουμε τον προϋπολογισμό του 2015, να δώσουμε μια πραγματική και ουσιαστική ψήφο στήριξης και εμπιστοσύνης στην προσπάθεια που έχουν κάνει η χώρα και οι πολίτες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η ειδική εισηγήτρια κ. Φωτεινή Κούβελα για δεκαπέντε λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΥΒΕΛΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν ειπωθεί πολλά, αν όχι τα πάντα, αυτή την περίοδο αναφορικά με την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Τα πιο πομπώδη τα έχουν πει κυβερνητικοί Βουλευτές και Υπουργοί. Ενδεικτικά θα αναφέρω τα εξής: «Το μνημόνιο τελειώνει, αυτός είναι ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός, η τρόικα φεύγει, διώχνουμε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» κ.ο.κ..

Φυσικά, η αλήθεια δεν ήταν αυτή, ούτε όταν γίνονταν αυτές οι δηλώσεις, αλλά πολύ περισσότερο σήμερα, που η ίδια η πραγματικότητα διαψεύδει τους πανηγυρισμούς της Κυβέρνησης.

Εμείς δεν πανηγυρίζουμε που για ακόμα μια φορά δεν έχουμε καταφέρει να επιβεβαιώσετε την περιβόητη στρατηγική σας, αλλά ανησυχούμε, γιατί κάθε μέρα που περνάει η πραγματικότητα εκεί έξω γίνεται ολοένα και χειρότερη και τα πράγματα κινδυνεύουν να γίνουν μη αναστρέψιμα σε όλα τα επίπεδα.

Τα μνημόνια λοιπόν δεν τελειώνουν, γιατί τα μνημόνια είναι η λιτότητα, η εσωτερική υποτίμηση και οι απορρυθμίσεις. Γιατί, αν τα μνημόνια τελειώναν, οι πολίτες θα είχαν να περιμένουν την επαναφορά τουλάχιστον του κατώτατου μισθού, την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων, τη μείωση των φόρων για τα μεσαία και κατώτατα εισοδηματικά στρώματα και την επιστροφή της ελπίδας σ' ένα καλύτερο αύριο.

Τίποτα, όμως, απ' αυτά δεν συμβαίνει. Μ' αυτήν την Κυβέρνηση δεν θα βγούμε από κανένα μνημόνιο, γιατί αυτές είναι οι πολιτικές που πιστεύετε. Είναι αυτές οι πολιτικές που ευνοούν τους προνομιακούς συνομιλητές σας, τους επιχειρηματίες και τη διαπλοκή. Είναι οι πολιτικές που, όπως έγραφαν πριν από δύο εβδομάδες οι «FINANCIAL TIMES», θα αφήσουν για πολλοστή φορά ανέγγιχτο το ελληνικό πελατειακό καθεστώς, την ίδια ώρα που το ίδιο αυτό κατεστημένο φρόντισε να μην πληρώσει τίποτα για την κρίση και τα βάρη να τα φορτωθούν στο σύνολό τους τα μεσαία στρώματα, οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί.

Εγώ ειλικρινά αναρωτιέμαι: Δεν προβληματίζει κανέναν από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ το ότι στο ίδιο αυτό δημοσίευμα οραματίζονται τα κόμμάτα σας ως φορείς του παράνομου πλουτισμού; Δεν σας αγγίζει ότι αυτό πλέον είναι κοινό κτήμα ακόμα και στο εξωτερικό; Άρα είναι να απορεί κανείς γιατί δεν έχει γίνει το παραμικρό με τη φοροδιαφυγή και γιατί διάφορες λίστες αρχιάζουν στα συρτάρια, από τα οποία κατά καιρούς μετακινούνται κατά βούληση. Θα μου πείτε ότι μπορεί το συγκεκριμένο άρθρο να σας διέφυγε, να μην το έχετε διαβάσει. Αλλά δυστυχώς δεν είναι το μόνο.

Πολλές φορές όταν συζητάμε στις Επιτροπές αλλά και στην Ολομέλεια αναρωτιέμαι ειλικρινά αν οι Βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας διαβάσουν τα νομοθετήματα πριν τοποθετηθούν. Αναρωτιέμαι, λοιπόν, ειδικότερα για τον προϋπολογισμό, του οποίου η ψήφιση αποτελεί κορυφαία διαδικασία και καθορίζει εν πολλοίς την πορεία της χώρας μας, αν μπαίνετε στον κόπο να το διαβάσετε προτού έρθετε και τοποθετηθείτε και το ψηφίσετε.

Γιατί αν κάποιος διαβάσει αυτόν τον προϋπολογισμό και ακόμα και φευγαλέα ρίξει μια ματιά στα νούμερα, σίγουρα δεν μπορεί να ξεστομίσει αυτά που οι κυβερνητικοί Βουλευτές ή οι Υπουργοί, ακόμα και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έχει ισχυριστεί σε σχέση με αυτόν.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, μας είπατε ότι αυτός θα είναι ο τελευταίος μνημονιακός προϋπολογισμός, γιατί βγαίνουμε από τα μνημόνια. Και «πριν αλέκτορα φωνήσαι», είχατε ήδη υπογράψει την επέκτασή του. Αλήθεια, δεν σας έκαναν καν τη χάρη οι δανειστές και η κ. Μέρκελ έστω να αλλάξει το όνομα της συμφωνίας. Όχι μόνο σας έβαλαν να υπογράψετε και άλλο μνημόνιο ή την παράταση του παλιού, αλλά σας υποχρεώνουν να πάρετε και νέα μέτρα λόγω κάποιου δημοσιονομικού κενού. Μέτρα τα οποία δεν είναι έκτακτα, υπό την έννοια ότι λαμβάνονται με σκοπό είτε να αυξήσουν τα έσοδα είτε να περικόψουν τις δαπάνες για ένα βάθος χρόνου.

Αναρωτιέμαι, όμως, τι εννοούμε δημοσιονομικό κενό σε μια οικονομία η οποία, βάσει των προβλέψεων, θα έχει εκτός από πρωτογενές και δημοσιονομικό πλεόνασμα για την επόμενη χρονιά. Είναι κάπως οξύμωρο το σχήμα. Δεν συμφωνείτε;

Φτάνω στο σημείο να απαντήσω στην απορία μου: Ή δεν διαβάζετε, για να μην ξέρετε τι ψηφίζετε, ή τα διαβάχετε και έρχεστε εδώ και συνειδητά λέτε ανακρίβειες και παρουσιάζετε μόνο μέρος της αλήθειας.

Μήπως, λοιπόν, παρατηρήσατε κάποιες προβλέψεις να μην επαληθεύονται; Μήπως οι προβλέψεις του μεσοπρόθεσμου για δεύτερη χρονιά δεν επιβεβαιώνονται και με προοπτική να μην επιβεβαιωθούν ούτε του χρόνου και για αυτόν τον λόγο θα ληφθούν και νέα μέτρα; Μήπως για πολλοστή φορά το πρόγραμμα δεν βγαίνει, τα αποτελέσματά του είναι τελείως αμφίβολα και οι προβλέψεις του γίνονται μόνο και μόνο για να μην επαληθεύονται;

Αντί μείωσης του δημόσιου χρέους το 2014, σημειώνεται άνοδος και μάλιστα σημαντική. Το 2013 το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ έγκλεισε στο 174,9% και αναμενόταν μείωσή του στο 173,9% για το τρέχον έτος. Τελικώς όμως εκτινάχθηκε στο 177,7%, σχεδόν τέσσερις μονάδες πάνω από το προβλεπόμενο.

Η εξέλιξη αυτή, εάν δεν υπάρξει ισχυρός αποπληθωρισμός το 2015, οδηγεί σε χρέος 171,4% έναντι 168,3% που προβλέπει το μεσοπρόθεσμο. Ο αποπληθωρισμός ως αποτέλεσμα της πολιτικής λιτότητας που πλήττει όλη την Ευρώπη είναι η αιτία της εξέλιξης αυτής, καθώς από -0,7%, που ήταν η πρόβλεψη, κλείνει το 2014 στην Ελλάδα στο -2,5%, μειώνοντας σημαντικά την πραγ-

ματική μεταβολή του ΑΕΠ.

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί και τη βάση των μεγάλων αποκλίσεων μεταξύ των αρχικών εκτιμήσεων της Κυβέρνησης και των νέων απαιτήσεων της τρόικας, που ζητάει νέα μέτρα για να καλυφθεί η εκτός ελέγχου αύξηση του χρέους. Άρα, εξόκειλε και το περιβόητο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Και τώρα τι θα κάνετε;

Δυστυχώς φροντίσατε ήδη να μας πείτε ότι θα πάρετε και άλλα μέτρα για να ισοφαρίσετε τη χασούρα σε σχέση με τους στόχους. Το πιο ταιριαστό για αυτήν την Κυβέρνηση το έγραψε πέρσι τον Ιούνιο ο «ECONOMIST» και ακόμα σας ταιριάζει γάντι: «Αν ένα σχέδιο δεν φέρνει αποτελέσματα, μείνε προσκολλημένος σε αυτό». Αναρωτιέμαι μήπως δεν αντιληφθήκατε τον σαρκασμό.

Επιπροσθέτως, και στον φετινό προϋπολογισμό, όπως και στον περσινό, ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχουν οι προβλέψεις για το ύψος των επενδύσεων. Πέρσι τέτοια εποχή ήταν που είχατε προβλέψει στον προϋπολογισμό του 2014 ότι οι επενδύσεις θα αυξάνονταν κατά 5,3%, για να έρθετε τώρα και να μας πείτε ότι τελικά θα κλείσουν στο 1%.

Όμως, όπως παρατηρούμε και στον φετινό προϋπολογισμό, καθόλου δεν ποτήθηκε το Υπουργείο Οικονομικών και κάνει εξίσου -και ακόμα περισσότερο- γενναιόδωρη πρόβλεψη για το 2015, λέγοντας ότι θα έχουμε αύξηση της τάξεως του 11% στις επενδύσεις.

Από πού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα βρεθούν αυτές οι επενδύσεις; Μήπως από τις ιδιωτικοποιήσεις, στις οποίες αυτή η Κυβέρνηση ορκίζεται ως το μόνο μέσο προσέλκυσης άμεσων ξένων επενδύσεων; Ή μήπως θεωρείτε ότι είναι πολύ ελκυστικό για τους επενδυτές το γεγονός ότι έχουμε 2,4% αποπληθωρισμό; Αν δεν είναι κάτι από τα πρώτα δύο, τότε σίγουρα θα θεωρείτε ότι, επειδή οι δημόσιες επενδύσεις πήγαν καλά, θα λειτουργήσουν σαν εφελτήριο για την προσέλκυση και ιδιωτικών ξένων επενδύσεων.

Λάθος μου το τελευταίο, γιατί μόλις θυμήθηκα ότι για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται εκ νέου μείωση κατά 400 εκατομμύρια για το 2015. Και δεν κάνω καν λόγο για το εθνικό σκέλος του, με τους πενιχρούς πόρους που υπάρχουν μόνο για να ισοφαρίζονται οι εθνικές συμμετοχές στα ευρωπαϊκά προγράμματα.

Μήπως να μιλήσουμε για τα έργα υποδομής, που μετά από πέντε κοινοτικά πακέτα δεν έχουν ολοκληρωθεί καν οι εθνικές οδοί στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών δικτύων και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο τα έργα βιτρίνας, όπως το Δέλτα Φαλήρου και η ανάπλαση της Πανεπιστημίου, πετάχτηκαν εκτός του νέου ΕΣΠΑ;

Στο κομμάτι, λοιπόν, των επενδύσεων χρειάζεται σχέδιο με συγκεκριμένη στόχευση και προτεραιότητες. Χρειάζεται ένα σχέδιο το οποίο θα ξεκινάει από τη στοιχειώδη διεκδίκηση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση για το μη συνυπολογισμό των πόρων που διοχετεύονται στις δημόσιες επενδύσεις, στην αριθμητική των πλεονασμάτων-ελλειμμάτων, τη διεκδίκηση αποδέσμευσης πόρων μέσω της κατάργησης του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Προσαρμογής και διοχέτευσής τους στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για την τόνωση των έργων υποδομής, τη συνολική αναμόρφωση του πλαισίου και τη χάραξη αυτόνομης στρατηγικής για το εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ανεξάρτητα από τα ευρωπαϊκά προγράμματα και τέλος τον επανακαθορισμό και την πλήρη αλλαγή των μηχανισμών απορρόφησης των κοινοτικών προγραμμάτων, με σκοπό την πάταξη των σχέσεων διαπλοκής και της διαφθοράς, οι οποίες είναι άρρηκτα δεμένες με την υλοποίηση των προγραμμάτων αυτών και την εκπλήρωση των στόχων των κοινοτικών πλαισίων.

Θα ήθελα να κλείσω με τα εξής: Ανέφερα αρκετά αριθμητικά στοιχεία και στην επιτροπή, γιατί σε αρκετές περιπτώσεις οι αριθμοί μάς πληροφορούν για τα αποτελέσματα των ασκούμενων πολιτικών καλύτερα από οποιαδήποτε εκτίμηση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση μας ορίζουν το περίγραμμα μέσα στο οποίο η Κυβέρνηση αυτή κινείται, αν και πλέον αυτό είναι γνωστό σε όλους.

Εκ περισσού λοιπόν θέλω να σταθώ στα εξής: Οι φόροι που πληρώναν τα φυσικά πρόσωπα το 2008 στην αρχή της κρίσης αντιστοιχούσαν στο 4,7 του ΑΕΠ, ενώ το 2015 θα αντιστοιχούσαν στο 6,6 του ΑΕΠ. Αντίθετα, το νομικά πρόσωπα πλήρωναν σε φό-

ρους το 1,8 του ΑΕΠ το 2008, ενώ το 2015 θα πληρώσουν το 1,5% του ΑΕΠ.

Με βάση τους εθνικούς λογαριασμούς, η μείωση των μισθών μεταξύ 2008-2013 ανέρχεται σε 28%, αλλά η φορολογική τους επιβάρυνση έχει μείνει σχεδόν ίδια. Η μείωση των κερδών ανέρχεται σε 23%, η φορολογική τους επιβάρυνση όμως μειώθηκε ακόμη περισσότερο. Αν μάλιστα πάρουμε ως παράδειγμα τους φόρους νομικών προσώπων το 2013, η φορολογική τους επιβάρυνση μειώθηκε κατά 60%.

Μένει βέβαια να εξηγηθεί το εξής παράδοξο: Γιατί τα έσοδα από τη φορολογία των επιχειρήσεων θα μειωθούν το 2015 κατά 2,35%, τη στιγμή που φέτος το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 0,6% και το 2015 κατά 2,9%;

Τέλος, το σκέλος των δαπανών ολοκληρώνει την εικόνα που μας υπενθυμίζει τι Κυβέρνηση έχουμε απέναντί μας. Η κατανομή των δαπανών από τον τακτικό προϋπολογισμό και το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων στα τρία κοινωνικά Υπουργεία – Παιδείας, Υγείας, Εργασίας – είναι ενδεικτική της λογικής αυτής της Κυβέρνησης. Εξηγούμαι: Από το 2008 μέχρι το 2015 η συνολική περικοπή δαπανών για τα τρία αυτά Υπουργεία, που αποτελούν τον πυρήνα του κοινωνικού κράτους, θα ανέλθει σε 8,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ειδικά οι δαπάνες των Υπουργείων Παιδείας και Υγείας έχουν κοπεί σχεδόν στο μισό, αφού τα ποσοστά μείωσης φτάνουν στο 39,3% και 44,3% αντίστοιχα. Την ίδια στιγμή, όμως, οι δαπάνες για το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης δεν έχουν κατακρημυνθεί όπως οι υπόλοιπες. Μάλιστα για φέτος και το 2015 προβλέπεται να είναι αυξημένες σε σχέση με το 2013. Κάποτε για κάθε ευρώ που δαπανούσε η κυβέρνηση για δημόσια τάξη δαπανούσε άλλα 4 ευρώ για παιδεία και υγεία. Τώρα δαπάνά μόλις 2,5 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή μάς οδηγεί σε μια κοινωνία στην οποία θα έχουμε περισσότερους αστυνομικούς από εκπαιδευτικούς ή γιατρούς, όπου το κράτος απλά θα αστυνομεύει την καταπιεσμένη και διαλυμένη κοινωνία για να μην αντιδρά.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, εμείς ποτέ δεν αποστατήσαμε από τα συμφέροντα των εργαζομένων, των συνταξιούχων, της νεολαίας, των γυναικών. Και αυτών τα συμφέροντα θα εξυπηρετήσουμε, εφόσον ο λαός μάς φέρει στην κυβέρνηση αύριο.

Αντίθετα, εσείς είστε οι μακροχρόνιοι αποστάτες από αυτά τα συμφέροντα, γιατί με τις πολιτικές σας, που αποκλίνουν και από το ελληνικό Σύνταγμα, εξυπηρετείτε τα συμφέροντα της ολιγαρχίας. Ο προϋπολογισμός σας έχει πλεόνασμα αποστασίας από τα συμφέροντα της κοινωνίας των πολλών και για αυτό πρέπει να καταψηφιστεί. Και όποιος και όποια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίσει σήμερα τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης δεν είναι δυνατόν να συναίνεσει μετά στην υλοποίησή του με τη συμφωνία για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Η μόνη συναίνεση που μπορεί να γίνει σήμερα είναι στην ημερομηνία προκήρυξης των εθνικών εκλογών εδώ και τώρα, χωρίς ούτε μια ώρα παραπάνω παράτασης στην καταστροφική για τον λαό και τη χώρα μας μνημονιακή κυβέρνηση, γιατί πρέπει να ταυτιστούμε με τη λαϊκή αξίωση που καταγράφηκε με τα μεγάλα πανεργατικά συλλαλητήρια την προηγούμενη εβδομάδα και τα οποία συνεχίζονται και αυτή την εβδομάδα, για να σταματήσει η πορεία της κοινωνικής καταστροφής και να αντιμετωπιστεί η ανθρωπιστική κρίση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον ειδικό εισηγητή κ. Ιωάννη Καράμπελα.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν αναφερθώ στις λεπτομέρειες του φετινού προϋπολογισμού, θα ήθελα να σταθώ στα αποτελέσματα του περσινού, ενός προϋπολογισμού τον οποίο στην καλύτερη περίπτωση η Αντιπολίτευση τον χαρακτήριζε ουτοπικό.

Παρ' όλα αυτά, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά σάς διέψευσε με τον πιο κατηγορημα-

τικό τρόπο. Και δεν διέψευσε μόνον εσάς, αλλά και τις προβλέψεις των δανειστών μας. Ήταν ένας προϋπολογισμός απόλυτα επιτυχημένος, που όχι μόνο έπιασε τους στόχους του, αλλά τους ξεπέρασε κιόλας.

Το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος ξεπερνάει την εκτίμηση του προϋπολογισμού και διαμορφώνεται στα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Παράλληλα, δώσαμε πάνω από 0,5 δισεκατομμύριο ως κοινωνικό μέρισμα και πάνω από 0,5 δισεκατομμύριο για τη μερική αποκατάσταση των μισθών και συντάξεων των Σωμάτων Ασφαλείας, των Ενόπλων Δυνάμεων και των δικαστών.

Μάλιστα, κατόπιν απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου πριν από λίγες μέρες, θα δώσουμε και άλλο 0,5 δισεκατομμύριο ευρώ για να καταβληθούν οι αναδρομικές περικοπές συντάξεων σε Σώματα Ασφαλείας, γιατρούς και πανεπιστημιακούς από την 1^η Αυγούστου του 2012 και μετά, ποσά που δεν υπήρχαν στις εγγραφές του προϋπολογισμού του 2014.

Επίσης, μειώσαμε κατά 30% τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης και καταργήσαμε μέρος των εργοδοτικών και ασφαλιστικών εισφορών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά εργάζεται μεθοδικά για την ανάκαμψη της χώρας και η προσπάθεια αυτή εκτελείται πάνω σε ρεαλιστικές βάσεις. Χρόνο με τον χρόνο τα πρωτογενή πλεονάσματα θα μας δίνουν τη δυνατότητα για φοροελαφρύνσεις υπέρ του Έλληνα φορολογούμενου, που δικαιολογημένα νιώθει την οικονομική εξάντληση που του έχει προκαλέσει η υπερφορολόγηση.

Βλέπουμε πόσο μεγάλη ανάσα θα δώσουν σε χιλιάδες πολίτες οι ρυθμίσεις για τα κόκκινα δάνεια και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς εφορία και ασφαλιστικά ταμεία. Δεν διαφημίζουμε μαγικές συνταγές, αλλά δείχνουμε στην πράξη ποια είναι η συνταγή εξόδου από την κρίση, γι' αυτό και είμαστε έτοιμοι να σας διαψεύσουμε για ακόμα μια χρονιά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ίδιο ρεαλιστικός με τον περσινό θα είναι και ο προϋπολογισμός του 2015, ο οποίος σηματοδοτεί μια πολύ σημαντική χρονιά από πολλές απόψεις.

Είναι η χρονιά του υψηλότερου πρωτογενούς πλεονάσματος παγκοσμίως, με εκτίμηση να αγγίζει τα 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ, το οποίο μαζί με το πρόγραμμα των αποκρατικοποιήσεων θα φέρει αξιοσημείωτη μείωση του χρέους.

Είναι η χρονιά του πρώτου ισοσκελισμένου προϋπολογισμού με δημοσιονομικό έλλειμμα μόλις 0,2%.

Είναι η χρονιά της επιστροφής της ανάπτυξης με αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,9 ποσοστιαίες μονάδες, μία από τις υψηλότερες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, έναντι του 0,6% που κλείνει η φετινή χρονιά, μετά από έξι χρόνια συνεχούς ύφεσης.

Βασικό εργαλείο της αναπτυξιακής πολιτικής και της ανασυγκρότησης της πραγματικής οικονομίας αποτελεί το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, το οποίο επιχειρεί να συνδυάσει τη δημοσιονομική σταθερότητα με αναπτυξιακές δράσεις που θα ενισχύσουν την ελληνική οικονομία, συμβάλλοντας στην ανάκαμψή της.

Το ύψος του Προγράμματος Δημόσιων Επενδύσεων στον φετινό προϋπολογισμό φτάνει τα 6,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Παραμένει δηλαδή όσο προβλεπόταν και στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Σταθερότητας 2015-2018.

Το Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων χωρίζεται σε δύο σκέλη:

Πρώτον, το εθνικό, που υλοποιείται από αμιγώς εθνικούς πόρους και για το 2015 έχει προϋπολογιστεί στα 700 εκατομμύρια ευρώ, ακριβώς όσα ήταν δηλαδή και το 2014.

Δεύτερον, το συγχρηματοδοτούμενο, το οποίο υλοποιείται με κοινοτικούς πόρους και για το 2015 προβλέπεται στα 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ σε σχέση με τα 6,1 δισεκατομμύρια του τρέχοντος έτους.

Αυτό σημαίνει ότι οι δημόσιες επενδύσεις της χώρας χρηματοδοτούνται κατά 90% από κοινοτικά κονδύλια. Είναι η καλύτερη απάντηση σε όλους αυτούς που τα τελευταία δύο μισά χρόνια κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να υπονομεύσουν την παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη. Ας μάθει, λοιπόν, ο κόσμος ποια θα ήταν τα διαθέσιμα αποθεματικά για έργα υποδομής και ανάπτυξης χωρίς τη συνεισφορά των κοινοτικών πόρων. Μηδέν, κυρίες και

κύριοι Βουλευτές!

Ξεκινώντας από το εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, πρέπει όμως να γνωρίζουμε ότι θεωρείται πολύ δύσκολη η ένταξη νέων έργων, αφού οι ούτως ή άλλως περιορισμένοι διαθέσιμοι πόροι προβλέπεται να διατεθούν σε ήδη ενταγμένα έργα, που τρέχει η κατασκευή τους, ή σε έργα που έχουν ολοκληρωθεί και δεν έχουν ακόμη εξοφληθεί. Είναι γεγονός ότι το εθνικό σκέλος του προγράμματος έχει δεχθεί έναν δυσανάλογα μεγάλο όγκο υποχρεώσεων από παλαιότερα έτη.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές: Μέχρι 31-12-2013 ο ανεκτέλεστος προϋπολογισμός των ενταγμένων έργων στο εθνικό σκέλος του προγράμματος έφθανε συνολικά στο ύψος των 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, πράγμα που σημαίνει ότι με τους διαθέσιμους πόρους που έχουμε σήμερα, περί τα 700 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, απαιτούνται περίπου εννέα χρόνια για την υλοποίηση των ήδη ενταγμένων έργων.

Για τον λόγο αυτό οι φορείς θα πρέπει να συμβάλλουν για την αποσυμφόρηση του εθνικού σκέλους του προγράμματος από παλαιά βάρη με την απένταξη ανενεργών έργων και την επιτάχυνση των εν εξελίξει έργων.

Δίνεται όμως μεγάλη βαρύτητα στη χρηματοδότηση επενδύσεων μέσω του αναπτυξιακού νόμου. Αυτό αποτελεί βασικότατη παράμετρο, αφού αυτή τη στιγμή η χώρα έχει ανάγκη την εισροή χρημάτων στην πραγματική της οικονομία. Η κατασκευή ενός εργοστασίου ή μιας επιχείρησης επιχορηγούμενης από τον αναπτυξιακό νόμο ανοίγει την αγορά, δημιουργεί θέσεις εργασίας και τόνώνει την ανταγωνιστικότητα.

Η ανεργία αποτελεί τον μεγαλύτερο βραχάκι αυτή τη στιγμή στη χώρα. Είναι ο δείκτης που βελτιώνεται με τους βραδύτερους ρυθμούς, με πρόβλεψη να φτάσει στο 22,6% το 2015 σε σχέση με το 24,8% του 2014.

Στο συγχρηματοδοτούμενο τώρα σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το 2015 είναι η χρονιά μετάβασης από τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της περιόδου 2007-2013 στη νέα προγραμματική περίοδο 2014 – 2020.

Βασικός στόχος είναι να μην υπάρξει κενό χρηματοδότησης μεταξύ των δύο προγραμματικών περιόδων. Ως το τέλος του 2015 θα πρέπει να έχει επιτευχθεί η απορρόφηση των διαθέσιμων κοινοτικών πόρων της προηγούμενης περιόδου και παράλληλα να έχει εξασφαλιστεί η επιτυχής και έγκαιρη έναρξη των προγραμμάτων της νέας περιόδου, ώστε να μην υπάρξουν προβλήματα στην εισροή της κοινοτικής ενίσχυσης.

Η προεργασία έχει ήδη γίνει από το Υπουργείο Ανάπτυξης, καθώς μετά από σχετικό αίτημα η Ευρωπαϊκή Ένωση έδωσε την έγκρισή της για πρόωρη εισροή πόρων 2 δισεκατομμυρίων ευρώ από το νέο ΕΣΠΑ με τη μορφή εμπροσθοβαρούς χρηματοδότησης για την περίοδο 2014 – 2015, πριν ακόμα από την έγκριση και την υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Από αυτούς τους πόρους θα χρηματοδοτηθούν ως επί το πλείστον προγράμματα ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής.

Το γεγονός ότι η διαδικασία σχεδιασμού του ΕΣΠΑ 2014-2020 πραγματοποιήθηκε εντός του τρέχοντος έτους, σε συνδυασμό με την αναθεώρηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, μας δίνει τη δυνατότητα της παράλληλης χρηματοδότησης από πόρους και των δύο προγραμματικών περιόδων. Ήδη υλοποιείται με επιτυχία η ειδική διαδικασία για την έγκριση των μεγάλων έργων, ενώ συνεχίζεται, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, η παρακολούθηση των εκατόν ογδόντα ενός έργων προτεραιότητας, συνολικού προϋπολογισμού 11,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, τα οποία συμβάλλουν σημαντικά στην ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Το νέο ΕΣΠΑ περιλαμβάνει επτά τομεακά και δεκατρία περιφερειακά προγράμματα, δίνοντάς μας την ευκαιρία μέσω της αξιοποίησης αυτών των πόρων να οικοδομήσουμε ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο, που θα στηρίζεται στις δυνατότητες της χώρας, στα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα και φυσικά στο υψηλότατο επιπέδο ανθρώπινο δυναμικό της.

Αυτή η Κυβέρνηση εργάζεται για να φέρει ξανά πίσω στη χώρα μας τα λαμπρά μυαλά που διαπρέπουν στο εξωτερικό, επειδή δεν υπάρχουν απήντη τη στιγμή οι υποδομές και οι ευκαιρίες να αναδείξουν τις ικανότητές τους και να μεγαλοουργήσουν εντός

των τειχών.

Ολοκληρώνοντας με τις δράσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στους επιμέρους φορείς, το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων, με ποσοστό 34% επί του συνόλου, κατευθύνεται στο Υπουργείο Ανάπτυξης, για την υλοποίηση δράσεων ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας.

Το 28% περίπου του συνόλου των πιστώσεων κατευθύνεται στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, όπου υπάρχουν οι μεγαλύτερες απαιτήσεις για πληρωμές μεγάλων έργων υποδομής, όπως η κατασκευή των εθνικών οδικών αξόνων, η συνένωση των έργων του μετρό και η εκκίνηση της Γραμμής 4, τα εγγειοβελτιωτικά έργα, η κατασκευή νέου σιδηροδρομικού δικτύου και η επέκταση του υφιστάμενου.

Το 14% περίπου των διαθέσιμων πόρων για το 2015 θα διατεθεί σχεδόν ισόποσα στα Υπουργεία Παιδείας και Εργασίας, για την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού, μέσω δράσεων που προωθούν την απασχόληση, την εκπαίδευση και την κατάρτιση.

Το 7% των διαθέσιμων πόρων θα διατεθούν για την υλοποίηση δράσεων στον αγροτικό τομέα και στον τομέα της αλιείας, όπου περιλαμβάνονται έργα υποδομών για τη βελτίωση συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, οικονομικές ενισχύσεις γεωργικών προγραμμάτων κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημαντικό σε όλα αυτά τα νούμερα και αυτό που θα πρέπει να μας απασχολεί είναι η διαμόρφωση των συνθηκών, ώστε να επιταχύνεται η διαδικασία των απορροφήσεων. Και αυτή η Κυβέρνηση έχει κάνει άλματα στο κομμάτι των απορροφήσεων.

Το ποσοστό απορρόφησης των κοινοτικών πόρων για την προηγούμενη προγραμματική περίοδο φτάνει το 75%, κατατάσσοντας την Ελλάδα στις πρώτες θέσεις πανευρωπαϊκά, ενώ οι δαπάνες από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων το 2014 παρουσιάζονται αρκετά βελτιωμένες σε σχέση με το 2013.

Για την κατάσταση, όμως, στην οποία βρίσκεται η χώρα μας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και το 75% είναι λίγο. Δεν είναι δυνατόν να μας δίνουν τα χρήματα και εμείς να μην τα αξιοποιούμε. Συγκεκριμένα, ως τον φετινό Οκτώβριο είχαμε απορρόφηση 54% σε σχέση με τον Οκτώβριο του 2013, που η απορρόφηση έφτανε το 44%.

Στόχος και μεγάλη πρόκληση για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι η μέγιστη αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων με τη βέλτιστη κατανομή των διαθέσιμων πόρων, έτσι ώστε να έχουμε το μέγιστο δυνατό αναπτυξιακό αποτέλεσμα. Έτσι, η χώρα αφήνει πίσω της την ύφεση και προχωράει στην ανάπτυξη.

Επίσης, δεν θα πρέπει να παραλείψουμε τις παρεμβάσεις αναδιάρθρωσης του συνολικού σχεδιασμού του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, με σκοπό την επιτάχυνση υλοποίησής του.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση αυτά τα δύο μισά χρόνια, με τις όποιες ατέλειές της, με τις όποιες δυσκολίες, διαφορές και διαφορές αντίληψης που μπορεί να έχει μια Κυβέρνηση συνεργασίας, κατάφερε να κερδίσει μια χαμένη μάχη απομακρύνοντας τη χρεοκοπία και φέρνοντας ξανά ορατές αναπτυξιακές προοπτικές για τη χώρα και τους πολίτες της, προοπτικές που δεν βασίζονται σε μια εφήμερη ευημερία δανεικών, αλλά έχουν ως επίκεντρο τις μεταρρυθμίσεις.

Την περασμένη εβδομάδα ο κ. Γκουρία, Γενικός Γραμματέας του ΟΟΣΑ, επαίνεσε τη χώρα μας για την τεράστια μεταρρυθμιστική προσπάθεια των τελευταίων χρόνων, που έχει θετικό αντίκτυπο στη διεθνή ανταγωνιστικότητα της χώρας και την αποκατάσταση της ανάπτυξης.

Η Κυβέρνηση έχει προσελκύσει επενδύσεις 37,6 δισεκατομμυρίων τα τελευταία δύο χρόνια, σημειώνοντας τεράστια πρόοδο στην παγκόσμια κατάταξη της ανταγωνιστικότητας. Αυτό συμβαίνει κάθε χρόνο.

Οι πολίτες της χώρας βλέπουν ότι αλλάζει κάτι και γνωρίζουν ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές λειτουργούν προς όφελός τους. Η μεγαλύτερη μερίδα της κοινωνίας ζητάει επιτακτικά να προχωρήσουμε πιο γρήγορα σε περισσότερες αλλαγές και τομές. Γι' αυτό, συνηθίζω πολλές φορές να λέω ότι οι πολίτες είναι πιο μπροστά από εμάς, τους πολιτικούς, στο κομμάτι των μεταρρυθμίσεων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αν-

τιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Αυτά τα δύομισι χρόνια κρατήσαμε την Ελλάδα όρθια και πλέον την επαναφέρουμε στον δρόμο της ανάπτυξης, περνώντας από τις συμπληγάδες των εξωτερικών πιέσεων από τη μία πλευρά και του διαρκούς αρνητισμού της Αντιπολίτευσης από την άλλη.

Αν οι δανειστές μας έχουν τους λόγους τους να επιθυμούν να εξασφαλίσουν τα χρήματά τους, βλέποντας την πολιτική αβεβαιότητα που επικρατεί, αυτή την περίοδο ιδιαίτερα, στη χώρα μας, η στάση της Αντιπολίτευσης κρίνεται αδιανόητη. Είναι μία Αντιπολίτευση που προεξοφλούσε τη χρεοκοπία και καλωσόριζε τη δραχμή, όταν η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός, Αντώνης Σαμαράς, εργαζόταν νυχθημερόν για να μη γυρίσει η χώρα πενήντα χρόνια πίσω.

Έχουμε, δυστυχώς, απέναντί μας μια Αντιπολίτευση χωρίς καμμία διάθεση συναίνεσης, παρά την κρισιμότητα της κατάστασης, μια Αντιπολίτευση που ακόμα και τώρα αδυνατεί να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, βάζοντας το στενό μικροκομματικό συμφέρον πάνω από το συμφέρον της χώρας.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, ποτέ δεν είναι αργά για να αποκαταστήσετε τη σχέση σας με την πραγματικότητα. Με ιδιαίτερη ευχαρίστηση παρακολούθησα στις αρχές της εβδομάδας τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ να αναφέρεται με κολακευτικά λόγια στην επιτυχημένη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και στις στέρεες βάσεις του τραπεζικού μας συστήματος.

Ο προϋπολογισμός που συζητούμε σήμερα σας δίνει μία ευκαιρία να υπερβείτε τις αναχρονιστικές ιδεοληψίες σας και να τον υπερψηφίσετε, όπως θα κάνουμε όλοι εμείς οι οποίοι στηρίζουμε την Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να εισηγούμαι εκ μέρους της Κυβέρνησης, για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, τον κρατικό προϋπολογισμό.

Τα δύο τελευταία χρόνια οι προϋπολογισμοί, εκ του αποτελέσματος, χαρακτηρίζονται από ρεαλισμό στις προβλέψεις τους, ειλικρίνεια στην κατάρτισή τους, αξιοπιστία στην υλοποίησή τους, με αποτέλεσμα να μην ακολουθούν αναθεωρήσεις τους. Αυτό αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση σε αυτό το πεδίο, σε μία εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο, επέδειξε διορατικότητα, υπευθυνότητα, σοβαρότητα.

Στο ίδιο μήκος κύματος και στο ίδιο πλαίσιο θα κινηθώ και σήμερα, με ένα δείγμα θετικής και δεοντολογικής προσέγγισης. Και αυτό γιατί είναι χρέος όλων μας, κυρίως σε αυτήν την Αίθουσα, να προσεγγίζουμε την πραγματικότητα μόνο με αλήθειες, μακριά από θριαμβολογίες αλλά και αδιέξοδους μηδενισμούς.

Πρώτη αλήθεια: Η χώρα θα παρουσιάσει φέτος, μετά από έξι συνεχή έτη ύφεσης, θετικό αριθμό οικονομικής μεγέθυνσης. Το ΑΕΠ εκτιμάται ότι θα αυξηθεί κατά 0,6%, από -4% το 2013. Τα σημερινά δεδομένα καθιστούν αυτή την πρόβλεψη ρεαλιστική και καταθέτω τα σχετικά διαγράμματα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα διαγράμματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή η εκτίμηση για όλο το έτος βασίζεται κυρίως στις ενδείξεις σταθεροποίησης της ιδιωτικής κατανάλωσης, ανάκαμψης των επενδύσεων, ενίσχυσης των εξαγωγών, αγαθών και υπηρεσιών, όπως επιβεβαιώνονται και από την Ελληνική Στατιστική Αρχή.

Δεύτερη αλήθεια: Η ανεργία, επί αρκετούς μήνες, αν και οριακά, υποχωρεί. Το ισοζύγιο των ωρών μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα είναι θετικό και καλύτερο από το 2013. Ο σχετικός πίνακας το επιβεβαιώνει και τον καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερ-

θέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τρίτη αλήθεια: Η ανεργία παραμένει πολύ υψηλή, το ίδιο και η φτώχεια, και οι κοινωνικές ανισότητες έχουν διευρυνθεί. Συνεπώς καθίσταται επιτακτική η συνέχιση και εντατικοποίηση των δράσεων για την προώθηση της απασχόλησης και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Τέταρτη αλήθεια: Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύεται. Ένα ευρύ φάσμα διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στις αγορές προϊόντων, αγαθών και υπηρεσιών υλοποιείται. Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών είναι πλεονασματικό για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά μετά από δεκαετίες. Ο σχετικός πίνακας που καταθέτω στα Πρακτικά το επιβεβαιώνει.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πέμπτη αλήθεια: Το δημόσιο χρέος, αν και υψηλό, σταθεροποιείται, ενώ και το προφίλ του έχει βελτιωθεί. Η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του έχει χρονικά υπερδιπλασιαστεί. Το μεσοσταθμικό επιτόκιο νέου δανεισμού έχει μειωθεί. Οι δαπάνες για τόκους έχουν υποχωρήσει. Όλα αυτά έχουν συντελέσει στην ενίσχυση της βιωσιμότητάς του.

Ωστόσο οι σχετικές ευρωπαϊκές αποφάσεις του Νοεμβρίου του '12 είναι επαρκώς σαφείς ως προς την υποχρέωση των εταίρων και δανειστών μας για την περαιτέρω ενίσχυση της βιωσιμότητάς του, εφόσον επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι της χώρας, όπως συμβαίνει σήμερα.

Έκτη αλήθεια: Οι δημοσιονομικοί στόχοι επιτυγχάνονται για τρίτη συνεχόμενη χρονιά. Το πρωτογενές πλεόνασμα εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, στο 1,8% του ΑΕΠ, σημαντικά υψηλότερο, τόσο έναντι του στόχου όσο και έναντι της περσινής χρονιάς. Το υψηλότερο διαρθρωτικό πλεόνασμα σε όλο τον κόσμο. Οι σχετικές πίνακες το επιβεβαιώνουν. Τους καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έβδομη αλήθεια: Οι προβλέψεις της Αντιπολίτευσης για την εκτέλεση και του φετινού προϋπολογισμού απεδείχθησαν εσφαλμένες. Θυμίζω ότι τέτοιες μέρες πέρυσι η Αντιπολίτευση υποστήριζε ότι ο προϋπολογισμός -επειδή δεν είχε ολοκληρωθεί η συμφωνία με τους δανειστές- ήταν στον αέρα, ήταν εικονικός, ήταν υπό αίρεση, ήταν υπό ριζική αναθεώρηση. Διαψεύστηκε. Ο προϋπολογισμός όχι μόνο δεν άλλαξε, αλλά υπήρξαν το 2014 οι πρώτες στοχευμένες φοροελαφρύνσεις, ενώ διανεμήθηκε και κοινωνικό μέρισμα.

Εφέτος δυστυχώς είμαστε στο ίδιο έργο θεατές. Εάν αυτή η κριτική προσέγγιση δεν είναι θυμική, θα καλούσα τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να θυμηθούν τις ομιλίες τους στη Βουλή κατά τις αντίστοιχες συζητήσεις τα δύο τελευταία χρόνια και θα τους συνιστούσα με τον προσήκοντα σεβασμό να σκεφτούν εάν θα έπρεπε να είναι πιο προσεκτικοί στις τοποθετήσεις τους, μήπως και φέτος πάλι διαψευστούν.

Όγδοη αλήθεια: Η τρόικα δεν αμφισβητεί την επίτευξη των φετινών δημοσιονομικών στόχων. Να υπενθυμίσω, βέβαια, ότι πέρυσι τέτοια περίοδο κατά τη διάρκεια της αντίστοιχης συζήτησης η τρόικα ζητούσε νέα πρόσθετα παραμετρικά μέτρα, ύψους ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, προκειμένου να επιτευχθούν οι εφετινοί δημοσιονομικοί στόχοι.

Η Κυβέρνηση δεν τα πήρε, γιατί πίστευε ότι δεν χρειαζόνταν. Απ' ό,τι απεδείχθη, εκ του αποτελέσματος, ορθώς έπραξε. Γιατί εάν τα είχε πάρει, τότε σήμερα δεν θα ήμασταν στη φάση της ανάκαμψης.

Ένατη αλήθεια: Ο προϋπολογισμός του 2015 καταγράφει για τρίτη συνεχόμενη χρονιά επίτευξη σημαντικού πρωτογενούς πλε-

ονόσματος και είναι για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες δημοσιονομικά ισοσκελισμένος.

Σε αυτό το σημείο -και επειδή η συνάδελφος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είπε ότι θα πρέπει να διαβάσουν καλύτερα οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ τα κείμενα- τονίζω με ικανοποίηση ότι επί αυτού του στόχου για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, δηλαδή για 3% πρωτογενές πλεόνασμα, συμφωνεί και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, σύμφωνα με το κείμενο που δόθηκε στο Λονδίνο. Υποστηρίζει συνεπώς την επίτευξη ισοσκελισμένου προϋπολογισμού. Μέχρις εδώ συμφωνούμε συνεπώς.

Η διαφορά μας είναι ότι, σύμφωνα με το κείμενο, η Αξιωματική Αντιπολίτευση υποστηρίζει ότι αυτό θα πρέπει να προέλθει από σημαντική αύξηση φόρων. Αυτό, γιατί το κείμενο υποστηρίζει ότι οι πρωτογενείς δαπάνες θα πρέπει να διατηρηθούν το 2014 στο 44% του ΑΕΠ. Άρα οι φόροι θα πρέπει να αυξηθούν κατά 2,5% του ΑΕΠ το 2015 για να ισοσκελιστεί ο προϋπολογισμός, που είναι το ζητούμενο.

Συνεπώς 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ νέοι φόροι. Αυτή είναι η κρυφή πραγματικότητα. Το μόνο, αλλά κύριο, που παραλείπει να μας πει είναι ποιους φόρους θα αυξήσει. Αφήστε δε που η σταθεροποίηση των δαπανών στο ύψος του 2014, όπως λέει η παρουσίαση στο Λονδίνο, δείχνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα αυξήσει καν τους μισθούς και τις συντάξεις, όπως έχει υποσχεθεί. Καταθέτω το σχετικό κείμενο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δέκατη αλήθεια: Ο προϋπολογισμός καταγράφει σημαντικό ρυθμό ανάπτυξης στο 2,9% το 2015. Η πρόβλεψη αυτή αναμένεται να επιβεβαιωθεί κυρίως από την ανάκαμψη της ιδιωτικής κατανάλωσης και την περαιτέρω ενίσχυση των επενδύσεων και των εξαγωγών. Υπάρχουν βέβαια υψηλοί και αυξημένοι κίνδυνοι και αβεβαιότητες, που προέρχονται κυρίως από το διεθνές περιβάλλον, ιδιαίτερα όταν οι διεθνείς οργανισμοί, όπως σήμερα η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αναθεωρούν επί το δυσμενέστερο τις προβλέψεις για την παγκόσμια οικονομία και την ανάπτυξη αλλά και τις επιμέρους προβλέψεις τους για τις περισσότερες οικονομίες.

Ενδέκατη αλήθεια: Η τρόικα πιστεύει ότι υπάρχει σημαντικό δημοσιονομικό κενό για το 2015. Για την κάλυψή του ασκεί πράγματι μεγάλες πιέσεις και προβάλλει υπερβολικές απαιτήσεις. Η Κυβέρνηση έχει διαφορετική εκτίμηση και διαφορετικές προβλέψεις. Διαπραγματεύεται με γνώμονα το συμφέρον της ελληνικής οικονομίας. Υποστηρίζουμε τις θέσεις μας τεκμηριωμένα, με αυτοπεποίθηση. Στο τέλος θα αποδειχθεί ποια πλευρά ήταν πιο κοντά στην πραγματικότητα. Πάντως, τα τρία τελευταία χρόνια αποτελούν στο δημοσιονομικό πεδίο καλό οδηγό για τη χώρα και για την Κυβέρνηση.

Δωδέκατη αλήθεια: Διαπραγματεύεται γίνεται και είναι σε εξέλιξη. Αν δεν γινόταν, θα είχαμε ήδη κλείσει συμφωνία, αποδεχόμενοι τις απαιτήσεις των δανειστών. Δεν το κάνουμε όμως, όπως δεν το κάνουν και πέρσι, όταν ζητούσαν, όπως είπα, ένα δισεκατομμύριο ευρώ μέτρα. Οι εξελίξεις μάς δικαιώσαν. Βέβαια, η διαπραγματεύεται εμπεριέχει λεπτές πτυχές, είναι σύνθετη και σκληρή, δεδομένου ότι πρόκειται για την τελευταία αξιολόγηση του τρέχοντος προγράμματος.

Εμείς εργαζόμαστε, ώστε να ολοκληρωθεί από την τρόικα με επιτυχία αυτή η αξιολόγηση και να συναποφασιστεί με τους εταίρους το πλαίσιο συνεργασίας για την επόμενη μέρα της ελληνικής οικονομίας. Το πλαίσιο αυτό θα εδράζεται σε ένα εθνικό σχέδιο, με πυρήνα τη διατήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας και την προώθηση της ανταγωνιστικότητας, της απασχόλησης, της βιώσιμης ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής. Το σχέδιο αυτό θα περιέχει όλες τις διασφαλίσεις των υφιστάμενων ευρωπαϊκών μηχανισμών, οι οποίοι θα λειτουργούν ως δίχτυ ασφαλείας, σε ένα ιδιαίτερα -όπως ήδη είπα- ασταθές παγκόσμιο περιβάλλον.

Εργαζόμαστε για να καταλήξουμε στο καλύτερο από τα εφικτά

αποτέλεσμα για την πατρίδα μας. Σε κάθε περίπτωση, για το καλό της χώρας, όπως είπα και στην επιτροπή, απαιτείται από όλους, σε κλίμα εθνικής ομοψυχίας, σοβαρότητα, υπευθυνότητα, διορατικότητα, μετρημένες και ζυγισμένες κουβέντες, μακριά από την καλλιέργεια ψευδαισθήσεων και υπερβολικών προσδοκιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα μεγάλη πρόκληση μπροστά στην οποία βρίσκεται η χώρα είναι ο σχεδιασμός και η προετοιμασία της επόμενης ημέρας. Στην κατεύθυνση αυτή εργαζόμαστε, υιοθετώντας και εφαρμόζοντας συγκεκριμένο, συνεκτικό, ρεαλιστικό σχέδιο οικονομικής πολιτικής, σχέδιο που επιδιώκει την επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων, που στοχεύει σε μια ανταγωνιστική παραγωγική βάση, που έχει εξωστρεφή προσανατολισμό.

Βασικοί άξονες του σχεδίου είναι, πρώτον, η σταδιακή ελάφρυνση του φορολογικού βάρους των πολιτών, με την ένταξη του αφανούς τμήματος της οικονομίας στο εμφανές πεδίο της. Ήδη κινούμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση. Όσο μάλιστα επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι, τόσο διευρύνονται οι βαθμοί ελευθερίας για την περαιτέρω μείωση του φορολογικού βάρους νοικοκυριών και επιχειρήσεων αλλά και για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Ο δεύτερος άξονας είναι η διασφάλιση της επίτευξης υψηλών, διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων. Τα πρωτογενή πλεονάσματα θα προέρχονται κυρίως από το σκέλος των δαπανών, τη μεγέθυνση της οικονομίας, την καταπολέμηση της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής.

Μέσω της άσκησης αυτής της πολιτικής θα υπάρξει αύξηση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος και όχι μέσω της εισοδηματικής ενίσχυσης κάποιων κοινωνικών ομάδων. Αυτό είναι οικονομικά πιο αποτελεσματικό και διατηρήσιμο, αλλά και κοινωνικά πιο δίκαιο.

Τρίτος άξονας είναι η βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων οικονομικών. Παράγοντες όπως η εκπαίδευση, η έρευνα, η καινοτομία αποτελούν προϋποθέσεις για μία ισχυρή αναπτυξιακή δυναμική.

Τέταρτος άξονας είναι η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών, με στοχευμένες παρεμβάσεις κοινωνικής πολιτικής, όπως είναι η διασφάλιση υγειονομικής περίθαλψης για τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες και το καθεστώς του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, που ξεκίνησε πιλοτικά, με σκοπό να αποτελέσει τον πυρήνα μιας νέας στρατηγικής κοινωνικής πρόνοιας.

Πέμπτος άξονας είναι η δημιουργία ενός δίκαιου, αποτελεσματικού και σύγχρονου κράτους. Βρισκόμαστε πλέον στη φάση που περνάμε σταδιακά από την επίτευξη ποσοτικών στόχων στην εκπλήρωση των κρίσιμων ποιοτικών μεταρρυθμίσεων, με προτεραιότητα στην πάταξη της γραφειοκρατίας.

Έκτος άξονας είναι η αύξηση των επενδύσεων και η ενίσχυση των εξαγωγών αλλά και η διατήρηση της κατανάλωσης σε υψηλά επίπεδα, έχοντας όμως σημαντικά μικρότερο συντελεστή βαρύτητας στη διαμόρφωση του πλούτου, στη διαμόρφωση του ΑΕΠ, με τη σημαντική συμβολή του τουρισμού και της ναυτιλίας αλλά και της αγροτικής παραγωγής, της μεταποίησης, της καινοτόμου βιομηχανίας, της ενέργειας, με την προσήλωση στην πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Έβδομος άξονας είναι η ακόμη ταχύτερη αξιοποίηση των ευρωπαϊκών και εθνικών πόρων. Το ποσοστό απορρόφησης των κονδυλίων του ΕΣΠΑ φθάνει σήμερα στο 86%, ενώ η χώρα μας θα εισπράξει προκαταβολικά ένα σημαντικό ποσό από το ΕΣΠΑ 2014-2020 για εμπροσθοβαρή έργα. Συνολικά 12 δισεκατομμύρια ευρώ αναμένεται να είναι διαθέσιμα στην ελληνική οικονομία έως το τέλος του 2015.

Όγδοος άξονας είναι η εντατικότερη υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Στόχος είναι η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, οδηγώντας σε δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, σε νέα φορολογικά έσοδα, σε καλύτερες υπηρεσίες προς τους πολίτες, η άμεση μείωση του δημόσιου χρέους, η μείωση ή και η εξάλειψη της κρατικής χρηματοδότησης, το άνοιγμα των αγορών, η ενίσχυση του ανταγωνισμού.

Ένατος άξονας είναι η επίτευξη πιστωτικής επέκτασης και η εξομάλυνση της ρευστότητας στην αγορά. Σήμερα τα τεστ αντοχής των συστημικών τραπεζών ολοκληρώθηκαν με επιτυχία και οι τράπεζες έχουν ανακεφαλαιοποιηθεί. Οφείλουν συνεπώς να ανταποκριθούν άμεσα και με επάρκεια στο διαμεσολογητικό τους ρόλο και να παράσχουν την απαραίτητη ρευστότητα στην πραγματική οικονομία. Σε αυτόν τον ρόλο εκτιμώ ότι θα ανταποκριθούν, γιατί πρέπει να ανταποκριθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπερασματικά θέλω να πω ότι η χώρα μας εισήλθε από φέτος, εν μέσω του ασφυκτικού πλαισίου που είχε τεθεί, αλλά με σταθερά, με σίγουρα βήματα και με ασφάλεια σε περίοδο πρωτογενών πλεονασμάτων και θετικών ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης. Αυτό προβλέπουν οι πάντες, όλοι οι διεθνείς και εγχώριοι οργανισμοί και φορείς, βεβαίως με αποκλίσεις ως προς το ύψος των επιτευγμάτων. Αυτήν τη θετική εξέλιξη έχουμε χρέος να την καταστήσουμε διατηρήσιμη. Αυτή θα φέρει σε σύντομο χρόνο την ουσιαστική μείωση της ανεργίας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου όλων των πολιτών.

Είναι γεγονός ότι αυτά τα αποτελέσματα, τα οποία αποτελούν οφέλη για τη χώρα και την οικονομία, είχαν και έχουν υψηλό κοινωνικό και οικονομικό κόστος, κόστος που κατέβαλε και καταβάλλει πρωτίστως η πλειονότητα των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων. Στη φάση που βρισκόμαστε οφείλουμε όλοι μας να διασφαλίσουμε ότι αυτές οι θυσίες δεν θα πάνε χαμένες, οφείλουμε να αυξήσουμε τα οφέλη, να μειώσουμε το κόστος. Συνεπώς, λαμβάνοντας υπ' όψιν τη ρευστότητα του διεθνούς περιβάλλοντος, το μέγεθος της προσπάθειας που έχει καταβάλει μέχρι σήμερα η ελληνική κοινωνία και το ασφυκτικό πλαίσιο στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων με τους δανειστές μας, οφείλουμε να προσεγγίσουμε τα βασικά πολιτικά ζητήματα της χώρας και προφανώς του προϋπολογισμού του 2015 με σύνεση, ρεαλισμό, πνεύμα ενότητας και εθνική συνοχή, μακριά από επικίνδυνους ακροβατισμούς ή αδιέξοδους τυχοδιωκτισμούς.

Οι επί σειρά ετών δυσκολες συνθήκες ζωής και εργασίας για τη μεγάλη πλειονότητα των πολιτών επιβάλλουν σε όλους όσους συμμετέχουμε στη δημόσια ζωή να ξεχάσουμε τα προσωπικά, κομματικά και θεσμικά παίγνια εξουσίας.

Πρέπει επιτέλους στη χώρα μας να καλλιεργηθεί και προοπτικά να εμπεδωθεί κολτούρα, κοινωνικής και πολιτικής συνεννόησης, συναίνεσης και σύνεσης τουλάχιστον για τα μείζονα θέματα, ώστε να καταφέρουμε να ξεπεράσουμε με το ελάχιστο δυνατό κοινωνικό και οικονομικό κόστος τις παθογένειες και τα ελλείμματα του εγχώριου υποδείγματος και να δημιουργήσουμε το νέο που μπορεί να ωθήσει την οικονομία και την κοινωνία σε ένα ενάρετο κύκλο ευημερίας για όλους τους πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω τον λόγο στον πρώτο αγορητή θα ήθελα να σας πω ότι είναι εγγεγραμμένοι να μιλήσουν εκατόν εβδομήντα τέσσερις συνάδελφοι. Με δεδομένο ότι θα μιλήσουν ασφαλώς αρκετοί Υπουργοί, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων, ο Πρωθυπουργός, φοβάμαι ότι ο χρόνος που έχουμε στη διάθεσή μας για τις απογευματινές συνεδριάσεις θα είναι πολύ λίγος και θα μείνουν πάρα πολλοί συνάδελφοι, οι οποίοι δεν θα μπορέσουν να μιλήσουν.

Γι' αυτό προτείνω στο Σώμα αύριο Παρασκευή, το Σάββατο και την Κυριακή να έχουμε και πρωινές συνεδριάσεις. Προτείνεται, λοιπόν, αύριο να ξεκινήσουμε στις 10.00', το Σάββατο στις 11.00' και την Κυριακή 12.00' ή 13.00' αναλόγως με το πώς θα έχουν πάει οι προηγούμενες συνεδριάσεις με δίωρη διακοπή το μεσημέρι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κοιτάξτε, κύριε Βούτση, θα δούμε πώς θα πηγαίνει και αν χρειαστεί θα το αλλάξουμε. Προς το παρόν να συμφωνήσουμε και αν δούμε ότι υπάρχει πρόβλημα, το αλλάζουμε.

Γίνεται δεκτή η πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ομοφώνως, λοιπόν, το Σώμα συνεφώνησε.

Εισερχόμεθα τώρα στον κατάλογο των αγορητών.

Όπως έχουμε συμφωνήσει ο χρόνος είναι έξι λεπτά για κάθε συνάδελφο να μιλήσει. Θα παρακαλούσα να τηρείται ο χρόνος προκειμένου να μη μείνει κανείς στο τέλος που να μην έχει μιλήσει από όσους επιθυμούν.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγκυρία κατά την οποία συζητείται ο προϋπολογισμός του 2015 είναι δυστυχώς για μία ακόμη φορά κρίσιμη και η κύρια ευθύνη βαρύνει οπωσδήποτε την τρόικα, αλλά και σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό την Αξιωματική Αντιπολίτευση που με τη στάση της τροφοδοτεί σενάρια αβεβαιότητας. Έτσι η χώρα έχει βρεθεί μεταξύ σφύρας και άκμονος και καλείται να εξέλθει αλώβητη από τις συμπληγάδες που απειλούν να τη συνθλίψουν.

Από τη μία μεριά είμαστε αντιμέτωποι με τις ακατανόητα υπερβολικές απαιτήσεις της τρόικας και από την άλλη με την ανεύθυνη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Όσον αφορά τη στάση της τρόικας, φαίνεται σαν να αγνοεί τα τεράστια βήματα που έχουμε διανύσει και κάποια από αυτά τα βήματα έγιναν παρά τις δικές της υποδείξεις με δική μας επιμονή που τελικά και δικαίωθηκε. Όπως, επίσης, δείχνει να αγνοεί ότι επιτέλους μετά από έξι χρόνια οδυνηρές θυσίες του ελληνικού λαού, μετά από επίπονες προσπάθειες της Κυβέρνησης Σαμαρά και νωρίτερα από το αναμενόμενο, το πρόσημο της ανάπτυξης έγινε θετικό και οι προοπτικές είναι αισιόδοξες. Παραβλέπει ακόμη ότι πετύχαμε σημαντικά πρωτογενή πλεονάσματα, ότι οι δείκτες της ανεργίας έχουν σταματήσει να αυξάνονται και αντιθέτως υπάρχει μικρή μεν, αλλά σταθερή μείωση. Λησμονεί ότι αλλάξαμε την εικόνα της χώρας, γεγονός που επιβεβαιώνουν τα ρεκόρ στον τομέα του τουρισμού.

Τέλος, δείχνει να μη λαμβάνει υπ' όψιν ότι η Ελλάδα καθίσταται πλέον προορισμός ξένων επενδύσεων μεγάλων επιχειρηματικών σχεδίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς υπήρξαν καθυστερήσεις σε μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές αλλαγές στην άρση χρόνιων παθολογιών που μας οδήγησαν εν τέλει στην άκρη του γκρεμού της χρεοκοπίας. Και για να είμαστε ειλικρινείς, δεν έπρεπε να αναμένουμε την έξωθεν επιβολή αυτών των μεταρρυθμίσεων. Έπρεπε μόνοι μας από χρόνια να τις έχουμε εφαρμόσει και αυτό πιστεύω ότι είναι το στοίχημα της επομένης περιόδου.

Εκείνο, όμως, που τώρα προέχει είναι να αντιληφθεί η τρόικα ότι με τον τρόπο διαχείρισης της τελικής διαπραγμάτευσης, που θα κλείσει το δύσκολο κύκλο της εξόδου της χώρας από την κρίση, στέλνει λάθος μηνύματα και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Ίσως, βέβαια, στην προκειμένη περίπτωση να ισχύει το γνωστό «τα λέω στη νύφη για να τα ακούσει η πεθερά», δηλαδή τα λένε για να συνετίσουν χώρες ισχυρότερες από την Ελλάδα, όπως η Ιταλία και η Γαλλία, που δεν συμμορφώνονται με το σύμφωνο σταθερότητας και γι' αυτό εξαντλούν την αυστηρότητά τους σε εμάς.

Και ενώ θα ανέμενε κανείς να υπάρχει αρραγές μέτωπο στο εσωτερικό για την τελική έξοδο από τα μνημόνια, η Αξιωματική Αντιπολίτευση εξακολουθεί να πολιτεύεται χωρίς αίσθημα εθνικής ευθύνης, χωρίς αντίληψη του θεσμικού ρόλου που υποχρεούται να παίξει. Επιμένει με ένα ρεσιτάλ ανευθυνότητας και με περισσή άγνοια κινδύνου να υπονομεύει τη σταθερότητα της χώρας και να ενισχύει την αβεβαιότητα. Μεθυσμένη από την προοπτική της εξουσίας τάξει λαγούς με πετραχήλια και απειλεί να τινάξει στον αέρα ό,τι με κόπους πετύχαμε.

Δυστυχώς η κόπωση από την υπερπροσπάθεια τόσων ετών, αλλά και λάθη που έχουν γίνει, όπως η υπερφορολόγηση, έχουν ως αποτέλεσμα πολλοί συμπολίτες μας να επικροτούν ισοπεδωτικές αντιλήψεις. Αρκετοί μάλιστα θεωρούν ότι δεν υπάρχει πλέον ο φόβος της καταστροφής, ότι η σωτηρία της χώρας είναι δεδομένη, ότι οι ίδιοι δεν έχουν να χάσουν τίποτα από μία πιθανή νίκη των δυνάμεων του λαϊκισμού. Σε αυτό συνέβαλε βεβαίως,

όσο κι αν είναι οξύμωρο, το έργο που έχει γίνει σήμερα από αυτήν την Κυβέρνηση.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε με αίσθημα ευθύνης να δούμε την πραγματικότητα. Ναι, δεν είμαστε στο 2010 ούτε στο 2011 ούτε στο 2012. Μία λάθος πολιτική επιλογή, όμως, αρκεί για να μας γυρίσει πίσω σε εκείνες τις μαύρες μέρες και σε ακόμη χειρότερες.

Τη λύση στα μεγάλα προβλήματα που υψώνονται μπροστά μας δεν τη δίνει κανένας λαϊκισμός, ούτε δεξιός ούτε αριστερός. Η παροχολογία και τα όμορφα λόγια που χαϊδεύουν αυτιά δεν φέρνουν τη σωτηρία. Αντιθέτως, συνιστούν τη σίγουρη οδό της καταστροφής, που μπορεί να φτάσει μέχρι του σημείου να τεθεί και πάλι εν αμφιβόλω η συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη. Το τι σημαίνει αυτό, ως το αναλογιστούν όσοι αστόχαστα κάνουν λόγο για μονομερείς ενέργειες και άλλους λεονταρισμούς για εσωτερική κατανάλωση.

Ας το αναλογιστούν τα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και ας επιδείξουν επιτέλους τη δέουσα σοβαρότητα. Ας πάψουν να παίζουν με τους θεσμούς, ας σταματήσουν να χρησιμοποιούν την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας και να προκαλούν αστάθεια και αβεβαιότητα. Ας συμβάλλουν θετικά στην υπέρβαση της κρίσης με ρόλο εποικοδομητικό και συναινετικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν και όσοι τις προτείνουν είτε είναι αφελείς είτε ψεύδονται. Ανέναντί μας έχουμε δύο μόνο επιλογές: τη λεωφόρο του λαϊκισμού που οδηγεί στην καταστροφή και τη στενή οδό της ευθύνης αλλά και συνάμα της ελπίδας. Απαντώντας στο δίλημμα αυτό, ψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2015, γιατί συνιστά το επιστέγασμα μίας υπεύθυνης και επίπονης προσπάθειας αλλά και την απαρχή μίας νέας περιόδου για τη χώρα και τους δοκιμαζόμενους πολίτες που μπορεί να είναι περισσότερο ελπιδοφόρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουράκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλοντας να μιλήσω για τον προϋπολογισμό που αφορά το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, θα ήθελα να αναφερθώ πρώτα στη στάση του Υπουργού Παιδείας του κ. Λοβέρδου όσον αφορά την τοποθέτησή του και την μη παρέμβασή του στη διεκδίκηση του απεργού πείνας Νίκου Ρωμανού για την άσκηση του δικαιώματος στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Θα ήθελα να τονίσω ότι μετά από είκοσι μέρες απεργίας πείνας εδέγησε ο κύριος Υπουργός μέσω facebook να δηλώσει ότι ναι μεν ήταν αναρμόδιος, αλλά η αρμοδιότητα του περιοριζόταν στο να εξασφαλίσει τις συνθήκες αποφοίτησης όλων των έγκλειστων επιτυχόντων, λες και το θέμα είναι η αποφοίτηση και όχι αυτή ταύτη η εκπαιδευτική διαδικασία.

Στη συνέχεια, έχουμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Αθανασίου, να καταθέτει τροπολογία που θα συζητηθεί την επόμενη βδομάδα για την εξ αποστάσεως φοίτηση, αγνοώντας –ή θέλοντας να αγνοήσει– προφανώς ότι ούτε τα σωφρονιστικά καταστήματα, ούτε τα εκπαιδευτικά ιδρύματα έχουν την υλικοτεχνική υποδομή για να εξασφαλίσουν μια τέτοια φοίτηση.

Προφανώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και στη χώρα μας και στις άλλες χώρες η εξ αποστάσεως διδασκαλία. Η εξ αποστάσεως διδασκαλία προϋποθέτει πρόσβαση στον ηλεκτρονικό υπολογιστή και σε όλες τις βιβλιοθήκες του κόσμου εικοσιτέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο.

Είναι διατεθειμένος ο κύριος Υπουργός να εξασφαλίσει τις υποδομές και την ελευθερία να επικοινωνούν οι φοιτητές των σωφρονιστικών καταστημάτων με το διαδίκτυο όλο το εικοσιτετράωρο προς όλες τις βιβλιοθήκες του κόσμου; Προφανώς, όχι.

Προφανώς, επίσης, γνωρίζει ότι ο πρόεδρος των ΤΕΙ, όπου έχει πετύχει ο συγκεκριμένος κατάδικος, ο Νίκος Ρωμανός, δηλώνει ότι δεν υπάρχει υποδομή για να εξασφαλιστεί κάτι τέτοιο.

Όλο το ενδιαφέρον είναι υποκριτικό και κάτι ακόμη χειρότερο: Κινδυνεύει να ανατραπεί η δυνατότητα χορήγησης εκπαιδευτι-

κών αδειών, δίνοντας νομιμοφανή κάλυψη στα συμβούλια για την απόρριψη αιτήσεων χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας. Κάνουμε δηλαδή ένα βήμα προς τα πίσω.

Είναι επιτακτική ανάγκη –όλος ο κόσμος το ζητάει, όλοι οι φορείς– να δοθεί μια απάντηση ουσιαστικής δυνατότητας εκπαίδευσης του Νίκου Ρωμανού στην εκπαιδευτική διαδικασία πριν να είναι πολύ αργά.

Σχετικά με τον προϋπολογισμό για την παιδεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε εξωφρενικά πράγματα. Στην εξαετία 2009-2015 έχουμε μια μείωση της τάξεως του 35,6%, το οποίο οδηγεί σε πλήρη διάλυση της παιδείας. Οι μειώσεις αυτές είναι 7% στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση σε σχέση με το 2014, 14% σε σχέση με το 2013 και 7% σε σχέση με το 2014 στην ανώτατη εκπαίδευση.

Να σας αναφέρω ενδεικτικά ότι στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο το 2009 δίδονταν 40 εκατομμύρια ευρώ. Το 2014 τα 40 εκατομμύρια έγιναν 17,5 εκατομμύρια. Το 2015 προβλέπεται το ποσό να φτάσει τα 15 εκατομμύρια, ενώ οι ανελαστικές δαπάνες φθάνουν στα 19 εκατομμύρια ευρώ.

Πιο δραματική είναι η κατάσταση στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο καθώς υπάρχει ένα σοβαρότατο έλλειμμα και αδυνατούν –όπως λέει η κοσμητεία και η σύγκλητος– να ανταπεξέλθουν στις εκπαιδευτικές ανάγκες. Η κατάσταση είναι ακόμη χειρότερη στα ΤΕΙ. Η Σύγκλητος του ΤΕΙ της Αθήνας δηλώνει ότι δεν θα μπορέσει να λειτουργήσει.

Κοιτάξτε, το εξωφρενικό: Οι δαπάνες, οι οποίες δίδονται στις νομαρχίες για να δουλέψουν τα σχολεία υφίστανται μια μείωση της τάξεως του 74%. Είμαστε δηλαδή σε εκείνη την τραγική κατάσταση, ώστε να μην μπορούν να εκπληρωθούν στοιχειώδεις ανάγκες όπως η θέρμανση και άλλα έξοδα των σχολικών επιτροπών.

Αντ' αυτού, έχουμε τις λεγόμενες «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις», τις οποίες προτείνει το Υπουργείο Παιδείας. Σας αναφέρω ενδεικτικά ότι προτείνει μια από τις δράσεις αυτές να είναι το λεγόμενο «κοινωνικό σχολείο», στο οποίο προτείνονται θεματικές όπως ο ρατσισμός, σχολική βία, παχυσαρκία, χρήση ουσιών και πολλά άλλα. Πρέπει να πούμε στον κύριο Υπουργό ότι αυτά εμπεριέχονται στην εγκύκλιο σχολικών προγραμμάτων, αλλά δεν μπορούν να εφαρμοστούν καθώς ο αριθμός των εκπαιδευτικών είναι εξαιρετικά μειωμένος.

Ρωτάμε: Σε αυτό το λεγόμενο «κοινωνικό σχολείο» εξετάζονται θέματα όπως είναι ο υποσιτισμός των μαθητών, η πλημμελής ιατροφαρμακευτική περίθαλψη; Εξετάζεται η αυξανόμενη μαθητική διαρροή καθώς έχει ανασταλεί η λειτουργία του θεσμού της ενισχυτικής διδασκαλίας; Τι θα γίνει με την ειδική αγωγή και τη λειτουργική ένταξη των μαθητών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, όταν μόνο για το αυτιστικό φάσμα χρειάζονται δεκάδες εκπαιδευτικοί για την παράλληλη στήριξη, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η εκπαίδευση των παιδιών αυτών;

Θα καταργήσει την εκβιαστική αξιολόγηση, η οποία είναι πρόφαση για αθρόες απολύσεις εκπαιδευτικών; Θα προχωρήσει στην επιμόρφωση εκπαιδευτικών και τόσα άλλα;

Τελικά, πολύ φοβάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το λεγόμενο «κοινωνικό σχολείο» του κ. Λοβέρδου είναι ένα αντι-κοινωνικό σχολείο.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να δηλώσω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα επαναπροσλάβει όλους τους εκπαιδευτικούς που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα ή απολύθηκαν, γιατί κανένας εκπαιδευτικός, διοικητικός υπάλληλος ή σχολικός φύλακας δεν περισσεύει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, αν είναι εύκολο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι πάνω από ένα λεπτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ένα λεπτό.

Για να αποτιμηθεί το εκπαιδευτικό έργο πρέπει πρώτα να στηριχθεί με κάθε τρόπο και να ανυψωθεί. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα στηρίξει τα προγράμματα επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, θα καταργήσουμε τις ευέλκτες μορφές εργασίας στην εκπαίδευση και θα παγώσουμε τις καταργήσεις, συγχωνεύσεις στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ενώ θα επαναλεπτομερύνουν οι

σχολικές μονάδες που καταργήθηκαν -νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσια, λύκεια- βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.

Επιλογή μας είναι η διασφάλιση της χρηματοδότησης για τις πιεστικές ανάγκες της εκπαίδευσης, η αναπροσαρμογή των κονδυλίων του ΕΣΠΑ και η ουσιαστική αξιοποίησή τους.

Δεσμευόμαστε για σταδιακή αύξηση των κονδυλίων για την παιδεία και την έρευνα από τον κρατικό προϋπολογισμό. Θα καλύψουμε τις ανάγκες σε διοικητικό, διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό σε όλες τις βαθμίδες.

Καταλαβαίνετε ότι έχουμε ένα πάρα πολύ δύσκολο έργο. Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία σε λίγους μήνες ελπίζουμε να αναλάβει αυτό το δυσθεώρητο έργο, θα ανταποκριθεί, γιατί για εμάς η μάθηση, η καινοτομία και η έρευνα είναι ουσιαστικές προϋποθέσεις για μία ουσιαστική ανάκαμψη της χώρας μας.

Υποσχόμαστε ότι θα τα τηρήσουμε και είμαστε σίγουροι ότι ο ελληνικός λαός θα μας δώσει την εμπιστοσύνη και τη δύναμη να τα πραγματοποιήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Σαχινίδης από το ΠΑΣΟΚ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία μετά από μία δύσκολη και παρατεταμένη προσαρμογή, εξάλειψε το πρόβλημα των διδυμων ελλειμμάτων με μεγάλο, όμως, τίμημα, σε όρους εθνικού εισοδήματος και ανεργίας. Για μία ομαλή μετάβαση στην μεταπρογραμματική Ελλάδα είναι αναγκαία η συζήτηση για τις μεγάλες προκλήσεις της επόμενης ημέρας.

Οι προκλήσεις αυτές για τη χώρα μας είναι οι εξής:

Πρώτον, να διασφαλίσουμε βιώσιμους ρυθμούς ανάπτυξης μέσα από τον μετασχηματισμό του παραγωγικού της προτύπου. Η ανάπτυξη στο μέλλον θα έλθει από νέες επενδύσεις, οι οποίες θα επιτρέψουν την αύξηση της εγχώριας παραγωγής -επομένως, θα υποκατασταθούν οι εισαγωγές- την αύξηση των εξαγωγών αλλά και τη σταθεροποίηση της κατανάλωσης.

Η δημοσιονομική προσαρμογή στο μέλλον θα υποβοηθηθεί από την ανάπτυξη και όχι από την επίτευξη υψηλών στόχων για τα πρωτογενή πλεονάσματα σε βάθος δεκαετίας. Ο κρατικός προϋπολογισμός δεν μπορεί να χρηματοδοτήσει πρόγραμμα νέων επενδύσεων της τάξης των 30 δισεκατομμυρίων στην επόμενη τριετία, τετραετία, που είναι αναγκαίο προκειμένου να αποκατασταθεί η παραγωγική βάση που χάθηκε πριν αλλά και κατά τη διάρκεια της κρίσης.

Ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Τσακαλώτος απέφυγε να μας πει αν συμφωνεί ή διαφωνεί με την άποψη ότι μια μικτή οικονομία, όπως η ελληνική, χρειάζεται πέρα από τις αναγκαίες κρατικές επενδύσεις και ιδιωτικές. Γιατί; Μήπως έχει ιδεολογικές αναστολές;

Η δεύτερη πρόκληση είναι να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας για να επιστρέψουν στην αγορά εργασίας το ένα εκατομμύριο άτομα, που έμειναν άνεργα την περίοδο της κρίσης. Άκουσα την αγωνία του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τους άνεργους. Την πρότασή του για το πώς η ελληνική οικονομία θα δημιουργεί εκατό χιλιάδες με εκατόν πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας ετησίως δεν την άκουσα. Ο ορθολογισμός της προσέγγισής του, τον οποίο δεν αμφισβητώ, ελπίζω να τον προστατεύει από προσεγγίσεις με θεολογικό υπόβαθρο, όπως «ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να δημιουργήσει εκατό χιλιάδες με εκατόν πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας γιατί θέλει, ενώ εσείς οι σοσιαλιστές δεν θέλετε να λυθεί το πρόβλημα της ανεργίας».

Τρίτη πρόκληση είναι να μειωθούν οι κοινωνικές ανισότητες, γιατί υπονομεύουν την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας. Χώρες με έντονες κοινωνικές ανισότητες έχουν πολιτική και κοινωνική αστάθεια και αδυνατούν να προσελκύσουν τις αναγκαίες επενδύσεις.

Η επίκληση της σταθερότητας και η ανάγκη για ευρύτερες συναινέσεις, συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν είναι ιδεολόγημα, αλλά όρος και προϋπόθεση για επιτυχή έξοδο από την κρίση. Αυτό, βέβαια, αφορά και τη Νέα Δημοκρατία, η οποία το Μάιο του 2012 οδηγήσε τη χώρα στο χείλος του γκρεμού με την επιμονή της για πρόωρες εκλογές, οι οποίες κατέστη-

σαν αναγκαία τη διεξαγωγή και δεύτερου γύρου και ξεκίνησε η συζήτηση για την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ.

Η σταθερότητα, λοιπόν, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν είναι αλά καρτ, για να την επικαλούμαστε όποτε μας βολεύει. Επειδή ο συσχετισμός των δυνάμεων στην Ευρώπη δεν είναι ευνοϊκός για τα ελληνικά συμφέροντα, ας ξανασκεφτούν όλοι -ένθεν κακείθεν εδώ στη Βουλή- τον ρόλο της συναίνεσης.

Τέταρτη πρόκληση είναι να διασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για μια βιώσιμη έξοδο στις αγορές. Το ζητούμενο εδώ και ένα χρόνο που ξέραμε ότι τελειώνει το πρόγραμμα, δεν ήταν απλά να βγούμε στις αγορές, αλλά να βγούμε με χαμηλά επιτόκια, με όρους ανάλογους με αυτούς της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας και να διασφαλίσουμε πάνω από όλα ότι δεν θα ξαναχρεωαστεί να ζητήσουμε μνημόνιο. Διότι αυτό δεν θα το αντέξει ούτε η χώρα ούτε το πολιτικό της σύστημα.

Είναι πολλά τα λάθη που έγιναν τους τελευταίους μήνες και φθάσαμε ως εδώ. Εάν θέλει να τα δει κανείς, ας μελετήσει τις προετοιμασίες που έκαναν η Ιρλανδία και η Πορτογαλία και θα τα καταλάβει! Εκεί οι υπεύθυνοι δεν έδωχναν την τρόικα και τα μνημόνια με ομιλίες και δηλώσεις, γοητευμένοι από τη ρητορική του δικού τους «ΣΥΡΙΖΑ». Δούλευαν μεθοδικά για την έξοδο. Μάζευαν χρήματα, για να έχουν απόθεμα ασφαλείας και έκαναν τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, για να στηρίξουν την οικονομία.

Πέμπτη πρόκληση είναι να προχωρήσουμε σε μια εκ νέου θέσπιση της πολιτείας. Και η συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος αποτελεί μια μεγάλη ευκαιρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ώρα που ετοιμαζόμαστε για την «μεταπρογραμματική» Ελλάδα, ας καταλάβουμε όλοι ότι ούτε το πρόγραμμα θα τελειώσει με τα λόγια, ούτε η επόμενη μέρα θα είναι εύκολη, ούτε θα βγούμε οριστικά από την κρίση με διαγγέλματα και ατάκες! Θέλει συνεννόηση και πράξεις.

Στη δική μας γενεά έσκασε ο λογαριασμός παθογενειών δεκαετιών από την ίδρυση του ελληνικού κράτους. Λόγω της ιστορικής απόφασης που πήραμε το 2010 να μην αφήσουμε τη χώρα να καταρρεύσει, έχουμε ακόμα μια μοναδική ευκαιρία να διορθώσουμε τα πράγματα, να φτιάξουμε την Ελλάδα από την αρχή!

Σας ερωτώ: Θα το κάνουμε; Είμαστε πολλοί που είμαστε έτοιμοι να θυσιάσουμε κάθε προσωπικό συμφέρον για το γενικότερο καλό. Όχι γιατί μας το επιβάλλει κανένας, όχι γιατί μας το ζητάει οποιαδήποτε τρόικα, αλλά γιατί εκεί μας οδηγούν τα πιστεύω μας και οι αρχές μας.

Θα ψηφίσω αυτόν τον προϋπολογισμό, για να δώσω τη δυνατότητα να εργασθούμε γι' αυτήν τη νέα Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Μηταράκης, Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περάσαμε και περνάμε την πιο δύσκολη οικονομική και κοινωνική συγκυρία, την πιο μεγάλη οικονομική και κοινωνική κρίση της γενιάς μας. Ο λαός υποφέρει και δικαιολογημένα απαιτεί από όλους εμάς εδώ την αλήθεια.

Η πρώτη αλήθεια είναι ότι η Κυβέρνηση παρουσάζει σήμερα έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό. Ξοδεύουμε όσα εισπράττουμε και εισπράττουμε όσα χρειαζόμαστε για τις ανάγκες μας, χωρίς δανεικά πλέον.

Όλοι εδώ στην Αίθουσα μιλάμε για την ανάγκη να αποφασίζουμε εμείς οι ίδιοι για την πορεία και το μέλλον της χώρας μας. Αυτό θα επιτευχθεί μόνο όταν η χώρα μπορεί να στηριχθεί στις δικές της δυνάμεις και δυνατότητες. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται ουσιαστικά ο υπό συζήτηση προϋπολογισμός του 2015.

Δεύτερη αλήθεια είναι ότι η χώρα χρειάζεται και ήδη μεταβαίνει σε ένα νέο παραγωγικό μοντέλο, ένα μοντέλο που στηρίζεται στην εξωστρέφεια, στις επενδύσεις, στην ανταγωνιστικότητα, στην καινοτομία, ένα μοντέλο που στηρίζεται στον ιδιωτικό τομέα. Σε αντιπαράβολή με το παρελθόν, δεν χαρακτηρίζεται πλέον από την κατανάλωση, τη δημόσια δαπάνη και τα δανεικά.

Η τρίτη αλήθεια είναι ότι η χώρα πρέπει να συνεχίσει απαρέγκλιτα την ευρωπαϊκή της πορεία σε μια Ευρώπη που πράγματι

έχει αρχίσει να αλλάζει. Όλοι γνωρίζουμε ότι η ευρύτερη περιοχή και η γειτονία μας βρίσκεται σε αναβρασμό. Κανείς δεν είναι σε θέση να προβλέψει ποιες θα είναι οι εξελίξεις σε αυτό το ρευστό διεθνές περιβάλλον και πώς θα διαμορφωθούν οι μελλοντικοί συσχετισμοί. Τη μεγάλη εικόνα διεθνώς και στην Ευρώπη, προφανώς, δεν είμαστε σε θέση να ελέγξουμε.

Γι' αυτό επιμένω ότι πρέπει να επικεντρωθούμε σε αυτό που περνάει από το δικό μας χέρι, σε αυτά που πετύχαμε τα τελευταία δυόμισι χρόνια, όπως τη ραγδαία αύξηση των επενδύσεων, επενδύσεων με ονοματεπώνυμο, που, σύμφωνα με το ΚΕΠΕ, έφθασαν τα 37 δισεκατομμύρια ευρώ, τη θεαματική άνοδο των εξαγωγών, που έφθασαν στα 27,5 δισεκατομμύρια ευρώ, την προώθηση των μεταρρυθμίσεων –για παράδειγμα, ο αναπτυξιακός νόμος, η κεντρική αδειοδοτική αρχή, που στηρίζει την επιχειρηματικότητα- και τη διαμόρφωση ενός νέου φιλικού, επιχειρηματικού περιβάλλοντος που αναγνωρίζεται πλέον διεθνώς. Η Παγκόσμια Τράπεζα, παραδείγματος χάριν, μας ανέβασε τριάντα εννιά θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη ανταγωνιστικότητας μέσα σε τρία μόλις χρόνια.

Σε αυτά πρέπει να αναλωθούμε και όχι στους φθηνούς λαϊκισμούς και τους κομματικούς υπολογισμούς που ευτελίζουν τους θεσμούς και τον κοινοβουλευτισμό.

Τέταρτη αλήθεια είναι ότι τα πράγματα σήμερα δεν είναι όπως ήταν το 2012 χάρη στις τεράστιες προσπάθειες του Πρωθυπουργού μας, του Αντώνη Σαμαρά. Και ακριβώς επειδή δεν είναι όπως το 2012, μπορούμε να μιλάμε πλέον για τη στρατηγική που θα αντιμετωπίζει τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, τις αδικίες, την ανεργία, τη μεγάλη φορολογική επιβάρυνση που έχει υποστεί ο ελληνικός λαός από την ύφεση και την κρίση. Αυτή η στρατηγική, όμως, πρέπει να τα αντιμετωπίσει χωρίς να υπάρχει ο κίνδυνος να απεμπολήσουμε όσα σημαντικά κατακτήσαμε μέχρι σήμερα. Αυτή είναι τώρα η εξίσωση.

Είναι καλό που ο ΣΥΡΙΖΑ παραδέχεται –έστω και αναγκαστικά, αφού δεν μπορεί να κάνει αλλιώς, για να μη γυρίσει στο 4%, όπως λέει και ο Αρχηγός του- ότι σήμερα το τραπέζιό σύστημα έχει σταθεροποιηθεί, ότι το οικονομικό περιβάλλον έχει αλλάξει, ότι έχουμε πλέον πρωτογενές πλεόνασμα. Όμως, δεν είναι καθόλου αρκετό. Αυτές οι παραδοχές είναι πίσω, πολύ πίσω από τη σημερινή πραγματική συζήτηση.

Η Κυβέρνηση που κατάφερε να μη βρισκόμαστε στην ίδια θέση με το 2012 καταθέτει αυτόν τον προϋπολογισμό που απαντάει στο πώς θα κρατηθεί το τιμόνι σταθερά, ώστε παράλληλα να γίνουν και βήματα για την επίλυση κοινωνικών προβλημάτων.

Περιμένουμε από εσάς, κύριοι και κυρίες συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, να απαντήσετε ευθέως τώρα και όχι μετά από ένα χρόνο που τα πράγματα θα είναι ακόμα καλύτερα, στα ακόλουθα: Θέλετε να γίνουν επενδύσεις και να υπάρχει ένα βιώσιμο παραγωγικό μοντέλο που θα αντιμετωπίζει ουσιαστικά τις κοινωνικές αδικίες ή δεν θέλετε; Θέλετε να ξεφύγουμε από τον λαϊκισμό που κατάπιε ό,τι δημιουργήσαμε, πρωτοποριακό και υγιές πήγε να γίνει τα προηγούμενα χρόνια ή δεν θέλετε; Θέλετε να δημιουργήσουμε ένα βιώσιμο, πραγματικά βιώσιμο και δίκαιο κοινωνικό κράτος και όχι να συντηρούμε σε βάρος των πολλών ευνοημένες ομάδες και συντεχνίες ή δεν θέλετε;

Μέχρι τώρα είναι σαφές ότι τίποτα από όσα μπορούν να καταπολεμήσουν την ανεργία και να κάνουν την οικονομία να σταθεί στα πόδια της δεν θέλατε. Σε αυτήν την Αίθουσα έχετε αντιταχθεί σε κάθε –μα, σε κάθε- επένδυση που προσπαθεί να γίνει σε αυτόν τον τόπο.

Μετά από τις επόμενες κατακτήσεις της Κυβέρνησης σε αυτήν την πραγματικά σκληρή διαπραγμάτευση και στο ρευστό παγκόσμιο περιβάλλον ίσως πάλι να αλλάξετε στρατηγική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναλάβαμε μια μεγάλη πρόκληση και προχωρήσαμε σε μεγάλες αλλαγές με σχέδιο και με γνώμονα τις δυνατότητες και τις προοπτικές αυτής της χώρας. Πλέον οι βασικοί λόγοι που οδήγησαν τη χώρα μας στον ειδικό μηχανισμό στήριξης έχουν αντιστραφεί. Τα δημοσιονομικά ελλείμματα έγιναν δημοσιονομικά πλεονάσματα. Το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών έγινε πλεόνασμα. Η αδυναμία πρόσβασης στην αγορά αντιστράφηκε και η χώρα ξαναβγήκε στις αγορές. Οι αρνητικοί ρυθμοί ανάπτυξης έγιναν φέτος θετι-

κοί.

Σίγουρα δεν τα κάναμε όλα σωστά. Αυτός που τολμά κάνει και λάθη. Σε κάθε περίπτωση, όμως, χάρη στις επώδυνες θυσίες του κόσμου, προχωρήσαμε μπροστά.

Η χώρα αρχίζει να πατά ξανά στα πόδια της. Δεν σταματάμε εδώ. Για εμάς η δικαίωση θα έρθει όταν αποκατασταθούν οι αδικίες και βελτιωθεί βιώσιμα το βιοτικό επίπεδο αυτών που επλήγησαν από τη βίαιη προσαρμογή, όταν οι επενδύσεις στην Ελλάδα θα είναι μία ασφαλής, βιώσιμη και αποδοτική επιλογή. Με αποφασιστικότητα και με σοβαρότητα από όλους μας και κυρίως με υπευθυνότητα η χώρα μπορεί να αλλάξει τελείως πρόσωπο τα επόμενα δύο χρόνια.

Αυτή είναι η βαθύτερη ουσία του φετινού προϋπολογισμού, προϋπολογισμός σταθερότητας, με το βέλος προς τα πάνω.

Καλώ όλες τις πτέρυγες της Βουλής να τον υπερψηφίσουμε. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ και εμείς.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ουζουνίδης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με προσοχή τους συναδέλφους, τους Υπουργούς που μίλησαν. Έχω την εντύπωση, όμως, ότι εγώ ζω κάπου αλλού.

Κύριε Σαχινίδη, να είστε σίγουρος ότι από εσάς σίγουρα δεν περιμένουμε να μας σώσετε. Τουλάχιστον αφήστε κάποια άλλα νέα παιδιά, μπας και κάνουν κάτι.

Όσον αφορά τις θέσεις εργασίας –είστε και τραπεζικός-, τα εργοστάσια ζάχαρης της Ορεστιάδας τα δώσατε σε τράπεζες;

Έχω τόσα πολλά να πω. Θα πω όσα προλάβω.

Κατ' αρχάς να ευχθώ χρόνια πολλά στις Βαρβάρες. Σήμερα είναι μία μεγάλη γιορτή του Στρατού μας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θα παρακαλούσα να έχω την προσοχή των Υπουργών. Είναι χαρά μου όταν βρίσκονται εδώ πέρα, αλλά θα παρακαλούσα να ολοκληρώσουν την κουβέντα τους μετά. Έχουμε άλλα σοβαρά θέματα.

Αύριο είναι του Αγίου Σάββα. Χρόνια πολλά! Μεθαύριο γιορτάζετε και εσείς, κύριε Δένδια. Χρόνια σας πολλά, ειλικρινά! Δεν θα γλιτώσετε, όμως, την κριτική μου.

Σε ό,τι αφορά, κύριε Σταϊκούρα, τις αλήθειες που είπατε, να σημειώσω ότι δεν τις είπατε όλες. Δίπλα σας καθόταν νωρίτερα ο κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης, με τον οποίο επισκεφθήκαμε μαζί το Υπουργείο και τα Υφυπουργεία για τα δύο εργοστάσια στη βόρεια Ελλάδα, που είναι από τα τελευταία που μένουν. Και αντί να στείλετε στη φυλακή τούς απατεώνες που διόριζαν οι κυβερνήσεις και κατέκλεψαν τα εργοστάσια, κλείσατε τα εργοστάσια!

Και επειδή ο κ. Σταϊκούρας είναι και επίκουρος καθηγητής, θα ήθελα να αναφερθώ στον κ. Ψωινό, μεγάλο οικονομολόγο, που τον είχα –μεταξύ άλλων- καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης ο οποίος έλεγε: αφού υπάρχει εργοστάσιο, υπάρχουν οι πρώτες ύλες, τα τεύτλα, υπάρχει το εργατικό δυναμικό, υπάρχουν εκεί γύρω ένα σωρό άνθρωποι, που απεγνωσμένα ζητούν δουλειά, μπορούμε να δουλέψουμε το εργοστάσιο.

Τώρα τι θεωρία είναι αυτή των νεο-καθηγητών να κλείνουν τα εργοστάσια, αυτό δεν μπόρεσα να το καταλάβω.

Και επειδή είπε πάρα πολλές αλήθειες –είναι γεγονός- θα ήθελα να αναφερθώ σε δημοσιεύματα από τις εφημερίδες της περιοχής μου, «Η ΓΝΩΜΗ» και «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΘΡΑΚΗ». Στις 14 Νοεμβρίου η εφημερίδα «Η ΓΝΩΜΗ» γράφει: «Στο 1,24 εκατομμύριο οι άνεργοι τον Αύγουστο». Στο 25,9%, δηλαδή, άνεργοι. Και μιλάτε για θετικά πρόσημα;

Στο επάγγελμα, κύριε Δένδια, είστε δικηγόρος. Ο κ. Λεονταρίδης είναι μηχανικός. Το ίδιο και εγώ. Οι περισσότεροι δικηγόροι είναι στην πείνα. Δεν έχουν να πληρώσουν τα ασφαλιστικά τους ταμεία. Η πλειοψηφία των μηχανικών, το 70%, πήγαν και διαγράφηκαν από το ΤΕΕ. Αυτή είναι η ανάπτυξη; Να την χαίρεστε!

Επίσης, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας αναφέρεται, όπως γράφει η εφημερίδα «Η ΓΝΩΜΗ» στις 26 Νοεμβρίου, στον κίνδυνο φτώχειας για το 44% των Ελλήνων.

Να είστε σίγουρος ότι πιθανόν, αυτά όλα τα χρόνια, ένα 10%

έτρωγε μέχρι εκεί που δεν πήγαινε άλλο, σε αντίθεση με τους άλλους, το 80% των Ελλήνων, που δούλευε σκληρά κι έκανε οικονομίες. Κι έρχεται σήμερα να πληρώσει τις απατεωνιές και τις αμαρτίες αυτού του 20% που «χαϊδεύετε».

Και γράφει η εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» ότι τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια δόθηκε 1 δισεκατομμύριο σε μίζες, δηλαδή, σε απλά ελληνικά, σε αρπαχτές, σε κλέφτες! Ένα δισεκατομμύριο! Το χαρίζω εδώ για τα Πρακτικά. Αυτή είναι η ανάπτυξη;

Επίσης, καταθέτω για τα Πρακτικά και το άρθρο της εφημερίδας «Η ΓΝΩΜΗ», όπου γίνεται αναφορά στον κίνδυνο φτώχειας για το 44% των Ελλήνων. Απατεωνιές άλλων! Ο κόσμος δεν είναι πλέον διατεθειμένος να πληρώσει!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μαρίνος Ουζούνιδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα άρθρα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι αγρότες ζητούν να μάθουν για το εργοστάσιο ζάχαρης της Ορεστιάδας -όπως, φαντάζομαι, και ο κ. Λεονταρίδης ο οποίος ήταν μαζί μας και πηγαίναμε στα Υπουργεία, και έλεγαν ψέματα οι ψεύτρες- αν τελικά θα λειτουργήσει.

Τελικά, το 2015, κύριε Μητράκη, θα λειτουργήσουν τα εργοστάσια; Γιατί τα αναστείλατε. Δεν τα κλείσατε. Τα αναστείλατε. Μήπως θα μεταφέρετε ξανά τα τεύτλα από την Ορεστιάδα στο Πλατύ; Γύρω στα 5 εκατομμύρια ευρώ είναι τα έξοδα μεταφοράς. Ξέρετε τι εστί 5 εκατομμύρια; Θα ξανακάνουμε ένα εργοστάσιο στην Ορεστιάδα! Μήπως, όμως, θέλετε τελικά να τα διαλύσετε όλα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας παρακαλώ ένα λεπτό μόνο.

Ο κ. Δένδιας με την αναπτυξιακή του πολιτική μάζεψε τους παρόνους μετανάστες κι έκλεισε και τις σχολές αστυφυλάκων. Αυτή είναι η αναπτυξιακή σας πολιτική;

Κοιτάξτε, προσέξτε και τη βόρεια Ελλάδα!

Κι επειδή παίζουν τώρα και τα κανάλια, κάνω έκκληση μέσω των δημοσιογράφων: Ο μέσος Έλληνας βορειοελλαδίτης δεν είναι σαν τον κ. Κραουνάκη. Αυτόν ούτε ζωγραφιστό δεν θέλουμε να τον βλέπουμε έτσι κι αλλιώς. Δεν τον γουστάρουμε!

Και θα παρακαλέσω τους δημοσιογράφους να ασχοληθούν περισσότερο με τα καθημερινά προβλήματα των συμπολιτών μας. Έχουν ανάγκη από μια θέση εργασίας. Δημιουργήστε την και εμείς θα είμαστε κοντά σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, να τηρείται ο χρόνος.

Τον λόγο έχει ο κ. Ζησιμόπουλος από τη Χρυσή Αυγή.

ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας τον λόγο μου, θα ήθελα να μεταφέρω τις θερμότερες ευχές του Γενικού Γραμματέα και άδικα προφυλακισμένου Νίκου Μιχαηλιάκου και των υπολοίπων Βουλευτών, πολιτικών κρατουμένων, της Χρυσής Αυγής, αλλά και συναγωνιστών, στους συναδέλφους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς οπλίτες του Πυροβολικού που σήμερα γιορτάζει λόγω της προστάτιδος Αγίας Βαρβάρας.

Είναι παραπάνω από σαφές ότι η οικονομική κρίση που όλοι βιώνουμε έχει επηρεάσει αναπόφευκτα και την άμυνα της πατρίδας μας. Έχουν γίνει τεράστιες περικοπές στα λειτουργικά έξοδα των Ενόπλων Δυνάμεων και στα εξοπλιστικά προγράμματα. Έχουμε μείωση προσωπικού, κλείσιμο μονάδων και στρατοπέδων.

Δυστυχώς το πολιτικό κατεστημένο που κυβερνούσε επί δεκαετίες την πατρίδα μας αντιμετωπίζει τις Ένοπλες Δυνάμεις με ένα φοβικό, θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε, σύνδρομο. Αν μιλήσει κανείς για την αναγκαιότητα των εξοπλισμών, θα αντιμετωπιστεί ως милитарист, εξτρεμιστής ή, στην καλύτερη περίπτωση, ως μη πολιτικά ορθώς σκεπτόμενος.

Το χώρο της αμυντικής βιομηχανίας παλιότερα τον γνωρίσαμε ως χώρο με λαμπερές και πομπώδεις εξαγγελίες για αμυντικές δυνατότητες, τεχνολογικές πρωτοβουλίες, προσπάθειες εξαγωγών, συμπαραγωγές και για offset.

Τα θυμούνται, άραγε, αυτά οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ; Πάνε όλα, λησμονήθηκαν και εγκαταλείφθηκαν. Ύστερα, τον χώρο αυτό τον γνωρίζαμε ως χώρο κατασπατάλησης πόρων, επιδοτήσεων και αδιαφάνειας, ύστερα ως χώρο εκτροπής σκανδάλων και ύστερα ως χώρο σκανδάλων.

Το περίφημο σχέδιο σωτηρίας των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων, που συμφώνησε η συγκυβέρνηση με την τρόικα το Δεκέμβριο του 2013, με τη διάσπαση της εταιρείας σε δύο νέες εταιρείες αμυντικού και πολιτικού τομέα, άνοιξε ουσιαστικά τη θύρα προς την ολική καταστροφή.

Η επανεκκίνηση που οραματίστηκαν τα πολιτικά σαΐνια του Υπουργείου Άμυνας και κάποιες ύποπτες εταιρείες παροχής συμβουλευτικού έργου φέρνει στο πολύ άμεσο μέλλον, ίσως και εντός του 2015, την εκκαθάριση ή πώληση αντί πινακίου φακής, που θα ισοδυναμεί βέβαια και με οριστική διάλυση της τελευταίας αμυντικής βιομηχανίας οπλικών συστημάτων και πυρομαχικών.

Ο πολιτικός τομέας, που περιλαμβάνει την «ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΥΜΗΣ» και την «ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ Α.Ε.», όπως και την παραγωγή κυνηγετικών φυσιγγίων και εμπορικών εκρηκτικών, είναι ένας τομέας εκ προοιμίου προγραμμαμένος, που πηγαίνει για εκκαθάριση και κλείσιμο εντός του 2015, με αποτέλεσμα να χάσουν την εργασία τους εκατοντάδες εργαζόμενοι. Ήδη πολλοί από αυτούς, όπως παραδείγματός χάριν στο εργοστάσιο Κύμης, είναι δύο χρόνια απλήρωτοι και ουσιαστικά ξεχασμένοι και απολυμένοι χωρίς αποζημίωση.

Για να ολοκληρώσει την καταστροφή, η διοίκηση της εταιρείας παρουσίασε ένα σχέδιο «εθελουσίας εξόδου» επιχειρώντας να υπαρπάξει τη συναίνεση των εργαζομένων, δημιουργώντας κλίμα απόλυτου πανικού και ανασφάλειας στο σύνολο των εργαζομένων και σπρώχνοντάς τους εκβιαστικά προς την έξοδο. Κρύβουν ότι, αντί να χρηματοδοτούν την ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη της εταιρείας, χρηματοδοτούν με το πρόγραμμα εθελουσίας εξόδου την απαξίωση και τη διάλυσή της. Διαδίδουν ότι όσοι φύγουν ίσως ξανάρθουν με δελτία παροχής υπηρεσιών μέσω εργολαβικών εταιρειών, για να είναι προσκολλημένοι και διαχειρίσιμοι από τη διοίκηση της εταιρείας και συνδικαλιστικούς φορείς της συγκυβέρνησης.

Ταυτόχρονα, η διορισμένη διοίκηση της εταιρείας συνειδητά αρνείται να πληρώσει τις νόμιμες αποζημιώσεις των εργαζομένων που έφυγαν το 2012 και το 2013. Συνεχίζει να πληρώνει επιλεκτικά τα «δικά της παιδιά» σε κάθε δραστηριότητα, προμηθευτές, αποζημιώσεις, επιδόματα ευθύνης, αναδρομικά, ακόμα και εξωδικαστικούς συμβιβασμούς, ενώ αρνείται να εφαρμόσει τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις ακόμα και του Αρείου Πάγου και προσλαμβάνει κολλητούς του διευθύνοντος συμβούλου από την πρώτη εταιρεία του, με υπέρογκους μισθούς, εκτός πάσης νόμιμης διαδικασίας και εν γνώσει του Υπουργού Δένδια.

Το οριστικό κλείσιμο των εργοστασίων Μάνδρας -οπλικά συστήματα- και Ελευσίνας -πυρομαχικά όλων των διαμετρημάτων- έχει ήδη προαναγγελθεί και μάλιστα ο μηχανολογικός εξοπλισμός της Μάνδρας και η μισού αιώνα τεχνογνωσία του εργοστασίου δεν μεταφέρεται, αλλά σβήνει, έτσι ώστε να είναι ευκολότερη και η διάλυση της υπόλοιπης εταιρείας.

Οι πολυδιαφημιζόμενες συμβάσεις από τον απελθόντα Αβραμόπουλο, μετά τις δήθεν σκληρές διαπραγματεύσεις με την τρόικα, μένουν στα χαρτιά, γιατί οι διοικούντες δεν θέλουν και ούτε μπορούν να ανασυγκροτήσουν και να εξορθολογίσουν αυτήν την αμυντική βιομηχανία πέρα από την οπτική της υποτέλειας στα ξένα συμφέροντα και της συνδιαλλαγής με γνωστούς εμπόρους όπλων που λυμαίνονται τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα.

Τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα είναι μια χαρακτηριστική περίπτωση εθνικής σημασίας εταιρείας του δημοσίου, η οποία βιάζεται κατά συρροή εδώ και δεκαετίες από τους κομματικούς μηχανισμούς και ανεκδιήγητες διοικήσεις. Είδαμε οδοντίατρος, είδαμε υπαλλήλους ιπποδρόμου, υπαλλήλους σφαγείου, γκαλερίστες και εξακολουθεί και σήμερα να βιάζεται από ανίκανες διοικήσεις και κρατικοδίαιτους συνδικαλιστές. Αυτή η μεγάλη εθνικής σημασίας εταιρεία πριν από μόλις τέσσερα χρόνια αριθμούσε δύομισι έως τρεις χιλιάδες εργαζόμενους, ενώ σήμερα

και μετά το κλείσιμο των εργοστασίων Κύμης, Μεταλλουργίας Βορείου Ηπείρου, Μάνδρας και Ελευσίνας, συνταξιοδοτήσεις και την εθελούσια έξοδο, θα αριθμεί περίπου πεντακόσιους πενήντα εργαζόμενους.

Τα εργοστάσια που θα παραμείνουν εν λειτουργία, ήτοι του Αιγίου, του Λαυρίου και του Υμηττού, θα λειτουργούν υποτυπωδώς, αφού ούτε ικανό και αρκετό προσωπικό θα υπάρχει λόγω των αποχωρήσεων, αλλά ούτε και αρκετό προς εκτέλεση έργο, ώστε να καλύπτονται τα λειτουργικά έξοδα της εταιρείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

Έτσι, ο στόχος των μνημονιακών κυβερνήσεων επετεύχθη, ήτοι η πλήρης απαξίωση και ο δραστικός περιορισμός παραγωγικών δυνατοτήτων, για να έρθει στο τέλος του 2015, ως ώριμο φρούτο, η διαλυτική παράδοση των δύο-τριών εργοστασίων που θα είναι σε λειτουργία στα ξένα συμφέροντα και σε κρατικοδίαιτους ιδιώτες «επενδυτές», αφού πρώτα πάρουν αυτοί ως προίκα από το Υπουργείο Άμυνας την εκτέλεση εξοπλιστικών προγραμμάτων που σήμερα δεν δίδονται στην εταιρεία, ενώ η ΕΛΒΟ, μια επίσης πολύ σημαντική εταιρεία για την εθνική άμυνα της χώρας, οδηγείται το 2015 σε οριστική εκκαθάριση.

Βίους παράλληλους με τα ΕΑΣ έχουν τα ναυπηγεία και η ΕΑΒ. Τα ναυπηγεία, τουλάχιστον όσον αφορά το σκέλος ναυπήγησης πολεμικών πλοίων, έχουν πλήρως απαξιωθεί, με την ΕΑΒ να καταντά σύντομα σαν τα ΕΑΣ, δηλαδή μία επιχείρηση χωρίς αντικείμενο. Κυβερνήσεις, Υπουργοί, Διευθύνοντες Σύμβουλοι και Διευθυντές με πλαστά στοιχεία απαξίωσαν τον κολοσσό της αεροπορικής βιομηχανίας της χώρας και είναι βέβαιο ότι πολύ σύντομα η ΕΑΒ που γνωρίσαμε δεν θα υπάρχει, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτή ούτε η συντήρηση της πολεμικής μας αεροπορίας.

Όλα αυτά συμβαίνουν ενώ η Τουρκία αναπτύσσει ιλιγγιώδως τη δική της αμυντική βιομηχανία και την επόμενη δεκαετία αυτή η βιομηχανία θα είναι σε θέση να καλύπτει κατά το μέγιστο ποσοστό τις εξοπλιστικές ανάγκες των τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων. Όλα τα κυρίως και τα επιμέρους εξοπλιστικά προγράμματα της Τουρκίας και οι προμήθειες των οπλικών συστημάτων όλων των κατηγοριών των τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων πραγματοποιούνται με την ενεργή συμμετοχή της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας, η οποία είναι ο φορέας υποχρεωτικής εθνικοποίησης όπλων, πυρομαχικών και οπλικών συστημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στον αντίποδα, οι ηγεσίες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας συστηματικά τις τελευταίες δεκαετίες απαξίωσαν την αμυντική μας βιομηχανία και, ταυτόχρονα, την εθνική μας ισχύ. Το ισοζύγιο στρατιωτικής ισχύος Ελλάδας-Τουρκίας ανατρέπεται με φρενήρεις ρυθμούς εις βάρος της χώρας μας, κάτι που θα οδηγήσει αναπόφευκτα σε ατιμωτικές για το έθνος καταστάσεις, αν δεν αναπτυχθούν την αναγκαιότητα ύπαρξης της εθνικής αμυντικής βιομηχανίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη, συντομεύετε, γιατί ο χρόνος έχει τελειώσει προ πολλού.

ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Τα λαμόγια και οι μιζαδόροι των εθνικών εξοπλισμών και η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ έθαψαν την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία. Η Χρυσή Αυγή έχει και προτάσεις και λύσεις για την αμυντική βιομηχανία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Υπουργοί Υγείας, Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Ναυτιλίας και Αιγαίου και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ίδρυση Παρατηρητηρίου Άνισης, βελτίωση Περιγεννητικής Φροντίδας και ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας.

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Μαρία Ρεπούση.

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να τηρείτε τον χρόνο, όσο είναι δυνατόν.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2015 είναι και αυτός, όπως και ο αμέσως προηγούμενος, καθρέπτης της αδιέξοδης και βαθιά άδικης πολιτικής με την οποία η Κυβέρνηση της χώρας και τα κόμματα που τη συναποτελούν επιχειρούν να αντιμετωπίσουν την κρίση, στην οποία οδήγησαν τη χώρα κυβερνώντας τη για σαράντα χρόνια τώρα.

Είναι αδιέξοδη γιατί δεν έχει μέτρα ανάσχεσης της ύφεσης και των πιέσεων που αυτή ασκεί στο σύνολο των οικονομικών αλλά και κοινωνικών πλευρών της ζωής των πολιτών. Είναι βαθιά άδικη, καθώς μειώνει περαιτέρω το κοινωνικό κράτος, συρρικνώνοντας τα βασικά εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα του πολίτη.

Θα αξιοποιήσω δύο χώρους αναφοράς, για να αποδείξω του λόγου το αληθές, δηλαδή την εκπαίδευση και την υγεία. Η πρώτη, εκτός από στοιχειώδες κοινωνικό δικαίωμα, κατά γενική ομολογία είναι απόλυτα συναρτημένη με την ανάπτυξη και η δεύτερη, δηλαδή η υγεία και η φροντίδα υγείας, είναι βασική υποχρέωση του κράτους προς τον πολίτη.

Η εκπαίδευση, για να συνδεθεί με την ανάπτυξη και να μην αναμασά το κλέος των προγόνων μας, χρειάζεται διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και χρηματοδότηση. Αν κοιτάξουμε το αντίστοιχο κεφάλαιο της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού για τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, θα βρούμε έναν κατάλογο ατάκτως ερριμμένων θεμάτων που είτε δεν συνιστούν μεταρρυθμίσεις είτε δεν ανταποκρίνονται στα ισχύοντα.

Στην πρώτη θέση βρίσκεται η εφαρμογή του νέου γενικού λυκείου με εκπαιδευτική αυτονομία ως σχολείο γενικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στην πραγματικότητα, η πρόσφατη αλλαγή στην οποία αναφέρεται η συγκεκριμένη θέση όχι μόνο δεν έκανε το λύκειο αυτόνομο βαθμίδα εκπαίδευσης, αλλά το έκανε φροντιστήριο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, για να μην ξεδύεται -λέει- η ελληνική οικογένεια στα ιδιωτικά φροντιστήρια. Μα, όσο παραμένει αυτό το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η ελληνική οικογένεια θα ξεδύεται και σε κάθε περίπτωση ούτε αυτός ούτε κανένας άλλος λόγος ευσταθεί για να μετατρέψει το λύκειο σε φροντιστήριο.

Στη δεύτερη σειρά των μεταρρυθμίσεων της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού έρχεται η πρωτοβάθμια εκπαίδευση, που είναι πράγματι πολύ σημαντική και ξεχασμένη. Τι λέει η εισηγητική έκθεση; Διαβάζω: «Θεσμοθέτηση αλλαγών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση». Ποια είναι εδώ η μεταρρύθμιση;

Διάβασε τις προάλλες ο Υπουργός Παιδείας μια έκθεση ιδεών για το δημοτικό σχολείο και ενδεχομένως εννοούνται αυτές οι ιδέες στον προϋπολογισμό. Διαφορετικά, δεν μπορεί κανείς να καταλάβει τι εννοούν με τον όρο «αλλαγές στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση», χωρίς αυτές να προσδιορίζονται.

Σε κάθε περίπτωση οι ιδέες δεν αρκούν. Δεν αρκεί να λες ότι η προετοιμασία των παιδιών πρέπει να γίνεται στο σχολείο. Πρέπει να μας πεις πώς θα το κάνεις, τι μέτρα θα πάρεις για να γίνει. Θα επεκτείνεις, για παράδειγμα, το θεσμό του ολοήμερου σχολείου; Αν ναι, αυτό πρέπει να αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό, διότι απαιτεί περαιτέρω χρηματοδότηση. Αντ' αυτής, οι δαπάνες για την εκπαίδευση μειώνονται ακόμα περισσότερο. Σε απόλυτους αριθμούς μειώνονται από τον τακτικό προϋπολογισμό κατά 256 εκατομμύρια ευρώ και από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 16 εκατομμύρια ευρώ. Στην δε πρωτοβάθμια, περί ης ο λόγος για τη διαρθρωτική της μεταρρύθμιση, μειώνεται κατά 115 εκατομμύρια, μείωση που αντιπροσωπεύει ένα ποσοστό της τάξης του 7,26% από τις ήδη μειωμένες δαπάνες του περυσινού προϋπολογισμού.

Αναρωτιέται κανείς από πού θα κοπούν αυτά τα χρήματα. Τα σχολεία δεν έχουν τους δασκάλους που χρειάζονται, έχουν ελλείψεις. Δεν έχουν τις υποδομές που χρειάζονται. Δεν έχουν τα μέσα για να μεταφέρουν τους μαθητές. Για να μην αναφερθούμε στα προγράμματα σίτισης που έχουν κατ' επανάληψη εξαγγελθεί και που δεν έχουν υλοποιηθεί και που δεν αποτυπώνονται πουθενά στον προϋπολογισμό.

Αν παρακολουθήσει κανείς τη διαδικασία του κοινοβουλευτικού ελέγχου, θα διαπιστώσει πόσες ελλείψεις επισημαίνονται από τους Βουλευτές όλων των πτερύγων και πόσο ανεπαρκείς είναι οι απαντήσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας.

Θα περάσω στην υγεία, έναν τομέα που πλήττεται βαριά από την πολιτική που επιλέγει η Κυβέρνηση για να αντιμετωπίσει την κρίση. Παρ' όλα αυτά, η υγεία υφίσταται σημαντικές περικοπές της τάξης του 10,9%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αν προσέξουμε τον εσωτερικό διακανονισμό στις μειώσεις, θα διαπιστώσουμε έναν άτακτο καταμερισμό των πόρων που δεν περιλαμβάνει καν τα πρόσθετα κοινωνικά μέτρα που χρειάστηκε να πάρει η πολιτεία για να αντιμετωπίσει τον διαρκώς αυξανόμενο αριθμό των ανασφάλιστων πολιτών λόγω κρίσης. Πρόκειται για ένα πολύ θετικό μέτρο.

Γνωρίζετε ότι στα πρόσφατα αυτά μέτρα περιλαμβάνεται η φαρμακευτική περιθάλψη για τους ανασφάλιστους συμπολίτες μας. Το μέτρο αυτό αναμένεται το 2015 να αυξήσει τους δικαιούχους της φαρμακευτικής δαπάνης κατά 2,5 με 3 εκατομμύρια πολίτες, κάτι που αναμένεται να αυξήσει συνολικά τη φαρμακευτική δαπάνη, ενώ στον προϋπολογισμό παραμένει η ίδια με αυτήν του 2014, που ήταν ήδη ελλειπής. Πώς, λοιπόν, η πολιτεία θα κάνει πράξη τη ρύθμιση που ψήφισε για τους ανασφάλιστους;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επιπλέον, η κρατική επιχορήγηση του ΕΟΠΥΥ από τον τακτικό προϋπολογισμό είναι μειωμένη κατά 17% σε σχέση με το 2014, ενώ για τα νοσοκομεία θα είναι μειωμένη κατά 22,8%.

Αναρωτιέται κανείς πώς θα αντέξει το δημόσιο σύστημα υγείας αυτές τις περαιτέρω περικοπές. Γνωρίζουμε όλοι οι συνάδελφοι ότι το σύστημα νοσεί θανάσιμα και ότι τα προβλήματα είναι τεράστια.

Ας πάρουμε την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, η οποία υποτίθεται ότι μεταρρυθμίστηκε, έτσι ώστε να πιάσουν τόπο τα χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων. Η δημιουργία του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας, του ΕΟΠΥΥ, ως ενιαίου ασφαλιστικού φορέα όλων των πολιτών της, ανεξαρτήτως επαγγέλματος ή εργασιακού καθεστώτος, θα μπορούσε να παίξει σημαντικό ρόλο στην από δεκαετίες αναγκαία ανασυγκρότηση του συστήματος υγείας στην Ελλάδα και του συστήματος της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας ειδικότερα. Αντί όμως γι' αυτό, κυριάρχησε η μονοσήμαντη στόχευση για περικοπές δαπανών, η πλήρης έλλειψη σχεδιασμού και ο ακραίος ερασιτεχνισμός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ακόμα, κυριάρχησαν και τεχνικού χαρακτήρα μέτρα που ουδείς αμφισβητεί τη σημασία τους, όπως η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, που όμως καθιερώθηκαν με ερασιτεχνισμούς, λάθη και αβλεψίες, με ταλαιπωρία ασφαλισμένων, γιατρών και φαρμακοποιών.

Δεν προλαβαίνω να ολοκληρώσω, καθώς σέβομαι το γεγονός ότι υπάρχουν πάρα πολλοί ομιλητές και οι συνεδριάσεις θα κρατούν μέχρι αργά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω να σεβαστώ απολύτως τον χρόνο, μια και υπάρχουν μεγάλοι αριθμοί συναδέλφων που θέλουν να διατυπώσουν τις σκέψεις τους και ίσως σε αυτήν τη διαδικασία να είναι πολύ χρησιμότερο να ακούγονται οι απόψεις των συναδέλφων Βουλευτών σε σχέση με τις απόψεις των εισηγητών Υπουργών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάντοτε επιθυμώ να βλέπω αυτήν τη διαδικασία στο εθνικό Κοινοβούλιο σαν μια διαδικασία νοήμονος διαλόγου και όχι σαν μια διαδικασία παραλλήλων μο-

νολόγων, στην οποία η κάθε πλευρά διατυπώνει τις σκέψεις της, χωρίς αυτές οι δύο διαδικασίες σκέψης να συναντιούνται οπουδήποτε. Κατά τούτο, νομίζω ότι είναι σημαντικό να υπάρξει απόλυτη ηρεμία και χαμηλοί τόνοι κατά τη συζήτηση, ώστε να μπορεί να ακουστεί το επιχείρημα και όχι οι κραυγές.

Μπορούμε να κάνουμε κάποιες αρχικές παραδοχές στις οποίες να συμφωνούμε όλοι. Η χώρα με τις θυσίες της ελληνικής κοινωνίας και με το βαρύτατο φόρτο του ελληνικού λαού κατάφερε να αντιμετωπίσει τα διδύμα ελλείμματα. Παρ' όλες τις δυσκολίες, λοιπόν, η χώρα αυτήν τη στιγμή βρίσκεται στην ευτυχή συγκυρία να μπορεί να αντιμετωπίσει το θέμα της δημιουργίας ενός νέου μοντέλου ανάπτυξης. Για να το κάνει αυτό, πρέπει να καταλήξει σε μία σαφή αντίληψη σχετικά με το τι έφταξε που η χώρα βρέθηκε στην εξαιρετική κρίση. Εάν αυτό δεν γίνει, τότε θα έχουμε το οξύμωρο να διατυπώνουμε απόψεις θεραπείας χωρίς να έχουμε διαπιστώσει την ασθένεια.

Ακούγοντας τις τοποθετήσεις των αγαπητών συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η αιτία των προβλημάτων της ελληνικής κοινωνίας είναι τα μνημόνια και ότι αν τα μνημόνια δεν υπήρχαν, τότε όλα στη χώρα θα ήταν καλά και δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα. Εκ της δε κατάργησής τους, θα επανέλθουμε σε έναν επίγειο παράδεισο, στον οποίο βεβαίως όλα θα είναι καλά.

Προ ολίγου άκουσα αγαπητό συνάδελφο να τοποθετείται υπέρ της επαναπρόσληψης όλων των καθηγητών, της επαναλειτούργιας όλων των σχολείων και της ακύρωσης όλων των συγχωνεύσεων σχολείων. Νομίζω ότι όλα αυτά απέχουν πολύ από την πραγματικότητα, από αυτό το οποίο μπορούμε να κάνουμε. Διότι ο καθένας από εμάς, ανεξαρτήτως του τι λέει, ξέρει πάρα πολύ καλά ότι η αιτία της κρίσης είναι το μνημόνιο το οποίο ακολουθήθηκε τα προηγούμενα χρόνια και το οποίο μας οδήγησε στα μνημόνια. Αυτό ήταν ένα μοντέλο κρατισμού, ένα μοντέλο δαιμονοποίησης της επιχειρηματικότητας, ένα μοντέλο ήσσονος προσπάθειας. Εάν αυτά δεν καταπολεμηθούν, εάν δεν αλλάξουν και ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι αύριο το πρωί με ένα μαγικό τρόπο εξαλειφεται το σύνολο του χρέους, σε δέκα, σε δεκαπέντε χρόνια η χώρα θα βρισκόταν πάλι σε μια βαθύτατη κρίση.

Αυτό το οποίο πρέπει να κάνουμε, λοιπόν, είναι να εξαλείψουμε τα αίτια της κρίσης και έχουμε τη δυνατότητα να το πράξουμε. Έχουμε τη δυνατότητα να μετατρέψουμε την Ελλάδα σε έναν χώρο καινοτομίας, σε έναν χώρο όπου η επιχειρηματικότητα δεν θα διώκεται, αλλά αντιθέτως θα ενισχύεται, σε έναν χώρο που λέξεις, όπως «startups», «venture capital», «incubators», «νεοφυείς επιχειρήσεις», «θερμοκοιτίδες επιχειρηματικότητας», θα είναι λέξεις της καθημερινότητας των νέων ανθρώπων.

Η Ελλάδα χρειάζεται, κυρίες και κύριοι, κατ' ελάχιστον εκατό χιλιάδες νέες επιχειρήσεις. Η Ελλάδα χρειάζεται πάνω από εκατό δισεκατομμύρια νέες επενδύσεις. Αυτά δεν μπορούν να προκύψουν από ένα κρατικίστικο μοντέλο και η οιαδήποτε ανάλυση, όπως κι αν γίνει, δεν μπορεί να γεννήσει αυτά τα κεφάλαια από τη διαχείριση οιοδήποτε κρατικού προϋπολογισμού του μέλλοντος. Άλλωστε, νομίζω με σαφήνεια ο προλαλήσας Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Σταϊκούρας κατέδειξε ότι στην ουσία το μοντέλο του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα μοντέλο επιπλέον σημαντικής φορολογικής επιβάρυνσης, κάτι που αυτήν τη στιγμή ούτε οι ελληνικές επιχειρήσεις ούτε και οι Έλληνες πολίτες αντέχουν.

Διότι βεβαίως θα ήταν ιδιαίτερα αφελής κανείς να πιστέψει ότι η Αίθουσα αυτή χωρίζεται σε δύο παρατάξεις: Στους κακούς ανθρώπους, οι οποίοι ανήκουν στην κυβερνητική πλειοψηφία και οι οποίοι επιθυμούν να κλείνουν επιχειρήσεις, να κόβουν συντάξεις, να κόβουν μισθούς -αν θέλετε- αυτοί οι κακοί άνθρωποι, οι οποίοι επίσης, αγνοούν και το εκλογικό τους συμφέρον, δεν θέλει κανείς από αυτούς να επανεκλεγεί και έτσι επιθυμούν όλοι ιδιαίτερα να είναι δυσάρεστοι στις εκλογικές τους περιφέρειες. Και από την άλλη, υπάρχουν οι άνθρωποι με τη μεγάλη καρδιά, οι οποίοι θέλουν να επαναπροσληφθούν οι πάντες, να αποκατασταθούν οι μισθοί, να δώσουμε ξανά τις παροχές που στέρησαν πριν οι κακοί άνθρωποι. Καταλαβαίνετε ότι αυτός ο διαχωρισμός δεν υπάρχει. Και καταλαβαίνετε επίσης ότι ο ελληνικός λαός είναι αρκετά νοήμων -μετά από το μέγα πάθημα του 2009- να μην επαναλάβει τα ίδια σφάλματα.

Έρχομαι, λοιπόν, τώρα να πω -πέραν της γενικής τοποθέτησης, στην οποία νομίζω ότι μπορούμε να έχουμε μία κεντρική, αν μη τι άλλο, όχι συμφωνία, τουλάχιστον κατανόηση, ώστε ο διάλογος από εδώ και πέρα να είναι εποικοδομητικός και όχι στο επίπεδο, όπως είπα πριν των παραλλήλων μονολόγων- και δύο πράγματα για το νέο Υπουργείο, στο οποίο μου έκανε την τιμή ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Αντώνης Σαμαράς, να είμαι πολιτικός προϊστάμενος, ένα Υπουργείο, το οποίο εξαίτιας ακριβώς της συγκυρίας στην ευρύτερη περιοχή και της συνολικής αστάθειας στην Ανατολική Μεσόγειο έχει κεντρικό ρόλο για τη διασφάλιση συνολικά του τρόπου λειτουργίας του ελληνικού κράτους, της ελληνικής δημοκρατίας, της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι, δεν έχει έννοια να λέμε πολλούς αριθμούς - αυτοί συνήθως συσκοτίζουν παρά διευκολύνουν την κατανόηση των πραγμάτων- απλώς ενδεικτικά να σας πω ότι το 2015 ο συνολικός προϋπολογισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ανέρχεται σε 3.252.225.000 ευρώ. Και για να έχετε ένα συγκριτικό μέγεθος σε σχέση με το 2010, το οποίο το σημειώνω ως την αρχή της κρίσης, έχει μειωθεί ο προϋπολογισμός κατά 46% και άνω, δηλαδή σχεδόν κατά 2.900.000.000 ευρώ. Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, λοιπόν, χρειάζεται να λειτουργήσει περίπου με τα μισά χρήματα απ' ό,τι είχε το 2010.

Επίσης, οι πιστώσεις των εξοπλιστικών προγραμμάτων -που είναι και το επόμενο νομίζω που πρέπει να ξέρετε- ανέρχονται σε 700.000.000 ευρώ για το 2015 και έχουν μειωθεί σε σχέση με το 2010 κατά 65%. Το 2010 υπερέβαιναν το 1.300.000.000 ευρώ. Πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε τη δουλειά μας με πολύ λιγότερα χρήματα.

Ερώτημα, το οποίο δικαίως μπορεί να μας απευθύνει η ελληνική κοινωνία: Κάνετε τη δουλειά σας; Ποια είναι η δουλειά μας, κατ' αρχάς; Η δουλειά μας είναι η διατήρηση του αξιόμαχου των Ενόπλων Δυνάμεων. Δουλειά μας είναι η δυνατότητα να εφαρμόσουμε το δόγμα αποτροπής, δηλαδή να εξασφαλίσουμε την ασφάλεια της ελληνικής δημοκρατίας και της ελληνικής κοινωνίας.

Η απάντηση, κυρίες και κύριοι, είναι ένα απόλυτο ναι. Παρά την πολύ μεγάλη δυσκολία, η κρίση ανέπτυξε και στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις ιδιαίτερες δεξιότητες και κατάφεραν έτσι μέσα από μία ευφυή διαχείριση των περιορισμένων πόρων να διατηρήσουν το αξιόμαχο τους και να διατηρήσουν τη δυνατότητα που έχουν για αποτροπή. Αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από την ίδια την κατάσταση ως έχει. Ξέρετε καλά ότι στην Ανατολική Μεσόγειο σήμερα, όπως έχουν τα πράγματα, ουδείς χαρίζει οτιδήποτε σε οιονδήποτε. Η διατήρηση ενός status quo είναι αποτέλεσμα της δυνατότητας αποτρεπτικής ισχύος της χώρας, δεν είναι δωρεά οιονδήποτε.

Όμως, υπάρχουν και πάρα πολλά πράγματα τα οποία μπορούν να γίνουν και γι' αυτό θα ήθελα να καταναλώσω τα τρία τελευταία λεπτά του χρόνου τον οποίο μου διαθέτετε, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, η χώρα μπορεί να δει με διαφορετικό τρόπο τις Ένοπλες Δυνάμεις της. Πέραν από τη δεδομένη εθνική αποστολή της εξασφάλισης του εθνικού χώρου, οι Ένοπλες Δυνάμεις μπορούν στην τωρινή συγκυρία να κινηθούν και πέρα από τον παραδοσιακό τους ρόλο, να διευρύνουν τα όρια του παραδείγματος, το οποίο παρέχουν στην ελληνική κοινωνία. Μπορούν εκμεταλλευόμενες το εξαιρετικής ποιότητας και εξαιρετικής εκπαίδευσης ανθρώπινο δυναμικό να λειτουργήσουν ως κύτταρο παραγωγής, τεχνολογίας και καινοτομίας.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις -το έχετε ψηφίσει εδώ και λίγο καιρό- έχουν έναν ενιαίο φορέα αμυντικής έρευνας και τεχνολογίας, ο οποίος στην πραγματικότητα δεν έχει ακόμα ενεργοποιηθεί.

Προϋποθέτει υπογραφή υπουργικής απόφασης και πιθανόν προεδρικού διατάγματος, το οποίο προτίθεται να κάνω τις αμέσως προσεχείς ημέρες.

Η ουσία είναι, όμως, ότι μέσα από αυτόν τον φορέα οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μπορούν να γίνουν κύτταρο παραγωγής καινοτομίας και τεχνολογίας. Ούτως ή άλλως οι Ένοπλες Δυνάμεις μας, όπως οι ένοπλες δυνάμεις όλων των χωρών, είναι καταναλωτές αυτών των προϊόντων. Καταναλώνουν και καινοτομία και τεχνολογία σε μεγάλες ποσότητες. Θα ήταν, λοιπόν, εξαιρετικά σημαντικό για τη χώρα αν μπορεί αυτό το οποίο κα-

ταναλώνει, να το παράγει.

Και αυτό μπορεί να απευθυνθεί όχι μόνο σε εξωτερική κατανομή για τις δικές μας ανάγκες αλλά μπορεί να γίνει και απολύτως εξαγωγίμο προϊόν με διπλή κατεύθυνση: Αφ' ενός μεν οικονομικά στενά, απολύτως χρήσιμη στους καιρούς που ζούμε, αλλά πέραν αυτών μπορεί αυτό να αποτελέσει για την ελληνική εξωτερική πολιτική τεράστιο πλεονέκτημα. Μπορεί να μοχλεύσει πολλαπλασιαστικά τις δυνάμεις μας, όχι μόνο τις δυνάμεις των Ενόπλων Δυνάμεων αλλά τις δυνάμεις της χώρας στην ευρύτερη περιοχή. Νομίζω το παράδειγμα μιας μικρής χώρας, όπως είναι το Ισραήλ, μπορεί να μας δείξει τι μπορεί να παράσχει μια προηγμένη τεχνολογία και μια προηγμένη βιομηχανία σε αυτήν τη χώρα.

Πέραν, όμως, από αυτά υπάρχουν κι άλλα πράγματα τα οποία μπορεί να γίνουν και προτίθεται, στον βαθμό που οι συνθήκες το επιτρέψουν, να τα πράξω.

Μπορεί να αλλάξει ο τρόπος διαχείρισης και αξιοποίησης της περιοσίας των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων και να παραχθεί τεράστιο όφελος για το Υπουργείο αυτό και γενικά για την ελληνική κοινωνία.

Μπορούμε να ολοκληρώσουμε την προσαρμογή μας στο Εθνικό Σύστημα Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων, το ΕΣΗ-ΔΗΣ, το οποίο είχα υπηρετήσει τη δημιουργία του ως Υπουργός Ανάπτυξης προ ολίγων ημερών, και να πετύχουμε σημαντικές οικονομίες κλίμακας.

Όπως, επίσης, μπορούμε να αναδιαρθρώσουμε σημαντικά το μοντέλο διαχείρισης των λίγων πόρων που, ως υστέρημα του Έλληνα φορολογούμενου, δίνονται στο Υπουργείο αυτό και στις Ένοπλες Δυνάμεις, και να μπορέσουμε έτσι, με ένα συνολικό μοντέλο προσέγγισης, να πετύχουμε καλύτερη εκμετάλλευση, οικονομίες κλίμακας και τελικά, ένα ουσιαστικά αναβαθμισμένο αποτέλεσμα.

Κυρίες και κύριοι, βρισκόμαστε, όπως πάντα τα τελευταία χρόνια, σε μια δύσκολη συγκυρία. Η διαφορά αυτή τη φορά είναι ότι υπάρχει σαφής η ελπίδα. Όμως, για να μετατραπεί αυτή η ελπίδα σε καθημερινή πραγματικότητα για τον Έλληνα πολίτη, οφείλουμε σε αυτήν την Αίθουσα να έχουμε ευθυκρισία και κατά τούτο σας καλώ να ψηφίσετε τον προϋπολογισμό του 2015.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Μανωλάκου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Η δημοσιονομική πειθαρχία και οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, τις οποίες δεσμεύει με ευρωκανονισμούς η Ευρωπαϊκή Ένωση, ανεξάρτητα μηνιού ή όχι, αποδέχονται συγκυβέρνηση, Αξιοματική Αντιπολίτευση και όλα τα κόμματα του ευρωμονόδρομου και χαρακτηρίζουν και τον προϋπολογισμό του 2015, ανεξάρτητα εάν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης τον καταψηφίσουν.

Το σίγουρο είναι ότι θα συνεχιστεί πιο άγρια η αντιλαϊκή επίθεση και με πρόσθετα, σκληρότερα μέτρα «λαιμητόμου» που συζητούνται τώρα με την τρόικα -και αυτό είναι αλήθεια- αποσύροντας ακόμα και την έκπτωση του 30% στην έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης που τελείωνε το 2014. Όμως, συνεχίζεται ολόκληρη και αλώβητη. Έτσι είναι οι έκτακτοι φόροι. Γίνονται μόνοι, ενώ η μόνιμη δουλειά μετατρέπεται σε έκτακτη και ευκαιριακή και η σύνταξη θα καταντήσει λαχείο. Και αυτή είναι μια αλήθεια.

Κατά τα άλλα υποστηρίζετε ότι δεν θα μειωθούν μισθοί και συντάξεις. Είναι μέγα ψέμα και κοροϊδία. Νέο πετσόκομμα έρχεται, αυξάνοντας την άμεση φορολογία στο λεηλατημένο εισόδημα. Δεν μπορεί να ζήσει ούτε αυτός που παίρνει ψίχουλα για μισθό, πόσω μάλλον ο άνεργος που εξαθλιώνεται πλήρως.

Κι αυτό για να θωρακιστεί ακόμα πιο πολύ η ανταγωνιστικότητα των μονοπωλίων και επιχειρηματικών ομίλων, εξασφαλίζοντας πάμφθην -ακόμα και τσάμπα- εργασία και προσφορά στο «πίατο» την κρατική περιουσία με τις αποκρατικοποιήσεις, εξασφαλίζοντας νέα επιχειρηματικά κέρδη και πρόσθετα βάρη στα λαϊκά εισοδήματα.

Εκεί οφείλεται και ο φιλικός διακανονισμός για τον προβλήτα 3 στο λιμάνι του Πειραιά. Πρόκειται για νέα σύμβαση που ενι-

σχέι προνόμια και κερδοφορία της «COSCO». Παρά τις καθυστερήσεις, από τον οξυμμένο ανταγωνισμό μεταξύ των μονοπωλίων, η απελευθέρωση των λιμανιών προχωρά σιμπαλαίζοντας μια σειρά μικροεπαγγελματιών γύρω από το λιμάνι. Ταυτόχρονα, προσπαθείτε να εγκλωβίσετε εργαζόμενους να στοιχηθούν πίσω από μετοχικό πακέτο διαφορετικής εταιρείας ως προς την εθνικότητα, ώστε να πάψουν να διεκδικούν τα λιμάνια να είναι λαϊκή περιουσία στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών για φθηνές, ασφαλείς μεταφορές.

Γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ μετά την πρότασή του για δημοψήφισμα για τα λιμάνια -την οποία απέρριψαν οι εργαζόμενοι- έρχεται με νέα για τη δημιουργία μιας επιτροπής κατά της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, όπου συμμετέχουν και επιχειρηματίες, προωθώντας μια άλλη μορφή ιδιωτικοποίησης, που λέγεται «παραχώρηση του λιμανιού στο κεφάλαιο» και κυρίως, βεβαίως, στους εφοπλιστές ακτοπλοΐας καμουφλάροντας έτσι την ιδιωτικοποίηση. Είναι και αυτή μια μέθοδος, το να «βαφτίζεις το κρέας, ψάρι» για να κρύψεις τη στήριξη στο κεφάλαιο και φυσικά στην ιδιωτικοποίηση, υλοποιώντας τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με άλλους παίκτες και άλλες μορφές.

Αυτά είναι τα παζάρια στους ανταγωνισμούς της ενδοαστικής διαπάλης. Όποια μορφή και να επιλεγεί θα είναι σε βάρος των εργαζομένων και του λαού, αφού κρίσιμοι τομείς εξυπηρέτησης των λαϊκών αναγκών θυσιάζονται στον βωμό των συμφερόντων των μονοπωλίων, αλλά και θέσεις εργασίας που κάθε φορά τάζουν είναι κακοπληρωμένες με συνθήκες κάτεργου. Και αυτή είναι μια αλήθεια.

Φυσικά στον προϋπολογισμό απεικονίζεται και η σκληρότερη επίθεση στη μικρομεσαία αγροτιά, που καταστρέφεται με τη νέα ΚΑΠ 2014-2020. Χαράτσια για ΕΛΓΑ, ΟΣΔΕ, ΟΓΑ, ενέργεια, γεωτρήσεις, σταβλικές εγκαταστάσεις, άγρια φορολογία από το πρώτο ευρώ, αρπάζοντας τελικά εξ ολοκλήρου τις επιδοτήσεις που δίνονται -περίπου 2 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο- για την ενίσχυση, υποτίθεται, του αγροτικού εισοδήματος.

Ήδη, φέτος έχουν πάρει το 50% του τσεκ των επιδοτήσεων που μοιράστηκε και ελάχιστα έφθασαν στους αγροκτηνοτρόφους για μια μικρή ανακούφιση. Δεσμεύτηκαν από την τράπεζα ως οφειλές και τη φορομπηχτική κυβερνητική πολιτική.

Συγκεκριμένα, ο προϋπολογισμός μειώνει την επιστροφή του φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο κίνησης και την επιστροφή του ΦΠΑ στους αγρότες, συμβάλλοντας στην αύξηση του κόστους παραγωγής. Μειώνει τις πιστώσεις για τις συντάξεις του ΟΓΑ. Αυξήθηκαν τα χρόνια σύνταξης από τα εξήντα πέντε στα εξήντα επτά. Ο αγρότης θα πάρει την πενιχρή σύνταξη δύο χρόνια αργότερα, πληρώνοντας και εισφορές επιπλέον. Στον ΕΛΓΑ η αύξηση είναι μόνο 2 εκατομμύρια, όταν σχεδόν παντού είχαμε καταστροφή παραγωγής από θεομηνίες, καταρροϊκό πυρετό στην κτηνοτροφία και άλλα.

Φαίνεται πως δεν σκοπεύετε να αποζημιώσετε τους κατεστραμμένους αγροτοκτηνοτρόφους, αν και πληρώνουν τσουχτερά ασφάλιστρα και τα παίρνουν προκαταβολικά από τις ενισχύσεις που δικαιούνται μέσω της Τράπεζας Πειραιώς, στην οποία παραχωρήσατε όλα τα προσωπικά δεδομένα των αγροτών, μέσω του ΟΣΔΕ και ετοιμάζετε να τους δώσετε όλα τα μητρώα αγροτών, εμπορών, βιοκαλλιεργητών και άλλα.

Αυτή είναι η ιδιωτικοποίηση. Τη στιγμή, όμως, που το Υπουργείο Γεωργίας έχει υποδομή και όλα τα μητρώα δημιουργήθηκαν με τη δουλειά των υπαλλήλων για πολλά-πολλά χρόνια.

Να γιατί ο λαός πρέπει να ανατρέψει την καπιταλιστική βαρβαρότητα και όχι να αλλάξει τον διαχειριστή της.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, τον προϋπολογισμό του 2015.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Ραχήλ Μακρή από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο προϋπολογισμός κατατίθεται σε μια εποχή που η αξιοπιστία του κράτους έχει «τραυματιστεί» αποφασιστικά. Έχουν αναληφθεί υποχρεώσεις που δεν εκπληρώθηκαν.

Δυστυχώς δεν είναι δωρεάν η απώλεια της αξιοπιστίας ενός κράτους. Γιατί όλα αυτά; Πώς φτάσαμε εδώ; Πέρα από την απλή ανικανότητα, ούτε κι εμείς είχαμε φανταστεί το μέγεθός της, σας

βεβαιώνουμε. Όπως αποκαλύφθηκε τελικά, υπήρξε και η «σκιά» της περιφρόνησης προς τις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης.

«Αδιαφόρησε ουσιαστικά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για οποιαδήποτε δίκαιη κατανομή του φορολογικού βάρους. Χάρισε από την άμεση φορολογία στους πλούσιους, θέλησε να μετακυλίσει το βάρος στα λαϊκά στρώματα, κατέληξε να εξαρτήσει τον εισπρακτικό μηχανισμό του δημοσίου και τελικά οδήγησε τα έσοδα του προϋπολογισμού σε πλήρη κατάρρευση», έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο ιδρυτής του ΠΑΣΟΚ, στη συζήτηση του προϋπολογισμού το 1994, μόνο που τότε δεν γνώριζε ότι οι διάδοχοί του θα συνεργάζονταν με τη Νέα Δημοκρατία στην άδικη κατανομή των φορολογικών βαρών, ψηφίζοντας τροπολογίες και νομοσχέδια φοροαπαλλαγών για τους πλούσιους και ρίχνοντας τα βάρη στα λαϊκά στρώματα τα οποία «φτωχοποιήσαν».

Για τη Νέα Δημοκρατία δεν χρειάζεται βέβαια ιδιαίτερη αναδρομή, καθώς ο σημερινός Αρχηγός σας και Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς στην τελευταία ομιλία πριν τις ευρωεκλογές μάς δήλωσε: «Εγώ σας λέω ότι σκίζω τα μνημόνια μέρα με τη μέρα, λεπτό το λεπτό, σελίδα τη σελίδα». Επανάλαβε ακόμα ότι θα πατάξει την ανεργία και ότι θα έλθει η ανάπτυξη. Φαίνεται βέβαια ότι στη Νέα Δημοκρατία ζείτε σε μια εναλλακτική πραγματικότητα.

Ο κ. Σταϊκούρας την άνοιξη του 2014 στη συζήτηση για το μεσοπρόθεσμο αρνήθηκε να παραδεχθεί το δημοσιονομικό κενό και τις επικείμενες περικοπές σε επικουρικές και κύριες συντάξεις. Ωστόσο, η μείωση των επικουρικών συντάξεων άρχισε το καλοκαίρι του 2014 -όπως είχα προειδοποιήσει τον ελληνικό λαό ότι θα κάνετε- και η τρόικα με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου απαιτεί τη μείωση κι άλλο των συντάξεων.

Ειδοποιήστε, λοιπόν, τον κ. Σαμαρά να μη σκίζει άλλο σελίδες του μνημονίου, γιατί σε λίγες μέρες θα φέρει και άλλο μνημόνιο κι εσείς θα το ψηφίσετε και αυτό.

Οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση στη θέση σας θα είχε παραιτηθεί. Εσείς, όμως, γραπώνετε στην εξουσία και το ερώτημα είναι γιατί. Τι έχετε να κρύψετε; Τι φοβάστε; Φοβάστε ότι όταν εγκαταλείψετε τους υπουργικούς θώκους που μοιράζεστε μαζί με το ΠΑΣΟΚ, θα αποδοθούν οι ευθύνες σας, ευθύνες σε Υπουργούς που φέρονται να συνεργάζονται με εργολάβους και να αποδίδουν εκατομμύρια σε βάρος των Ελλήνων φορολογουμένων; Υφυπουργούς που ξεδεύουν χιλιάδες ευρώ στα μέσα μαζικής ενημέρωσης της εκλογικής τους περιφέρειας από τα χρήματα των Ευρωπαίων και Ελλήνων πολιτών; Ευθύνες σ' αυτούς που έδωσαν στους τραπεζίτες όσα χρήματα υποτίθεται ότι δανείστηκαν με τις μνημονιακές δανειακές συμβάσεις και στέκονται αντίκαιο να εξασφαλίσουν ρευστότητα στην αγορά και δίκαιη αντιμετώπιση στους δανειολήπτες που κατέστρεψαν με την πολιτική της βλακώδους λιτότητας; Ευθύνες σ' όσους έδρασαν παραβιάζοντας τους νόμους και το Σύνταγμα της χώρας; Ευθύνες σ' αυτούς που με τροπολογίες προσπαθείτε να απαλλάξετε, όπως για παράδειγμα το ΤΑΙΠΕΔ και τους νομικούς του συμβούλους που παραβιάζουν κατάφωρα τον ανταγωνισμό και κατηγορούν το ΣτΕ γιατί ακυρώνει τις παρανομίες τους; Δημάρχους-«βαφτιστήρια» σας που μοιράζουν 400.000 ευρώ για να ψηφοποιούν τα αρχεία του πολιτικού τους μέντορα;

Τον εκκαθαριστή της ΕΡΤ που εκπληρώνοντας τις επιθυμίες Σαμαρά έδωσε εκατομμύρια στο Studio Μπόμπολα-Ψυχάρη για λίγες μόνο εκπομπές με το σήμα «Δημόσια Τηλεόραση» όταν ρίξατε μαύρο στην πραγματική δημόσια τηλεόραση της ΕΡΤ; Τις διοικήσεις των ασφαλιστικών ταμείων που συμμετείχαν στη ληστεία του PSI από την οποία αποζημιώσατε μόνο τις τράπεζες; Ουκ εοίς τέλος στη λίστα της ντροπής;

Είναι φανερό ότι η συγκυβέρνησή σας παραβιάζει και το Σύνταγμα και τους νόμους και δεν σας το λέμε μόνο εμείς. Σας το λέει ο τώας Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ο κ. Κόκκινος, ο οποίος δηλώνει ότι έχει καταλυθεί η Δημοκρατία και το Σύνταγμα από την παρούσα Κυβέρνηση. Και συνεχίζει: Η εξαπάτηση του λαού είναι τιμωρητέα, γι' αυτό και η επόμενη Κυβέρνηση αυτού του τόπου οφείλει να αποδώσει δημοκρατικά, θεσμικά και συνταγματικά όλες τις ευθύνες, είτε ποινικές είτε αστικές.

Γιατί δεν τα φάγαμε όλοι μαζί. Γιατί δώσατε 3,6 δισεκατομμύ-

ρια ευρώ στον Σάλα, τροποποιώντας τον Αστικό Κώδικα. Γιατί τα 650 εκατομμύρια ευρώ που λείπουν από τον κοινωνικό προϋπολογισμό θα υπήρχαν εάν οι κυβερνήσεις των κομμάτων σας δεν είχαν αφαιμάξει τα ταμεία με τα δομημένα ομόλογα, τη χρηματιστηριακή φούσκα, το PSI και τις υπόλοιπες αναγκαστικές ληστείες.

Δεν έχει, βέβαια, νόημα να εισέλθουμε σε επιμέρους συζήτηση επί του προϋπολογισμού, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι ψηφίσατε νόμο που έδωσε τη δυνατότητα στην τρόικα να το μεταβάλει ακόμα και αν έχει ψηφιστεί από το ελληνικό Κοινοβούλιο την επόμενη μέρα. Σας θυμίζω ότι ήταν το πρώτο νομοσχέδιο που έφερε ο κ. Χαρδούβελης ως Υπουργός Οικονομικών, αυτοκαταργώντας τον εαυτό του.

Γι' αυτό και υπάρχει ανάγκη ο λαός να πάψει να φοβάται τα διχαστικά σας διλήμματα. Γιατί όταν φεύγει ο φόβος, πρυτανεύει η λογική και αυτή επιτάσσει τη θεσμική και δημοκρατική ανατροπή, όπως έγινε στην Αργεντινή που τόσο πολύ σας τρομοκρατεί. Γιατί γνωρίζετε ότι όταν η χώρα έδωσε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το ΑΕΠ της εκτινάχθηκε, σε αντίθεση με τη χώρα μας όπου τα μνημονιακά μέτρα έκοψαν το ΑΕΠ στη μέση.

Κλείνοντας και με ευκαιρία τον εορτασμό της προστασίας των ορυχείων Αγίας Βαρβάρας, να ευχηθούμε χρόνια πολλά στους εργαζόμενους στα ορυχεία του λιγνίτη στη Δυτική Μακεδονία και ιδιαίτερα στον Νομό Κοζάνης που αποτελεί την ενεργειακή καρδιά της χώρας. Οι εργαζόμενοι καθημερινά αντιμετωπίζουν το θάνατο από κατολισθήσεις, όπως γίνεται στο ορυχείο Μαυροπηγής αυτή τη στιγμή. Είναι μακρύς ο κατάλογος των νεκρών και η Κυβέρνησή σας αδιαφορεί, γιατί εξαντλεί το ενδιαφέρον της στις απευθείας αναθέσεις, όπως με αυτή του λιγνιτωρυχείου της Βεύης που δώσατε με ύποπτες διαδικασίες στον κ. Μπόμπολα.

Με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας δεν φτιάχνετε προϋπολογισμούς, ούτε καν εικονικούς. Η χώρα υποφέρει από μια Κυβέρνηση που δεν εξυπηρετεί το συμφέρον των πολιτών και σε αυτή τη μη δημοκρατικά νομιμοποιημένη Κυβέρνηση όλες οι υγιείς δημοκρατικές δυνάμεις του τόπου θα συνεχίσουμε να αντιστεκόμαστε για τη θεσμική ανατροπή μέχρι τη νίκη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Μάρκου, Ανεξάρτητη Βουλευτής.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές η συζήτηση του προϋπολογισμού του 2015 γίνεται μέσα σε μια συγκυρία πρωτοφανή. Η αξιοπιστία του προφανώς εξαρτάται από τις πολιτικές εξελίξεις, από τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα και τους πιστωτές, από τη δυνατότητα να εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας, από τις πιθανές εκλογές.

Μέσα σε όλο αυτό το ασφυκτικό σκηνικό και παρ' ότι μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι όλα αυτά γίνονται για τη χώρα, στην πραγματικότητα έχουμε ξεχάσει τη χώρα. Σκεφτείτε όλοι αυτό που γίνεται, προσθέτοντας τη δικαιολογημένη αποχώρηση του Υπουργού Εξωτερικών για το Σκοπιανό, αλλά και την πρόθεση του κ. Νταβούτογλου να επισκεφτεί τη Θράκη με κλιμάκιο δέκα Υπουργών. Αυτά να τα λέμε για να μη χάνουμε τα πραγματικά, τα σημαντικά γεγονότα και τις πιθανές επιπτώσεις και εξελίξεις τους.

Η χώρα βρίσκεται υπό τη σκληρή αλλά και αναίτια σε πολύ μεγάλο βαθμό επιμονή των δανειστών για ζητήματα, όπως η ακεραιότητα των συντάξεων και η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, για τα προβλήματα του οποίου όμως σε μεγάλο βαθμό πλέον οφείλεται η βαθύτητα της ύφεσης, που αυτή η πολιτική προκάλεσε και που υπονομεύει τη βιωσιμότητα του συστήματος.

Πρέπει να αποκαταστήσουμε τις αδικίες στις συντάξεις προσπερνώντας τις διαταγές για μειώσεις. Πρέπει να είμαστε αξιόπιστοι στις προτάσεις αναπτυξιακής πολιτικής. Να φτιάξουμε ένα περιβάλλον πρόσφορο για τους νέους που επιθυμούν να επιχειρήσουν. Να μην ασχολούμαστε μόνο αμυντικά, με το πού θα βρούμε επιδόματα. Οι νέες και οι νέοι θέλουν ευκαιρίες σε μια αγορά και σε μια κοινωνία που ασφυκτιά από τα προνόμια κάποιων αλλά και τα ολιγοπώλια. Αυτά τα έχει δείξει κανείς στην τρόικα; Φαίνεται, όμως, ότι σε αυτήν τη χώρα, με τη ρηχή θεσμι-

κή μήμη, πρέπει να πάθουμε για να μάθουμε.

Για να μην πάθουμε για να μάθουμε, εγώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υποστηρίζω ότι ακόμα κι αν είναι να πει κανείς «όχι» στον προϋπολογισμό, πρέπει να πει «ναι» στην πολιτική σταθεροποίηση. «Ναι» στην αλλαγή του πολιτικού συστήματος σε όλο, όμως, το εύρος του πολιτικού φάσματος.

Υποστηρίζω, λοιπόν, ότι ο πολιτικός κίνδυνος, το πολιτικό ρίσκο, σκοτώνει την οικονομία και γι' αυτό όλοι εμείς θα έπρεπε να έχουμε ένα moratorium στην πολιτική αντιπαράθεση.

Συστήνω, λοιπόν, σε όλους μας υπομονή και μετριοπάθεια, διαφορετικά διχάζουμε τον λαό κι αυτό είναι το χειρότερο γιατί ο κίνδυνος αρνητικών εξελίξεων στα οικονομικά, αλλά και στα εθνικά θέματα, θα είναι για το άμεσο μέλλον μαζί μας.

Υπάρχει, όμως, και η ανάγκη για θεραπεία προβληματικών θεσμών που περιβάλλουν το πολιτικό μας σύστημα. Το μπόνους των πενήντα Βουλευτών δηλητηριάζει τον αναγκαίο συμβιβασμό και τη συναίνεση ανάμεσα στους κύριους παίκτες και δεν αφήνει τα μικρά κόμματα να συμβάλλουν δημιουργικά.

Έρχομαι τώρα στο «καυτό» θέμα του Προέδρου. Η δυσλειτουργική διάταξη που απαιτεί εκατόν ογδόντα Βουλευτές για τον Πρόεδρο είναι ενάντια στο ίδιο το πνεύμα του Συντάγματος που απαιτεί συναίνεση. Ο δε εκλογικός νόμος, αντιστρατεύεται το πνεύμα αυτό, αφού ο προκαλών τις εκλογές -και πιθανός πρώτος- έχει συμφέρον όχι να συναινέσει αλλά να торπιλίσει την εκλογή Προέδρου, ώστε στις εκλογές να λάβει και το μπόνους.

Δυστυχώς, αυτή είναι η αλήθεια που δεν ομολογούμε: Πάμε να κάνουμε εκλογές κουρελιάζοντας το πνεύμα του Συντάγματος, το οποίο επικαλούμαστε, αποδεικνύοντας ότι το μόνο που σκεφτόμαστε είναι εξουσία με κάθε κόστος.

Κι όμως υπάρχουν τα πρόσωπα και παρακαλώ την Κυβέρνηση να φερθεί σοβαρά και θεσμικά. Χρειάζομαστε πρόσωπο με κάποια πολιτική ταυτότητα, όχι λοβοτομημένο Πρόεδρο για να -τάχατε- αναβαθμίσει τον θεσμό, πρόσωπο που να σέβεται μαζί μας το πνεύμα του Συντάγματος, να είναι μετριοπαθής, να συμβάλει στο συμβιβασμό των αντιτιθέμενων, να είναι αξιοκράτης κι ανεξάρτητος. Και για να μην είμαστε μόνο ωραία λόγια, ποιος και ποια από μας θα είχε αντίρρηση για ένα πρόσωπο όπως, για παράδειγμα, ο Παρασκευάς Αυγερινός ή η Μαριέττα Γιαννάκου;

Αλλά βέβαια για τους επαγγελματίες της πολιτικής αυτά δεν έχουν σημασία. Σημασία έχουν οι πέντε χιλιάδες «κολλητοί» μας, που θα πάρουν τις θέσεις της κοιμητικής νομενκλατούρας και θα ικανοποιήσουν το εγώ και το συμφέρον τους.

Ψηφίζω να αλλάξει αυτό το πράγμα, όποιος κι αν το πει, απ' όπου κι αν προέρχεται. Έχει σημασία να πω στον προϋπολογισμό να; Έχει σημασία που η μικροκομματική θα μετρήσει το «ναι» στην πλειοψηφία και θα κάνει και νηπιακή αριθμητική; Όχι, δεν έχει καμμία σημασία. Σημασία έχει τούτη τη δύσκολη στιγμή να βρούμε όλοι το θάρρος, βοηθώντας και τον λαό να πει «όχι» σε αυτό που υπάρχει και να γεννήσει η χώρα επιτέλους το καινούριο.

Και το παιδί του καινούργιου -προσοχή- δεν είναι το παιδί του παλιού, δεν είναι βέβαια και παρθενογέννηση, αλλά μη μου πείτε πως δεν υπάρχουν δυνάμεις απογοητευμένες κι αποστασιοποιημένες, άνθρωποι προοδευτικοί και νοικοκύρηδες, που θέλουν να αλλάξει η χώρα και να χαράξει τη δική της πορεία μέσα στην Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήταν λάθος το success story, λάθος ο ανασχηματισμός, λάθος η απροετοίμαστη σύγκρουση με την τρόικα, λάθος και η αδυναμία της -μιλώ για την Κυβέρνηση- να φέρει το καινούργιο και πέντε χιλιάδες «κολλητοί». Το ίδιο ισχύει, όμως, και για την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Όσο κι αν είναι οργισμένος ο κόσμος της -και το καταλαβαίνουμε όλοι αυτό- ο ρόλος της πολιτικής δεν ήταν να μετατρέψει τον λαό σε όχλο. Περιμένουμε όλοι μια περισσότερο υπεύθυνη στάση και πολιτική.

Ναι, τα νούμερα του προϋπολογισμού είναι στον αέρα και η διαπραγμάτευση συνεχίζεται. Δεν υπάρχει, όμως, χώρος για πολιτικές υπεκφυγές. Δεν υπάρχει χώρος για «παρών». Ας δούμε τη σημερινή συζήτηση ως μια ευκαιρία να εδραιώσουμε την πολιτική σταθερότητα και τη συναίνεση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών κ. Λεονταρίδης για οκτώ λεπτά.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε σχεδόν δύο μισά χρόνια από τότε που ο ελληνικός λαός εμπιστεύτηκε αυτήν την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά να απομακρύνει τη χώρα από τον γκρεμό της χρεοκοπίας παραμένοντας στην Ευρωζώνη μετά από τεράστιες θυσίες των Ελλήνων πολιτών και τα καταφέραμε.

Στο διάστημα αυτό έγιναν και λάθη, υπήρξαν και καθυστερήσεις στην υλοποίηση των διαρθρωτικών αλλαγών από την Κυβέρνηση, έχοντας όμως απέναντι μια Αντιπολίτευση που έβαζε πάντοτε το στενό μικροκομματικό συμφέρον πάνω από το συμφέρον της χώρας, χωρίς καμιά διάθεση συναίνεσης και συνεννόησης παρά την κρίσιμότητά της κατάστασης.

Και ρωτώ εδώ όλους τους συναδέλφους: Πού θα οδηγείτο η χώρα εάν η Κυβέρνηση αυτή υιοθετούσε έστω κατ' ελάχιστο τον άκρατο λαϊκισμό και τη δημαγωγία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που ακόμα βρίσκουν ευήκοα ώτα μέσα στην κοινωνία; Πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν κάποιοι ότι οι λεονταρισμοί της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και οι υποσχέσεις της θα είχαν αποτέλεσμα, όταν ακόμη και σήμερα με επίπονες και αιματηρές προσπάθειες αυτή η Κυβέρνηση με απτά αποτελέσματα που έφερε στην οικονομία αγωνίζεται για την επόμενη μέρα μέσα σε ένα δύσκολο περιβάλλον; Και πώς μπορεί να πιστέψει οποιοσδήποτε ότι θα υπάρξουν συνομιλητές από την άλλη μεριά όταν ακούν κατά καιρούς απίθανα πράγματα από την Αντιπολίτευση και μπορεί να γκρεμίσουν αυτά που με τόσο κόπο οικοδόμησε ο ελληνικός λαός;

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε η χώρα βρίσκεται για άλλη μια φορά στο μεταίχμιο, αντιμέτωπη με τον εκβιασμό από την Αξιωματική Αντιπολίτευση των πρόωρων εκλογών με αφορμή την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, τη διασάλευση της εθνικής σταθερότητας, τη δυσλειτουργία σε σχέση με τις αγορές.

Ως εκ τούτου, κύριοι συνάδελφοι, η συναίνεση και η συνεννόηση μεταξύ όλων των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων κρίνεται αναγκαία και επιβεβλημένη. Η Κυβέρνηση είναι παρούσα και υπηρετεί αυτήν την προσπάθεια, μια προσπάθεια δικαίωσης του ελληνικού λαού, των κόπων και των θυσιών του.

Στον αντίποδα η Αξιωματική Αντιπολίτευση τορπιλίζει κάθε προσπάθεια, εναντιώνεται σε κάθε μεταρρύθμιση, δίνει υποσχέσεις ανέφικτες, δημιουργεί ψευδαισθήσεις που αύριο θα καταρρεύσουν. Με προσχηματικό τρόπο υπεκφεύγει, ζητά επιμόνως εκλογές, επιδιώκει με κάθε τρόπο να παρουσιαστεί ως σωτήρας του έθνους. Όλοι μας, όμως, γνωρίζουμε ότι μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο δεν υπάρχουν περιθώρια για μονομερείς κινήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ολοφάνερο ότι η κοινωνική πραγματικότητα δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με αναληγής. Τα προβλήματα είναι υπαρκτά και τα αναγνωρίζουν όλοι. Ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας και τα εισοδήματά έχουν μειωθεί και οι πολίτες με δυσκολία εξυπηρετούν τις υποχρεώσεις τους.

Για αυτούς τους λόγους δεν υφίσταται ζήτημα λήψης νέων δημοσιονομικών μέτρων, ούτε μειώσεις μισθών και συντάξεων. Η Κυβέρνηση έχει θέσει «κόκκινες γραμμές», έχει θέσει όμως και στόχους και πιάνει αυτούς τους στόχους και με το παραπάνω. Άλλωστε αυτό αντικατοπτρίζεται εμπράκτως τόσο στον ρυθμό ανάπτυξης της χώρας όσο και στο πρωτογενές πλεόνασμα που πετύχαμε.

Η Κυβέρνηση σήμερα καταθέτει έναν προϋπολογισμό ισοσκελισμένο. Αυτό από μόνο του αποτελεί παράγοντα σταθερότητας, διότι η χώρα παύει να κατακυλάει δημοσιονομικά βάρη και να τα μετακυλίζει στις επόμενες γενιές. Ο προϋπολογισμός κατατίθεται, λοιπόν, σε ένα περιβάλλον μεγάλων δημοσιονομικών ενδείξεων και αισιόδοξων μακροοικονομικών προοπτικών.

Κοντολογίς αυτό σημαίνει ότι η χώρα έχει πλέον αποκτήσει θετικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης. Η ελληνική οικονομία έχει πλέον τη δυνατότητα για κάθε ένα από τα επόμενα έτη να εξασφαλίζει ταυτόχρονα αξιοσημείωτη οικονομική ανάπτυξη με βελτίωση της απασχόλησης και της ανταγωνιστικότητας, ελάφρυν-

ση των βαρών που επωμίστηκαν οι Έλληνες πολίτες στα χρόνια της κρίσης, ισορροπημένα δημοσιονομικά μεγέθη και μείωση του δημοσίου χρέους. Υπάρχουν, όμως, πολλοί που καραδοκούν για ένα στραβοπάτημα της Ελλάδας, καιροσκόποι που δημιουργούν επί τούτου κλίμα αβεβαιότητας εναντίον της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας νομίζω συμφωνούμε ότι ο ελληνικός λαός πρέπει να πιστωθεί τις νίκες που κατήγαγε όλα τα προηγούμενα χρόνια, γιατί χάρη σε αυτόν η ύφεση αναχαϊτίστηκε σημαντικά και μπορούμε πλέον να μιλάμε για ποσοστιαία αύξηση του ΑΕΠ της τάξης του 2,9% το 2015.

Ακόμη, έχουμε υλοποιήσει κατά την εκτέλεση του φετινού προϋπολογισμού σε σχέση με τις προβλέψεις που δεν τα ενσωμάτωναν, την καταβολή του κοινωνικού μερίσματος ύψους 525 εκατομμυρίων ευρώ, την αύξηση των αποδοχών και συντάξεων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας και των δικαστών εν ενεργεία και συνταξιούχων ύψους 541 εκατομμυρίων ευρώ, τη μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο, καθώς και τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να σταματήσουμε τώρα την επίπονη προσπάθεια που έχουμε ξεκινήσει. Είμαστε ακόμα στην ανηφόρα. Πρέπει να συνεχίσουμε την τόνωση της οικονομίας, να δώσουμε ανάσες ρευστότητας, να προσελκύσουμε επενδύσεις. Πρέπει να στηρίξουμε την παραγωγή του πρωτογενούς τομέα, τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία.

Γι' αυτό με τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική ανοίγουμε νέους ορίζοντες, επιδιώκοντας πάνω απ' όλα την προώθηση της γεωργίας και την κτηνοτροφία σε παραγωγική κατεύθυνση. Δίνουμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην ένταξη προϊόντων στις συνδεδεμένες ενισχύσεις, στην κτηνοτροφία, τους νέους αγρότες, προκειμένου να κάνουν στροφή στην πρωτογενή παραγωγή οι περισσότεροι κάτοικοι της περιφέρειας.

Επιλύουμε οριστικά το πρόβλημα με τους βοσκοτόπους, αναφορικά με τις άμεσες ενισχύσεις, καταβάλλουμε εντός του Δεκεμβρίου την εξισωτική αποζημίωση του 2014, τη βιολογική γεωργία, τη βιολογική κτηνοτροφία, την ολοκληρωμένη διαχείριση καπνού και τεύτλων και τις αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Μια που ανέφερα τα τεύτλα, θέλω να απαντήσω στον συνάδελφο από τον Έβρο, που πράγματι αγωνιστήκαμε μαζί και με άλλους πέρσι για να παραμείνουν ανοιχτά τα εργοστάσια. Πρέπει, όμως, να ενθαρρύνουμε τους τευτοκαλλιεργητές να αυξήσουν την παραγωγή, για να επαναδιαδικάσουμε τη λειτουργία τους και φυσικά να χρηματοδοτηθεί η φετινή χρονιά για τους παραγωγούς. Εδώ θέλω να του υπενθυμίσω ότι πέρσι το ίδιο χρονικό διάστημα με τη βοήθεια του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών κρατήσαμε τις τιμές των τεύτλων σε υψηλά επίπεδα.

Ακόμα σχεδιάζουμε, κυρίες και κύριοι, νέα έργα για τη νέα προγραμματική περίοδο 2014-2020. Στο Υπουργείο Εσωτερικών προχωρήσαμε σε δράσεις σε συνεργασία με άλλα συναρμόδια Υπουργεία για τη βελτίωση των οικονομικών των ΟΤΑ, το νοικοκύρεμά τους, δράσεις που φυσικά αποτέλεσαν καθοριστικούς παράγοντες στη διαμόρφωση του προϋπολογισμού του Υπουργείου.

Πρώτη δράση, παρατηρητήριο οικονομικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ. Σκοπός του παρατηρητηρίου είναι η κατάρτιση ρεαλιστικών και τουλάχιστον ισοσκελισμένων προϋπολογισμών από τους ΟΤΑ και τα νομικά τους πρόσωπα, καθώς και η παρακολούθηση σε μηνιαία βάση της εκτέλεσής του προϋπολογισμού τους.

Δεύτερον, ρυθμίσαμε τις οφειλές των πολιτών και των επιχειρήσεων προς τους δήμους.

Τρίτον, ρυθμίσαμε οφειλές των ΟΤΑ προς τα ασφαλιστικά ταμεία και προς το ελληνικό δημόσιο.

Τέταρτον, εξοφλήσαμε υποχρεώσεις των περιφερειών προς τη ΔΕΗ.

Πέμπτον, καταρτίζουμε πενταετή επιχειρησιακά προγράμματα.

Επιπροσθέτως, εν όψει της υλοποίησης του ειδικού χάρτη για τις μεταρρυθμίσεις στην τοπική αυτοδιοίκηση, βρίσκεται υπό συγκρότηση η στρατηγική διευθύνουσα ομάδα του Υπουργείου

Εσωτερικών, η οποία θα λειτουργήσει προς την επίτευξη των κάτωθι κύριων στόχων:

Πρώτον, άρση των επικαλύψεων στις αρμοδιότητες μεταξύ των ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, καθώς και των αποκεντρωμένων διοικήσεων. Δεύτερον, περιουσιολόγιο των ΟΤΑ. Τρίτον, επιχειρησιακά προγράμματα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τέταρτον, οικονομική διαχείριση των ΟΤΑ με λογοδοσία και διαφάνεια. Πέμπτον, διαβαθμιστική συνεργασία.

Παράλληλα καταρτιζούμε στο Υπουργείο Εσωτερικών εξ υπαρχής νέο μοντέλο για τη μεταφορά μαθητών, προκειμένου να εξυπηρετούνται ανεξαιρέτως όλοι οι μαθητές των δημοσίων σχολείων χωρίς καμμία διάκριση.

Επίσης, εκπονούμε αξιολόγηση των δομών, των ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, καθώς και των αποκεντρωμένων διοικήσεων, προκειμένου να εντοπιστούν οι δυσλειτουργίες και οι ελλείψεις και να επιτευχθεί η απρόσκοπτη άσκηση των αρμοδιοτήτων και μάλιστα σε νευραλγικούς τομείς, όπως η παροχή κοινωνικών υπηρεσιών από τους ΟΤΑ, παραδείγματος χάριν, παιδικοί σταθμοί, ΚΑΠΗ και άλλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Αξίζει να σημειώσω στο σημείο αυτό ότι η ανωτέρω διαδικασία δεν συνδυάζεται σε καμμία περίπτωση με απόλυση υπαλλήλων ή περιορισμό οποιουδήποτε δικαιώματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορούμε να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος και τις απώλειες του ΑΕΠ, αν η χώρα συνεχίσει να εφαρμόζει διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στη λειτουργία των αγορών και του κράτους, αν επιταχύνει την υλοποίηση του προγράμματος αποκρτικοποιήσεων και εντατικοποιήσει την υλοποίηση της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας στο δημόσιο. Κρίσιμοι παράγοντες θα αποδειχθούν η πολιτική σταθερότητα και η συνέχιση της μεταρρύθμισης των δομών του κράτους και της οικονομίας.

Είμαστε πάντοτε δίπλα στον Έλληνα πολίτη. Αυτό άλλωστε πράξαμε και με την έναρξη υλοποίησης του Προγράμματος του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος, το οποίο ξεκίνησε πιλοτικά για έξι μήνες σε δεκατρείς δήμους από όλες τις περιφέρειες της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουν ότι όταν χρειάστηκε στο παρελθόν η Κυβέρνηση να διαβεί τον Ρουβίκωνα το έπραξε χωρίς να δειλιάσει, χάριν της ομαλοποίησης της ανάπτυξης της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Χρειάζονται όμως και άλλα θαρραλέα βήματα. Δεν μπορούμε να αφήσουμε το μέλλον της Ελλάδας στα χέρια ανθρώπων που πρεσβεύουν ανεφάρμοστες πολιτικές, πολιτικές που είναι φαντασιοκοπήματα. Διατρανώνουμε, λοιπόν, σήμερα εδώ με αποφασιστικότητα ότι θέλουμε μια Ελλάδα δυνατή, μια Ελλάδα που στέκεται στα πόδια της χωρίς δεκανίκια.

Κατά συνέπεια υπερψηφίζουμε τον προϋπολογισμό, για να δώσουμε στη χώρα νέες αναπτυξιακές προοπτικές, γιατί το χρωστάμε στον ελληνικό λαό, το χρωστάμε στις νέες γενιές. Τώρα πλέον είναι η ώρα των ευθυνών και της υπεύθυνης στάσης από όλους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Ιακωβίδου για έξι λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΤΑΝΙΑ) ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από πολλές δεκαετίες ελλειμμάτων και μια πενταετία βαθιάς ύφεσης, η Βουλή των Ελλήνων καλείται να ψηφίσει έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό που θα εκτελεστεί το 2015, με τη χώρα να βρίσκεται στον δεύτερο χρόνο της ανάπτυξης.

Οι επενδύσεις θα γνωρίσουν μια άνευ προηγουμένου έκρηξη το επόμενο έτος, η ιδιωτική κατανάλωση θα αυξηθεί και στο τέλος η Ελλάδα θα καταστεί παράδεισος φορολογικής σταθερότητας, επενδύσεων αλλά και εξαγωγών.

Είναι φανερό αλλά και αξιοσημείωτο ότι η Κυβέρνηση αρχίζει να προωθεί αποφασιστικά ένα νέο παράδειγμα παραγωγικής ανασυγκρότησης της οικονομίας, την ίδια στιγμή που ο κ. Τσίπρας, με τις παροχές χωρίς αντίκρισμα που διαρκώς εξαγγέλλει, προσπαθεί να πάρει –η αλήθεια είναι– ψήφους από τους αφελείς που τον πιστεύουν, υποσχόμενος παροχές δισεκατομμυρίων στους πολίτες, με μια μικρή όμως λεπτομέρεια: χωρίς να αναφέρεται ποτέ στην πηγή προέλευσης των χρημάτων αυτών.

Φορολογία ή δανεισμός ή και τα δύο, με τη ζυγαριά να κλίνει υπέρ μιας οριζόντιας, αλλά και άδικης φορολόγησης σε βάρος της μεσαίας τάξης, όπως άλλωστε άφησε και ο ίδιος ο κ. Τσίπρας να εννοηθεί σε πρόσφατη τηλεοπτική του συνέντευξη, σπάζοντας μάλιστα και όλα τα ρεκόρ τηλεθέασης. Η αλήθεια είναι ότι κάνετε 12%. Άρα, αν ήσασταν τηλεοπτική εκπομπή, θα φρόντιζε –φαντάζομαι– ο καναλάρχης να σας έχει κόψει, με 6% στο νεανικό κοινό.

Παρά, λοιπόν, την εμφανή προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να εξαφανίσει κάθε θετικό βήμα στην ελληνική οικονομία, η αλήθεια είναι ότι η Κυβέρνηση κατάφερε να δημιουργήσει υποδομές, αλλά και συνθήκες παραγωγής περισσότερων αγαθών για τους πολίτες της χώρας, όπως επίσης και για εξαγωγές σε όλο τον κόσμο.

Η οικονομία μας προσανατολίζεται πλέον στη δημιουργία προστιθέμενης αξίας με βάση την ποιότητα, την εξωστρέφεια, την καινοτομία, την έρευνα, όπως επίσης και την τεχνολογία, γιατί αυτό είναι το μεγάλο ζητούμενο. Η διαρκής ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας θα μπορέσει να επιτρέψει τη στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος, όπως επίσης και του κοινωνικού κράτους, το οποίο ήδη συμβαίνει και στηρίζονται οι ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, την εξασφάλιση των συντάξεων και τη δραστική συρρίκνωση του δημοσίου χρέους.

Όμως, μια απαραίτητη προϋπόθεση των ελπιδοφόρων προοπτικών που σας εξέθεσα είναι βεβαίως η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων, για να πάψει κάθε μονοπωλιακή πρακτική που εμποδίζει την πορεία της χώρας προς την ανάπτυξη.

Ξέρω ότι αρκετοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, μέσα και έξω από την Αίθουσα, ενοχλούνται από τις επιτυχίες της Κυβέρνησης. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει μια δυσφορία. Υπάρχουν φωνασκίες. Πολλές φορές υπάρχουν και υβριστικές τοποθετήσεις.

Ίσως θα προτιμούσαν η ύφεση να συνεχίζεται και η ανεργία διαρκώς να αυξάνεται. Προπαγανδίζουν άλλωστε οι συνάδελφοι την αποτυχία της χώρας, φοβίζοντας έτσι το κοινό, διαχειριζόμενοι πολιτικά τον φόβο. Ποντάρουν στη διάλυση και στο χάος, για να μπορέσουν να υφαρπάξουν την εξουσία και να οδηγήσουν τη χώρα στον γκερέμο της αβεβαιότητας, όπως επίσης και της μοιραίας, αλλά και αναπόφευκτης σύγκρουσης με τους εταίρους και τους συμμάχους, όπως έγινε το 1920.

Τώρα, όμως, υπάρχει μια επιστροφή στο μέλλον. Υπάρχει και η σχετική κινηματογραφική ταινία, όπου η προσοείωση αφορά την εποχή του Σίτι στο Λονδίνο και των περίφημων hedge funds.

Κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ επενδύουν στα κεφάλαια των «γερακιών» των διεθνών αγορών, τα οποία, κατά τα άλλα, καταγγέλλουν όταν απευθύνονται στους ψηφοφόρους. Τα παραδείγματα μάλιστα του πόθεν έσχες των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ είναι ενδεικτικά της «Αριστεράς του χαβιαριού», που τώρα αυτό το κόμμα πραγματικά αντιπροσωπεύει. Ότι είναι νόμιμο είναι και ηθικό, διότι σαφώς δεν μπορεί κανείς να εντοπίσει παρανομίες στις επενδύσεις αυτές που γίνονται σε συγκεκριμένα επενδυτικά χαρτοφυλάκια.

Επειδή, όμως, ο Καντ –αν έχετε διαβάσει το βιβλίο του «Περί ηθικής»– θέτει διάφορα θέματα, θα ήθελα πραγματικά να ρωτήσω: Πώς μπορείς να αντιμάχεσαι το αδηφάγο χρηματοοικονομικό σύστημα και την ίδια στιγμή να επενδύεις ο ίδιος στη βιωσιμότητα, όπως επίσης και στη χρηματοδότησή του;

Παραμιπτόντως, υπάρχουν εταιρείες όπως αυτές με τις οποίες ήρθατε σε επαφή στο Σίτι του Λονδίνου, όπου προωθούν την ανάπτυξη γερμανικών επιχειρήσεων και μάλιστα μιλάνε για «πλεόνασμα δημοκρατίας» στον ευρωπαϊκό Νότο.

Τελικά, φαίνεται ότι για εσάς υπάρχουν δύο κατηγορίες μερκελιστών. Υπάρχουν οι καλοί και οι κακοί μερκελιστές. Η πραγματικότητα, λοιπόν, είναι ότι επί της ουσίας είστε διεθνιστές, ψάχνοντας την ευκαιρία να πραγματοποιήσετε τα ουτοπικά σας ιδεολογήματα εις βάρος του μέλλοντος της χώρας.

Αυτό φάνηκε και στην πρόσφατη συνέντευξη του Αρχηγού σας σε τηλεοπτικό κανάλι, όπου ουσιαστικά προανήγγειλε ξεκάθαρα ότι περνάμε σε μία εποχή πόλωσης, αλλά και σύγκρουσης. Σαν ένας νέος Νέρωνας, λοιπόν, βάζει φωτιά όχι στη Ρώμη, αλλά σε μια ολόκληρη χώρα, την Ελλάδα, με σκοπό να την κάψει για να μπορέσει να χτίσει πάνω στα ερείπια της αποσταθεροποίησης. Γιατί αυτό θέλετε, αγαπητοί συνάδελφοι.

Στην ίδια, λοιπόν, συνέντευξη δεν δίστασε να σπιλώσει γενναίους και έντιμους Βουλευτές της συγκυβέρνησης, που στηρίζουν την επιβίωση της χώρας, ακόμα και με πολιτικό κόστος, αλλά και όσους Βουλευτές σκοπεύουν να ψηφίσουν, κατά την ελεύθερη συνείδησή τους, Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Πρέπει, λοιπόν, για εμένα προσωπικά, να ντρέπεται ο Αρχηγός σας, γιατί χρησιμοποίησε τον βαρύ πολιτικό όρο «αποστάτες του 1965». Μιμείται, ουσιαστικά τον Ανδρέα Παπανδρέου. Αυτό είναι προφανές. Αυτό φαίνεται στις κινήσεις του, ακόμα και στον τρόπο με τον οποίο, ουσιαστικά, προσπαθεί να μιμηθεί και τη φωνή του. Σύμφωνα, όμως με τον Μαρξ, «όταν η ιστορία επαναλαμβάνεται, τότε γίνεται μία φάρσα».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Έλεος, έλεος!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΤΑΝΙΑ) ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ: Το Σύνταγμα επιδιώκει με σοφία τη συναινετική εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας. Δεν πρόκειται, λοιπόν, εμείς να πάρουμε μέρος σε αυτό το πολιτικό πραξικόπημα, το οποίο επιδιώκετε. Και όταν έρθει η ψηφοφορία, τότε ουσιαστικά θα μπουν στο ζύγι τα πράγματα. Και ξέρετε τι είναι αυτό το οποίο, τελικώς, θα έρθει και θα υπερτερήσει; Οι μεγάλες προσπάθειες και οι θυσίες του ελληνικού λαού τα τέσσερα τελευταία χρόνια, η σιγουριά της οικονομικής ανάπτυξης, που ξεκίνησε και είναι αυτή τη στιγμή η μεγαλύτερη στην Ευρώπη, η πολιτική σταθερότητα, οι επενδύσεις που συνεχίζονται.

Γιατί η αντίθετα όχη, όσον αφορά το ζύγι, περιλαμβάνει τη βεβαιότητα μιας σφοδρής σύγκρουσης με την Ευρώπη και τις διεθνείς αγορές, την πιθανή διακοπή της χρηματοδότησης των τραπεζών, την επιστροφή στα ελλείμματα, που δεν θα μπορούν, όμως, να καλυφθούν με δανεικά, τη μαζική φυγή των Ελλήνων επενδυτών, τη διάλυση του κράτους από την επέλαση των γκε-βαριστών.

Σε όλα αυτά, λοιπόν, απαντάμε «όχι». Στο μόνο που θα απαντήσουμε «ναι», είναι στην ψήφιση αυτού του προϋπολογισμού. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Μητρόπουλος έχει τον λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός ενός κράτους, από τις αρχές της εποχής της νεωτερικότητας, δηλαδή της οργάνωσης της αστικής δημοκρατίας, αποτελεί την κορυφαία πολιτική πράξη του έτους. Η υποβολή του εκάστοτε σχεδίου του, η συζήτηση και έγκρισή του από την κυρίαρχη και λαογενή νομοθετική λειτουργία είναι η σημαντικότερη στιγμή του κοινοβουλευτισμού, που τόνιζε με μοναδικό και ξεκάθαρο τρόπο τη διάκριση των εξουσιών.

Η συντεταγμένη λειτουργία του λαού σε αντιπροσωπευτικό Σώμα, συνερχόμενη, συζητούσε, τροποποιούσε, διόρθωνε και δεχόταν ή απέρριπτε την πρόταση της εκτελεστικής εξουσίας για τη διατήρηση των κοινωνικών, οικονομικών μεγεθών του έτους.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εποχή της μειωμένης εθνικής κυριαρχίας που μας επέβαλε η τριαρχία των δανειστών, η κοινοβουλευτική εξουσία έχει σημαντικές εξουσίες, αφού η τρόικα υπαγορεύει πλέον γραπτά και προφορικά προς την Κυβέρνηση τις κατά καιρούς θελήσεις της.

Μάλιστα δε ζήσαμε και τη συστημική παράκαμψη της έστω αυτής ελλειμματικής και υποβαθμισμένης κοινοβουλευτικής λειτουργίας, με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, αλλά και τους ογκώδεις νόμους του ενός άρθρου που ψηφίστηκαν με δια-

δικασίες fast track.

Ακόμη και ο πιο επιμελής Βουλευτής δεν είχε ούτε τον χρόνο ούτε τη νομική δυνατότητα διαφοροποιημένης ψήφου από το εκάστοτε τερατώδες νομοθετικό σύμπλεγμα. Όλα τα σημαντικά γίνονται καθ' υπαγόρευση, κατ' επιταγή και καθ' υπόδειξη των δανειστών, οι οποίοι μπορούν να καταργούν ακόμα και με ένα απλό φαξ ήδη ψηφισθέντες νόμους.

Είμαστε σε ένα Κοινοβούλιο μειωμένης αυτονομίας. Αυτό το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να χαράξει τις βασικές αρχές της οικονομικής πολιτικής. Είμαστε σε μια Βουλή που στερείται στοιχειώδους αυτονομίας, γιατί δεν μπορεί να χαράξει και να ψηφίσει φιλολαϊκές και εθνικές πολιτικές.

Ως εκ τούτου συνειδητοποιούμε ότι όλοι μετέχουμε σε μια παρωδία κοινοβουλευτικής λειτουργίας, χωρίς στοιχειώδη αυτονομία, χωρίς αξιοπιστία, χωρίς εξουσίες με προϋπόσα αμφισβήτηση από τον λαό, που έχει αντιληφθεί την προσποίηση μας ότι δήθεν νομοθετούμε και έχει συνειδητοποιήσει επομένως ότι λειτουργούμε σε συνταγματικό κενό.

Παρ' όλα αυτά αναλαμβάνονται έωλες πρωτοβουλίες τροποποίησης και αυτού του Συντάγματος σαν οι πολίτες να μην αντιλαμβάνονται ότι και η επιχειρούμενη συνταγματοποίηση του μνημονίου γίνεται και αυτή καθ' υπαγόρευση των δανειστών, λες και ο λαός μας δεν αντιλαμβάνεται ότι προέχει ο αγώνας για την επανακατάκτηση του καταλυθέντος από τους δανειστές Συντάγματος μας και όχι η αναθεώρησή του.

Πρώτη απαραίτητη προϋπόθεση, λοιπόν, είναι η κυβέρνηση που φιλοδοξεί να την κάνει, να κατέχει μία νέα δυναμική πλειοψηφική εντολή. Μια κυβέρνηση που βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση, υποβαθμισμένη από εχθρούς και φίλους δεν μπορεί να σηκώσει το ιστορικό βάρος μιας οποιασδήποτε αναθεώρησης των κανόνων της πολιτικής, κοινωνικής, οικονομικής ζωής ενός έθνους.

Επομένως, το εγχείρημα αγγίζει τα όρια της φαρσοκωμωδίας. Ταυτόχρονα, όμως, ευτελίζει την κορυφαία αυτή πολιτειακή διαδικασία στα μάτια ενός καθημαγμένου λαού. Η εικόνα μιας Βουλής που νομοθετεί με τηλεφωνική εντολή της τρόικας ή που αλλάζει αυθαρεί και παραχρήμα χωρίς σταθερή κοινοβουλευτική συμπεριφορά ήδη ψηφισμένους προ ημερών νόμους για σχετικώς υποδεέστερα ζητήματα, είναι βέβαιο ότι βρίσκεται σε καθεστώς πλήρους ετερονομίας. Έχει χάσει, δηλαδή, την πρωτογενή δύναμη και ενέργεια που της παρέχει η συντεταγμένη λειτουργία του δρώντος λαού.

Όταν μια Κυβέρνηση υπό αυτό το καθεστώς καταπιάνεται με θεμελιώδη ζητήματα, καταφέρνει επιπλέον να καταστρέψει το ψυχολογικό συνειδησιακό υπόβαθρο της δημοκρατίας ως πολιτεύματος, που παρέχει εναλλακτικές λύσεις στη διαρκή επίκληση του μονοδρόμου των μνημονίων.

Αυτή η μεγάλη υποβάθμιση της αναθεωρητικής διαδικασίας προκαλεί την ιστορική συνταγματική συνείδηση και αναβιώνει τους αγώνες του ελληνικού λαού από την εποχή της εθνικής παλιγγενεσίας για περισσότερη δημοκρατία. Γιατί πράγματι αποτελεί μείζον συνταγματικό, πολιτικό αλλά και επιστημονικό απόηχο αφ' ενός μεν να επιχειρείται η συνταγματοποίηση του μνημονίου των δανειστών ως προς όλες τις ουσιαστικές διατάξεις του και αφ' ετέρου να ιδιωτικοποιείται η διαχείριση των υλικών άυλων δημοσίων αγαθών που μας παρέδωσαν οι αιώνες, ο διαφωτισμός και η εκδημοκρατικοποίηση της κοινωνικής ζωής.

Η παράδοση βασικών λειτουργιών του κράτους και της κοινωνίας στο νομαδικό κεφάλαιο και με τις συντεταγμένες ευλογίες αποτελεί οπισθοδρόμηση της συντεταγμένης κοινωνίας σε προ-δημοκρατικές εποχές. Και η συνταγματική κατοχύρωση των κύριων δημοσιονομικών και άλλων μνημονιακών ρητρών μετατάσσει την πατρίδα μας, την κοινωνία και την οικονομία της σε χώρα της ευρωπαϊκής περιφέρειας, δευτερεύουσα και συμπληρωματική προς τις κεντροευρωπαϊκές χώρες, στην οποία θα καταργηθεί ό,τι απομένει από το λεγόμενο ευρωπαϊκό κοινωνικό κερτικό μένο.

Δεν χρειάζονται ιδιαίτερες γνώσεις πολιτειολογίας ή συνταγματικού δικαίου για να καταλάβει οποιοσδήποτε πολίτης ότι προς το παρόν οι βασικές προϋποθέσεις, αντικειμενικές και υποκειμενικές, Αναθεώρησης του Συντάγματος εκλείπουν. Δεν θα αργή-

σει η ώρα όμως, που ο λαός θα μιλήσει και θα απαιτήσει την ανασύνταξη της πατρίδας του με πρώτιστο και κατεπείγον έργο την έξοδο του από το μνημονιακό βάλτο, ακυρώνοντας ολόκληρο τον υποπολιτισμό του μνημονίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχει πλέον καμμία σημασία να συμμετάσχουμε σε μια κοινοβουλευτική παρωδία. Δεν έχει καμμία αξία να προσποιούμαστε ότι συζητάμε με πρωτογενή εξουσία τον προϋπολογισμό, αφού προτού αυτός έρθει στην αρμόδια επιτροπή προς επεξεργασία, όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας γνωρίζουν ότι πρόκειται για ένα υπαγορευμένο κείμενο που στερείται κάθε εσωτερικής συναίνεσης.

Αυτό που με λυπεί ιδιαίτερα είναι ότι εμφανίζονται ακόμη και προοδευτικοί πολιτικοί, αυτοχαρακτηριζόμενοι αριστεροί, που προτείνουν Αναθεώρηση του Συντάγματος, από την παρούσα σύνθεση του Σώματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο η επανακατάκτηση της κρατικής, εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας, μόνο η επανοικειοποίηση από το βουλευόμενο λαϊκό σώμα της κοινοβουλευτικής λειτουργίας, μόνο η επανενεργοποίηση των τριών λειτουργιών του πολιτεύματός μας θα προσδώσει το κύρος στη χώρα και στο δημοκρατικό πολίτευμα, αξιοπρέπεια στους πολίτες και αίσθημα τιμής της πολιτικής τάξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, σήμερα είναι η τελευταία πράξη του δράματος της σύγχρονης τραγωδίας. Έστω και την ύστατη στιγμή σταθείτε στο ύψος των περιστάσεων, συναισθανθείτε την κρίσιμότητα της συγκυρίας, επανενωθείτε με το λαϊκό αίσθημα, κοιτάξτε κατάματα τους πολίτες, αξιώστε οι ίδιοι προκήρυξη εκλογών, ώστε μετά από νωπή λαϊκή ετυμηγορία να φύγουμε όλοι μαζί μπροστά με ένα εθνικό όραμα αξιοπρέπειας, αυτονομίας, ανάταξης.

Διαφορετικά θα είστε συνένοχοι και συμπρωταγωνιστές στη σύγχρονη ελληνική τραγωδία που θα γραφεί με μελανά γράμματα εις τας δέλτους της ιστορίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο λόγος που το Προεδρείο προσπαθεί να είμαστε μέσα στον χρόνο είναι για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι Βουλευτές, με βάση τους υπολογισμούς που έχουμε κάνει, κάτι το οποίο είναι εφικτό.

Τον λόγο έχει ο κ. Τζαμτζής και ακολουθεί ο κ. Πάντζας.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Μιλάει ο ΣΥΡΙΖΑ για αποστάσεις χωρίς καμμία απολύτως ντροπή, την ώρα που καλεί ο κ. Τσίπρας Βουλευτές, τους υπόσχεται θέσεις στα ψηφοδέλτια κι εγώ δεν ξέρω τι άλλο. Ντροπή!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε έγινε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ μη διακόπτετε τον ομιλητή, γιατί μετά θα υπερβεί τον χρόνο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Πότε; Τα βγάξετε και σε ανακοινώσεις χωρίς να ντρέπεστε κιόλας!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δυόμισι χρόνια η Κυβέρνηση Σαμαρά, με τη συμμετοχή της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, αναλάμβανε τα ηνία της χώρας στην πιο δύσκολη περίοδο των τελευταίων δεκαετιών.

Η χώρα ήταν έτοιμη να χρεοκοπήσει πραγματικά, να πάει σε παύση πληρωμών. Το διεθνές κλίμα ήταν εχθρικό και οι δηλώσεις ξένων ηγετών και μέσων ενημέρωσης είχαν δημιουργήσει το υπόβαθρο για την έξοδο της χώρας μας από το ευρώ.

Πριν από δυόμισι χρόνια η χώρα ήταν αναξιόπιστη στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Οι επενδυτές είχαν αποχωρήσει προ

καιρού και οι Έλληνες και ξένοι καταθέτες απέσυραν τα χρήματά τους από τις τράπεζες. Η ύφεση ήταν στο μείον 7%, τα ελλείμματα τεράστια, η ανεργία στο 27% και η ανταγωνιστικότητα της χώρας στα χαμηλότερα επίπεδα. Η Ελλάδα ήταν το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης.

Τα δυόμισι αυτά χρόνια η Κυβέρνηση έδωσε έναν πολυμέτωπο αγώνα, έναν αγώνα μέσα στη χώρα με αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, όπου οι Έλληνες πολίτες είναι οι πρωταγωνιστές που έβαλαν και βάζουν πλάτη για να αλλάξουν πάρα πολλά στο κράτος και να σωθεί η οικονομία και η χώρα από τη χρεοκοπία. Έδωσε έναν αγώνα στο εξωτερικό, ώστε να ανακτηθεί η εμπιστοσύνη της Ευρώπης και όλου του κόσμου. Έδωσε όμως έναν αγώνα και μέσα στο Κοινοβούλιο, απέναντι σε μία Αξιωματική Αντιπολίτευση που, πρώτον, βρίσκεται εκτός τόπου και χρόνου και, δεύτερον, το μόνο που την ενδιαφέρει είναι η κατάληψη της εξουσίας, γιατί αυτό πιστεύει ότι θα συμβεί, εάν γίνουν εκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σώσαμε τη χώρα από τη χρεοκοπία. Μοιράσαμε κοινωνικό μέρισμα στους πολίτες. Μειώθηκε ο ειδικός φόρος κατανάλωσης στο πετρέλαιο κατά 30%. Μειώθηκε η έκτακτη εισφορά. Αποκαθίστανται εν μέρει οι ένοστολοι. Ρυθμίζουμε τα κόκκινα δάνεια και αυξάνουμε σε εκατό τις δόσεις αποπληρωμής υποχρεώσεων σε ταμεία. Αλλάξαμε το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των αγροτών από τα εξήντα επτά στα εξήντα δύο έτη.

Το 2014, μετά από έξι συνεχή χρόνια ύφεσης, η χώρα μας θα έχει θετικό ρυθμό ανάπτυξης. Η ανεργία υποχωρεί, έστω οριακά, εδώ και μήνες.

Θα έχουμε ξανά υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα, γιατί νοικοκυρέψαμε τα οικονομικά της χώρας. Ο νέος προϋπολογισμός θα είναι αναπτυξιακός. Ο ρυθμός ανάπτυξης υπολογίζεται στο 2,9%. Προβλέπεται αύξηση της απασχόλησης κατά 2,6% και το δημοσιονομικό έλλειμμα θα περιοριστεί στο 0,2%, δηλαδή θα μηδενιστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα κάναμε όλα σωστά; Δεν υπάρχουν προβλήματα; Όχι, και προβλήματα υπάρχουν και λάθη έγιναν. Οι συμπολίτες μας «μάτωσαν» και έχουν κουραστεί. Υπάρχουν συμπολίτες μας που έχουν πρόβλημα επιβίωσης. Σε όλους αυτούς, όμως, θέλω να πω μια κουβέντα: Τα χειρότερα πέρασαν. Οι αιματηρές θυσίες του κόσμου ανήκουν στο παρελθόν. Από εδώ και πέρα, με δικά μας λεφτά και όχι δανεικά έρχονται καλύτερες μέρες. Τα «λεφτά υπάρχουν» και οι υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ δεν πρέπει να παρασύρουν κανέναν.

Η Κυβέρνηση με σταθερά και σίγουρα βήματα απέτρεψε τη χρεοκοπία της χώρας και πολύ πιο γρήγορα απ' ό,τι υπολόγιζαν όλοι, προχωρά προς την ανάπτυξη και σε φοροελαφρύνσεις. Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση δίνουν μάχη σε μια πολύ σκληρή, δραματική, θα έλεγα, διαπραγμάτευση με την τρόικα. Σε αυτή τη μάχη η Κυβέρνηση δεν έχει την υποστήριξη, ούτε καν την ανοχή της Αντιπολίτευσης. Δυστυχώς δεν υπάρχει πεδίο συνεννόησης, ιδιαίτερα με την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, μάλιστα, όχι μόνο δεν βοηθά, αλλά «σαμποτάρει» τον αγώνα της Κυβέρνησης, που είναι αγώνας για την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια, με ανεύθυνες δηλώσεις στελεχών για διαγραφές χρέους, με αλλοπρόσαλλες πολιτικές που παρουσιάζει σε διεθνείς επενδυτές και διάφορες ενέργειες έκρατο λαϊκισμού, υποσχέσεων και θεωριών που μόνο στη λογική του ΣΥΡΙΖΑ μπορούν να σταθούν.

Λέει ο ΣΥΡΙΖΑ: «Θα κρατικοποιήσουμε τις τράπεζες, θα διαγράψουμε μεγάλο μέρος του χρέους, θα καταργήσουμε τα μνημόνια, αλλά θα κάνουμε και ανάπτυξη με τα λεφτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ και οι συνοδοιπόροι σας, οι ΑΝΕΛ, μπορούν να λένε τόσο έξυπνες θεωρίες!

Ήδη, απ' αυτούς που συναντήσατε στο Λονδίνο, αυτούς τους γύπες του καπιταλισμού, όπως τους καταγγέλλατε εδώ μέσα, κυρίες Λαφαζάνη, πήρατε απάντηση ότι το πρόγραμμά σας είναι κουρελόχαρτο και δεν μπορούν να σας εμπιστευτούν και να σας πάρουν στα σοβαρά οι διεθνείς αγορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δυστύχημα για την Ελλάδα είναι ότι έχει μια πολύ κακή Αντιπολίτευση και μια ανεύθυνη, δημαγωγική και επικίνδυνη Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Εμείς στηρίζουμε και ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2015,

διότι είναι ένας προϋπολογισμός αληθινός, ένας προϋπολογισμός που θα φέρει ανάπτυξη και καλύτερες μέρες στη χώρα μας και στους πολίτες. Ψηφίζω τον προϋπολογισμό, γιατί είναι εθνικό μας χρέος, είναι χρέος μας απέναντι σε όλους τους Έλληνες που προσδοκούν μια Ελλάδα έξω από τα μνημόνια, έξω από την κρίση, μια νέα καλύτερη Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Πάντζας έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τις τελευταίες ημέρες η συγκυβέρνηση παίζει τον ρόλο του δήθεν αντιστασιακού απέναντι στην τρόικα, έναν ρόλο πάνω σε ένα κακοστημένο σενάριο που από το 2010 το έχουμε δει να παίζεται καμμία δεκαπενταριά φορές. Διαπραγματεύεται σκληρά, βράζει «κόκκινες» γραμμές, λέει, θέτει τάχα τελεσίγραφα, δημιουργεί δήθεν εμπλοκές και ένα σωρό άλλα, χωρίς καμμία πειθώ βέβαια. Είναι ένα πολυπαιγμένο σενάριο δίχως θεατές. Και ας μην πούμε και για τις εκατό δόσεις και ένα σωρό άλλες παλινωδίες μέσα από τις οποίες γελοιοποιείτε καθημερινά έναν ολόκληρο λαό.

Έχει τρελαθεί η Κυβέρνηση στην τηλεδιάσκεψη, τόσο που την προτείνει και ως λύση στην περίπτωση Ρωμανού, γιατί λέει ότι αυτός είναι ύποπτος φυγής, όχι όμως ο δικός τους, ο Χριστοφοράκος, που οι Κυβερνήσεις σας, κύριοι της συγκυβέρνησης, τον φυγαδεύσαν νύκτα με αστυνομική συνοδεία.

Ακούστε, λοιπόν, κύριοι της συγκυβέρνησης: Δεν κατευνάζεται έτσι η κοινωνική οργή. Έχετε αποτύχει παταγωδώς, όχι λόγω αδυναμίας, αλλά γιατί είστε συνένοχοι, είστε οι υπάλληλοι της τρόικας στην Ελλάδα. Έχετε αποτύχει, γιατί είστε γεμάτοι δουλικότητα και υποτέλεια. Κι αυτό όχι κατ' ανάγκη, αλλά κατ' επιλογή σας. Έχετε αποτύχει, γιατί έχετε δημιουργήσει εκατομμύρια ανέργους, εκατοντάδες χιλιάδες νέους μετανάστες, εκατοντάδες χιλιάδες εξαθλιωμένους συνταξιούχους, ηλικιωμένους που δούλεψαν μια ζωή και σήμερα δεν έχουν να πάρουν φάρμακα, χιλιάδες άστεγους, χιλιάδες παιδιά που καθημερινά λιποθυμούν στα σχολεία, χιλιάδες νοικοκυριά δίχως θέρμανση, χιλιάδες μαγαζιά με βιτρίνα το λουκέτο.

Όλα αυτά που είπα τώρα είναι γνωστά. Τα επαναλαμβάνω όλα αυτά, γιατί είναι η αλήθεια. Είναι η πραγματικότητα που αποκαλύπτει το έγκλημα που έγινε εις βάρος του λαού μας. Είστε οι ίδιοι που όλα αυτά τα χρόνια μετράτε υποκλίσεις στους ντόπιους εργολάβους, στους ντόπιους τραπεζίτες, στους ντόπιους νταβατζήδες του ελληνικού λαού. Και για να μην ξεχνιόμαστε, είστε οι ίδιοι που δημιουργήσατε χρηματιστήρια, δομημένα ομόλογα, εθνικούς εργολάβους, κουμπάρους, βατοπέδια, αναψυκτήρια, υποβρύχια που γέρνουν, λίστες Λαγκάρντ, μίζες στα εξοπλιστικά και offshore εταιρείες με πολιτικά πρόσωπα. Είστε εσείς που αρπάξατε δισεκατομμύρια από τον ελληνικό λαό και τα μοιράσατε σε τραπεζίτες και δανειστές τοκογλύφους.

ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία οδηγήσατε τη χώρα στην καταστροφή και τη χρεοκοπία. Φέρατε όλα αυτά τα δεινά και όλη αυτή τη δυστυχία. Οδηγήσατε τον λαό στην εξαθλίωση και στην απομόνωση και έρχεστε τώρα με αυτόν τον προϋπολογισμό να «κανιβαλίζετε» με νέα μέτρα την ελληνική κοινωνία.

Επειδή, όμως, μιλήσατε για το μέλλον της χώρας, έχω να σας πω το εξής: Ο ελληνικός λαός δεν θέλει μέλλον όμοιο με το παρελθόν του. Δεν θέλει το μέλλον που περιγράφετε στα e-mails σας με την τρόικα, που από κοινού ομολογείτε ότι η σημερινή και η μελλοντική λιτότητα αποτελεί κοινό σας όραμα, κοινό σας στόχο, με νέα μέτρα βέβαια, στόχος και όραμα που αποτυπώνεται ξεκάθαρα σε αυτόν τον προϋπολογισμό, τον πέμπτο κατά σειρά μνημονιακό προϋπολογισμό, που σίγουρα όμως θα είναι ο τελευταίος, γιατί ο επόμενος θα είναι του ΣΥΡΙΖΑ.

Ισχυρίζεστε ότι σκίζετε τα μνημόνια, ενώ τώρα ετοιμάζετε να υπογράψετε νέα. Αυτό είναι το καλό σενάριο για όσα περιμένουν τον ελληνικό λαό από το νέο έτος. Νέες περικοπές στην παιδεία, την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση, καθώς και νέο τσουνάμι ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας.

Τα ίδια και στον αθλητισμό, όπου οι άνθρωποι που ασχολούνται με αυτόν θα πρέπει να γνωρίζουν ότι μειώνεται και άλλο το

κονδύλι τους σε αυτόν τον προϋπολογισμό.

Από κοινωνικό αγαθό που είναι ο αθλητισμός μετατρέπεται σταδιακά σε προϊόν υπηρεσιών για λίγους, με ένα αθλητικό νομοσχέδιο σε διαβούλευση που «κουμπώνει» απόλυτα με τη μνημονιακή λογική, συγκεντρώνοντας υπερεξουσίες σε λίγους, με έναν επιτελικό σχεδιασμό παραδομένο στις χορηγίες του μεγάλου κεφαλαίου.

Ας ακούσει, λοιπόν, ο ελληνικός λαός ότι ο ερασιτεχνικός αθλητισμός με αυτόν τον προϋπολογισμό και με το νομοσχέδιο που έρχεται «κατεβάζει ρολά». Οι ομοσπονδίες, τα σωματεία, οι αθλητικές υποδομές, τα προγράμματα άθλησης στην τοπική αυτοδιοίκηση οδηγούνται σε «ξαφνικό θάνατο», κυρίες και κύριοι, την ίδια ώρα βέβαια που το σάπιο σύστημα του επαγγελματικού αθλητισμού επιβιώνει, αυθαιρετώντας και απομυζώντας δεκάδες εκατομμύρια ευρώ από τον πλούτο του ελληνικού λαού και του ερασιτεχνικού αθλητισμού.

Πρέπει, όμως, ο ελληνικός λαός να ακούσει και τα ευχάριστα, ότι σύντομα τελειώνετε, κύριοι της συγκυβέρνησης, ότι σε λίγους μήνες το πρόγραμμά μας, που εκφράστηκε από τον Πρόεδρό μας Αλέξη Τσίπρα στη Θεσσαλονίκη, θα πάρει σάρκα και οστά, ότι σύντομα θα του δοθεί η δυνατότητα να εκφραστεί στην κάλπη, όπως ακριβώς εκφράστηκε στην Περιφέρεια Αττικής, που με δύναμη ζωής σήμερα σπάμε σιγά-σιγά το σάπιο κατεστημένο.

Είμαστε έτοιμοι με συγκεκριμένο στρατηγικό σχεδιασμό, απόλυτα κοστολογημένο, να φέρουμε την ελπίδα και τη χαμένη προοπτική στη χώρα και στους λαούς της Ευρώπης, να δώσουμε ανάσα στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ασφυξία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ γνωρίζουμε πολύ καλά το χρέος που έχουμε απέναντι στον ελληνικό λαό. Αρκεί να συνειδητοποιήσετε κι εσείς το δικό σας χρέος, που δεν είναι άλλο από το να καταψηφίσετε αυτόν τον προϋπολογισμό της συμφοράς.

Επίσης, θα ήθελα να συμπληρώσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζετε ότι μέσα από αυτή τη Βουλή θα εκλέξετε Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Είναι η τελευταία σας ελπίδα. Εκεί βασιζέστε για να σταθείτε στις καρέκλες της εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, αυτό δεν θα το πετύχετε! Είμαι σίγουρος για αυτό που λέω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Σταμενίτης και μετά ο κ. Συρμαλένιος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Πάντως, κύριε Πάντζα, στις υπόλοιπες περιφέρειες κυριάρχησε η Νέα Δημοκρατία, όπως αποτυπώθηκε στις εκλογές για την ΕΝΠΕ και την ΚΕΔΕ, όπου η Νέα Δημοκρατία είχε την απόλυτη πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Να κάνετε εκλογές πάλι να το επιβεβαιώσετε!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Μαζί έγιναν οι εκλογές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Αφήστε τα αυτά. Εκλογές εδώ και τώρα! Προχωρήστε κύριοι!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα τον λόγο στη συζήτηση επί του προϋπολογισμού, όχι για να δηλώσω το αυτονόητο, δηλαδή ότι υπερψηφίζω έναν ισοσκελισμένο και ρεαλιστικό προϋπολογισμό, αλλά για δύο βασικούς λόγους.

Πρώτον, για να εξηγήσω γιατί πρέπει να ψηφιστεί ο φετινός προϋπολογισμός.

Δεύτερον, γιατί η συζήτηση επί του προϋπολογισμού είναι μία μεγάλη ευκαιρία, τώρα που η χώρα κλείνει έναν δύσκολο κύκλο, βγαίνει από τα μνημόνια, για να εξηγήσουμε ξεκάθαρα και μακριά από λαϊκισμούς και ψεύτικες υποσχέσεις πού ήμασταν πριν από δύο χρόνια, τι μεσολάβησε, ποια είναι η θέση της χώρας μας σήμερα και πώς οραματιζόμαστε το νέο αναπτυξιακό μοντέλο που θα μας οδηγήσει στη νέα εποχή.

Επί του συγκεκριμένου, λοιπόν, έχουμε μπροστά μας ένα σχέδιο προϋπολογισμού που μαρτυρά και αποδεικνύει ότι οι δημο-

οινομικοί στόχοι επιτυγχάνονται για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, αντίθετα με τις προβλέψεις και τις εκτιμήσεις και της τρόικας και της Αντιπολίτευσης.

Συγκεκριμένα, το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 0,6% το 2014 και κατά 2,9% το 2015. Από ύφεση πολλών χρόνων πάμε σε μία οριακή για φέτος ανάπτυξη αλλά ανάπτυξη.

Η ανεργία, αν και ψηλά, θα μειωθεί. Θα κινηθεί στο 24,8%, που είναι μικρότερο κατά 0,7% από πέρυσι, και θα κινηθεί στο 22,6% το 2015.

Το πρωτογενές πλεόνασμα θα είναι 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ το 2014 και 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2015.

Ο πληθωρισμός συνεχίζει την καθοδική του πορεία. Παραμένει ο χαμηλότερος μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα περιοριστεί στο 1,3% του ΑΕΠ για το 2014, ενώ θα είναι μηδενικό το αποτέλεσμα για το 2013.

Και εδώ είναι που προκύπτει το βασικό ερώτημα. Γιατί αντιδράτε, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης; Δεν καταλαβαίνετε τα αποτελέσματα αυτά; Προτιμάτε ελλειμματικούς προϋπολογισμούς; Προτιμάτε αύξηση της ανεργίας; Δεν θέλετε πλεονάσματα;

Ή συμφωνείτε με τα αποτελέσματα αλλά θέλετε με άλλους τρόπους να τα πετύχετε; Και αν συμβαίνει αυτό, γιατί δεν μας ενημερώνετε ποιοι θα είναι αυτοί οι τρόποι; Παραδείγματος χάριν πού θα βρείτε 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ, που ανέφερε ο κ. Σταϊκούρας, από την επιπλέον φορολόγηση που προέβλεπε το σχέδιο σας στο Λονδίνο;

Ή μήπως τελικά σας ενοχλεί η σταθεροποίηση της οικονομίας, γιατί συμπίπτει με τη δική σας αποτυχία;

Έρχομαι στο δεύτερο σημείο της τοποθέτησής μου. Η χώρα μας έχει διανύσει τη μεγαλύτερη απόσταση αυτής της δύσκολης, επίπονης για όλους μας διαδρομής. Τώρα που μένουν τα τελευταία χιλιόμετρα, είναι απαραίτητο περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή να υπάρχει σταθερότητα και ηρεμία στο εσωτερικό μας.

Τώρα είναι, επίσης, η στιγμή που πρέπει περισσότερο από ποτέ να ανοίξουμε τη συζήτηση και να μιλήσουμε με ειλικρίνεια απέναντι στον ελληνικό λαό. Εμείς το κάνουμε εδώ και δύομισι χρόνια. Ήρθε η ώρα να μας ακολουθήσει και η Αντιπολίτευση, όσο κι αν δυσκολεύεται. Και ως δούμε τι λέγαμε εμείς σε όλο αυτό το διάστημα και τι έλεγε η Αντιπολίτευση, τι έκανε η Κυβέρνηση και τι επιχειρούσε να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, τι οραματιζόμασταν εμείς για την Ελλάδα και τι φαντασιώνεται ο ΣΥΡΙΖΑ.

Λέγαμε λοιπόν, πριν δύομισι χρόνια ότι η χώρα πρέπει να αποκτήσει την αξιοπιστία της, να προωθηθούν οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, να εκσυγχρονιστεί ο δημόσιος τομέας, να πετύχουμε επιτέλους ένα μικρό ευέλικτο αποτελεσματικό δημόσιο, να γίνει η Ελλάδα πιο φιλική στις επενδύσεις, εγχώριες και ξένες, να σταθεροποιηθεί η οικονομία και να αποκατασταθούν οι αδικίες απέναντι στους συμπολίτες μας.

Κι αυτό το πετύχαμε σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό. Καταφέραμε να έχουμε πλεονάσματα, να ξαναβάλουμε τη χώρα στο διεθνή οικονομικό χάρτη, μετά από τέσσερα ολόκληρα χρόνια. Δημιουργήσαμε τις προϋποθέσεις για να περάσουμε από την ύφεση στην ανάπτυξη και να ανοίξει επιτέλους ο μοναδικός δρόμος για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και απασχόλησης. Διορθώσαμε λάθη όπως είναι ο φόρος του πετρελαίου θέρμανσης, αποκαταστήσαμε αδικίες όπως η επιστροφή αναδρομικών σε ένστολους και δικαστικούς, διευκολύνουμε τους πολίτες με τις εκατό δόσεις για ληξιπρόθεσμα χρέη, δίνουμε ανάσα ζωής σε επιχειρήσεις με κόκκινα δάνεια.

Με λίγα λόγια, υλοποιήσαμε βήμα-βήμα όσα θέσαμε ως στρατηγικούς στόχους για να μπορέσει η χώρα να βγει από την οικονομική κρίση και τη μνημόνια. Και συνεχίζουμε με την ίδια συνέπεια λόγων και πράξεων.

Από την άλλη, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πρώτα θελήσατε να προκαλέσετε κοινωνική αναταραχή, να ρίξετε την Κυβέρνηση από τα πεζοδρόμια, όπως διακηρύσσατε. Μιλούσατε εδώ σε αυτήν Αίθουσα για κρεμάλες και γουναράδικα. Τώρα, πριν από λίγο μιλούσατε για φυλακές. Η κοινωνία όμως σας γύρισε την πλάτη.

Έπειτα επιχειρήσατε να προκαλέσετε κοινοβουλευτική αποστασία. Ζητούσατε από τους Βουλευτές να αποσύρουν την ψήφο εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Η πλειοψηφία όμως του ελληνικού Κοινοβουλίου απέρριψε κάθε φιλόδοξο σχέδιο για εκτροπή.

Τώρα, δηλώνετε ότι θα προκαλέσετε εκλογές με αφορμή την εκλογή Προέδρου και μολύνετε το δημόσιο διάλογο με ανυπόστατες καταγγελίες για δήθεν χρηματισμούς και αποστασίες.

Με λίγα λόγια, όσο ο Πρωθυπουργός, η Κυβέρνηση και οι Βουλευτές που τη στηρίζουν, εργαζόμασταν και παλεύαμε για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο, για να γίνει φυσιολογική, εσείς ονειρευόσασταν αναταραχές και στήνατε εμπόδια σε κάθε προσπάθειά μας να απαγκιστρωθούμε από το παρελθόν.

Και τώρα που εμείς συνεχίζουμε την προσπάθεια για να ολοκληρώσουμε αυτό το δύσκολο έργο, εσείς πάλι επιθυμείτε επιστροφή στον κρατισμό, στην κρατικοδίαιτη οικονομία, την ύφεση, στο ρουσφετολογικό κράτος, την ατιμωρησία και στην πολιτική ατολμία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνω, λέγοντας ότι χάρη στις πολλές και μεγάλες θυσίες των Ελλήνων πολιτών και τη σκληρή δουλειά, η Ελλάδα στέκεται και πάλι ίσος προς ίσο απέναντι στα υπόλοιπα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σχεδιάζει το μέλλον βασιζόμενη στις δικές της δυνάμεις.

Το δίλημμα, το οποίο καλούμαστε σήμερα να απαντήσουμε είναι. Συνεχίζουμε την ανοδική πορεία ή επιστρέφουμε στο παρελθόν; Αφήνουμε πίσω οριστικά την κρίση και όσα μας οδήγησαν σε αυτήν ή επιστρέφουμε στα ελλείμματα; Προχωράμε με τις δικές μας δυνάμεις ή περιμένουμε πάλι να ζήσουμε με δανεικά;

Φυσικά, η απάντηση είναι μονόδρομος. Προχωράμε μόνο μπροστά. Και η μόνη δύναμη που μπορεί να το εγγυηθεί αυτό, τις επιτυχίες και τη σταθερότητα της χώρας, είναι ο Αντώνης Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία. Για αυτό στηρίζουμε τη σημερινή Κυβέρνηση. Για αυτό συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε. Για αυτό υπερψηφίζουμε το φετινό προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Συρμαλένιος. Έπειτα θα μιλήσει ο κ. Υπουργός ο κ. Μπέζας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2015 διεξάγεται σε μια στιγμή, όπου υποτίθεται ότι είναι σε εξέλιξη οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα για τη λήψη περαιτέρω επώδυνων μέτρων για τον ελληνικό λαό. Κατά συνέπεια ο προϋπολογισμός αυτός, που ούτως ή άλλως συνεχίζει τις μνημονιακές πολιτικές με επιπλέον βάρη περίπου 4 δισεκατομμύρια από μείωση δαπανών για το ασφαλιστικό σύστημα, την υγεία και την παιδεία, έως και νέα αύξηση των φορολογικών βαρών, δεν ανταποκρίνεται στα πραγματικά μεγέθη που θα διαμορφωθούν. Άρα, ο προϋπολογισμός είναι τουλάχιστον εικονικός.

Εγώ θα περίμενα, ίσως με την πρακτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση, μέχρι την Κυριακή το βράδυ να μας φέρετε κανένα πακέτακι, αφού τελειώσει αυτή η διαπραγμάτευση με την τρόικα, για να ψηφιστεί κι αυτό σε ένα άρθρο, όπως έχετε συνηθίσει να κάνετε.

Ανάμεσα στα νέα βάρη για τη νησιωτική Ελλάδα, εκτός από την ήδη ειλημμένη απόφαση για αύξηση του ΦΠΑ στα ξενοδοχεία και τα τουριστικά καταλύματα από 6,5% σε 13%, διαγράφεται άμεσα και η κατάργηση των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ στο Αιγαίο, κάτι που θα πλήξει ανεπανόρθωτα δεκάδες χιλιάδες επαγγελματίες και μικροεπιχειρήσεις. Θα πλήξει συνολικά τον τουρισμό και τη νησιωτική οικονομία.

Καλούμε κι από αυτό το βήμα όλους τους τοπικούς φορείς, την τοπική αυτοδιοίκηση, όλους τους πολίτες των νησιών του Αιγαίου, σε άμεση εγρήγορση και κινητοποίηση για να αποτρέψουμε το διαγραφόμενο έγκλημα.

Ο τακτικός προϋπολογισμός του 2015 για το Υπουργείο Ναυ-

τιλίας και Αιγαίου, θα είναι μειωμένος κατά 15,6 εκατομμύρια ευρώ και θα διαμορφωθεί στα 309,1 εκατομμύρια από 324,7 που ήταν το 2014. Δηλαδή, θα μειωθεί κατά 4,8. Ουσιαστικά, παραμένει στα ίδια χαμηλά επίπεδα και λίγο περισσότερο χαμηλά, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ακτοπλοΐα, το Λιμενικό Σώμα, τις λειτουργικές δαπάνες, την άσκηση των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου και τις επιπτώσεις στην κοινωνία.

Το ίδιο ισχύει για τις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ακολουθώντας τη συνεχή πτωτική πορεία του προγράμματος συνολικά.

Στην εισήγησή του ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Λυκουρέντζος μάλισε ανάμεσα στα άλλα και για το μεγάλο «επίτευγμα» της παραχώρησης του λιμανιού του Πειραιά στην «COSCO». Ξέχασε, όμως, να μας πει για το εργασιακό γκέτο και τις τριτοκοσμικές εργασιακές συνθήκες, όπως αποκάλυψε η πρώτη απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων στον χώρο. Ξέχασε να μας πει για το εξαιρετικά μικρό τίμημα ως έσοδο για τον δημόσιο ΟΛΠ, για τις σημαντικές φοροαπαλλαγές για την «COSCO», για τους όρους που αποτρέπουν την πραγματοποίηση επενδύσεων από άλλες εταιρείες, μεταξύ των οποίων και στον ίδιο τον ΟΛΠ, για τις χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας που δεν ήλθαν, για την ουσιαστική απαλλαγή της «COSCO» από τη δυνατότητα ελέγχου του κράτους σε σημαντικές λειτουργίες του προβλήτα 2.

Η Κυβέρνηση, αντιμετωπίζοντας το λιμάνι του Πειραιά ως απλό διαμετακομιστικό κέντρο διέλευσης και εξυπηρέτησης ξένων συμφερόντων, αδιαφορεί για τη νευραλγική σημασία του, όπως και για τα άλλα μεγάλα λιμάνια της χώρας -Θεσσαλονίκης κ.λπ.- που μπορούν και πρέπει να παίξουν καθοριστικό ρόλο στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη προς όφελος του λαού και της χώρας. Στα πλαίσια της εξυπηρέτησης των δανειστών επείγεται να κλείσει όπως-όπως, ταχύτατα, τις ιδιωτικοποιήσεις κατ' αρχάς του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης.

Για όλους αυτούς τους λόγους, με την επίσπευση και του φιλικού διακανονισμού μεταξύ ΟΛΠ και «COSCO» τσαλακώνει ακόμα και τις αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενώ αντίστοιχα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, το ΤΑΙΠΕΔ σταμάτησε τον διαγωνισμό επέκτασης του έκτου προβλήτα με τη χρηματοδότηση του ΟΛΘ, που θα έδινε αναπτυξιακή πνοή και στην ευρύτερη περιφέρεια της βορείου Ελλάδος.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ, τα λιμάνια της χώρας αποτελούν νευραλγικούς κόμβους στρατηγικής σημασίας για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και γι' αυτό επιβάλλεται η λειτουργία τους υπό τον έλεγχο του δημοσίου, για να σχεδιαστεί η αποτελεσματική ένταξη στο διευρωπαϊκό δίκτυο μεταφορών, να αξιοποιηθεί και να ενισχυθεί η γνώση και η εμπειρία των εργαζομένων του κλάδου, να συνδεθούν τα λιμάνια με τις πόλεις τους και τις τοπικές κοινωνίες, να υπάρξει περιβαλλοντική διαχείριση και μείωση των επιβαρύνσεων.

Σε σχέση με την ελληνική ακτοπλοΐα. Η ελληνική ακτοπλοΐα βρίσκεται στα πρόθυρα ενός μεγάλου ναυαγίου. Το μοντέλο που οικοδομήθηκε όλα αυτά τα χρόνια απέτυχε. Πρόκειται για ένα μοντέλο που βασίζεται αποκλειστικά στις ιδιωτικές ακτοπλοϊκές εταιρείες, με ορατά αποτελέσματα. Πρώτον, το μισό χρόνο περίπου πολλά νησιά μας βιώνουν συνθήκες απομόνωσης, δεύτερον, τα ναύλα είναι τα ακριβότερα σ' όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και τρίτον, ο προγραμματισμός των δρομολογίων είναι σχεδόν ανύπαρκτος, με προφανείς επιπτώσεις στην ανάπτυξη και στον τουρισμό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, θεωρεί τις μεταφορές διαπραγματεύσιμο κοινωνικό αγαθό και δεσμεύεται για τη σύσταση δημόσιου κοινωνικού φορέα παροχής ακτοπλοϊκών υπηρεσιών, που με τη συνεργασία κράτους και τοπικής αυτοδιοίκησης θα χαράξει ένα ελάχιστο δημόσιο δίκτυο συνδυασμένων μεταφορών και θα παρέχει απρόσκοπτα ακτοπλοϊκή διασύνδεση για όλο τον χρόνο.

Για εμάς, η λογική των επιδοτήσεων δεν μπορεί να στηρίζεται στο διηνεκές ένα αξιόπιστο και αξιόπλοο ακτοπλοϊκό δίκτυο. Εξάλλου, με τη μείωση των επιδοτήσεων μειώνονται τα δρομολόγια, καταργούνται δρομολόγια, καταργούνται γραμμές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο την ανοχή σας, όπως κάνατε και με τους άλλους.

Όσον αφορά τη ναυπηγοεπισκευή, είναι σαφές ότι το θέμα της ακτοπλοΐας είναι απόλυτα συναφές με τη ναυπηγοεπισκευή, που εδώ και πολλά χρόνια έχει εγκαταλειφθεί στην τύχη της. Υπερφηανεύσατε ότι είμαστε από τις πρώτες ναυτικές δυνάμεις στον κόσμο αλλά τα ναυπηγεία μας αργοπεθαίνουν.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, στα πλαίσια του προγράμματός του για την παραγωγική ανασυγκρότηση, θεωρεί τη ναυπηγοεπισκευή μια από τις πρώτες προτεραιότητες στο χώρο της βαριάς βιομηχανίας. Δεσμεύεται να συστήσει έναν ενιαίο, δημόσιο ναυπηγικό φορέα, που θα επεξεργαστεί συγκεκριμένη κλαδική πολιτική και θα διεκδικήσει και σε ευρωπαϊκό επίπεδο συγκεκριμένο ρόλο.

Σε συνεργασία με τον κοινωνικό δημόσιο φορέα ακτοπλοΐας, θα κατασκευάσει και επισκευάσει πλοία σε ελληνικά ναυπηγεία, με χρηματοδότηση και από κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Θα διεκδικήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση την επισκευή και κατασκευή και εμπορικών πλοίων στο Σκαραμαγκά. Θα εξυπηρετήσει τις αμυντικές ανάγκες της χώρας, θα αναπτύξει δραστηριότητες ευρύτερου φάσματος, όπως τροχαίο σιδηροδρομικό υλικό, πλοία σύγχρονης τεχνολογίας και αξιοποίηση του LNG, χρήση και κατασκευή εξοπλισμών από ΑΠΕ.

Ο χρόνος τελείωσε, δυστυχώς.

Θέλω να πω μόνο ένα πράγμα για την ποντοπόρο ναυτιλία, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, θα δει την ποντοπόρο ναυτιλία από τη σκοπιά της αύξησης της συνεισφοράς της στην εθνική οικονομία, η οποία θα περιλαμβάνει πρωτίστως την αύξηση των οικονομικών εισροών και ταυτόχρονα την ενίσχυση της απασχόλησης Ελλήνων ναυτεργατών, οι οποίοι πλήττονται. Έχει φτάσει σε εκρηκτικές διαστάσεις το επίπεδο της ανεργίας των ναυτεργατών, σύμφωνα και με επίσημα στοιχεία.

Τέλος, θα ήθελα να πω μια κουβέντα για τη νησιωτικότητα. Η νησιωτικότητα, η οποία έχει θεσμοθετηθεί από ευρωπαϊκές συνθήκες και από το ελληνικό Σύνταγμα, δεν ισχύει μέχρι σήμερα σε κανέναν τομέα, παρά μόνο στο μειωμένο ΦΠΑ. Εάν καταργηθεί και αυτός, θα καταργηθεί πλήρως και η νησιωτική ιδιαιτερότητα. Η νησιωτικότητα είναι όρος επιβίωσης της νησιωτικής Ελλάδας!

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Μπέζας, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω κάπως ανάποδα. Το λέω αυτό, διότι στην πατρίδα μας το τελευταίο διάστημα παρατηρείται το εξής παράδοξο φαινόμενο. Η πρόοδος που έχει επιτευχθεί στην ελληνική οικονομία είναι αδιαμφισβήτητη και πιστοποιείται από όλους τους διεθνείς οργανισμούς.

Έπειτα από μεγάλες προσπάθειες, η Ελλάδα έχει επιτύχει πρωτογενή πλεονάσματα και τη χρονιά που έρχεται θα έχει εξελίξει και το δημοσιονομικό της έλλειμμα. Αυτός ο προϋπολογισμός είναι ο πρώτος, τα τελευταία σαράντα χρόνια, στον οποίο το έλλειμμα έχει μηδενιστεί. Επίσης, κατάφερε να μηδενίσει το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, βελτίωσε την ανταγωνιστικότητα και την εξωστρέφειά της, επανέκαμψε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης μετά από έξι χρόνια συνεχούς ύφεσης και έχει πετύχει οριακή αλλά υπαρκτή μείωση της ανεργίας.

Την ίδια στιγμή, λοιπόν, που συμβαίνουν όλα αυτά, τα πραγματικά πρωτόγνωρα για τα ελληνικά μακροοικονομικά δεδομένα, οι αγορές αντιδρούν αρνητικά στην προοπτική εξόδου από το πρόγραμμα, αυξάνοντας το κόστος δανεισμού, παρά το γεγονός ότι η Κυβέρνηση πολύ έγκαιρα μάλισε για την ανάγκη ύπαρξης μιας προληπτικής γραμμής πίστωσης.

Γιατί συμβαίνει αυτό το παράδοξο; Γιατί το ενδεχόμενο πρό-
ωρων και ίσως επαναληπτικών βουλευτικών εκλογών, λόγω πι-

θανής αδυναμίας εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας από αυτήν τη Βουλή, δημιουργεί τεράστια πολιτική αβεβαιότητα και αστάθεια.

Δημιουργεί αβεβαιότητα για το εάν η πατρίδα μας θα συνεχίσει την πορεία των μεταρρυθμίσεων, για το εάν μπορούμε να συνεχίσουμε να προχωρούμε με θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, για το εάν θα παραμείνουμε στο δρόμο της δημοσιονομικής εξυγίανσης ή θα κατακυλίσουμε πάλι στα ελλείμματα που μας οδήγησαν στην κατάσταση που βρισκόμαστε και στην κρίση.

Η πολιτική αβεβαιότητα είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα. Και εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με τη στάση σας προκαλείτε αυτήν την κατάσταση και αποδεικνύετε ότι αποτελείτε την πιο δημαγωγική και την πιο ανεύθυνη Αντιπολίτευση της Μεταπολίτευσης. Αυτό το αποδεικνύετε και εδώ μέσα, στη συζήτηση που γίνεται για τον προϋπολογισμό.

Βέβαια, είναι πολιτικό σας δικαίωμα να φέρεστε όπως φέρεστε. Θα τα βρείτε, όμως, μπροστά σας. Με αυτά που κάνετε, η ιστορία θα έχει «ράμματα για τη γούνα» του ΣΥΡΙΖΑ. Και δεν θα ανατρέψετε την Κυβέρνηση και θα σας χρεωθούν οι συνέπειες αυτής της κατάστασης.

Έρχομαι τώρα στα θέματα του Υπουργείου Εργασίας και ιδιαίτερα στο ασφαλιστικό. Κάθε φορά που σας ακούω να μιλάτε, κάνετε μόνο διαπιστώσεις. Μας περιγράφετε μια κρίση που υπάρχει και που ίσως την ξέρουμε καλύτερα από εσάς.

Κινδυνολογείτε σε μεγάλο βαθμό αλλά δεν λέτε τίποτα για το πως θα κρατήσουμε ζωντανό το ασφαλιστικό σύστημα. Δεν λέτε τίποτα, γιατί δεν τολμάτε να το αγγίξετε και δεν θέλετε να είστε δυσάρεστοι. Το χειρότερο είναι ότι δεν λέτε τίποτα, δεν αναγνωρίζετε, όλα αυτά που πετύχαμε, διότι τα προηγούμενα χρόνια, έγιναν πράγματα από την Κυβέρνησή μας σοβαρά βήματα και για τη βιωσιμότητα και για την ανταποδοτικότητα του συστήματος.

Γνωρίζετε πολύ καλά και όλοι γνωρίζουμε στη χώρα ότι δεν πρόκειται για ένα φυσιολογικό ασφαλιστικό σύστημα αλλά για ένα σύστημα με τεράστιες στρεβλώσεις, του οποίου την εξυγίανση όλοι προτιμούσαν να μεταθέτουν στο μέλλον. Το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα, είναι πρόβλημα δημογραφικό και οικονομικό που τώρα στην περίοδο της κρίσης, έχει ενταθεί ακόμα περισσότερο.

Στο πρόβλημα μπορεί να υπάρχουν μόνο τρεις επιλογές. Πρέπει να λέμε την αλήθεια στους πολίτες. Στο πρόβλημα μπορεί να υπάρχουν μόνο τρεις αντιδράσεις. Αύξηση των εισφορών ή των εσόδων γενικά -για παράδειγμα, μέσω της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής- μείωση της μέσης σύνταξης, περιορισμός των δικαιούχων με επιμήκυνση του εργασιακού βίου. Δεν υπάρχουν άλλες αντιδράσεις. Δεν υπάρχουν άλλες επιλογές. Και αυτό που ακούγεται πολλές φορές εδώ στην Αίθουσα για αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης είναι αδιέξοδο και θα οδηγήσει σε αύξηση της φορολογίας, η οποία με τη σειρά της θα επιβαρύνει πάλι τους πολίτες.

Με μεγάλη προσπάθεια ώστε να υπάρχει κοινωνική δικαιοσύνη, έχουμε καταφέρει μέσα σε ένα περιβάλλον ύφεσης, όχι μόνο να κρατήσουμε το σύστημα όρθιο στα πόδια του αλλά και να του δώσουμε προοπτική για τις επόμενες γενιές.

Δεν θα αναφερθώ σε αυτά που ήδη κάναμε, όπως στη δημιουργία του συστήματος «ΗΛΙΟΣ» για την παρακολούθηση των συνταξιοδοτικών δεδομένων και για τον έλεγχο της παραβατικότητας. Δεν θα αναφερθώ σε αυτά που έχουν δρομολογηθεί, όπως είναι η οριζόντια ενοποίηση βασικών λειτουργιών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης με τη δημιουργία, για παράδειγμα, του Ενιαίου Κέντρου Απονομής Συντάξεων, που θα έχει ως αποτέλεσμα σχεδόν την άμεση απονομή των συντάξεων. Ο χρόνος δεν μου το επιτρέπει.

Θα αναφερθώ σε δύο-τρία ζητήματα, τα οποία είναι και επίκαιρα λόγω της σκληρής διαπραγματεύσεως που υπάρχει σε εξέλιξη με την τρόικα.

Πρώτον, σε λίγες μέρες θα δημοσιοποιηθούν τα επίσημα στοιχεία των αναλογιστικών μελετών για τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης κύριας σύνταξης. Πρώτη φορά στη χώρα γίνονται αξιόπιστες αναλογιστικές μελέτες, λόγω των συστημάτων «ΗΛΙΟΣ» και «ΕΡΓΑΝΗ», λόγω των δεδομένων που παίρνουμε από τα πλη-

ροφορικά συστήματα «ΗΛΙΟΣ» και «ΕΡΓΑΝΗ».

Η αρχική ανάγνωση αυτών των στοιχείων αποδεικνύει -και αυτό είναι ένα αισιόδοξο μήνυμα- ότι το ασφαλιστικό σύστημα μπορεί να συνεχίσει μέχρι το 2060, αρκεί να υπάρχουν κάποιες προϋποθέσεις. Αυτές τις προϋποθέσεις οφείλουμε να τις διασφαλίσουμε. Η προσπάθεια, εξάλλου, για τη βιωσιμότητα, δεν είναι μια στατική προσπάθεια, είναι μια συνεχής προσπάθεια. Αλλιώς, αν δεν διασφαλίσουμε αυτές τις προϋποθέσεις, θα είμαστε υπεύθυνοι και υπόλογοι απέναντι στον λαό και τις επόμενες γενιές.

Δεύτερον, ό,τι συζητείται σε σχέση με το ασφαλιστικό, δεν αφορά αυτούς που ήδη παίρνουν σύνταξη ή που κατοχυρώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης μέσα στο 2014 ή θα κατοχυρώσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης τα επόμενα μεταβατικά χρόνια. Δεν πρέπει να υπάρχει καμμία ανησυχία. Οι δύο εκατομμύρια εξακόσιες πενήντα χιλιάδες συνταξιούχοι θα συνεχίσουν να παίρνουν απρόσκοπτα τις συντάξεις τους, χωρίς καμμία μεταβολή. Το 2015, οι μεταβιβάσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό στα ταμεία προβλέπονται, βέβαια, μειωμένες σε σχέση με το 2014, αλλά αυτό οφείλεται στο ότι δεν υπάρχει το 2015 το ποσό των 940 περίπου εκατομμυρίων ευρώ για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων.

Τρίτον, οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, αποτελούν μια πολυτέλεια του δημόσιου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, την οποία το σύστημα δεν θα μπορέσει να αντέξει ακόμα για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα στοιχεία που παρουσιάσαμε μόλις χθες στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, νομίζω ότι είναι αποκαλυπτικά. Τα εθνικά όρια συνταξιοδότησης, είναι το εξηκοστό έβδομο έτος με δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης και το εξηκοστό δεύτερο έτος με σαράντα χρόνια ασφάλισης. Παρά τα εθνικά όρια συνταξιοδότησης, στους φορείς ασφάλισης του δημοσίου, το 75% των συνταξιούχων έχει πάρει σύνταξη κάτω από αυτά τα εθνικά όρια συνταξιοδότησης, ενώ στο μεγαλύτερο ταμείο, που είναι το ΙΚΑ, το ποσοστό αυτό είναι 76%. Αυτό θεωρώ ότι είναι μία πάρα πολύ μεγάλη αδικία σε βάρος όλων όσων συνταξιοδοτούνται κανονικά.

Βεβαίως, υπάρχουν περιπτώσεις, όπως τα άτομα με αναπηρία, που το κοινωνικό κράτος θα πρέπει να έχει προβλέψει ευνοϊκές προϋποθέσεις και ευνοϊκά, μειωμένα όρια συνταξιοδότησης και αυτό θα διατηρηθεί.

Η πορεία, όμως, που χαράχθηκε με το ν. 3863/2010, για τη σταδιακή εξάλειψη των ευνοϊκών ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, είναι μία πορεία που θα πρέπει να συνεχιστεί.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, λέγοντας ότι το ασφαλιστικό σύστημα εκτός των άλλων συμμετέχει και στην προσπάθεια για την αντιμετώπιση της ανεργίας. Πώς συμμετέχει σε αυτήν την προσπάθεια; Με την περαιτέρω μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 3,9 ποσοστιαίες μονάδες το νέο έτος και με τη συνακόλουθη μείωση του εργοδοτικού κόστους των επιχειρήσεων.

Όλοι αντιλαμβανόμαστε, βέβαια, ότι το ασφαλιστικό σύστημα θα πάρει γενναίες, σημαντικές ανάσες, μόνο όταν η ανεργία μειωθεί σημαντικά.

Τι σημαίνει, όμως, αντιμετωπίζω την ανεργία σε μία σύγχρονη οικονομία;

Σημαίνει ότι κάνουμε μεταρρυθμίσεις που βελτιώνουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και των επιχειρήσεων. Σημαίνει ότι προχωρούμε σε ιδιωτικοποιήσεις ανάλογες με αυτές που γίνονται σε ολόκληρο τον υπόλοιπο κόσμο. Σημαίνει ότι δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για να έρθουν στη χώρα μας επενδύσεις και επενδυτές και δεν διώχνουμε τους επενδυτές. Σημαίνει ότι υλοποιούμε μεγάλες υποδομές, όπως, για παράδειγμα, στον κατασκευαστικό και στον ενεργειακό τομέα.

Όλοι όσοι είστε αντίθετοι, κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις πολιτικές, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι κάνετε ένα τεράστιο λάθος που γυρίζει εις βάρος της χώρας. Όλοι όσοι είστε αντίθετοι σε αυτές τις πολιτικές, δεν μπορείτε να χύνετε δάκρυα για την ανεργία. Όλοι όσοι είστε αντίθετοι σε αυτές τις πολιτικές, επιχειρείτε να βγάλετε την Ελλάδα από το δρόμο της σωτηρίας.

Εμείς πάντως από το μόνο που βγάζουμε την Ελλάδα, προς το παρόν, είναι από την εντατική του μνημονίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως το κάνω περίπου είκοσι χρόνια τώρα κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προϋπολογισμού, θα σας εκθέσω τις απόψεις μου και θα αποφύγω να κάνω δίκες προθέσεων ή ωραιοποιήσεις πραγμάτων.

Και αυτός ο προϋπολογισμός, όπως όλα αυτά τα τελευταία χρόνια της κρίσης, έχει τα προβλήματα που καλώς γνωρίζουμε. Πιστεύετε σοβαρά ότι η ίδια η Κυβέρνηση, το ίδιο το οικονομικό επιτελείο, ο κ. Σταϊκούρας που είναι εδώ, θεωρούν ότι αυτό το θεσμιζόμενο είναι τέλει, ότι έχει μόνο θετικά στοιχεία; Δεν γνωρίζουμε ότι περιέχει πράγματα που, δυστυχώς, είναι απόρροια όλων αυτών των δεσμεύσεων, οι οποίες προέκυψαν για τη Χώρα από τον τρόπο που μπήκαμε στα μνημόνια; Και ιδίως από την άφρονα περίοδο των Κυβερνήσεων Παπανδρέου και Παπαδήμου; Αυτά πληρώνουμε τώρα.

Υπάρχει όμως μία διαφορά. Αυτός ο προϋπολογισμός έρχεται σε ένα κομβικό σημείο, όπου η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα -και όχι μόνο την ελπίδα- να βγει από την κρίση.

Κι ένα άλλο, κυριότερο, επιχείρημα που με κάνει να τον υπερψηφίσω: Ξέρετε, αυτός ο προϋπολογισμός έρχεται την ώρα που έχουμε μία διαπραγμάτευση με την τρόικα και γίνεται χωρίς την επίβλεψή της. Ακριβώς γιατί περιέχει τις «κόκκινες γραμμές», τις οποίες λέμε ότι δεν πρέπει και δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε.

Έχετε αντιληφθεί, κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι πολύ καλύτερος από εκείνον που κάποιοι επιθυμούν να επιβάλουν στη Χώρα και ότι όσο περισσότερες θετικές ψήφους έχει αυτός ο προϋπολογισμός, με όλα τα προβλήματα και τα ελαττώματα που μπορεί να εμφανίζει, είναι το όπλο στα χέρια της Κυβέρνησης, για να διαπραγματευθεί απέναντι στις παράλογες απαιτήσεις της τρόικας και να της πει ότι «εγώ έχω την επίβλεψη του Κοινοβουλίου, δεσμευτήκα απέναντι στους Βουλευτές μου, δεν μπορώ σε αυτές τις μονομερείς και παράλογες απαιτήσεις να υποχωρήσω»;

Οπλίζει κανείς την Κυβέρνηση υπερψηφίζοντας τον προϋπολογισμό, όταν όλοι ξέρουμε ότι διαπραγματεύεται. Και το κάνει έχοντας το βάρος όλης εκείνης της περιόδου για την οποία σας μίλησα προηγουμένως.

Δεν γνωρίζουμε τι επιδιώκει, αν όχι η τρόικα, τουλάχιστον αυτό που κρύβεται πίσω από την τρόικα. Που είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το οποίο εκφράζοντας αυθεντικά μία αδιέξοδη πολιτική λιτότητας της Γερμανίας, επιχειρεί μέσω αυτής της οδού να μείνει στην Ευρώπη.

Ξέρουμε όλοι καλά ότι το τέλος του μνημονίου είναι και το τέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην Ευρώπη. Το οποίο μπήκε επειδή κάποιοι δυστυχώς από το ελληνικό πολιτικό σύστημα -και ξέρετε ποιος- το προσκάλεσαν και η Ευρώπη το αποδέχτηκε, γιατί ήταν παντελώς ανέτοιμη να αντιμετωπίσει την ελληνική κρίση.

Δεν αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, πόσο σημαντικό είναι να πούμε ότι κύριοι, αυτός ο προϋπολογισμός γίνεται χωρίς την έγκρισή σας, αλλά περιέχει όλες εκείνες τις «κόκκινες γραμμές», που σε πολλούς μπορεί να μην αρέσουν ή να ήθελαν περισσότερα αλλά πάντως είναι πολύ καλύτερες από αυτές που προσπαθούν να μας επιβάλουν.

Πρέπει, λοιπόν, να υπερψηφισθεί και να εφαρμοστεί αυτός ο προϋπολογισμός. Όπως πρέπει να προχωρήσουμε γενικότερα ομαλά σε αυτήν τη χρονική περίοδο, για να μπορέσει η Κυβέρνηση, τουλάχιστον στο μεταίχμιο που βρίσκεται, να βγάλει τον τόπο από τον εφιάλτη των μνημονίων και να περαιώσει και την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Γιατί ξέρουμε όλοι καλά ότι η πρόταση που καταθέτουμε, ίσως και αύριο, είναι μία πρόταση που στα περισσότερα σημεία της συμφωνούμε όλοι.

Ποιος είναι εκείνος που δεν θέλει, θωράκιση δικαιωμάτων, εξορθολογισμό της εκτελεστικής εξουσίας, αποφυγή του πρωθυπουργοκεντρικού συστήματος;

Ποιος είναι εκείνος που δεν θέλει, τον περιορισμό των όποιων προνομίων έχουν μείνει στους Βουλευτές και ιδίως στο θέμα της ασυλίας;

Ποιος είναι εκείνος που δεν θέλει, να πάψει να υπάρχει αυτό το καρκίνωμα, το οποίο όλοι καταδικάζουμε, που λέγεται «διατάξεις περί ευθύνης υπουργών», οι οποίες μας καθιστούν έκθετους στα μάτια της κοινωνίας;

Όλοι ξέρουμε ότι αυτό πρέπει να τελειώσει και θέλει λίγο καιρό. Μπορεί σε πέντε με έξι μήνες η πρώτη φάση να έχει τελειώσει, ώστε η επόμενη Βουλή -όποτε εκλεγεί να είναι πραγματικά Αναθεωρητική. Και η Αξιωματική Αντιπολίτευση έχει πενήντα Βουλευτές και μπορεί να φέρει τη δική της πρόταση και να την συζητήσουμε. Το απέκλεισε κανείς; Πρέπει όμως να έχουμε τον χρόνο να το κάνουμε.

Άρα, δεν μπορώ να καταλάβω, θεσμικά και πολιτικά, αυτήν την ένταση που έχει προκληθεί με εκείνο που λέγεται, ότι όσοι ψηφίσουν Πρόεδρο της Δημοκρατίας είναι αποστάτες και νομοτελειακά πρέπει να πάμε σε εκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όσοι έχετε αυτήν την στάση, θέλω να σας ρωτήσω πολύ απλά το εξής:

Είναι προσχηματική η στάση της Κυβέρνησης, η οποία έρχεται και καταθέτει πρόταση αναθεώρησης, ξέροντας ότι κατά το Σύνταγμα η θητεία της είναι μέχρι τον Ιούνιο του 2016;

Είναι, παραδείγματος χάριν, η Κυβέρνηση η οποία βρίσκεται εν αδίκω όταν λέει εφαρμόζω το άρθρο 32 του Συντάγματος το οποίο ορίζει ότι πρέπει να βγάλουμε Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αν συμφωνήσουμε σε ένα πρόσωπο;

Και όταν ακούω από την άλλη πλευρά ότι δεν συζητάμε για πρόσωπα και ότι η χώρα πρέπει να πάει σε εκλογές, ποιος είναι εκείνος που βρίσκεται εν αδίκω απέναντι στους θεσμούς και την πολιτική ζωή του τόπου; Αυτός ο οποίος θέλει να εφαρμόσει το Σύνταγμα γιατί αυτό λέει το Σύνταγμα ή εκείνος ο οποίος έρχεται και λέει ξέρετε, δεν με ενδιαφέρει το Σύνταγμα και ακολουθεί τα χνάρια του Γιώργου Παπανδρέου του 2009;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ποιος μπορεί να διατείνεται ο αυθεντικός εκφραστής της βούλησης του ελληνικού λαού; Ποιος είναι εκείνος που δικαιούται να θεωρεί τον εαυτό του αυθεντικό ερμηνευτή του Συντάγματος;

Πάντως, αυτός ο οποίος διαστρέφει τους θεσμούς και καταχρηστικά χρησιμοποιεί το άρθρο 32, αυτός είναι που βρίσκεται θεσμικά και πολιτικά εν αδίκω. Κι όχι ο Βουλευτής ο οποίος καλείται κατά συνείδηση να ψηφίσει εκείνον τον οποίο νομίζει ως Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Ξέρετε, οι μεγαλύτερες κραυγές των ανθρώπων -σας είπα και πάλι- που θεωρούν ότι αυθεντικά ερμηνεύουν τον ελληνικό λαό, αυθεντικά ερμηνεύουν το Σύνταγμα, δημιουργούν διχαστικές εντάσεις μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Το λιγότερο που θέλει τούτη την ώρα ο τόπος και ο Λαός, είναι αυτή η ένταση. Δεν λέω να υποστείλουμε τις σημαίες των αντιπαραθέσεων που βασίζονται σε επιχειρήματα. Λέω όμως ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιούμε τους θεσμούς, για να επιτύχουμε αυτό το οποίο θέλουμε και μάλιστα με συγκυριακές και ευκαιριακές αιτιολογίες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Σαλμάς και μετά η κ. Κουντουρά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο δέκατος πέμπτος προϋπολογισμός του κράτους, στον οποίο έχω την τιμή να τοποθετούμαι κατά τη συζήτηση στη Βουλή. Πρέπει να επισημάνω ότι αυτός ο προϋπολογισμός έχει κάτι που τον ξεχωρίζει από τους προηγούμενους.

Είναι ένας προϋπολογισμός, που γίνεται σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή για τη χώρα, την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία, ίσως την κρίσιμότερη στιγμή, αν σκεφτεί κανείς τι ακολου-

θεί όσον αφορά τις πολιτικές εξελίξεις.

Η συζήτηση αυτή γίνεται μέσα σε ένα περιβάλλον, ως γίνεται πάντα, αμφισβήτησης της Κυβέρνησης από την Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και γενικότερα από την Αντιπολίτευση. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση μάλιστα και άλλα κόμματα ζητούν και εκλογές, δηλαδή, ζητούν αυτήν τη στιγμή, η χώρα να οδηγηθεί σε εκλογές και να ανατραπεί η Κυβέρνηση.

Προφανώς, υπάρχει ένα επιχείρημα που συνοδεύεται από τον ισχυρισμό του Προέδρου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι δεν υποσχόμαστε παραδείσους. Το επιχείρημα αυτό, όμως, δεν είναι ορατό. Δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί τότε πρέπει η Αξιωματική Αντιπολίτευση να επιμένει τώρα σε εκλογές και να μην περιμένει τη ροή των πραγμάτων και να διεκδικήσει την ψήφο του ελληνικού λαού, όταν τελειώνει ο προβλεπόμενος χρόνος αυτής της Κυβέρνησης.

Πρέπει να τοποθετηθείτε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, εάν θέλετε να τηρείται το Σύνταγμα και η Κυβέρνηση να εξαντλεί την τετραετία της ή όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Εσείς το τηρείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, όχι διακοπές.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Αν θέλετε να τηρείται το Σύνταγμα και η Κυβέρνηση να εξαντλεί την τετραετία της, τότε πρέπει να το πείτε. Αν δεν θέλετε και θέλετε να προκύπτουν εκλογές ανάλογα με το πότε οι δημοσκοπήσεις ευνοούν συγκυριακά το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, πρέπει και αυτό να το πείτε για να κριθείτε.

Όμως, σήμερα δεν έχει ανάγκη από εκλογές ο τόπος. Το ξέρουν όλοι. Στα σενάρια και μόνο των εκλογών, το Χρηματιστήριο κλονίζεται, τα spreads της χώρας, τα επιτόκια δανεισμού ανεβαίνουν και αυτό δυσκολεύει σαφέστατα τη διαπραγμάτευση με την τρόικα.

Ας δούμε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, τι είναι αυτό που σας οδηγεί να ζητάτε εκλογές. Να κάνουμε μερικές παραδοχές; Να πούμε αλήθειες; Σήμερα, η χώρα είναι καλύτερα απ' ό,τι ήταν πριν από δυόμισι χρόνια; Είναι. Είναι καλύτερα η χώρα όσον αφορά στην εξωτερική πολιτική, στη γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας στο εξωτερικό; Η χώρα σήμερα είναι πρόβλημα, όπως ήταν πριν από δυόμισι χρόνια για τον πλανήτη, που ήταν το πρόβλημα του πλανήτη, όπου κινδύνευε η παγκόσμια οικονομία να πιναχθεί στον αέρα από το πρόβλημα της οικονομικής κρίσης της Ελλάδος; Σαφέστατα, όχι.

Σήμερα, αν δει κανείς τηλεοπτικούς σταθμούς απ' όλο τον κόσμο, θα δει την Ελλάδα πρώτη είδηση; Σαφέστατα, όχι. Η Ελλάδα πλέον έχει ξαναπάρει το ρόλο της και έχει τη γεωστρατηγική της θέση στα Βαλκάνια και στη Μεσόγειο που της αξίζει. Αυτό δεν έγινε τυχαία.

Πάμε στην εσωτερική εικόνα της χώρας. Σήμερα, η εικόνα της Ελλάδος είναι αυτή της πλατειάς Συντάγματος να καίγεται, των επεισοδίων, μία χώρα που τραντάζεται από διαδηλώσεις διαδηλωτών; Όχι. Η Ελλάδα έχει μία εσωτερική ισορροπία, έχει μία κανονική ροή των πραγμάτων και μία βελτίωση σαφέστατα της εικόνας της προς τον έξω κόσμο, που έχει οδηγήσει και στην αύξηση του τουρισμού αλλά και στην εμπιστοσύνη των άλλων χωρών και κρατών και οικονομικών προς την Ελλάδα.

Θέλετε να δούμε τον οικονομικό τομέα; Δημοσιονομικά, αμφιβάλλει κανείς ότι η Ελλάδα πλέον ζει με τις δυνατότητές της, ότι μπορεί να ζει χωρίς να δανείζεται; Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει αυτό και αυτό δεν έγινε τυχαία. Έγινε με μία προσπάθεια ετών και κυρίως της τελευταίας Κυβέρνησης, του Αντώνη Σαμαρά.

Θέλετε να δούμε λίγο σε επιμέρους τομείς, εάν τα πράγματα σήμερα είναι καλύτερα; Θέλετε να δούμε τις επιχειρήσεις; Αμφιβάλλετε ότι σήμερα τα καταστήματα που κλείνουν είναι λιγότερα απ' αυτά που ανοίγουν; Αμφιβάλλετε ότι σήμερα το εμπορικό ισοζύγιο συναλλαγών έχει βελτιωθεί, ότι οι εξαγωγές έχουν βελτιωθεί, ότι υπάρχει εξωστρέφεια των επιχειρήσεων, ότι η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας βελτιώθηκε, ότι φορολογικά διευκολύνθηκαν οι επιχειρήσεις, ότι βελτιώθηκε η εμπιστοσύνη καταναλωτή; Όχι.

Αμφιβάλλει κανείς ότι η κατάσταση στο τραπεζικό σύστημα

σήμερα, είναι καλύτερη απ' ό,τι ήταν πριν από δυόμισι χρόνια; Αμφιβάλλει κανείς ότι οι τράπεζες βρήκαν το δρόμο τους, ολοκλήρωσαν την ανακεφαλαιοποίηση, άρχισαν να δίνουν δειλά-δειλά δανειοδοτήσεις σε επιχειρήσεις και ήδη ανακοίνωσαν περισσότερα δάνεια για την επόμενη χρονιά; Αμφιβάλλει κανείς ότι έγιναν σημαντικές μεταρρυθμίσεις στο χώρο της υγείας; Αμφιβάλλει κανείς ότι έγιναν σημαντικές μεταρρυθμίσεις στο χώρο του φαρμάκου; Αμφιβάλλει κανείς ότι έγιναν σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις σε τομείς, όπως είναι όλοι οι κλάδοι που αφορούν στην ανάπτυξη της χώρας και στη γεωργική οικονομία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που ακούγεται από την άλλη πλευρά –άκουσα και ένα συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ πριν από τρεις ομιλητές να μιλά γι' αυτό- ότι θα δημιουργηθεί κρατικός φορέας που θα φτιάχνει τα πλοία από την Ευρωπαϊκή Ένωση στα ναυπηγεία, με γύρισε πολλά χρόνια πίσω. Με γύρισε στα χρόνια εκείνα των κρατικοποιήσεων και αποκρατικοποιήσεων των Ναυπηγείων Σκαρμαγκά και δημιούργησε κακούς συνειρμούς αυτών των κρατικών φορέων με τους συνδικαλιστές που τους λυμάνιωναν, που απεργούσαν και κρατούσαν σε ομηρία την παραγωγή στη χώρα.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, ήθελα να απευθυνθώ στο Σώμα και να πω ότι σήμερα η Ελλάδα έχει κάνει βήματα. Διαπραγματεύεται καλύτερα. Σας θυμίζω ότι στην κυβέρνηση Παπαδήμου και στην κυβέρνηση Παπανδρέου το μνημόνιο μπήκε από την τρόικα και δεν το διάβασαν καν οι Υπουργοί. Θυμίζω ότι στα πρώτα βήματα της Κυβέρνησης Σαμαρά διαπραγματεύομασταν αλλά είχαμε πρόβλημα να πάρουμε τις συντάξεις στο τέλος του μήνα. Τώρα, η Κυβέρνηση διαπραγματεύεται χωρίς να υπάρχει πρόβλημα για τις συντάξεις στο τέλος του μήνα. Διαπραγματεύεται σκληρά και ισχυρά.

Βεβαίως, το ίδιο επικαλείσθε ότι θα κάνετε κι εσείς, με τη μόνη διαφορά ότι εσείς λέτε ότι θα διαγράψετε μονομερώς το χρέος. Δηλαδή, θα διαγράψετε μονομερώς το χρέος προς τους πολίτες της Ευρώπης, τους Ισπανούς που δανείστηκαν με 5%, για να δανείσουν την Ελλάδα με 1,5%, τους Ιταλούς, τους Γάλλους και τους Πορτογάλους, που δανείστηκαν με περισσότερο για να δανείσουν την Ελλάδα με λιγότερο. Δηλαδή, θα διαγράψετε το χρέος της χώρας προς τους πολίτες είκοσι έξι χωρών, γιατί εκεί είναι σήμερα το χρέος των πολιτών και θα απομονώσετε την Ελλάδα.

Σας λέω ότι το «λεφτά υπάρχουν» το πλήρωσε ο τόπος. Δεν πρέπει να πληρώσει συνθήματα του τύπου «μονομερής διαγραφή του χρέους», διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν μπορούσε μία χώρα να διαγράψει μονομερώς το χρέος, προφανώς θα το έκαναν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, με το να διαγράψουν μονομερώς το χρέος προς την Κίνα που είναι 14 τρισεκατομμύρια ευρώ και δεν θα περίμενε ο κ. Ομπάμα τον κ. Τσίπρα να διδάξει πως διαγράφεται μονομερώς το χρέος.

Προφανώς δεν θα το κάνετε, γιατί άκουσα και ένα συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ που είπε «αν δεν πάρουμε αυτοδυναμία, είναι σίγουρο ότι θα συνεχίσουμε τα μνημόνια και ουσιαστικά τίποτα απ' αυτά που είπαμε δεν θα γίνει».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η κ. Κουντουρά έχει τον λόγο και μετά η κ. Ζαρούλια.

Παράκληση να τηρούμε τον χρόνο, όσο είναι δυνατόν.

Ορίστε, κυρία Κουντουρά, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ζητήσαμε να αναβληθεί αυτή η συζήτηση του προϋπολογισμού, με μία επιστολή που στείλαμε στον Πρόεδρο της Βουλής. Ο λόγος είναι ότι αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι ρεαλιστικός και δεν μπορεί να υλοποιηθεί, τη στιγμή που η Κυβέρνηση δεν έχει καταφέρει ακόμα να συμφωνήσει με την τρόικα σ' αυτήν τη σκληρή διαπραγμάτευση που επικαλείσθε ότι κάνει. Μάλιστα η τρόικα, ζητά ένα δισεκατομμύριο ευρώ επιπλέον καινούργια μέτρα, τα οποία όμως δεν θέλει να γίνουν στο μέλλον. Θέλει να τα νομοθετήσουμε τώρα, επειδή γνωρίζει ότι αυτός ο προϋπολογισμός δεν θα καταφέρει να εφαρμοστεί και έτσι ζητά αυτά τα μέτρα να ληφθούν αυτόματα. Ζητούν, επίσης, παράταση του μνημονίου. Αυτό το

παραδέχθηκε και ο Πρωθυπουργός της χώρας που επιβεβαιώνει ότι η τρόικα ζητά παράλογες απαιτήσεις.

Αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι αναπτυξιακός, αφού δεν προβλέπονται φοροελαφρύνσεις, αλλά νέοι φόροι ύψους 1.300.000.000 ευρώ. Μειώνετε τις δημόσιες επενδύσεις. Εμφανίζετε λογιστικά πλεονάσματα, εξαφανίζοντας σταδιακά κάθε κοινωνική παροχή –το τονίζω αυτό– και μεταφέροντας αριθμούς μεταξύ ισοδύναμων φορολογικών μέτρων. Στο καινούργιο e-mail –γιατί ανταλλάσσετε πολλά e-mail με την τρόικα– ζητήσατε τα ισοδύναμα να είναι μία αύξηση του ΦΠΑ, με αποτέλεσμα να καταστρέψετε επί της ουσίας τον τουρισμό, που είναι το μόνο που έχει καταφέρει να αναπτυχθεί στην πατρίδα μας.

Θέλετε να καταργήσετε αυτήν την έκπτωση κατά 30% που κάνετε της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, του φόρου που ενώ έπρεπε να φύγει το Δεκέμβριο του 2014, τον παρατείνετε για άλλα δύο χρόνια. Επίσης, θέλετε να καταργηθεί το ΕΚΑΣ και οι επικουρικές συντάξεις. Θέλετε να μειώσετε μισθούς και συντάξεις, ενώ εμείς θα θέλαμε πολύ να αυξηθούν.

Στραγγαλίζετε τους δήμους και τις περιφέρειες, αφού η επιχορήγηση των ΟΤΑ μειώνεται και σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, οδηγείτε τέσσερα εκατομμύρια πολιτών στη φτώχεια.

Όπως αναφέρει σήμερα η έγκριτη εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», μετά το ασφαλιστικό ταμείο ΟΑΕΕ έρχεται το ΙΚΑ που προβλέπει έλλειμμα ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Μειώνετε την κρατική χρηματοδότηση στα ασφαλιστικά ταμεία και τα αφήνετε να ορίσουν αναλογιστικές παροχές και να βρουν έσοδα.

Από πού θα βρουν έσοδα, κύριε Υπουργέ; Από ένα περιβάλλον με υψηλή ανεργία, με ανασφάλιστη εργασία, με πολύ πληγωμένη επιχειρηματικότητα;

Αλλάζετε ακόμα και τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα από εκείνους ακριβώς που έχουν την περισσότερη ανάγκη, οδηγώντας τους σε πλήρη ανασφάλεια, απόγνωση και απελπισία.

Σχεδόν τέσσερα χρόνια τώρα, νομοθετείτε κατ' εντολή της τρόικας. Οι πολιτικές που εφαρμόζετε, είναι όπως λέτε, για μία δημοσιονομική και μεταρρυθμιστική εξυγίανση. Όμως, ποια αποτελέσματα έχουμε μέχρι σήμερα; Να τα δούμε; Είναι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, το πνίξιμο της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας, η εκτόξευση της ανεργίας, η μείωση του ΑΕΠ, η αύξηση του χρέους στα 480 δισ. Όλα αυτά καθιστούν το χρέος μη βιώσιμο.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το χρέος μπορεί να εξυπηρετηθεί το 2015 και έτσι θα βγούμε –λέει– στις αγορές. Ισχυρίζεται ότι η πολιτική αυτή που ακολουθεί είναι η ενδεδειγμένη. Να σας θυμίσω, όμως, ότι η τρόικα δεν συμφωνεί και πιέζει ακόμα περισσότερο για να πάρουμε μέτρα.

Κύριοι συνάδελφοι, για όφελος ποιου γίνονται τελικά όλα αυτά; Έχουμε αλυσοδεθεί με ένα χρέος που πνίγει κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια, εξαθλιώνει την ελληνική κοινωνία, υπονομεύει το μέλλον της πατρίδας μας. Οι θεσμοί και η δημοκρατία μας, παραβιάζονται. Γεωπολιτικές ανακατατάξεις και εθνικοί κίνδυνοι παραμονεύουν παντού γύρω μας. Κι εμείς, αντί να διαπραγματευθούμε για τα δικά μας συμφέροντα, κοιτάμε να μη δυσανεψήσουμε τους δανειστές, τις αγορές και τους επενδυτές, ξεχνώντας ότι αυτοί κοιτάνε τα δικά τους οφέλη, όχι εμάς.

Εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, φέραμε ένα πρόγραμμα που σας το παρουσιάσαμε με πολύ ρεαλιστικές, σοβαρές, εφικτές προτάσεις. Στο παρελθόν μας λέγατε λαϊκιστές, κωμικούς. Λέγατε ότι είναι ανέφικτες. Λέγατε ότι δεν μπορούν να εφαρμοστούν. Κι έρχεστε σήμερα να τις υιοθετήσετε. Όμως, πώς το κάνετε; Δυστυχώς, αυτό που κάνετε είναι χωρίς μελέτη, με πάρα πολλά λάθη –δείτε τον ΕΝΦΙΑ– με περιορισμούς και προαπαιτούμενα, τα οποία τελικά δεν βοηθούν, αφού δεν μπορούν οι άνθρωποι να μπουν στις ρυθμίσεις αυτές που είναι μόνο για λίγους.

Λέτε ότι σας κάνουμε σκληρή κριτική; Ποιοι εμείς; Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες ψηφίσαμε όλα όσα ήταν πραγματικά πολύ καλά για τον ελληνικό λαό. Καταδικάσαμε και καταψηφίσαμε αυτά που εξαπατούν τον ελληνικό λαό.

Είσαστε ανακόλουθοι. Αυτό είναι το πρόβλημα. Άλλα λέτε άλλα τάζετε και άλλα κάνετε. Γι' αυτό εμείς ζητάμε αλλαγή πολιτικής. Πρέπει να ξεκινήσουμε να παράγουμε. Πρέπει οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις να στηριχθούν. Έτσι θα δημιουργηθούν θέ-

σεις εργασίας και θα μειωθεί η ανεργία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όσο ζούμε με δανεικά, αγαπημένοι μου συνάδελφοι, δυστυχώς, το χρέος θα μεγαλώνει. Όσο περισσότερους φόρους βάζετε, τόσο θα εξαθλιώνετε τον ελληνικό λαό και δεν θα υπάρχει κατανάλωση ούτε ρευστότητα. Αυτή είναι η αλήθεια.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλετε να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό εικονικής πραγματικότητας, όπως είπε και ο Πρόεδρος μας. Δυστυχώς, ευτελίζουμε για άλλη μια φορά τη λειτουργία του Κοινοβουλίου. Είναι ένας προϋπολογισμός που δεν θα βγει και το ξέρετε. Θα πάρετε περισσότερα επώδυνα μέτρα για τον ελληνικό λαό.

Εδώ, λοιπόν, θεωρούμε ότι δεν έχει νόημα αυτό που κάνουμε. Πρέπει να προστατεύσουμε το κύρος και του Κοινοβουλίου και της δημοκρατίας μας. Γι' αυτό εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, σε αυτήν την εξαπάτηση δεν μπορούμε να συμμετέχουμε. Θεωρούμε ότι αυτός ο προϋπολογισμός θα αλλάξει την επόμενη ημέρα και γι' αυτό τον καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε την κ. Κουντουρά, ιδιαίτερος και για τη συνέπεια ως προς το χρόνο.

Τον λόγο έχει η κ. Ζαρούλια και μετά η κ. Γιαννακάκη.

Κύριοι συνάδελφοι, λέω να πάμε απόψε μέχρι της δώδεκα και κάτι. Βλέπω τον κ. Ταμήλο. Αν προλάβουμε, θα είναι ο τελευταίος για απόψε, υπό τον όρο ότι θα τηρήσουμε και τους χρόνους.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Θα σας παρακαλούσα να μη με διακόψετε. Ζητώ και την ανοχή σας σε περίπτωση που χρειαστώ περισσότερο χρόνο, καθ' ότι εμείς έχουμε μόνο επτά ομιλητές, γιατί τους άλλους τους κρατάτε όληνύχτα, φυλακισμένους.

Δεν θα αναφερθώ στην καταστρατήγηση του Κανονισμού της Βουλής για το τι λέει το άρθρο 123 για τον προϋπολογισμό και την Ολομέλεια. Αναφερθήκαμε εκτενώς οι Βουλευτές μας, ο κ. Παναγιώταρος και ο κ. Αρβανίτης.

Είναι προφανές ότι δεν ιδρώνει το αφτί του κ. Μεϊμαράκη, ο οποίος μας έχει μιλήσει και για το μεγαλείο της δημοκρατίας, να ερμηνεύει και να τηρεί τους κανονισμούς κατά το δοκούν.

Όταν ολόκληρος ο εσμός της πολιτικής και δημοσιογραφικής διαπλοκής του αντισυνταγματικού τόξου αποπροσανατολίζει τον ελληνικό λαό με τις όποιες απαιτήσεις ενός καταδικασμένου αναρχοκαθεστωτικού ακροαριστερού των βορείων προαστίων, τότε είναι φυσικό και επόμενο να «περνά στα ψιλά» το νέο αντισυνταγματικό πραξικόπημα της δικτατορίας Βενιζέλου-Σαμαρά με την απόρριψη του αιτήματος των προφυλακισμένων Βουλευτών της Χρυσής Αυγής, για να παρευρεθούν στη διαδικασία ψήφισης του προϋπολογισμού.

Πρόκειται βεβαίως για μία ακόμα συνταγματική εκτροπή, για την οποία δεν μιλάει κανείς –σας βολεύει όλους!– και η οποία εκτελείται από την –υποτίθεται– ανεξάρτητη δικαιοσύνη με οδηγίες από το Μέγαρο Μαξίμου. Το αντισυνταγματικό τόξο, προβαίνει σε άκρας ρατσιστικές πολιτικές διακρίσεις. Αναγνώριζει δικαιώματα σε έναν καταδικασμένο καπιταλομαρξιστή ληστή τραπεζών της Εκάλης, ενώ περιφρονεί εκείνα των πολιτικών κρατουμένων της Χρυσής Αυγής, οι οποίοι έχουν ψηφιστεί από μισό εκατομμύριο και πλέον Έλληνες και οι οποίοι υποτίθεται ότι απολαμβάνουν το τεκμήριο της αθωότητας.

Στο σημείο αυτό, να τονίσουμε πως η αντισυνταγματική απόρριψη του αιτήματος του Αρχηγού και των προφυλακισμένων Βουλευτών της Χρυσής Αυγής να παρευρίσκονται στην ψήφιση του προϋπολογισμού στη Βουλή, βοηθάει τα άνομα σχέδια της δικτατορίας Βενιζέλου-Σαμαρά, καθώς καθιστά δυνατή την υπερψήφισή του με λιγότερες από εκατόν πενήντα ψήφους, συγκεκριμένα με εκατόν σαράντα έξι.

Καλούμεθα, λοιπόν, για άλλη μια φορά υπό το μανδύα της δημοκρατίας, να τοποθετηθούμε παριστάνοντας τους συμμετέχοντες σε μια Βουλή που σέβεται το Σύνταγμα. Όμως, στην ουσία πρόκειται για μια παράνομη Βουλή, η οποία εντελώς αυταρχικά και απαξιωτικά έναντι μιας σεβαστής μερίδας του ελληνικού λαού, που ανέρχεται σε πάνω από μισό εκατομμύριο ψηφοφόρους όπως προανέφερα, απαγορεύει μέσω ενός επίορκου εισαγγελίσκου –ο οποίος δεν τιμά ούτε τον όρκο του αλλά ούτε και τα

παντελόνια του- την παρουσία στην Ολομέλεια του Αρχηγού της τρίτης πολιτικής δύναμης της χώρας και εκλεγμένων Βουλευτών, ούτως ώστε να εκτελέσουν, ως επιτάσσει το Σύνταγμα, την άσκηση των κοινοβουλευτικών τους καθηκόντων, μιας και δεν τους έχουν αφαιρεθεί τα πολιτικά τους δικαιώματα, παρά μόνο πραξικοπηματικά από εσάς, τους φερόμενους ως δημοκράτες. Μετά ταύτα, η όλη διαδικασία για τον προϋπολογισμό καθίσταται άκυρη.

Ας έρθουμε, όμως, στον προϋπολογισμό.

Στον προϋπολογισμό, προβλέπεται αύξηση της συνολικής παραγωγής του ΑΕΠ κατά 2,9% το 2015 σε σχέση με το 2014, αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων κατά 11,7% και μείωση της ανεργίας κατά δύο σχεδόν ποσοστιαίες μονάδες και πρωτογενές πλεόνασμα που στην ουσία καλύπτει την αποπληρωμή τόκων ύψους περίπου 5,9 δισεκατομμυρίων ευρώ και σχεδόν ισοσκελισμένο τον κρατικό προϋπολογισμό.

Όλα αυτά θα έπρεπε να δημιουργούν -το λιγότερο- το καλύτερο δυνατό πολιτικό κλίμα της τελευταίας πενταετίας στους κόλπους της Κυβέρνησης. Αντ' αυτού, παραμονές ψήφησης του κρατικού προϋπολογισμού, γίνονται υπαινιγμοί από μερικούς Βουλευτές για θέμα συγκυβέρνησης, προκειμένου να υπάρξει μία κυβέρνηση ειδικού σκοπού, που μπορεί να λάβει αποφάσεις για το μέλλον της χώρας. Μία τέτοια κυβέρνηση απαιτείται, όταν μία χώρα είναι σε διαδικασία πτώχευσης-κατάρρευσης και ενδεχομένως σε κατάσταση στάσης πληρωμών.

Η φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων, βρίσκεται στο χειρότερο σημείο της πρόσφατης εξαετίας. Ενδεικτικά να αναφέρω το εξής: Οι πολίτες της χώρας, κλήθηκαν στα τέλη του 2013 να πληρώσουν σε λίγους μήνες τρεις φόρους για τα ακίνητά τους, εξέλιξη που εξήντησε ακόμα περισσότερο τις οικονομικές τους αντοχές και δυνατότητες.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ο προϋπολογισμός δεν περιλαμβάνει νέα μέτρα. Αυτό αποτελεί χυδαίο ψέμα, αφού έχουν ενσωματωθεί νέα χαράτσια, όπως ο ΕΝΦΙΑ, ενώ η εισφορά αλληλεγγύης επεκτείνεται για έναν ακόμα χρόνο, όπως όλα δείχνουν. Όμως, δεν είναι μόνο αυτό αλλά επίκειται και αύξηση του ξενοδοχειακού ΦΠΑ από το χαμηλό στον υψηλό συντελεστή. Η μετακύλιση αυτής της αύξησης θα οδηγήσει σε αύξηση του τελικού προϊόντος και σε αυτόματη αύξηση των τιμών θέτοντας εκτός ανταγωνισμού τον ελληνικό τουρισμό.

Ως εκ τούτου, η δέσμευση Σαμαρά για τη μη λήψη νέων μέτρων που θα επιβαρύνουν τους πολίτες, αποδεικνύεται ένα μεγάλο ψέμα. Τα έσοδα προβλέπεται να διαμορφωθούν σε 50,3 δισεκατομμύρια ευρώ και θα είναι αυξημένα κατά 2,4%. Οι άμεσοι φόροι ανέρχονται σε 21,9 δισεκατομμύρια ευρώ και θα είναι αυξημένοι κατά 2,3%. Οι έμμεσοι φόροι, ανέρχονται σε 25,2 δισεκατομμύρια ευρώ και θα είναι αυξημένοι κατά 3,8%. Εάν δεν πληρωθεί ο ΕΝΦΙΑ από μέρους των φορολογουμένων, τότε αυτή η εξέλιξη θα επηρεάσει δυσμενώς το πρωτογενές πλεόνασμα του κρατικού προϋπολογισμού. Όμως, αν συμβεί κάτι τέτοιο -κάτι που είναι πολύ πιθανό να συμβεί- τότε θα χρειαστούμε δάνειο για να ξεπληρώσουμε και τμήμα των τόκων του 2015.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ως προς το δημόσιο χρέος, ο κρατικός προϋπολογισμός του 2015, προβλέπει μείωσή του κατά περίπου 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Έχοντας υπ' όψιν τις εξελίξεις, όπως τη μείωση του χρέους κατά 1 δισεκατομμύριο κάθε έτος και δεδομένου ότι το χρέός μας θα είναι της τάξης των 316,9 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2015 με βάση τον προϋπολογισμό, ενδεχομένως να χρειαστούν πάνω από τριακόσια χρόνια για το μηδενισμό του και φυσικά μερικές εκατοντάδες χιλιάδες επιπλέον αυτοκτονίες.

Υπεράνω της δυσχερούς οικονομικής θέσης της χώρας και της διάλυσης του κράτους, τίθεται ένας ακόμη μεγαλύτερος κίνδυνος για τον Ελληνισμό. Αναφερόμαστε στο δημογραφικό μαρασμό του έθνους.

Ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός, δεν προβλέπει την οικονομική ενίσχυση της ελληνικής οικογένειας. Για μία ακόμη χρονιά οι συμπληθείς οικογένειες βάλλονται μέσω ενός άδικου φορολογικού συστήματος, που αντί να παροτρύνει με φορολογικές

ελαφρύνσεις τους τρίτεκνους και πολύτεκνους επιβάλλει επιπλέον φορολογία για κάθε παιδί που αποκτά η ελληνική οικογένεια. Τα επιδόματα το ένα μετά το άλλο καταργούνται, καθιστώντας την επιβίωση της ελληνικής οικογένειας ανυπόφορη. Δικαιώματα όπως η πρόωγη σύνταξη σε μητέρες με ανήλικα παιδιά τείνει προς κατάργηση.

Οι θέσεις της Χρυσής Αυγής για την επίλυση αυτού του μείζονος ζητήματος, μεταξύ άλλων είναι. Φορολογικές ελαφρύνσεις για όλα τα ζευγάρια που αποκτούν παιδί εφάπαξ απόδοση χρηματικής βοήθειας σε κάθε νέο Έλληνα που γεννιέται. Η πρόταση αυτή έχει γίνει πιο συγκεκριμένη μέσα στη Βουλή, καθώς η Χρυσή Αυγή συνέταξε σχέδιο νόμου για μείωση κατά 80% της κρατικής επιχορήγησης προς τα κόμματα, ώστε τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν από την ενέργεια αυτή, να μοιραστούν στα νέα ελληνόπουλα. Επιδότηση της μητρότητας και γενναία ενίσχυση των τρίτεκνων και πολύτεκνων οικογενειών. Διότι το εθνικό κράτος, οφείλει πρώτα απ' όλα να επενδύει στο μέλλον του, δηλαδή στις νέες γενιές Ελλήνων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ναι, μισό λεπτό, σας παρακαλώ. Σας ευχαριστώ.

Όπως και πέρυσι είχαμε επισημάνει -και δυστυχώς επαληθευθήκαμε- έτσι και φέτος, καθίσταται προφανές πως ο προϋπολογισμός κατατίθεται χωρίς την έγκριση των ξένων τοκογλύφων, καθώς οι δανειστές επιμένουν ότι το δημοσιονομικό κενό για το 2015 ξεπερνά τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ και γι' αυτόν τον λόγο η Κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει στη λήψη πρόσθετων μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς, εμείς θα καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό.

Τέλος, επειδή μερικοί μας συκοφαντούν ότι δεν έχουμε προτάσεις και πολιτικό λόγο, θα ήθελα να καταθέσω για τα Πρακτικά το πλήρες πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής και τις πολιτικές θέσεις για τη λύση του ελληνικού προβλήματος, την ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας, τη δημογραφική αύξηση και τη γεωπολιτική αναβάθμιση του Ελληνισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό, η Βουλευτής κ. Ελένη Ζαρούλια καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν πρόγραμμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε την κ. Ζαρούλια.

Τον λόγο έχει η κ. Γιαννακάκη και μετά ο κ. Μωραϊτης.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές -κυρία δεν έχει μείνει καμμία ανάμεσά μας αυτήν την ώρα- από εχθές το απόγευμα και μέχρι την Κυριακή το βράδυ θα μιλάμε για τον προϋπολογισμό του 2015, έναν προϋπολογισμό που όλοι γνωρίζουμε -και η Κυβέρνηση καλύτερα από τον καθένα- ότι πρόκειται να αναθεωρηθεί μέσα στις επόμενες δέκα ημέρες.

Είναι ένας προϋπολογισμός, που είναι η πιο εύγλωττη εικόνα της κατάστασης της οικονομίας στη χώρα αυτήν τη στιγμή. Ανεργία, ύφεση και η θηλιά του χρέους να σφίγγει ακόμη περισσότερο. Όχι μόνο δεν υπάρχει καμμία αναπτυξιακή πνοή αλλά αντίθετα είναι απόλυτα αντιαναπτυξιακός. Η κατάρτισή του είναι απολύτως λογιστική, στοχεύει μόνο στο αποτέλεσμα και όχι στα εργαλεία άσκησης οικονομικής πολιτικής. Όμως, ακριβώς αυτά έχει ανάγκη ο τόπος μετά από πέντε και πλέον χρόνια ύφεσης.

Βαυκαλίζεστε με την εξομάλυνση της πτώσης του ΑΕΠ. Ελάτε τώρα! Όλοι γνωρίζουμε ότι το ΑΕΠ δεν μπορεί να πέφτει ανέναν. Και φυσικά, αυτή η εξομάλυνση, δεν πρέπει να συγχέεται με την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος, μία επίτευξη η οποία είναι θετική. Αλλά πείτε μας: Με ποιους τρόπους, πραγματικά, επιτυγχάνεται, ποιες είναι οι επιπτώσεις και οι συνέπειες στην πραγματική οικονομία; Γιατί τη Δημοκρατική Αριστερά αυτό την αφορά και όχι οι αριθμοί.

Δεν θα αναφερθώ στο ζήτημα των δημοσίων επενδύσεων, γιατί αυτό το ανέλυσε με εξαιρετική επάρκεια η γενική εισήγητριά μας, η κ. Ξηροτύρη. Θα αναφερθώ σε ένα άλλο κεφαλαιώ-

δες θέμα, στο ζήτημα της ανεργίας. Διαβάζουμε στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού για το 2015 ότι οι προβλέψεις σας είναι περίπου στο 22,5%. Πραγματικά, αυτό βρίσκεται σε απόλυτη αναντιστοιχία με όλες τις προβλέψεις και τις έρευνες, τόσο των διεθνών οργανισμών όσο και των μεγάλων ερευνητικών κέντρων. Ακόμη και η πιο αισιόδοξη πρόβλεψη, μιλάει για 26,5%.

Επίσης, δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για ενεργητικές πολιτικές, οι οποίες είναι οι μόνες –γιατί δυστυχώς με ευχές δεν γίνεται τίποτε– που θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν αυτό το ύψος της ανεργίας. Το μόνο θετικό, είναι η εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, μία στόχευση και μία πολιτική, την οποία η Δημοκρατική Αριστερά την είχε θέσει ως προαπαιτούμενο για την επίτευξη της τρικομματικής κυβέρνησης τον Ιούνιο του 2012.

Πέρα από αυτά τα γενικά, θα μου επιτρέψετε να επικεντρωθώ σε τρία Υπουργεία.

Ξεκινώ με το Υπουργείο Εξωτερικών, για το οποίο δεν έχω πολλά να πω ή μάλλον θα πρέπει να επαναλάβω όσα είχα πει στον προϋπολογισμό του 2014. Συνεχίζεται μια πολιτική μειώσεων, όπου δεν υπάρχει στρατηγικός σχεδιασμός και απλά οριζοντίως κόβονται κονδύλια, κλείνουν προξενία, πρεσβείες κ.λπ., χωρίς –το επαναλαμβάνω– κανέναν σχεδιασμό, γιατί το Υπουργείο Εξωτερικών ήθελε αναδιάρθρωση. Η αναδιάρθρωση, όμως, πρέπει να γίνει με πραγματική στόχευση πάνω στις ανάγκες της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής και όχι με τον τρόπο που το κάνατε.

Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Παρακολούθησα πριν από δυο ώρες με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή την τοποθέτηση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, του κ. Δένδια. Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα. Ως Δημοκρατική Αριστερά και πάλι θα αναφερθώ στην προγραμματική συμφωνία της τρικομματικής κυβέρνησης το 2012. Εμείς πιστεύαμε και συνεχίζουμε να πιστεύουμε, ότι τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα, θα έπρεπε να είναι η αιχμή του δόρατος της ελληνικής βιομηχανίας, προκειμένου να βγούμε από την κρίση.

Ψηφίσαμε –και με ευρεία συναίνεση από αυτήν τη Βουλή– πριν από δύο μήνες την εθελούσια έξοδο, προκειμένου να γίνει η ανασυγκρότηση των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων. Όσο κι αν προσπάθησα και όσες φορές κι αν ενόχλησα τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο, τον κ. Χριστογιάννη, προκειμένου να μου παραχωρήσει μια συνάντηση και να με ενημερώσει για την πορεία αυτής της εθελούσιας εξόδου, η οποία –επαναλαμβάνω– στόχευε στην ανασυγκρότησή της, δεν κατέστη εφικτό. Και αναρωτιέμαι πραγματικά, γιατί δεν παραχώρησε μια συνάντηση σε ένα Βουλευτή του ελληνικού Κοινοβουλίου, προκειμένου να καθιευχθούν και τις ανησυχίες μου από αυτά που ψιθυρίζονται και που γράφονται στις εφημερίδες, ότι από τη μια μεριά, δηλαδή, προχωράμε σε εθελούσια έξοδο και από την άλλη μεριά, υπάρχουν προσλήψεις με μπλοκάκια μέσα από ιδιωτικές εταιρείες.

Επίσης, άκουσα τον κύριο Υπουργό, να μιλάει για τον περίφημο Ενιαίο Φορέα Αμυντικής Έρευνας και Τεχνολογίας, τον οποίο χαρακτήρισε ως κύτταρο παραγωγής τεχνολογίας και καινοτομίας. Το Μάρτιο του 2014, έκανα μια ερώτηση και πραγματικά ζητούσα να μάθω πού ακριβώς βρίσκεται αυτό το σχέδιο, γιατί και με το ν. 4250/2014, προβλεπόταν η κατάργηση των επιμέρους φορέων των ερευνητικών ινστιτούτων των γενικών επιτελείων και η συγκρότηση ενός ενιαίου φορέα. Στην απάντηση που έλαβα σημειώνεται ότι δημιουργήθηκε, το οποίο πραγματικά υπάρχει στο Μητρώο των Ενιαίων Φορέων του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Μέχρι σήμερα, όμως, δεν έχουμε κανένα μετρήσιμο αποτέλεσμα για το τι πραγματικά έχει κάνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι για πολύ, όμως, γιατί δυστυχώς έχουμε πρόβλημα χρόνου.

ΜΑΡΙΑ ΓΑΝΝΑΚΑΚΗ: Αντισταθμιστικά ωφελήματα. Πόσες φορές δεν έχω πει εγώ η ίδια –και η Δημοκρατική Αριστερά έχει καταθέσει και προτάσεις– για την αναδιאμόρφωση και ανασυγκρότηση της επιτροπής εξοπλιστικών. Πόσο έχουν πληρώσει προϋπολογισμοί δεκαετιών της Ελληνικής Δημοκρατίας, αυτές τις αμαρτίες των εξοπλιστικών; Τώρα, στην επιτροπή εξοπλιστι-

κών δεν υπάρχει τίποτα κρυφό –δεν θα κουραστούμε να το επαναλαμβάνουμε– για το ελληνικό Κοινοβούλιο. Πρέπει να έρθουν όλες οι συμβάσεις, οι παρελθούσες και οι τρέχουσες, να δούμε τι ακριβώς συμβαίνει.

Και τελειώνω με το Υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης. Ως Δημοκρατική Αριστερά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ, βοηθήστε μας.

ΜΑΡΙΑ ΓΑΝΝΑΚΑΚΗ: Μία κουβέντα μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε κατά των γεωγραφικών Υπουργείων. Πρόκειται για ένα Υπουργείο, μάλιστα, που δεν έχει να επιδείξει κανένα κοινοβουλευτικό έργο στην τρέχουσα περίοδο. Έχει φέρει μόνο δύο νομοσχέδια, εκ των οποίων το ένα διαδικαστικού χαρακτήρα. Διαχειρίζεται βάσει αυτού του προϋπολογισμού κονδύλια, τα οποία δεν θα έπρεπε να διαχειριστεί γιατί είναι γεωγραφικού περιεχομένου και θα έπρεπε να τα έχει η περιφέρεια. Εκτός και εάν υπάρχει στον προϋπολογισμό μόνο και μόνο για τις πρόσφατες δηλώσεις του κ. Ορφανού, οι οποίες είναι προσβλητικές για το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων. Και αναφέρομαι στη δήλωσή του για τη σύσταση έδρας ισλαμικών σπουδών στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το πρόβλημα που έχουμε με το χρόνο το γνωρίζετε. Στους τρεις ομιλητές, αν υπάρξει παράβαση δύο λεπτών, χάνουμε έναν ομιλητή. Καλό είναι να προσπαθήσουμε να μιλήσουν όλοι.

Τον λόγο έχει ο κ. Μωραΐτης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο προϋπολογισμός του 2015, κλιμακώνει τη βάρβαρη αντιλαϊκή επίθεση ενάντια στην εργατική τάξη, στα πλατιά λαϊκά στρώματα των πόλεων και της υπαίθρου, φορτώνοντας στις πλάτες τους τα βάρη της οικονομικής καπιταλιστικής κρίσης, για να βγει όσο γίνεται με μικρότερες απώλειες το μεγάλο κεφάλαιο, τα μονοπώλια. Περνάει μεγάλα τμήματα των λαϊκών στρωμάτων στην απόλυτη και ακραία φτώχεια και εξαθλίωση. Είναι ένας ακόμη ταξικός προϋπολογισμός, που δημιουργεί πηγή κερδοφορίας για το κεφάλαιο και νέα δεινά για τις εργατικές, τις λαϊκές οικογένειες.

Μέσα από τον προϋπολογισμό του 2015, συνεχίζεται η επίθεση στους φτωχούς αγρότες, που εκδηλώνεται με παλιά και νέα σκληρά αντιαγροτικά μέτρα, τα οποία στην κυριολεξία θερίζουν το πενιχρό εισόδημα των φτωχομεσάιων κτηνοτρόφων. Θα τους ξεκληρίσει βία, μαζικά για να μαζευτεί η γη και η παραγωγή σε λίγα χέρια, σε μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Σε αυτήν την κατεύθυνση, έχουμε την άγρια φορολογία από το πρώτο ευρώ στο ήδη λεηλατημένο αγροτικό εισόδημα, έχουμε αυξήσεις στα εφόδια, στο αγροτικό ρεύμα, στο αγροτικό πετρέλαιο. Έχουμε σημαντικές μειώσεις στην επιστροφή του ΦΠΑ και του ειδικού φόρου στα καύσιμα. Έχουμε χαράτσι στον ΕΛΓΑ, στον ΟΓΑ, όπου εκατοντάδες χιλιάδες φτωχοί αγρότες, είναι χωρίς φάρμακα, χωρίς περίθαλψη. Παιδιά φτωχών αγροτών είναι χωρίς εμβόλια.

Κάνετε τις ρυθμίσεις στα ασφαλιστικά ταμεία. Βέβαια, δεν πρόκειται να δώσουν λύση στη φτωχή αγροτιά. Ακόμα κι αν κάποιος καταφέρουν και μπουν σε αυτό το μέτρο, πολύ γρήγορα θα πεταχτούν έξω, γιατί απλούστατα δεν έχουν να πληρώσουν και ας κάνετε όσες δόσεις θέλετε.

Βέβαια, επιβάλατε μεγάλες ασφαλιστικές εισφορές, μειώνοντας τις κλίμακες του ΟΓΑ από επτά σε τρεις, αλλά οι συντάξεις παραμένουν συντάξεις «πείνας». Επίσης, πήγατε τα όρια ηλικίας από τα εξήντα πέντε στα εξήντα επτά, σε μια κοινωνική ομάδα με την πιο σκληρή, την πιο βαριά χειρωνακτική εργασία, κάτω μάλιστα από τις πιο αντίξοες συνθήκες. Και σύντομα θα κατεδαφίσετε και το ασφαλιστικό.

Ενώ η φτωχομεσαία αγροτιά βιώνει αυτήν τη βαρβαρότητα, η συγκυβέρνηση θριαμβολογεί για τα 19 δισεκατομμύρια τα οποία έρχονται με τη νέα ΚΑΠ. Όμως, και αυτά –όπως και τα προηγούμενα– θα πάνε στις μεγάλες επιχειρήσεις. Θα δοθούν μόνο ψίχουλα στη φτωχομεσαία αγροτιά. Η νέα ΚΑΠ στοχεύει σε ανταγωνιστική γεωργία, σε επιχειρηματική βάση. Τα εργαλεία που

χρησιμοποιούνται είναι η δραστική μείωση των αγροτικών ενισχύσεων και ο διαχωρισμός των αγροτών σε ενεργούς αγρότες που επιδοτούνται και σε μη ενεργούς που δεν επιδοτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτό, όμως, που κάνετε είναι το λεγόμενο «πρασίνισμα», όπου δίνετε τη δυνατότητα στους μεγαλοτσιφλικάδες, στους μεγάλους κατόχους αγροτικής γης να πάρουν 30% παραπάνω από τις επιδοτήσεις. Αυτή είναι η πολιτική σας.

Για να περάσει, όμως, αυτή η πολιτική, η συγκυβέρνηση στήνει σκηνικό εκβιασμού, για να υποτάξει τα φτωχά λαϊκά στρώματα στα παλιά αλλά και στα νέα προαποφασισμένα μέτρα που έρχονται. Γι' αυτό θέλετε να επιβάλλεται σιωπητήριο παντού. Να υπάρξει το «νόμος και τάξη».

Έχουμε συνδικαλιστικές διώξεις, ποινικοποίηση των αγώνων, της λαϊκής πάλης. Ετοιμάξετε τώρα να βάλετε παραπέρα εμπόδια στη συνδικαλιστική δράση και στην οργάνωση του εργατικού, του λαϊκού κινήματος. Θέλετε να σπείρετε το φόβο παντού, σε όποιον σηκώνει κεφάλι να τον καθυποτάξετε με την πολιτική σας.

Γι' αυτό καλούμε κάθε τίμιο εργάτη, κάθε νεολαίο, κάθε άνθρωπο του μόχθου να μην φοβηθεί. Καλούμε όλους να βγάλουν συμπεράσματα, να οργανώσουν την πάλη τους, να συστρατευτούν με το ταξικό κίνημα για την ανατροπή αυτής της βάρβαρης πολιτικής. Μια καλή εμπειρία, μια καλή παρακαταθήκη είναι το μεγαλειώδες συλλαλητήριο της 1ης Νοέμβρη και η μαζική συμμετοχή των εργατών στην απεργία της 27ης Νοέμβρη.

Πρέπει να δουν καθαρά ότι τα μέτρα που πάρθηκαν και αυτά που σχεδιάζουν Κυβέρνηση, τρόικα και Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν πρόκειται να ανακοπούν και πολύ περισσότερο δεν πρόκειται να σταματήσουν με οποιαδήποτε κυβέρνηση αστικής διαχείρισης, με οποιοδήποτε μείγμα πολιτικής εντός των τειχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ανένγχιτη την εξουσία των μονοπωλίων.

Όλα αυτά τα μέτρα είναι μέτρα στρατηγικής σημασίας για το κεφάλαιο, για τα μονοπώλια. Λαμβάνονται για τη διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλιακών ομίλων. Σ' αυτήν την κατεύθυνση σιγοντάρουν συγκυβέρνηση, Αξωματική Αντιπολίτευση, κόμματα της ευρωϋποταγής.

Δεν λένε κουβέντα για την αιτία που οδηγεί την εργατική τάξη στην εξαθλίωση, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, που οδηγεί στον αφανισμό τη φτωχή αγροτιά. Επικεντρώνονται σε λεκτικούς διαφισμούς, χωρίς να θίγουν τον πυρήνα αυτής της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κύριοι, είστε στην ίδια αντιλαϊκή όχθη. Όλα αυτά συμβαίνουν σε μια χώρα με διατροφική εξάρτηση, σε μια χώρα που έχει την παραγωγική δυνατότητα να θρέψει το λαό της με προϊόντα άριστης ποιότητας. Κι όμως, μεγάλα τμήματα του λαού μας υποσιτίζονται, παιδιά λιποθυμούν από την πείνα, σύμφωνα με δικά σας στοιχεία, της ΕΛΣΤΑΤ, λαϊκές οικογένειες δεν καταναλώνουν κρέας, ψάρι, φρούτα που μπορούν στη χώρα μας να είναι σε αφθονία. Σε μια χώρα με ενεργειακό πλούτο, υδρογονάνθρακες, ήλιο, πλούσιους υδάτινους πόρους, έχουμε ενεργειακή φτώχεια, λαϊκά νοικοκυριά χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, παιδιά που πεθαίνουν από τις αναθυμιάσεις των μαγαζιών.

Αυτή είναι η βαρβαρότητα του συστήματος που υπηρετείτε, το οποίο παράγει φτώχεια, εξαθλίωση για τους πολλούς και πλούτο για τους λίγους, για τους μονοπωλιακούς ομίλους. Αναδεικνύεται η αναγκαιότητα, η ρεαλιστικότητα για την ανατροπή αυτού του συστήματος για να ανοίξει ένας άλλος δρόμος ανάπτυξης.

Το ΚΚΕ απευθύνεται στα πλατιά λαϊκά στρώματα, στη φτωχή αγροτιά. Τους λέμε να σκεφτούν τι τους έλεγαν πριν από την έναρξη στην ΕΟΚ, στη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση, να δουν καθαρά ότι μόνο η πρόταση του ΚΚΕ απαντά στα εξυμμένα προβλήματά τους και είναι ρεαλιστική και επίκαιρη η αποδέσμευση από τη «λυκοσυμμαχία» της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μονομερή διαγραφή του χρέους.

Αυτό το χρέος δεν είναι του λαού. Τα λαϊκά στρώματα δεν χρωστούν σε κανέναν. Στην αγροτική παραγωγή μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη μέσα από κεντρικό σχεδιασμό, πράγμα που θα συμφέρει το λαό και τη χώρα, με βασικούς στόχους την κάλυψη των σύγχρονων διατροφικών λαϊκών αναγκών με ασφαλή και καλής ποιότητας προϊόντα και με τη διασφάλιση εισοδήματος στους

φτωχομεσαίους αγροτοκτηνοτρόφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο κ. Οικονόμου έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό είναι πραγματικά κορυφαία στιγμή για το Κοινοβούλιο, καθώς είναι ο βασικός νόμος του κράτους. Είναι η στιγμή όπου οι πολιτικές παρατάξεις, πέρα από τη λογική τους για την οικονομική κατάσταση της χώρας, εκθέτουν και το σχέδιό τους για τη διακυβέρνηση της χώρας. Ουσιαστικά ο προϋπολογισμός αντανάκλα το πολιτικό σχέδιο κάθε παρατάξης για το πώς θα κυβερνηθεί ο χώρα και, αν υπάρχει τέτοιο σχέδιο, πώς μπορεί να προχωρήσει αυτή η χώρα στο μέλλον με ευημερία και σ' έναν δρόμο που να μπορέσει να διορθώσει τα κακώς κείμενα που ζούμε τα τελευταία χρόνια.

Υπ' αυτήν την έννοια, ο προϋπολογισμός του 2015 έχει την αξία του και τη σημασία του για το πώς οι πολιτικές παρατάξεις βλέπουν την εξέλιξη των πραγμάτων σ' αυτή την ιστορική καμπή της χώρας.

Κάθε χρόνο ομιλώ κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Αυτή τη συζήτηση που γίνεται σήμερα τη χαρακτηρίζει ένα στοιχείο περίεργο, θα έλεγα, κύριοι Υπουργοί. Ποιο είναι το στοιχείο αυτό; Δεν έχει το δραματικό χαρακτήρα του προϋπολογισμού του 2011. Το Δεκέμβριο του 2010, όντας η χώρα πάνω «στην κόψη του ξυραφιού» μετά από το πρώτο μνημόνιο, η τοποθέτηση του κάθε πολιτικού και της κάθε παρατάξεως είχε την κρισιμότητα και τη δραματικότητα της.

Σήμερα, μετά από τέσσερα χρόνια και αφού έχουν απορροφηθεί οι κραδασμοί εκείνης της περιόδου, αλλά και των επόμενων ετών, βρισκόμαστε μέσα απ' αυτόν τον προϋπολογισμό μπροστά σε διλήμματα και σε σταυροδρόμια:

Πού πάει η χώρα; Πώς θα πάει η χώρα; Ποιο είναι το σχέδιο τελικά που η κάθε παρατάξη θα καταθέσει; Και αν τελικά μπροστά μας έχουμε και την κάλη, ποια είναι η στάση του ελληνικού λαού σε αυτό το σχέδιο το οποίο κάθε παράταξη καταθέτει;

Αυτό το οποίο εγώ τουλάχιστον θέλω να καταθέσω σήμερα εδώ είναι η επιφυλακτικότητά μου απέναντι σε ένα αφήγημα που καταθέτει η Κυβέρνηση, το οποίο παρουσιάζει την εξισορρόπηση των οικονομικών μεγεθών, δηλαδή το πρωτογενές πλεόνασμα, τη σταθεροποίηση της οικονομίας, κάτι που είναι –και πρέπει να το δεχθούμε όλοι– είναι μια θετική εξέλιξη μετά τα δραματικά γεγονότα του 2008, 2009 και του 2010. Σήμερα συζητάμε σε άλλη βάση και αυτό είναι γεγονός και πιστώνεται στην Κυβέρνηση.

Αυτό, όμως, είναι ένα στοιχείο της πολιτικής για τη χώρα. Είναι η βάση για να συζητάμε. Είναι μια αμυντική στάση, όμως, το να μένω εκεί. Δηλαδή, ακούω του κυβερνητικού Βουλευτή και τους Υπουργούς που πανηγυρίζουν για την επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος ή τέλος πάντων για τη σταθεροποίηση της οικονομίας. Καλό είναι. Δεν αντιλέγει κανένας.

Το ερώτημα, όμως, ποιο είναι; Μετά από πέντε δραματικά χρόνια, δεν ήρθε η ώρα, δεν έρχεται η ώρα, δεν πρέπει να έρθει η ώρα της ανάπτυξης, δηλαδή να αντιστραφούν οι κοινωνικοί δείκτες της καταστροφής αυτής της χώρας, είτε λέγεται ανεργία, είτε εισόδημα, είτε δυνατότητα κοινωνικής προστασίας;

Το κοινωνικό κράτος ήταν πολύ ακριβό στη χώρα. Τη δεκαετία του '80, του '90 και του '00, με πολύ πλουσιοπάροχο τρόπο, οι τότε κυβερνήσεις –και οι δύο κυβερνήσεις διαχρονικά και διαπαραταξιακά– μοίρασαν. Και μην μένετε στο ότι συμβολικά στη μνήμη του λαού έχει μείνει ένας πολιτικός που είπε «δώσα όλα». Όλοι έδωσαν το καπίτλ τους, άλλοι λίγο, άλλοι περισσότερο.

Σήμερα, λοιπόν, γίνονται συζητήσεις γιατί δεν κλείνει ακόμα ο μνημονιακός κύκλος. Περιμένουμε ακόμα τα αποτελέσματα της διαπραγματεύσεως –εγώ δέχομαι ότι γίνεται διαπραγμάτευση– για να κλείσει ο μνημονιακός κύκλος, για να μπουν οι τελικές υπογραφές, να γίνει αξιολόγηση και να πούμε ότι θα δοθεί η τελευταία δόση για το 2014, να πληρωθούν τα ομόλογα και να μπούμε, υποτίθεται, σε ένα νέο κύκλο, –όχι υποτίθεται, έτσι είναι η ροή των πραγμάτων–, στο μεταμνημονιακό κύκλο.

Και ερωτώ: Αυτή η πορεία της χώρας δεν πρέπει να γίνει υπό καθεστώς και υπό συνθήκη συναίνεσης των βασικών παρατάξεων αλλά και όλων των πολιτικών παρατάξεων οι οποίες τέλος πάντων είναι στην Αίθουσα ή βρίσκονται στο κοινωνικό γίγνεσθαι;

Ποια είναι αυτή η συναίνεση που εμείς παρατηρούμε και βλέπουμε λειτουργώντας ως μια κλασικού τύπου ευρωπαϊκή χώρα; Καμμία! Αυτή είναι μεγάλη αδυναμία της Κυβέρνησης και της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, κύριε Τσουκαλά, η οποία δεν ανταποκρίνεται στα μηνύματα των καιρών και του λαϊκού παράγοντα, που λέει ότι πρέπει να βρούμε τις συνααινέσεις για βασικά ζητήματα τα οποία αφορούν την πορεία του τόπου και τον πυρήνα της πολιτικής και πραγματικής παρουσίας αυτής της χώρας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Να σας πω εν συντομία τέσσερα σημεία στα οποία μπορεί να υπάρξει αυτή η συναίνεση και η συνάντηση όλων των πολιτικών δυνάμεων του δημοκρατικού τόξου;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αφήσατε, όμως, τα σημεία στο τέλος. Κάντε το τηλεγραφικά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δεν θα εμβαθύνω. Άλλωστε, υπάρχει σε εξέλιξη μια πολιτική κίνηση Βουλευτών, η οποία αναλύει - και θα υπάρξει η δυνατότητα τις επόμενες μέρες να αναλύσει - ποιες είναι οι συνααινέσεις και πώς μπορούν να γίνουν συνααινέσεις.

Τα τέσσερα σημεία, λοιπόν, είναι τα εξής:

Πρώτον η διαχείριση του δημόσιου χρέους. Πρέπει να υπάρχει ένα μίνιμουμ συνεννόησης, ποιες είναι οι εθνικές προτάσεις.

Δεύτερο σημείο είναι η συνταγματική Αναθεώρηση. Πρέπει να ξεκινήσει από αυτήν τη Βουλή η συνταγματική Αναθεώρηση για να ολοκληρωθεί στην επόμενη.

Τρίτο σημείο είναι η αλλαγή του εκλογικού νόμου. Πρέπει να τελειώνουμε με τα μπόνους που παραποιούν τη βούληση του ελληνικού λαού.

Τέταρτο και τελευταίο σημείο είναι η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, δηλαδή να μη διαλυθεί η Βουλή σήμερα για αυτόν τον λόγο. Για οποιοδήποτε άλλο λόγο ναι. Άλλωστε, όπως ορίζει το Σύνταγμα, αν υπάρχει δυσαρμονία ή αν η κυβέρνηση δεν μπορεί να περάσει τα νομοσχέδια της ή την πολιτική της, η κυβέρνηση πέφτει.

Άρα, αυτά τα τέσσερα σημεία πρέπει να είναι σημεία συνάντησης, συναίνεσης και σύνθεσης κι εκεί να κριθεί κάθε παράταξη ποιες προτεραιότητες έχει και πώς θέλει να πορευτεί στο μέλλον.

Εμείς, λοιπόν -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- εκπροσωπώντας εδώ μια νέα πολιτική κίνηση, το Δημοκρατικό Σύνδεσμο, αλλά και μια νέα συμπαράταξη δυνάμεων στο χώρο της μεταρρύθμισης του ριζοσπαστικού κέντρου και στο χώρο της κεντροαριστεράς, αυτού που έχουμε να πούμε είναι ότι αν υπάρξουν οι συνααινέσεις, αν υπάρξει αυτή η διάθεση από τις πολιτικές παρατάξεις, εμείς θέλουμε, μπορούμε και προσφερόμαστε να συμβάλουμε στην επίτευξη αυτής της νέας πορείας για τη χώρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ με προσοχή τα τελευταία χρόνια την πολιτική και ρητορική που ακολουθεί ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και όσα ελέγχθηκαν χθες και σήμερα στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2015.

Από την επομένη των εκλογών του 2012 ο ΣΥΡΙΖΑ ζητά και προβλέπει εκλογές και λαϊκές εξεγέρσεις που θα ανατρέψουν την Κυβέρνηση και διαρκώς διαψεύδεται. Στηρίζει την επιτυχία της πολιτικής του σε ένα δώρο που περιμένει ως μάννα εξ ουρανού, στην πτώση την Κυβέρνησης.

Ε, λοιπόν, ούτε πολιτικός Άη Βασίλης υπάρχει για να σας φέρει το δώρο που περιμένετε, ούτε τρελαθήκαμε για να αποδεχτούμε το αίτημά σας. Και μόνο η προκήρυξη εκλογών πριν τη λήξη της συνταγματικής προθεσμίας, θα ήταν ανασταλτικός παράγων για την ανάκαμψη της οικονομίας ακόμα και στην περίπτωση που δεν άλλαζε η δύναμη των κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση.

Τώρα, ταυτίζετε την πολιτική σας επιτυχία με το αν θα καταφέρετε να εμποδίσετε την εφαρμογή του Συντάγματος και συγκεκριμένα τον άρθρου 32 για την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας. Προσπαθείτε να δημιουργήσετε ένα μπλοκ 121 Βουλευτών

και χαρακτηρίζετε «προδότη», «αποστάτη», «αργυρώνητο» όποιον από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές ή Βουλευτές άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης τολμήσει να αφήσει υπονοούμενο ότι μπορεί να ψηφίσει όχι με βάση τη δική σας επιθυμία, αλλά με βάση τη δική του ελεύθερη βούληση και το συμφέρον την χώρας.

Αν αντιστρέψουμε, όμως, το επιχείρημά σας, είναι άραγε προδότες, αργυρώνητοι κι αποστάτες όσοι Βουλευτές εξελέγησαν με τη σημαία άλλου κόμματος και τώρα, προφανώς με στόχο την επανεκλογή τους, ακολουθούν τη δική σας πολιτική θέση;

Ξέρετε, το χρονοντούλαπο με τα απόβλητα της ιστορίας είναι γεμάτο με πολιτικούς που στηρίχτηκαν στο λαϊκισμό για να ανεληθούν στην εξουσία, με πολιτικούς που όσο αγαπήθηκαν άλλο τόσο μισήθηκαν από το λαό όταν τον ξεγέλασαν.

Τις τελευταίες μέρες βλέπετε την πίεση που δέχεται η χώρα για να υποκύψει σε ωμές, εκβιαστικές, απαιτήσεις των δανειστών μας και σας βλέπουμε κι εδώ στη Βουλή, αλλά και στα τηλεοπτικά παράθυρα να μην μπορείτε να κρύψετε τη χαρά σας. Έχετε συνειδητοποιήσει ότι η Ελλάδα και όχι ο Σαμαράς εκβιάζεται; Έχετε συνειδητοποιήσει ότι με τη στάση σας και με το επιχείρημά σας για πρόωρες εκλογές ουσιαστικά ρίχνετε νερό στο μύλο των εκβιαστών της χώρας; Το μόνο επιχείρημα που προβάλλουν οι δανειστές είναι ότι δεν μπορούν να κλείσουν συμφωνία για έξοδο από τα μνημόνια, γιατί υπάρχει πολιτική αστάθεια στην Ελλάδα με το ενδεχόμενο πρόωρων εκλογών.

Μα, τις πρόωρες εκλογές ποιος τις απαιτεί; Τις απαιτεί το Σύνταγμα το οποίο προβλέπει εκλογές τον Ιούνιο του 2016 ή εσείς που αρνείστε να επιτελέσετε το συνταγματικό σας καθήκον και με συναίνεση, όπως προβλέπει η συνταγματική διαδικασία, να εκλέξουμε όλοι μαζί Πρόεδρο Δημοκρατίας;

Η βεβαιότητα που προκαλείτε, οδήγησε στο σημείο επενδυτές, όπως ο δισεκατομμυριούχος, ο Πόλσον, να δηλώσουν ότι αναστέλλουν τα επενδυτικά τους σχέδια στην Ελλάδα λόγω της πολιτικής αστάθειας που προκαλεί το ενδεχόμενο πρόωρων εκλογών. Και θυμίζω, πρόωρες εκλογές που εσείς απαιτείτε!

Αν πραγματικά νοιαζόσασταν για το λαό, το πρώτο που το οποίο θα φρονιζάτε θα ήταν η προσέλκυση επενδύσεων γιατί μόνο μέσω αυτών θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας για το ενάμιση εκατομμύριο ανέργους που υποφέρουν. Όμως, το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι το πότε και πώς θα πάρετε την εξουσία, το βάζω με το μέλι που είπε και ο κ. Τατσόπουλος. Και τρέμει στο ενδεχόμενο μήπως αλλάξουν τα δεδομένα, αφού την πολιτική σας επιβίωση τη στηρίζετε στην ύπαρξη των μνημονίων.

Συζητούμε τον τελευταίο μνημονιακό προϋπολογισμό και αντί να μέινετε στο «τελευταίος», διαγράφετε τα πάντα και ζητάτε πάλι εκλογές.

Εκείνο, όμως, που θα έπρεπε να απασχολεί ένα σοβαρό πολιτικό σύστημα είναι ποια μέτρα θα πάρουμε για να ενισχύουμε τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας, πώς θα κάνουμε πιο ελκυστική την Ελλάδα στους επενδυτές, πώς θα πατάξουμε τη γραφειοκρατία που γεννά τη διαφθορά στην προσέλκυση επενδύσεων, πώς θα δώσουμε κίνητρα και πώς θα μειώσουμε τη φορολογία ώστε να κάνουμε τα επενδυτικά μας προϊόντα πιο ελκυστικά στον τουρισμό, στη ναυτιλία, στον πρωτογενή τομέα, στην υγεία, στην παιδεία, στην ενέργεια ή οπουδήποτε αλλού.

Εκείνο που θα έπρεπε πρώτα από όλα να μας απασχολεί είναι πώς θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της ανεργίας που έχει λάβει εθνικές διαστάσεις. Χώρες με μακρά κοινοβουλευτική παράδοση, όπως η Βρετανία, η Γαλλία, αλλά ακόμα και οι Ηνωμένες Πολιτείες, στηρίζουν την ανάπτυξη τους και στο γεγονός ότι ποτέ δεν τίθεται ζήτημα πολιτικής σταθερότητας. Και μη πιστεύετε πάντα τις δημοσκοπήσεις. Το 2002 ο σοσιαλιστής καγκελάριος Σρέντερ υπολείπετο του χριστιανοδημοκράτη υποψηφίου Στόιμπερ έντεκα μονάδες περίπου σε όλες τις δημοσκοπήσεις και ήρκεσε ένα τυχαίο γεγονός για να ανατρέψει τα πάντα.

Αυτός, όμως, είναι ο λόγος που θέλετε εκλογές εδώ και τώρα. Γνωρίζετε ότι μπαίνοντας στη μεταμνημονιακή εποχή δεν θα έχετε τίποτα να προτείνετε στο λαό, γιατί οι προτάσεις σας και οι υποσχέσεις σας μέσα στη ζώνη του ευρώ δεν μπορούν να υλοποιηθούν, εκτός και αν θέλετε να υπονομεύσετε τα πάντα, να πετάξετε στα σκουπίδια τις αιματηρές θυσίες του ελληνικού λαού και ως Κυβέρνηση να είστε εκείνοι που για να κάνετε πράξη το

πρόγραμμα σας θα αναγκαστείτε να τυπώνετε πληθωριστικές δραχμές στο Χολαργό.

Και γνωρίζετε καλά ότι αυτό δεν είναι πλέον ένα απλό σενάριο, είναι κάτι πολύ σοβαρότερο που ενισχύεται από την έλλειψη συνεννόησης στο εσωτερικό της Ελλάδος. Το σίγουρο είναι ότι η παράταση αυτής της αβεβαιότητας που δημιουργήθηκε με την εμμονή του ΣΥΡΙΖΑ για πρόωρες εκλογές πρέπει να λάβει τέλος. Και εφόσον ο ΣΥΡΙΖΑ τζογάρει πολιτικά με αφορμή την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας, εμείς όσοι νοιώθουμε ότι βρισκόμαστε σε αυτήν την Αίθουσα για να υπηρετήσουμε το εθνικό συμφέρον και όχι το συμφέρον κάποιου προσώπου ή κόμματος πρέπει να βάλουμε ένα τέλος σε αυτόν τον επικίνδυνο καιροσκοπισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Οι Αρχηγοί των κομμάτων έχουν χρέος να αφήσουν ελεύθερους τους Βουλευτές να ψηφίσουν κατά συνείδηση, όπως επιβάλλει το Σύνταγμα. Εμείς, οι Βουλευτές, ας δείξουμε εθνική υπευθυνότητα και ας εκλέξουμε Πρόεδρο Δημοκρατίας, ώστε να αφαιρέσουμε από τους πάσης φύσεως εκβιαστές στο εξωτερικό και στο εσωτερικό το επιχείρημα της πολιτικής αστάθειας.

Ήρθε η ώρα, κυρίες και κύριοι, να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας. Η επιλογή είναι δική μας, αλλά η επιλογή μας ή θα οδηγήσει την Ελλάδα σε ένα λαμπρό ευρωπαϊκό μέλλον ή θα την καταδικάσει στη βαλκανική μιζέρια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Τσουκαλάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση και το οικονομικό της επιτελείο δεν μπορούν φέτος να δώσουν πανηγυρικό τόνο στην κατάθεση του προϋπολογισμού για το 2015, δεν μπορούν να ισχυριστούν την επιτυχία υλοποίησης του οικονομικού προγράμματος του 2014, εξαπατώντας με επίτευξη ενός δήθεν πρωτογενούς πλεονάσματος τη στιγμή που οι πολιτικές της μνημονιακής βαρβαρότητας και δυστυχίας βυθίζουν τη χώρα σε μια πρωτοφανή σε διάρκεια και μέγεθος ύφεση με την χωρίς σταματημό κατακράδα του ΑΕΠ που τα τελευταία χρόνια έχει μειωθεί κατά 25% περίπου, που αυξάνουν τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό με συνεχείς μειώσεις μισθών και συντάξεων, που εντείνουν τις φοροεπιδρομές, που περικρίπτουν τις δημόσιες επενδύσεις αποσαρθρώνοντας τα δημόσια οικονομικά. Αν σε αυτά προσθέσουμε την εξαχρείωση των εργασιακών σχέσεων, τότε οδηγούμαστε σε δραματική υποβάθμιση των συνθηκών ζωής της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Ο προϋπολογισμός του 2015 κινείται αυστηρά στο πλαίσιο των μνημονιακών πολιτικών, δεν παρεκκλίνει ούτε κατά κεραία από τους στόχους της υλοποίησης των συμφωνηθέντων, παραμένει πιστός στη θεμελιακή λογική των μνημονίων που είναι μια πτωχευμένη χώρα να αποπληρώνει ένα μη βιώσιμο χρέος, μεταφέροντας τους πολύτιμους πόρους της στους πλούσιους εταίρους δανειστές.

Ο νέος προϋπολογισμός δεν μπορεί να στηρίξει το πνεύμα της επικοινωνιακής πολιτικής του success story της Κυβέρνησης. Το story, κύριοι τελείωσε με τα περίφημα mails της τρόικας που δεν αφήνουν περιθώρια ακόμη και για μια δήθεν ηρωική στάση της Κυβέρνησης.

Ο προσωρινός και για άλλη μια φορά πλασματικός προϋπολογισμός του 2015 κατατίθεται μέσα σε ένα καταθλιπτικό ευρωπαϊκό και διεθνές οικονομικό κλίμα ύφεσης, αστάθειας και υπέρμετρης αύξησης του παγκόσμιου χρέους.

Τώρα, όσον αφορά τον τομέα της δημόσιας τάξης και προστασίας του πολίτη, με μία πρώτη ματιά βλέπουμε ότι ο φετινός προϋπολογισμός για το Υπουργείο ανέρχεται σε 1,9 δισεκατομμύριο έναντι 82 δισεκατομμύρια δαπανών το 2014. Εμφανίζεται δηλαδή ως πρόβλεψη αύξησης περίπου 79 εκατομμυρίων.

Η μεγαλύτερη αύξηση εντοπίζεται στην Αστυνομία και το Πυροσβεστικό Σώμα, ενώ στην πολιτική προστασία και την υπηρεσία ασύλου προϋπολογίζονται μειωμένες δαπάνες. Η μεγαλύτερη διαφορά από τις δαπάνες του 2014 εντοπίζεται στην κατηγορία αποδοχών και συντάξεων του προσωπικού της ΕΛΑΣ. Το με-

γαλύτερο μέρος της προϋπολογιζόμενης αυτής δαπάνης προκύπτει από το σύνολο των μικροποσών, των πετσοκομμένων αναδρομικών που πρέπει να καταβληθούν στους ενστόλους, σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΣΤΕ που δεν υλοποιούνται στο σύνολό τους. Οι άλλες κατηγορίες προϋπολογισμένων δαπανών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης παραμένουν στα ίδια περίπου επίπεδα με δαπάνες του 2014 που σημαίνει ότι τα προβλήματα που υπάρχουν και είναι χρόνια θα είναι παρόντα και το 2015.

Έτσι, ο νέος προϋπολογισμός κάθε άλλο παρά έχει στο επίκεντρό του την επίλυση των τελεματωμένων προβλημάτων, όπως η αδυναμία συντήρησης των υλικοτεχνικών μέσων, η μη επάρκεια καυσίμων για την κίνηση των οχημάτων και τη θέρμανση των αστυνομικών υπηρεσιών, η κάλυψη των πραγματικών αναγκών σε λειτουργικές δαπάνες αστυνομικών υπηρεσιών και ούτω καθ' εξής, δηλαδή η Κυβέρνηση αφήνει και το 2015 την επίλυση των προβλημάτων στους ίδιους τους ενστόλους. Η καταβολή των ποσών που περικόπηκαν από τις αποδοχές τους θα χρησιμεύσει για άλλη μία φορά για να πληρώσουν τις μικροεπισκευές των επιχειρησιακών μέσων, την αλλαγή ελαστικών, τα αλεξίσφαιρα γιλέκα, τον ατομικό οπλισμό και με έρανο να καθαρίζουν τα αστυνομικά τμήματα και τους πυροσβεστικούς σταθμούς, να κάνουν απολυμάνσεις στις υπηρεσίες, τα περιπολικά και στα κρατητήρια. Αν το προσωπικό ζητούσε να τηρηθούν οι κανονισμοί των Σωμάτων, η πλειοψηφία των επιχειρησιακών μέσων θα έβγαине σε ακινησία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο νέος προϋπολογισμός φαίνεται να κινείται στη φιλοσοφία της καταστολής και της αστυνομοκρατίας και όχι της αστυνόμευσης που θα είχε στόχο την παροχή του αγαθού της ασφάλειας στους πολίτες.

Σύμφωνα με τη φιλοσοφία αυτή, η ασφάλεια για το Υπουργείο και την Κυβέρνηση σημαίνει καταστολή των αγώνων του λαού για να υλοποιηθούν σε βάρος του οι όλο και σκληρότερες μνημονιακές πολιτικές. Ενώ η αστυνόμευση στην περιφέρεια και στις γειτονιές υποβαθμίζεται σε μεγάλο βαθμό, αφήνοντας τον πολίτη στο έλεος του κοινού εγκλήματος, λεφτά φαίνεται ότι υπάρχουν για την άκριτη, την αλόγιστη, την εκτός τόπου και χρόνου χρησιμοποίηση των ΜΑΤ. Λεφτά φαίνεται ότι υπάρχουν για χημικά, κλομπ, ασπίδες, δακρυγόνα.

Η εμμονή στη φιλοσοφία αυτή που αναδεικνύεται από τον προϋπολογισμό, αφ' ενός αμαυρώνει την εικόνα της Αστυνομίας, πράγμα που προξενεί δυσφορία και στους ίδιους τους αστυνομικούς, αφ' ετέρου οδηγεί αναπόφευκτα στην υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών ασφαλείας προς το κοινωνικό σύνολο και στην υλική και ηθική απαξίωση του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας.

Στην αρχή αυτής της αστυνομοκρατίας καταστολής φαίνεται να κινείται η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Δικαιοσύνης και στο θέμα της απεργίας πείνας του Ρωμανού. Θα μπορούσαν να επιλύσουν τα προβλήματα με απλό τρόπο, αλλά έχουν επιλέξει να βουτηξουν σε ένα δαιδαλώδες νομικό πλαίσιο μόνο και μόνο για να μην προχωρήσουν σε δίκαιη λύση. Χρησιμοποιείται η ζωή ενός νέου ως αφορμή για εκτροπή και ως ευκαιρία για να μετατεθεί η δημόσια συζήτηση από το «πανταχού παρών και τα πάντα πληρών» μνημόνιο που η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έχει τελειώσει.

Τέλος, για τα ταμεία των αστυνομικών και πυροσβεστών, για το ασφαλιστικό των ενστόλων εν γένει που η Κυβέρνηση εκβιαστικά τους προτρέπει μέχρι 31-12 να βρουν μόνοι τους τον τρόπο που θα χάσουν τις συντάξεις τους, εμείς προτείνουμε άμεσα εξάμηνη τουλάχιστον αναστολή εφαρμογής αυτής της εκβιαστικής επιλογής και σας καλούμε να αναλάβετε την ευθύνη διαμόρφωσης κοινού ταμείου ενστόλων με την εγγύηση του κράτους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαρίνος και στη συνέχεια ο κ. Κριτσωτάκης. Κύριε Μαρίνο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον προϋπολογισμό του 2015 σε μια εξαιρετικά δύσκολη χρονική περίοδο, στην

πιο κρίσιμη καμπή για τη χώρα μας, αφού θα ληφθούν σημαντικές αποφάσεις όσον αφορά την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος στήριξης. Αναμφισβήτητα, όλοι γνωρίζουμε ότι η διαπραγμάτευση με την τρόικα είναι σκληρή και δύσκολη. Την ίδια στιγμή όμως οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι η ελληνική κοινωνία δεν αντέχει άλλες επιβαρύνσεις, δεν αντέχει άλλες δοκιμασίες.

Η Κυβέρνηση αντιστέκεται στις παρανοϊκές απαιτήσεις των δανειστών, προκειμένου να διασφαλίσει την κοινωνική συνοχή, που τόσο έχει πληγεί τα τελευταία χρόνια, να εξασφαλίσει την πολιτική σταθερότητα που έχει ανάγκη αυτός ο τόπος, επιτυγχάνοντας παράλληλα την ασφαλή έξοδο της Ελλάδας από τη στενωπό των μνημονίων.

Κανείς δεν μπορεί να λησμονήσει τις αιματηρές θυσίες των συμπολιτών μας. Κανείς δεν μπορεί να παραβλέψει ότι χάρη σε αυτές πετύχαμε τη μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή από οποιοδήποτε άλλο κράτος. Σταθεροποιήσαμε την οικονομία και επανακτήσαμε την αξιοπιστία μας, επιτεύγματα που πιστώνονται στους πολίτες και στους κόπους τους και τα οποία έχουμε πάνω απ' όλα ηθικό χρέος και καθήκον να προασπίσουμε και να διαφυλάξουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία πέντε χρόνια διανύσαμε ομολογουμένως μια επώδυνη διαδρομή, μέσα από πολιτικές σκληρής λιτότητας, όπου κυριαρχούσε κυρίως ένα κλίμα γενικευμένης αβεβαιότητας, αμφισβήτησης και ανασφάλειας. Ωστόσο, παρά τις όποιες δυσκολίες, επιτεύχθηκαν στόχοι καθοριστικής και στρατηγικής σημασίας, όπως ο εξορθολογισμός του δημοσίου τομέα, ο δραστήσιος περιορισμός της σπατάλης του δημοσίου χρήματος, καθώς και η υλοποίηση των διαρθρωτικών αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων.

Ο προϋπολογισμός του 2015 φιλοδοξεί να ανοίξει το δρόμο για μια βιώσιμη αναπτυξιακή πορεία, καλύτερο βιοτικό επίπεδο και ενίσχυση των κοινωνικών δομών. Πρόκειται για έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, ο οποίος αποτελεί κατ' αρχάς ένα στοιχείο σταθερότητας και αποτυπώνει τη σημαντική πρόοδο όσον αφορά την ανάκαμψη της εγχώριας οικονομίας μας, η οποία θα επιστρέψει μετά από έξι χρόνια ύφεσης σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Από την άλλη πλευρά, οι συνθήκες επιτάσσουν να αποκατασταθούν αδικίες και να διορθωθούν λάθη και παραλείψεις προς όφελος του Έλληνα πολίτη.

Είναι, λοιπόν, αδήριτη και επιτακτική ανάγκη να προχωρήσουμε άμεσα σε αλλαγές στις αντικειμενικές αξίες. Η εμπορική αξία της αγοράς των ακινήτων σήμερα δεν έχει καμμία σχέση με αυτή του 2007. Ο διπλός ΕΝΦΙΑ, με το συμπληρωματικό του φόρο, διέλυσε κυριολεκτικά την κτηματαγορά, αλλά και τα εισοδήματα χιλιάδων συμπολιτών μας, που αδυνατούν να ανταποκριθούν σε αδικίες και απαράδεκτους φόρους.

Το Υπουργείο Οικονομικών, κύριε Υπουργέ, οφείλει επιτέλους να επισπεύσει τον έλεγχο στις δεκάδες λίστες που θα επιφέρει έσοδα για το κράτος και θα ελαφρύνει για τη μικρομεσαία τάξη.

Από την άλλη πλευρά, θα αποτυλούσε ασυγχώρητη παράλειψη εκ μέρους μου, αν δεν αναφερόμουν στον εφιάλτη της ανεργίας, της οποίας τα ποσοστά συνεχίζουν να παραμένουν πολύ υψηλά, ακυρώνοντας ελπίδες και οράματα του πιο ζωντανού κομματιού της ελληνικής κοινωνίας. Η χώρα μας οφείλει να οργανώσει την ανάκαμψη της με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, ενθαρρύνοντας την ιδιωτική πρωτοβουλία και δημιουργώντας ακόμα πιο φιλόξενο περιβάλλον για τους επενδυτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ακόμη μείζον θέμα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε, αν θέλουμε να μιλάμε για ουσιαστική ανάπτυξη και όχι αποτυπωμένη μόνο σε αριθμούς, είναι η παντελής έλλειψη ρευστότητας που παρατηρείται σε όλο το εύρος της αγοράς και η οποία οδηγεί σε οικονομική ασφυξία τις επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν, όχι μόνο αυτές που είναι εκτεθειμένες στον υπερβάλλοντα δανεισμό ή παρουσιάζουν μεγάλη μείωση στις πωλήσεις τους, αλλά κυρίως αυτές που έχουν ανάγκη από κεφάλαια κίνησης.

Η χρηματοδότηση από τις τράπεζες συνεχίζει να είναι ανύπαρκτη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, παρ' ό,τι αυτές έχουν ανακεφαλαιοποιηθεί επανειλημμένα με χρήματα που πληρώνει και θα πληρώνει στο μέλλον ο ελληνικός λαός.

Αυτό, σε συνδυασμό με την υπεροφρολόγηση, εξοντώνει τις επιχειρήσεις.

Χρειάζεται τόνωση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, που προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, εξασφάλιση άμεσης ρευστότητας προς τις επιχειρήσεις, ιδιαίτερα προς τις μικρομεσαίες, αλλά και δραστήρια μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης, όχι μόνο των φυσικών προσώπων αλλά και των επαγγελματιών, αν επιθυμούμε πραγματικά μια ασφαλή αναπτυξιακή πορεία για τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μία εποχή που έχουν διαμορφωθεί οι απαραίτητες προϋποθέσεις, προκειμένου να προχωρήσουμε στους κρίσιμους τομείς της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής πολιτικής. Και μπροστά στη νέα αυτή πρόκληση οφείλουμε να λειτουργήσουμε με ομοψυχία, χωρίς μικροπολιτικές τακτικές, χωρίς άγονους και επικίνδυνους λαϊκισμούς, ώστε η Ελλάδα να αλλάξει σελίδα.

Δυσκολίες θα συνεχίσουν να υπάρχουν, αλλά είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι ο Πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, η Κυβέρνηση, η Εθνική Αντιπροσωπεία και ολόκληρος ο ελληνικός λαός θα λειτουργήσουν προς όφελος της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρίνο.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δύο συνάδελφοι οι οποίοι θα ήθελαν να μιλήσουν απόψε για διάφορους λόγους, όπως η κ. Αιμανταΐδου και ο κ. Κωνσταντινίδης.

Δέχστε να μιλήσουν απόψε, με μία προσπάθεια σύμπτυξης του χρόνου στα πέντε με έξι λεπτά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κριτωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η υποβάθμιση του Κοινοβουλίου είναι αποτέλεσμα του φθαρμένου πολιτικού σκηνικού και των πολιτικών που εφαρμόζονται εδώ και χρόνια, από την εποχή ακόμα του δικομματισμού που προετοίμαζε τούτη την κρίση, στην οποία έρχονται τα ίδια κόμματα και σχεδόν το ίδιο πολιτικό σκηνικό, σαν να έρχεται ο εμπρηστής δηλαδή να παίξει το ρόλο του πυροσβέστη.

Θα έλεγα όμως ότι τώρα, ειδικά στην εποχή των μνημονίων, τούτος ο προϋπολογισμός και η συζήτησή του είναι μια απόδειξη αυτής της τεράστιας απόστασης που έχει η αφήγηση της Κυβέρνησης και των δύο κομμάτων που την συναποτελούν από την πραγματική κατάσταση που βιώνει σήμερα ο Έλληνας πολίτης και η ελληνική κοινωνία. Είναι ύβρις και μάλιστα βαριά ύβρις αυτή η ψεύτικη εικόνα και η ψεύτικη αφήγηση που παρουσιάζουν πολλοί κυβερνητικοί.

Κοροϊδεύετε τους άνεργους και τους νέους, αυτούς που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, αυτούς που έχουν φύγει ή ετοιμάζονται να φύγουν, τους νέους δηλαδή, που οι περισσότεροι είναι προσποντούχοι, όταν ακούγονται μέσα στο Κοινοβούλιο αυτή η περιγραφή των εικόνων και αυτές οι εκφράσεις.

Ένα σημαντικό θέμα είναι αν είναι βιώσιμο το χρέος. Το ακούσαμε σε αυτήν την Αίθουσα κατά τη συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης. Το είπε ο κύριος Πρωθυπουργός χωρίς καμμία απόδειξη και μάλιστα τώρα έρχεται, επίσης χωρίς καμμία απόδειξη, να πει ότι φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ που λέει την αλήθεια ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο και οι αγορές δεν μας εμπιστεύονται. Εμπιστεύονται, δηλαδή, το ΣΥΡΙΖΑ οι αγορές και όχι τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ που τους κάνουν και όλα τα χατίρια. Αυτό είναι μια απόδειξη, άλλη μια στις δεκάδες, που λέει ότι αν και αυτοί δεν σας εμπιστεύονται, τότε πρέπει να φύγετε.

Από την άλλη πλευρά, βλέπετε ότι αυτός ο προϋπολογισμός έχει δημόσιες δαπάνες που έχουν τεράστιες περικοπές στην υγεία, την παιδεία, την εργασία και τον πολιτισμό. Έχουμε μείωση κατά 1,6 δισεκατομμύριο στον κοινωνικό προϋπολογισμό. Και θα έλεγα ότι ένα τέχνασμα που επιχειρείτε είναι απέναντι στους εκατόν ογδόντα Βουλευτές που κυνηγά η Κυβέρνηση για να διατηρηθεί στην καρέκλα της εξουσίας, για τους γνωστούς λόγους, να εμφανιστεί ότι έχει απέναντί τους εκατόν είκοσι Βουλευτές, που επιδιώκεται από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Νομίζω ότι αυτό που επιδιώκει η Αξιωματική Αντιπολίτευση φαίνεται. Δεν είναι οι εκατόν είκοσι Βουλευτές, αλλά είναι ότι πρέπει να σταματήσει αυτός ο κατήφορος σε μία κοινωνία που ήδη είναι καθημαγμένη.

Μας λέτε ότι καταστροφολογούμε, όταν εσείς καταστρέφετε την κοινωνία και νομίζω ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό και είναι κάτι που συνιστά τη διαφορά μεταξύ της μιας πλευράς και της άλλης. Επιχειρείτε να συνταγματοποιήσετε το μνημόνιο, κάνετε ένα μνημονιακό προϋπολογισμό, ενώ παράλληλα εσείς προχωράτε με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, με αλλαγές του νόμου με φαξ και με mail της τρόικας που αλλάζουν πρόσφατα ψηφισμένους νόμους.

Και αυτός ο προϋπολογισμός, λοιπόν, του 2015 είναι οργανική συνέχεια και αδιατάρακτη λογική συνέπεια των προηγούμενων προϋπολογισμών από το 2011 μέχρι σήμερα και είναι απόλυτα συντονισμένος στη λογική του μνημονίου, το οποίο αποτελεί πυλώνα της δημοσιονομικής στρατηγικής της Κυβέρνησης και για το 2015.

Είναι ένας προϋπολογισμός υπέρ των ισχυρών, υπέρ μεγάλων συμφερόντων, είναι επιλογή εξυπηρέτησης και διευκόλυνσης αυτού που λέγεται μεγάλο κεφάλαιο, να ξεπεράσει την κρίση σε βάρος των εργαζομένων, αλλά και εναντίον των συμφερόντων των μικρών επιχειρήσεων και των αυτοαπασχολούμενων.

Αυτός ο προϋπολογισμός είναι εικονικός και ψεύτικος, είναι εκτός τόπου και χρόνου και θα έλεγα ότι η εικόνα της ελληνικής οικονομίας την οποία προσπαθεί να μας παρουσιάσει στο εισαγωγικό του σημείωμα ο Υπουργός Οικονομικών είναι πέρα για πέρα παραπλανητική και ψεύτικη.

Πού στηρίζεται η θέση του κυρίου Υπουργού ότι αφήνουμε σταδιακά πίσω μας τα δύσκολα χρόνια, όταν οι άνεργοι είναι κοντά στο ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες και το 74,4% από αυτούς είναι μακροχρόνια άνεργοι, όταν τέσσερα εκατομμύρια ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας -να μην πάω σε άλλους αριθμούς- και κυρίως όταν δεκάδες χιλιάδες νέοι μεταναστεύουν;

Πού είδε ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών τη σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών, όταν το δημόσιο χρέος θα ανέλθει στο τέλος του 2015 στο 171% -και κάτι παραπάνω- του ΑΕΠ, όταν το 2009 ανερχόταν στο 129% του ΑΕΠ;

Ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών υποστηρίζει ότι η χώρα μπαίνει σε περίοδο διατηρήσιμων ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης. Ο στόχος όμως της αύξησης του ΑΕΠ κατά 2,9% το 2015 είναι κυριολεκτικά -όπως και όλος ο προϋπολογισμός- στον αέρα, διότι τα νέα μέτρα τα οποία ακόμα δεν έχουν οριστικοποιηθεί από την τρόικα τον διαψεύδουν, υπονομεύεται από την ίδια την κυβερνητική πολιτική των μνημονίων, στηρίζεται σε αυθαίρετες υποθέσεις για αύξηση των πάγιων επενδύσεων και της ιδιωτικής κατανάλωσης.

Στηρίζεται στην εντυπωσιακή αύξηση του τουρισμού -όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση, σελίδα 16- και την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση σχεδιάζει αύξηση του ΦΠΑ στις διανυκτερεύσεις από το 6,5% στο 13% με συνέπεια, κατά υπολογισμούς, στα έσοδα στην απασχόληση και στην ίδια την αύξηση του ΑΕΠ. Υπονομεύεται από τη συγκράτηση της ανάπτυξης βέβαια σε όλον τον κόσμο αυτή η εκτίμηση. Και θα σας έλεγα ότι εδώ πρέπει κανείς να σταματήσει και να πει «φτάνει πια αυτή η κοροϊδία».

Αν τα πάρουμε με τη σειρά, θα δούμε ότι η διαφήμιση για τον πιο πετυχημένο κλάδο της ελληνικής οικονομίας, τον τουρισμό, είναι ένα ψεύτικο success story, όπως είναι και το συνολικό. Εδώ, λοιπόν, βλέπετε ότι οι ελαστικές μορφές απασχόλησης είναι πάνω από 50%. Βλέπετε επίσης ότι μικρές και μεσαίες τουριστικές επιχειρήσεις οδηγούνται στο κλείσιμο. Αυτό που λέγαμε πριν με τον ΦΠΑ αιφνιδιάζει τους πάντες και γίνεται χωρίς διάλογο και καμμία συζήτηση. Εισάγεται χωρίς μελέτη για τις επιπτώσεις συνολικά στον κλάδο, χτυπά κυρίως τους μικρούς του κλάδου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και στο τέλος αποδεικνύεται ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει καμμία πολιτική, διότι θα έπρεπε να έχει ένα φορολογικό σύστημα που να μπορεί να φορολογήσει εκείνους που πρέπει και όχι επί δικαίων και αδίκων, σε έναν τουρισμό που φέτος κέρδισε,

αλλά δεν κέρδισαν όλοι και δεν μπορούν να πληρώσουν όλοι ενώ δεν κέρδισαν όλοι.

Θα έλεγα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ένα πρόγραμμα για τον τουρισμό -θα το παρουσιάσουμε και την επόμενη εβδομάδα- το οποίο είναι στον αντίποδα αυτής της λογικής που έχει μόνο αφίξεις, μόνο τζίρους και καμμία προσέγγιση στο βασικό ζήτημα της κοινωνικής ανταπόδοσης που είναι απαραίτητη.

Γι' αυτό καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό. Νομίζω ότι είμαστε πάρα πολύ κοντά -για να μην πω ταυτισμένοι- με το λαϊκό αίτημα, με τη λαϊκή θέληση. Και είστε σε τεράστια απόσταση, κύριοι της συγκυβέρνησης, από όλο αυτό το πράγμα. Πρέπει, λοιπόν, να καταψηφιστεί ο προϋπολογισμός.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ταμής.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, με τον προϋπολογισμό του 2015 η ελληνική οικονομία αλλάζει σελίδα. Η κακή κατάσταση έχει τελειώσει και αυτό πιστοποιείται μήνα με το μήνα από τις επίσημες στατιστικές αρχές και απ' όλους τους διεθνείς οίκους. Ανοίγει ο δρόμος για μια αναπτυξιακή πορεία, για καλύτερο βιοτικό επίπεδο και για την ενίσχυση των κοινωνικών δομών προς όφελος της κοινωνίας.

Η ανάπτυξη κατά 2,9% του ΑΕΠ θα στηριχθεί, πρώτον, στην αύξηση της εγχώριας ζήτησης κατά 1,6%, δεύτερον, στις επενδύσεις που θα αυξηθούν περισσότερο από 11% και τρίτον, στην αύξηση των εξαγωγών κατά 5,2%.

Προχωρούμε, λοιπόν, στο νέο μοντέλο ανάπτυξης που θα βασίζεται όχι τόσο στην ιδιωτική κατανάλωση -όπως λέει η Αντιπολίτευση- και η οποία εν πολλοίς κατευθύνεται σε προϊόντα εισαγωγής, αλλά στη δημιουργία υποδομών και στην ικανότητα παραγωγής περισσότερων αγαθών και υπηρεσιών που θα εξαγονται.

Πώς θα το επιτύχουμε αυτό που ζητούμε; Πρώτον, περιμένουμε την ενίσχυση της ρευστότητας στην αγορά με τη χορήγηση επιχειρηματικών αλλά και στεγαστικών δανείων από τράπεζες που ελέγχθηκαν πολύ αυστηρά με τα πρόσφατα stress tests. Δεύτερον, διαθέτουμε το νέο ΕΣΠΑ, που είναι εμπροσθοβαρές για τα πρώτα δύο χρόνια, συνολικού ποσού περίπου 20 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ από υφιστάμενο ΕΣΠΑ 2007-2014 υπάρχει δυνατότητα απορρόφησης ακόμη 5 δισεκατομμυρίων ευρώ ως το τέλος του 2015 για να ολοκληρωθεί και αυτό το κοινωνικό πλαίσιο. Τρίτον, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, που χρηματοδοτεί τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και άλλα αναπτυξιακά έργα υποδομών, θα υλοποιήσει το αποκαλούμενο πρόγραμμα «Πακέτο Γιουνκέρ» προϋπολογισμού περίπου 300 δισεκατομμυρίων ευρώ, μέρος του οποίου θα κατευθυνθεί στη χώρα μας τα επόμενα δύο χρόνια.

Η επιτυχία στο αναπτυξιακό σκέλος θα φέρει έσοδα, γεγονός που θα επιτρέψει στην Κυβέρνηση τη μείωση των φόρων κατά τη διάρκεια του 2015. Απαντούμε προς την Αντιπολίτευση, που λέει ότι το 2015 θα έχουμε περισσότερους φόρους, ότι η διόγκωση της οικονομίας και του ΑΕΠ θα αποφέρει μεγαλύτερα έσοδα, διότι αυξάνεται η πίτα και το κράτος παίρνει μεγαλύτερο κομμάτι, χωρίς να αυξάνει τους συντελεστές φορολογίας. Παράλληλα, οι αποκρατικοποιήσεις αποδίδουν νέους πόρους για να φτάσουμε στον στόχο το 2016 να εισπράξουμε 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, οι αποκρατικοποιήσεις προσθέτουν έσοδα στο ταμείο του κράτους και συγχρόνως προκαλούν ιδιωτική χρηματοδότηση των επενδύσεων που θα αξιοποιήσουν τα εν λόγω ακίνητα και τις επιχειρήσεις. Υπολογίζεται ότι 10 δισεκατομμύρια αποκρατικοποιήσεις θα φέρουν άλλα 10 δισεκατομμύρια επενδύσεις στην ελληνική οικονομία για να προσθέσουν περισσότερες από πενήντα χιλιάδες θέσεις εργασίας σε βάθος δύο, τριών, τεσσάρων χρόνων.

Είναι όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεδομένο ότι χρειαζόμαστε ιδιωτικές επενδύσεις για να ανακάμψει η ελληνική οικονομία. Χρειαζόμαστε να επιστρέψουν πίσω τα ελληνικά κεφάλαια που έχουν καταφύγει στο εξωτερικό την περίοδο της κρίσης 2010-

2011, είτε ως καταθέσεις είτε ακόμη καλύτερα ως επενδύσεις σε παραγωγικούς τομείς της οικονομίας.

Κι εδώ, κύριοι Υπουργοί, απαιτείται μια ευέλικτη πολιτική κινήτρων, που θα ενθαρρύνουν τις επενδύσεις σε επιλεγμένους τομείς της οικονομίας. Πρέπει να το τολμήσουμε και να κατευθύνουμε τις επενδύσεις σε ελλειμματικούς τομείς της οικονομίας, όπως η κτηνοτροφία, η παραγωγή τροφίμων σε είδη που εισάγουμε κ.ά., και σε αγροτική παραγωγή που μπορεί να εξαχθεί στο εξωτερικό και έχει άμεση συνάρτηση με την ελληνική ταυτότητα των προϊόντων μας, όπως το λάδι, η φέτα, τα κρασιά, το βαμβάκι και άλλα αγροτικά προϊόντα. Επίσης, πρέπει να αφαιρέσουμε τα φορολογικά βάρη από τις ιδιωτικές κατασκευές και τα τουριστικά ακίνητα που θα πωληθούν σε Έλληνες και ξένους που θα επενδύσουν στην Ελλάδα.

Κύριοι Υπουργοί, η οικοδομική δραστηριότητα αφορά περισσότερους από διακόσιες χιλιάδες οικοδόμους που σήμερα είναι μακροχρόνια άνεργοι. Επιτέλους, τώρα που οι τράπεζες θα ενεργοποιήσουν κεφάλαια στη στεγαστική πίστη, να παρέμβουμε δραστικά για την ενεργοποίηση του κλάδου. Γιατί είναι γνωστό ότι η απόδοση των εσόδων από τις οικοδομές έπεσε από το 1 δισεκατομμύριο, που εισέπραττε το κράτος το 2010, στα 320 εκατομμύρια το 2013.

Μπορούμε να θεσπίσουμε μία σειρά κίνητρα για την αναθέρμανση της οικοδομής χωρίς επιπτώσεις στα έσοδα του προϋπολογισμού. Η μείωση του ΦΠΑ στις πωλήσεις των διαμερισμάτων, η απαλλαγή του ΕΝΦΙΑ στις νέες οικοδομές από εδώ και πέρα, η μείωση των επιτοκίων των στεγαστικών δανείων, η ρύθμιση των κόκκινων δανείων των επιχειρήσεων είναι μερικά κίνητρα που πρέπει να θεσπιστούν για να ανακάμψει ο οικοδομικός κλάδος και να αναθερμανθεί το σημαντικότερο κομμάτι της ελληνικής οικονομίας.

Αλλά και σε άλλους τομείς της οικονομίας πρέπει να δοθούν κίνητρα για την αύξηση των επενδύσεων και τη μείωση της ανεργίας. Ο τουρισμός, η μεταποίηση των ελληνικών προϊόντων, η τεχνολογική καινοτομία σε προϊόντα υψηλής ζήτησης, στα διαδίκτυα προϊόντα και στους αυτοματισμούς είναι τομείς που πρέπει να αντιμετωπισθούν με σοβαρότητα και με μακροχρόνια προοπτική.

Η χώρα που προσφέρει εκατοντάδες χιλιάδες επιστήμονες στη διεθνή κοινότητα οφείλει να αξιοποιήσει το πλούσιο ανθρώπινο δυναμικό μέσα στην Ελλάδα. Υπάρχουν δυνατότητες, αρκεί να υπάρχει θέληση και πίστη για το μέλλον αυτού του τόπου. Όμως, προσαπαιτούμενο για την «επενδυτική άνοξη» είναι το σταθερό πολιτικό περιβάλλον και η προοπτική μείωσης των φορολογικών συντελεστών που έχει εξαγγείλει ο Πρωθυπουργός.

Εδώ είναι το κρίσιμο σημείο σύγκλισης των επιδιώξεων της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης. Είναι αναγκαίο, αγαπητοί συνάδελφοι, να έχουμε ως κοινό στόχο την πρόοδο της χώρας και όχι την καταστροφή της. Μπορεί να διαφέρουμε στην ιδεολογική αφετηρία, αλλά δεν πρέπει να ευνοούμε τη σύγκρουση σε βάρος των συμφερόντων του λαού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι αριθμοί του προϋπολογισμού δεν μπορούν να αμφισβητηθούν, γιατί οι δύο προηγούμενοι προϋπολογισμοί υλοποιήθηκαν και τηρήθηκαν με ακρίβεια και συνέπεια. Και ο προϋπολογισμός του 2015 θα τηρηθεί με συνέπεια, για να γίνει και αυτό το έτος, το 2015, ορόσημο για την έξοδο από την πολυετή κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Αμμανατίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, να σας ευχαριστήσω για το ότι παρατείνετε λίγο παραπάνω τη διαδικασία.

«Τα μνημόνια τελείωσαν», μας λέει η Κυβέρνηση. Ωστόσο, μπροστά μας αυτήν τη στιγμή έχουμε έναν ακόμα προϋπολογισμό σκληρής λιτότητας, έναν ακόμα προϋπολογισμό που εφαρμόζει ξεκάθαρα τη μνημονιακή πολιτική, έναν προϋπολογισμό που συνεχίζει να συρρικνώνει τα εισοδήματα των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των αγροτών και των επαγγελματιών.

Πριν από λίγο διάστημα η Κυβέρνηση είχε παρουσιάσει με τυμπανοκρουσίες τις ρυθμίσεις για τα κόκκινα δάνεια και τις ληξιπρόθεσμες οφειλές των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ρυθμίσεις που, όπως είχαμε πει και τότε, ουσιαστικά ευνοούν τις τράπεζες και όχι τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Τώρα έρχεται να δώσει τη χαριστική βολή και στους μικρομεσαίους με τον προϋπολογισμό του 2015.

Με την ανεργία, κατά τα λεγόμενα της Κυβέρνησης, στο 22,5% για το 2015, με νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων, με τις δαπάνες για τον κοινωνικό προϋπολογισμό μειωμένες κατά 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ, όχι μόνο δεν προβλέπεται ανάπτυξη που να αφορά τα στρώματα των εργαζομένων και των αυτοαπασχολούμενων, αλλά αυτός ο προϋπολογισμός προβλέπεται να οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη συμπίεση της εγχώριας αγοραστικής δύναμης και ζήτησης.

Την ίδια ώρα, οι δημόσιες επενδύσεις, αντί να αυξάνονται, υποχωρούν για ακόμη μια φορά, μειωμένες φέτος κατά 400 εκατομμύρια ευρώ, σε μια περίοδο που αντίθετα απαιτούνται στοχευμένες κινήσεις τόνωσης της ρευστότητας.

Παράλληλα, η υπερφορολόγηση των μικρών και μεσαίων εισοδημάτων συνεχίζεται. Για παράδειγμα, η μείωση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης και του φόρου πετρελαίου θέρμανσης θα έχει οριακά θετικές επιπτώσεις στα εισοδήματα και η επίδραση της θα αμβλυνθεί από άλλους παράγοντες, όπως η μικρή αύξηση του πληθωρισμού.

Η σημερινή Κυβέρνηση είναι αποδεδειγμένο ότι δεν έχει να προσφέρει τίποτα στους μικρομεσαίους, στους βιοτέχνες και τους αυτοαπασχολούμενους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει παρουσιάσει αναλυτικά το πρόγραμμά του και ειδικότερα τις προτάσεις του για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Θα αναφερθώ μόνο ενδεικτικά στην τροπολογία των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ για τις ρυθμίσεις για τους ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ και λοιπών ταμείων. Είναι ένα μείζον θέμα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους αυτοαπασχολούμενους.

Μεταξύ άλλων, προτείνουμε ένα μεταβατικό στάδιο, ειδικά εν μέσω κρίσης, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στους ελεύθερους επαγγελματίες να επιλέγουν ελεύθερα την ασφαλιστική κλάση στην οποία μπορούν να ανταποκριθούν.

Επίσης, κρίνεται σήμερα επιτακτική η ανάγκη αναστολής, χωρίς προϋποθέσεις, των διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης επί κινήτων ή ακινήτων των οφειλετών και η άρση της ποινικοποίησης της οφειλής προς τον ΟΑΕΕ, ενώ θεωρείται εκ των ων ουκ άνευ η εξασφάλιση ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για όλους, ασφαλισμένους και ανασφάλιστους.

Φυσικά, δεν είναι μόνο οι μικρομεσαίοι που δεν έχουν τίποτα να περιμένουν από τον προϋπολογισμό του 2015, αλλά είναι και οι αγρότες, ένα ακόμα κρίσιμο κομμάτι του παραγωγικού ιστού της χώρας. Ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης εμφανίζεται μεν αυξημένος, χωρίς όμως να διευκρινίζεται ότι αυτή η αύξηση είναι για να καλυφθούν παραπάνω από 200 εκατομμύρια ευρώ καταλογισμοί και πρόστιμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν το λέτε, το κρύβετε.

Την ίδια ώρα, παρατηρείται μείωση 18,8% στις αποδοχές και συντάξεις και στις πρόσθετες και παρεπόμενες πληρωμές.

Περαιτέρω μείωση παρατηρείται και στο εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του ΥΠΑΑΤ, αφού από τα 12 εκατομμύρια ευρώ το 2014 μειώνεται στα 3 εκατομμύρια ευρώ το 2015. Συνολικά, οι πόροι για οικονομικές ενισχύσεις στον αγροτικό τομέα είναι μειωμένοι στα 5,573 δισεκατομμύρια ευρώ από τα 5,609 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2014.

«Κουρεμένη» κατά 40,7% είναι και η εθνική συμμετοχή στα προγράμματα που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η υπερφορολόγηση συνεχίζεται και για τους αγρότες. Να αναφέρω ότι για τα εισοδήματα του 2013 φορολογήθηκαν με την κλίμακα φορολόγησης –δηλαδή την περσινή χρονιά– των μισθωτών και των συνταξιούχων, στην οποία προβλεπόταν αφορολόγητο όριο 9.550 ευρώ. Σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος ο συντελεστής φορολόγησης τώρα θα είναι 13% από το πρώτο ευρώ για τα εισοδήματα αγροτών, κτηνοτρόφων, αλιέων, δασεργατών, κ.λπ., εφόσον ο φορολογούμενος έχει εισόδημα

μόνο από ατομική αγροτική επιχείρηση.

Επίσης, δεν έχει εξαλειφθεί η ακόμη χειρότερη περίπτωση, οι αγρότες να κινδυνεύουν, τελικά, να πέσουν στην παγίδα των τεκμηρίων και να φορολογηθούν με συντελεστή 26% από το πρώτο ευρώ.

Η αγροτική παραγωγή έχει εγκαταλειφθεί πλήρως από την ελληνική Κυβέρνηση. Θέλω να πω ότι η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης είναι αυτή που βάζει την ταφόπλακα –δηλαδή η Κυβέρνηση και η διοίκησή της μαζί με την Τράπεζα Πειραιώς- στην τευτλοκαλλιέργεια τη στιγμή που είναι σε μεγάλη κινητοποίηση οι αγρότες, διότι δεν έχουν πληρωθεί ούτε ένα ευρώ από τη φετινή καμπάνια. Και από την άλλη μεριά, άκουσα τον κ. Λεονταρίδη να μιλάει για τη συνδεδεμένη στο τεύτλο. Όταν έχουν κλείσει τα δύο εργοστάσια στις Σέρρες και στην Ορεστιάδα, είναι κοροϊδία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είχα πολλά ακόμη να πω, αλλά δεν έχω άλλο χρόνο.

Ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, λέω ότι ο αυτός ο προϋπολογισμός όχι απλώς θα είναι ο τελευταίος της παρούσας Κυβέρνησης, αλλά δεν θα εφαρμοστεί ποτέ. Η κυβέρνηση της Αριστεράς, μαζί με όλους τους πολίτες, θα δώσουν τη δική τους απάντηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ολοκληρώνουμε για απόψε με τον κ. Κωνσταντινίδη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για τη δυνατότητα που μου δώσατε να μιλήσω.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασάνιζε τη σκέψη μου και δεν ήθελα ποτέ να σκέφτομαι ότι υπάρχουν Έλληνες που στο βωμό της σκοπιμότητας μπορούν να θυσιάσουν το εθνικό συμφέρον, να торπιλίσουν την προσπάθεια της χώρας για να εξυπηρετήσουν την εξουσιομανία τους. Οι μάσκες, όμως, έπεσαν, ο βασιλιάς έμεινε γυμνός και δεν κράτησε ούτε τα προσχήματα.

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ –και θλίβομαι που το λέω αυτό- παίζετε το παιχνίδι της τρόικας. Πολεμάτε από το ίδιο μετερίζι, από την ίδια θέση. Ταυτίσατε τις απόψεις σας με τους δανειστές και αμφισβητείτε την αξιοπιστία του προϋπολογισμού. Στην ουσία αμφισβητείτε την αξιοπιστία της Ελλάδας. Δεν θα το πετύχετε, όμως, γιατί και αυτός ο προϋπολογισμός θα εκτελεστεί εντός των στόχων και των προβλέψεων, όπως και οι δύο προηγούμενοι. Τα ίδια μας λέγατε και για τους προϋπολογισμούς του 2013 και 2014 οι οποίοι επιβεβαιώθηκαν πλήρως. Αντίθετα, και ευτυχώς για την Ελλάδα, δεν επιβεβαιώθηκαν οι προβλέψεις του ΣΥΡΙΖΑ. Οι προϋπολογισμοί δεν έπεσαν έξω, ήταν μέσα στους στόχους και σε αρκετά μεγέθη οι στόχοι υπερκαλύφθηκαν. Διαψεύστηκαν οι Κασσάνδρες εντός αλλά και εκτός της Αίθουσας αυτής.

Κάθε πρωί –θυμάστε- ξυπνούσαμε με την εικόνα των γνωστών οικονομολόγων στα τηλεπαράθυρα των καναλιών, από τη Νέα Υόρκη και το Λονδίνο, που μελετούσαν την καταστροφή μιλώντας για άτακτη πτώχευση και ολική κατάρρευση. Βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ επένδυε σε όλα αυτά. Σε πείσμα, όμως, όλων αυτών τα αποτελέσματα άρχισαν να γίνονται ορατά. Για δεύτερη συνεχή χρονιά θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Η ανεργία άρχισε να κάμπτεται, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών είναι πλεονασματικό, το έλλειμμα της γενικής Κυβέρνησης περιορίζεται στο 1,3% του ΑΕΠ από 5,9% που ήταν το 2012 και μετά από έξι ολόκληρα χρόνια ύφεσης επιτυγχάνουμε θετικό πρόσημο ανάπτυξης. Οι βάσεις μπήκαν για να φύγουμε μπροστά. Τώρα στο κρίσιμότερο στάδιο, κοντά στο τέλος του δύσκολου δρόμου δεν χωράει πια σωγύρισμα.

Οι θυσίες δεν πρέπει να πάνε χαμένες. Οι θυσίες δεν πρέπει να παιχτούν κορώνα-γράμματα στο βωμό της δικαιολογημένης αγανάκτησης από τα σκληρά αλλά αναγκαία μέτρα που πάρθηκαν για το λαό, τώρα που τα αποτελέσματα σιγά-σιγά επηρεάζουν τη ζωή μας και κλιμακώνονται κάθε μέρα. Πολύ περισσότερο οι θυσίες δεν πρέπει να παιχτούν κορώνα-γράμματα στο παιχνίδι εξουσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί, αν υπήρχαν μαγικά ραβδιά

και μαγικές λύσεις, θα τις είχαμε χρησιμοποιήσει και εμείς. Δεν έχουμε κανένα σύνδρομο σαδομαζοχισμού. Ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να λέει ότι λεφτά υπάρχουν, αλλά δεν μας εξηγεί πού είναι αυτά τα δισεκατομμύρια για να καλύψει τις υποσχέσεις που έδωσε.

Αποτελεί ηθική και πολιτική κατάπτωση η εκμετάλλευση των δυσκολιών του Έλληνα για να αρπάξει την εξουσία, γιατί περί αρπαγής πρόκειται, όταν χρησιμοποιείται όποιο αθέμιτο μέσο υπάρχει εύκαιρο. Και αυτό το αθέμιτο μέσο στην πολιτική είναι το ψέμα, η πλάνη του λαού.

Θα μου επιτρέψετε σε αυτό το σημείο να εκμυστηρευτώ και κάτι που με βασανίζει τα δύο τελευταία δύσκολα χρόνια. Στις δύσκολες αποφάσεις προβληματίστηκα κι εγώ πάρα πολύ και οδηγήθηκα σε αδιέξοδο. Πολλές φορές μου πέρασε από το μυαλό η σκέψη να μην ψηφίσω κάποια μέτρα.

Ωστόσο, τα δέχτηκα ως αναγκαίο κακό, γιατί ακούγοντάς σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αντιλήφθηκα και αντιλαμβάνομαι ότι κόντρα στα δύσκολα μέτρα που πήραμε υπάρχουν τα δυσκολότερα. Υπάρχουν ακόμα χειρότερες καταστάσεις για το λαό: η πορεία στο πουθενά, η πορεία στο άγνωστο με κίβδηλες υποσχέσεις.

Παρακολουθώντας τις θέσεις των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ όλο αυτό το διάστημα, εντός και εκτός αυτής της Αίθουσας, αντιλαμβάνεται ο καθένας το μέλλον που περιμένει αυτόν τον τόπο και αυτόν το λαό εάν καταφέρετε να ξεγελάσετε τους Έλληνες πολίτες, γιατί η χώρα χρειάζεται σταθερότητα και ομαλότητα.

Η εκλογή προσώπου για το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας που μας έδινε αυτήν την ευκαιρία –που δεν είναι μέσο εκβίασης για τη διενέργεια εκλογών- από εσάς απορρίφθηκε. Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εμμένει στην άρνησή του. Δείχνει να μην καταλαβαίνει πού βρίσκεται, σαν να ζει κάπου αλλού, σε άλλους κόσμους, μες στην καλή χαρά.

Στο βάθος όμως φαίνεται ότι γνωρίζει, γιατί στην προχθεσινή του συνέντευξη αναγνώρισε ότι η σκλήρυνση της στάσης των δανειστών έχει αιτία τον ίδιο, ομολόγησε πως η εφαρμογή του προγράμματός του κρύβει πολλά ρίσκα και διαβεβαίωσε με ευκολία ότι οι καταθέσεις είναι προστατευμένες, γιατί πέρασαν με επιτυχία οι τράπεζες τα stress tests, όταν ένα μήνα πριν αποκαλούσε αυτά τα tests σκέ. Εγώ θα πω κάτι άλλο, ότι όλη η χώρα κινδυνεύει εάν ο ΣΥΡΙΖΑ κληθεί να εφαρμόσει την πολιτική του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το πλεόνασμά μας δίνονται οι εξής δυνατότητες:

Μειώνουμε κατά 30% τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, διατηρώντας παράλληλα τη χορήγηση του επιδόματος.

Διατηρούμε το 13% του ΦΠΑ στην εστίαση.

Ρυθμίζουμε με πολλές δόσεις τις ληξιπρόθεσμες φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις.

Αυξάνουμε το εισόδημα των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων ασφαλείας στο μέτρο του δυνατού –και των εν ενεργεία και των συνταξιούχων.

Με αυτά τα πλεονάσματα θα αναθεωρήσουμε τη φορολογική πολιτική με μειώσεις φόρων των φυσικών προσώπων και των επιχειρήσεων.

Με αυτά τα πλεονάσματα θα στηρίξουμε τις ευπαθείς κοινωνικά ομάδες με την καθιέρωση σε όλη την επικράτεια του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει από τη μία μέρα στην άλλη, αλλά σίγουρα η Ελλάδα αρχίζει και βρίσκει το δρόμο της. Από τη μία μεριά στην άλλη αλλάζουν όλα μόνο από τους μάγους των παραμυθιών και από τους λαοπλάνους της πολιτικής.

Ανεξάρτητη χώρα, ανεξάρτητη Ελλάδα σημαίνει πως δεν θα χρειάζομαστε δανεικά για να ζήσουμε. Θα ζούμε με τις δικές μας δυνάμεις. Δεν θα δανειζόμαστε για να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις γιατί τα έσοδά μας υπερκαλύπτουν τα έξοδά μας. Δεν θα δανειζόμαστε ασύστολα για να αποπληρώσουμε τοκοχρεολύσια, δημιουργώντας νέα χρέη και υποχρεώσεις.

Επιλέξαμε να είμαστε χρήσιμοι παρά αρεστοί. Θα μπορούσαμε να εκτονώσουμε την οργή μας με λίγες λέξεις για να γίνουμε ήρωες. Για πόσο όμως; Και ποια θα ήταν η επόμενη μέρα;

Θα κλείσω λέγοντας αυτό που είπε ο Αντώνης Σαμαράς: «Προ-

τίμησα να αλλάξω την πορεία της χώρας παρά να δοξαστώ από την καταστροφή της».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.40' λύεται η συνε-

δρίαση για σήμερα, Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου 2014 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ